ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

2ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΛΑ ΝΑ ΣΟΥ ΜΙΛΗΣΩ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΛΗΨΕΩΝ Μέρος 1ο

«Σου μιλώ για τον τόπο μου» απ’ άκρου εις άκρον της χώρας μας…

«Χίλιες γλώσσες κραίνει» η μαθητική οπτική, χαρά και μελέτη, η εκπαιδευτική καθοδήγηση, η αγάπη για την τοπική ιστορία, εθιμοτυπία και ιδιαιτερότητα. Τα έργα ανθρώπων, οι άνθρωποι – φάροι για τις τοπικές κοινωνίες, οι προγονικές θυσίες, οι ποικίλες παρακαταθήκες, η σύγχρονη πολιτισμική εκδοχή, η ζωντανή μετάληψη και εκφορά της παλαιάς δωρεάς, θυσίας ή απλώς παρουσίας, το σύγχρονο ήδη ενσωματωμένο στις ράγες του παλαιού, ΟΛΑ μετατράπηκαν σε πνευματική έκρηξη των 394 ανά τη χώρα σχολικών κοινοτήτων του Δικτύου «ΕΛΑ ΝΑ ΣΟΥ ΜΙΛΗΣΩ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΟΥ».
Πλέον, η εκτίναξη της γεωγραφικής, ποιοτικής και ποσοτικής συμμετοχής αποτελεί αδιάψευστο γεγονός, το οποίο περιληπτικά παρατίθεται στον παρόντα Τόμο, οι περιλήψεις του οποίου καταχωρήθηκαν με αλφαβητική σειρά και ανά κατηγορία σχολείου (ΔΗΜΟΤΙΚΑ – ΕΠΑΛ– ΕΙΔΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ – ΓΕΝΙΚΑ ΛΥΚΕΙΑ)

Ας συντονιστούμε στο βλέμμα του άλλου και όλοι ας χαρούμε τη γειτονική μας ετερότητα, την ιδαιτερότητα, και την ομορφιά της χώρας, των ανθρώπων, της μαθητικής μας νεολαίας.

Κυριακουλόπουλος Ευάγγελος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΣΣΑΛΌΝΙΚΗΣ 7
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 8
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ 9
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ 10
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 11
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 12
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 13
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 14
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 15
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 16
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 17
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΥΡΓΟΥ 18
1Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ 19
2Ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΡΓΑΣ 20
4Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ 21
4Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ 22
5Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 23
10Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 24
10Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 25
10Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 26
2/ΘΕΣΙΟ ΠΕΙΡ/ΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 231-232
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΥ 27
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟ 28
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟ 29
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟ 30
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 31
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 32
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 33
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 34
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 35
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 36
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ 37
14Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ 38
33Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 39
66Ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 40
1Ο ΕΠΑΛ ΒΟΙΩΝ & 1Ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΗΣ 42
1Ο ΕΠΑΛ ΒΟΙΩΝ& 1Ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΗΣ 43
1Ο ΕΠΑΛ ΒΟΙΩΝ & 1Ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΗΣ 44
1Ο ΕΠΑΛ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ 45
1Ο ΕΠΑΛ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ 46
1Ο ΕΠΑΛ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΟΥ 47
1Ο ΕΠΑΛ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΟΥ 48
1Ο ΕΠΑΛ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΟΥ 49
2ο ΕΠΑΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 50
2ο ΕΠΑΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 51
2Ο ΕΠΑΛ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 52
4Ο ΕΠΑΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 236- 237
9Ο ΕΠΑΛ ΠΕΙΡΑΙΑ Ναυτικής κατεύθυνσης 53
ΕΠΑΛ ΚΑΤΟΧΗΣ 54
ΕΠΑΛ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ 55
ΕΠΑΛ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ 56
ΕΕΕΕΚ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 58
ΕΕΕΕΚ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 59
ΕΕΕΕΚ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 60
ΕΕΕΕΚ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 61
ΕΕΕΕΚ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 62
ΕΕΕΕΚ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ 63
ΕΕΕΕΚ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ 64
ΕΕΕΕΚ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ 65
ΕΕΕΕΚ ΠΕΙΡΑΙΑ 66
ΕΝΕΕΓΥΛ ΒΕΡΟΙΑΣ 67
ΣΔΕ ΝΙΓΡΙΤΑΣ 68
2Ο ΣΔΕ ΠΑΤΡΑΣ 69
ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ 70
ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ 72
ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 73
ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 74
ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ 75

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1ο ΓΕΛ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 1 77
1ο ΓΕΛ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 2 78
1ο ΓΕΛ ΑΧΑΡΝΩΝ 79
1ο ΓΕΛ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 80
1ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 1 81
1ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 2 82
1ο ΓΕΛ ΣΕΡΡΩΝ 1 83
1ο ΓΕΛ ΣΕΡΡΩΝ 2 84
1ο ΓΕΛ ΣΕΡΡΩΝ 3 85
1ο ΓΕΛ ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑΣ 86
1ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ 1 87
1ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ 2 88
1ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 89
1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΑΘΗΝΩΝ ΓΕΝΝΑΔΕΙΟ 1 90
1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΑΘΗΝΩΝ ΓΕΝΝΑΔΕΙΟ 2 91
1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΧΑΛΚΙΔΑΣ 1 92
1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΧΑΛΚΙΔΑΣ 2 93
1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΧΑΛΚΙΔΑΣ 3 94
1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΧΑΛΚΙΔΑΣ 4 95
2ο ΓΕΛ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 1 96
2ο ΓΕΛ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 2 97
2ο ΓΕΛ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ 1 98
2ο ΓΕΛ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ 2 99
2ο ΓΕΛ ΛΑΜΙΑΣ 100
2ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΚΙΛΚΙΣ 101
2ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΛΕΥΚΑΔΑΣ 1 102
2ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΛΕΥΚΑΔΑΣ 2 103
2ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΒΟΛΟΥ 1 104
2ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΒΟΛΟΥ 2 105
2ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΒΟΛΟΥ 3 106
2ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΒΟΛΟΥ 4 107
2ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΒΟΛΟΥ 5 108
2ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 109
3ο ΓΕΛ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 110
3ο ΓΕΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 111
3ο ΓΕΛ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ 1 112
3ο ΓΕΛ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ 2 113
3ο ΓΕΛ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ 3 114
3ο ΓΕΛ ΠΥΡΓΟΥ 115
3ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 1 116
3ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 2 117
3ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΙΛΙΟΥ 1 118
3ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΙΛΙΟΥ 2 119
3ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΙΛΙΟΥ 3 120
4ο ΓΕΛ ΔΡΑΜΑΣ 1 121
4ο ΓΕΛ ΔΡΑΜΑΣ 2 122
4ο ΓΕΛ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ 123
4ο ΓΕΛ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 1 124
4ο ΓΕΛ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 2 125
4ο ΓΕΛ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 3 126
4ο ΓΕΛ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ 127
4ο ΓΕΛ ΧΑΝΙΩΝ 1 128
4ο ΓΕΛ ΧΑΝΙΩΝ 2 129
4ο ΓΕΛ ΧΑΝΙΩΝ 3 130
4ο ΓΕΛ ΧΑΝΙΩΝ 4 131
4ο ΓΕΛ ΧΑΝΙΩΝ 5 132
4ο ΓΕΛ ΧΑΝΙΩΝ 6 133
4ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 1 134
4ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 2 135
5ο ΓΕΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 1 136
5ο ΓΕΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 2 137
5ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 1 138
5ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 2 139
5ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 3 140
5ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 4 141
6ο ΓΕΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 142
7ο ΓΕΛ ΑΧΑΡΝΩΝ 1 143
7ο ΓΕΛ ΑΧΑΡΝΩΝ 2 144
7ο ΓΕΛ ΑΧΑΡΝΩΝ 3 145

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

7ο ΓΕΛ ΑΧΑΡΝΩΝ 146
7ο ΓΕΛ ΑΧΑΡΝΩΝ 147
8ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 148
8ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ 149
8ο ΓΕΛ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 150
8ο ΓΕΛ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 151
8ο ΓΕΛ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 152
8ο ΓΕΛ ΤΡΙΚΑΛΩΝ 153
11ο ΓΕΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 154
11ο ΓΕΛ ΛΑΡΙΣΑΣ 155
16ο ΓΕΛ ΑΘΗΝΩΝ 156-158
ΓΕΛ ΑΙΓΕΙΡΑΣ 159
ΓΕΛ ΑΡΙΔΑΙΑΣ 160
ΓΕΛ ΑΡΙΔΑΙΑΣ 161
ΓΕΛ ΒΑΡΔΑΣ 162
ΓΕΛ ΒΑΡΔΑΣ 163
ΓΕΛ ΒΟΥΝΑΡΓΟΥ164
ΓΕΛ ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ165
ΓΕΛ ΓΕΡΑΣ ΛΕΣΒΟΥ166
ΓΕΛ ΔΟΞΑΤΟΥ167
ΓΕΛ ΕΛΕΟΥΣΑΣ168
ΓΕΛ ΕΡΥΜΑΝΘΕΙΑΣ169
ΓΕΛ ΕΥΠΑΛΙΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ170
ΓΕΛ ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ171
ΓΕΛ ΚΑΛΛΙΠΟΛΗΣ172
ΓΕΛ ΚΑΛΛΟΝΗΣ 239
ΓΕΛ ΚΑΛΛΟΝΗΣ 240
ΓΕΛ ΚΑΡΔΑΜΥΛΗΣ173
ΓΕΛ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ174
ΓΕΛ ΚΑΤΟΥΝΑΣ175
ΓΕΛ ΚΥΜΗΣ176
ΓΕΛ ΛΑΛΑ 177
ΓΕΛ ΛΑΛΑ 178
ΓΕΛ ΛΑΛΑ 179
ΓΕΛ ΛΑΥΡΙΟΥ 180
ΓΕΛ ΛΑΥΡΙΟΥ 181
ΓΕΛ ΛΑΥΡΙΟΥ 182
ΓΕΛ ΜΑΓΟΥΛΑΣ 183
ΓΕΛ ΜΑΓΟΥΛΑΣ 184
ΓΕΛ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ 241
ΓΕΛ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ185
ΓΕΛ ΜΟΥΔΡΟΥ 186
ΓΕΛ ΜΟΥΔΡΟΥ 187
ΓΕΛ ΜΟΥΔΡΟΥ 188
ΓΕΛ ΜΟΥΔΡΟΥ 189
ΓΕΛ ΜΥΡΙΝΑΣ 190
ΓΕΛ ΜΥΡΙΝΑΣ 191
ΓΕΛ ΝΕΑΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ192
ΓΕΛ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ193
ΓΕΛ ΠΕΛΟΠΙΟΥ 194
ΓΕΛ ΠΕΛΟΠΙΟΥ 195
ΓΕΛ ΠΕΤΑΛΙΔΙΟΥ 196
ΓΕΛ ΠΕΤΑΛΙΔΙΟΥ 197
ΓΕΛ ΠΥΛΟΥ 198
ΓΕΛ ΠΥΛΟΥ 199
ΓΕΛ ΡΙΟΥ 233
ΓΕΛ ΡΙΟΥ 234
ΓΕΛ ΡΙΟΥ235
ΓΕΛ ΣΚΑΛΑΣ200
ΓΕΛ ΣΚΑΛΑΣ 238
ΓΕΛ ΣΚΥΡΟΥ 201
ΓΕΛ ΤΥΡΝΑΒΟΥ 202
ΓΕΛ ΤΥΡΝΑΒΟΥ 203
ΓΕΛ ΤΥΡΝΑΒΟΥ 204
ΓΕΛ ΤΥΧΕΡΟΥ205
ΓΕΛ ΦΥΛΗΣ206
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΛ ΜΟΝΑΧΟΥ 207
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΛ ΜΟΝΑΧΟΥ 208
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΛ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ209
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ 210
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ 211
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ 212
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ 213
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ 214
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ 215
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ 216
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΑΝΑΒΡΥΤΩΝ217
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ218
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΖΑΝΝΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ 219
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΖΑΝΝΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ & ΓΕΛ ΚΑΛΛΙΠΟΛΗΣ 220
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΖΑΝΝΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ & ΓΕΛ ΚΑΛΛΙΠΟΛΗΣ 221
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΖΑΝΝΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ & ΓΕΛ ΚΑΛΛΙΠΟΛΗΣ 222
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΖΩΣΙΜΑΙΑΣ 223
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΖΩΣΙΜΑΙΑΣ 224
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΙΩΝΙΔΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑΣ 225
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΙΩΝΙΔΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑΣ 226
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 227
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ & ΓΕΛ ΙΠΠΕΙΟΥ 228
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 229
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 230

Δημοτικά

Μια Διαφορετική Ματιά στα Μνημεία της Θεσσαλονίκης

Ανδρούτσος Βασίλης, Βεζάρης Παναγιώτης, Δημητριάδης Δημήτρης, Μαυρίδης Προκόπης, Μουλλάκης Ιωάννης, Νανά Χριστίνα, Παπαδόγλου Σέβη, Στέφας Γιώργος, Τζέκη Ζωή, Χαρατσή Μαριάντζελα, Χατζηπροδρόμου Ελισάβετ

Επιβλέπουσα: Νεράντζη Μυρτώ, ΠΕ06

1ο 12/θέσιο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης (εντ. ΑΠΘ)

Ο περίπατος στους δρόμους της Θεσσαλονίκης αποκαλύπτει πτυχές της αιώνιας ιστορίας της. Σημαντική κληρονομιά για την Ελλάδα και τον κόσμο αποτελούν τα Μνημεία Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO, τα οποία προβάλλουν τη Θεσσαλονίκη ως μοναδικό "ανοικτό μουσείο" της παλαιοχριστιανικής και της βυζαντινής αρχιτεκτονικής και τέχνης.

Με αφετηρία τα Μνημεία Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της πόλης, οι μαθητές και οι μαθήτριες της Ε' Τάξης του σχολείου μας εστιάζουν στη χιλιόχρονη παλαιοχριστιανική και βυζαντινή ιστορία της, για να δημιουργήσουν ιστορικές μυθοπλασίες με τη μέθοδο της ψηφιακής αφήγησης. Οι δημιουργίες τους αναβιώνουν το παρελθόν, ενσωματώνοντας αναφορές στα κοινωνικοπολιτιστικά χαρακτηριστικά της περιόδου και εντάσσοντας στη μυθοπλασία γεγονότα και πρόσωπα τα οποία συνδέονται με την ιστορία των μνημείων.

Στην παρούσα εργασία, οι μαθητές και οι μαθήτριες παρουσιάζουν τη μαθησιακή τους εμπειρία, το πλαίσιο και τον τρόπο εργασίας τους, τις εντυπώσεις από τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα, και τα χαρακτηριστικά των αφηγήσεων που δημιούργησαν.

Όταν τα Βυζαντινά Τείχη της Θεσσαλονίκης Ψιθυρίζουν Ιστορίες

Καρακούλιας Ευάγγελος, Κασαπίδης Αλέξης, Μαυροματίδης Γιώργος, Μήντση Ιωάννα, Μπαχαράκης Ευθύμης, Παπαδόγλου Σέβη, Τσιακμάκης Λουκάς, Τσιρτσώνη Βερονίκη, Χαραλάμπου Ζωή

Επιβλέπουσα: Νεράντζη Μυρτώ, ΠΕ06

1ο 12/θέσιο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης (εντ. ΑΠΘ)

Τα Τείχη, η Ακρόπολη και το Επταπύργιο αποτελούν μνημεία της υλικής πολιτισμικής κληρονομιάς της Θεσσαλονίκης και αναπόσπαστα μέρη της ταραχώδους ιστορίας της, καταγράφοντας τις αμέτρητες εχθρικές επιδρομές που δέχτηκε η πόλη και καθορίζοντας τη φυσιογνωμία της.

Στο πλαίσιο της υλοποίησης διαθεματικού προγράμματος στο μάθημα των Αγγλικών, οι μαθητές και οι μαθήτριες της Ε' Τάξης του σχολείου μας εστιάζουν στην παλαιοχριστιανική και τη βυζαντινή ιστορία των Τειχών, δημιουργώντας αγγλόφωνες ψηφιακές μυθοπλασίες οι οποίες εξελίσσονται γύρω από ιστορικά γεγονότα και ενσωματώνουν κοινωνικοπολιτιστικά χαρακτηριστικά της περιόδου.

Στην παρούσα εργασία, οι μαθητές και μαθήτριες παρουσιάζουν τη μεθοδολογία και τα στάδια δημιουργίας των ψηφιακών αφηγήσεων, τα εργαλεία και τους πόρους που χρησιμοποίησαν, το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά των παραγόμενων ψηφιακών ιστοριών, και την αποτίμηση της μαθησιακής τους εμπειρίας.

Στη δροσόλουστη Πορταριά

Βατίδη Μαρία, Γεωργακά Μαρία, Καμπιλαυκου Χριστίνα, Κούντριας Κοσμάς, Κουτσαυλή Μαρία, Μαλαμούσης Απόστολος, Πλακιά Δέσποινα, Τζαφέρη Αφροδίτη

Επιβλέπουσα: Παυλίδου Κατερίνα, ΠΕ70

1ο Πειραματικό Δ.Σ. Πορταριάς Ν. Τσοποτός

Η παρούσα εργασία είναι μία ομαδική προσπάθεια των μαθητών/τριων της Στ' Δημοτικού στην οποία κλήθηκαν να γνωρίσουν τον τόπο όπου στεγάζεται στο σχολείο τους. Στις πλαγιές του Πηλίου, του μυθικού βουνού των Κενταύρων βρίσκεται η Πορταριά, την οποία οι μαθητές/τριες θα μελετησουν μέσα από βιβλία που γράφτηκαν, από ιστοσελίδες που υπάρχουν στο διαδίκτυο και από προσωπική αναζήτηση που θα κάνουν μέσω συνεντεύξεων με τους κατοίκους της. Η Πορταριά, βρίσκεται βορειοανατολικά του Βόλου, στο νομό Μαγνησίας, αποτελεί έναν από τους δημοφιλέστερους προορισμούς στο Πήλιο, όλες τις εποχές του χρόνου. Πήρε το όνομά του από την Παναγία την Πορταρέα, εκκλησάκι του 16ου αιώνα (1581), χτισμένο στη θέση όπου υπήρχε μετόχι της Μονής Προδρόμου Νέας Πέτρας. Θα ασχοληθούν με τα πιο γνωστά μέρη και παράλληλα αυτά που κεντρίζουν το ενδιαφέρον τους, όπως τις πλατείες του χωριού, την κεντρική πλατεία «Μελίνα Μερκούρη» με τον αιωνόβιο πλάτανο και των Αγίων Ταξιαρχών με εκκλησάκι και θέα στο Βόλο. Θα περπατήσουν στα λιθόστρωτα καλντερίμια απολαμβάνοντας τις μυρωδιές που αναδίδουν τα πλατάνια, παρατηρώντας τις πετρόκτιστες κρήνες απ' τις οποίες τρέχει κρυστάλλινο νερό, τα παλιά εκκλησάκια και τα τοπικά εδέσματα. Στην διαδρομή τους θα παρατηρήσουν πολλά από τα αναστυλωμένα αρχοντικά που φιλοξενούν σήμερα δημόσια κτίρια, όπως το αρχοντικό Ζούλια που σήμερα φιλοξενεί το Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και το Τσοπότειο Σχολαρχείο που φιλοξενεί το Δημαρχείο Πορταριάς. Τέλος, θα ενημερωθούν για τα απομεινάρια του ιστορικού ξενοδοχείου Θεοξένεια, που είναι από τα πιο φημισμένα της προπολεμικής περιόδου.

Στα βήματα του Θεόφιλου στο Πήλιο

Γκύζα Δωροθέα, Καραγιώργου Σοφία, Κούγκουλου Αγνή, Κούγκουλου Έλλη, Κωνσταντινίδου Αντριάνα, Μπομπολα Περσεφόνη, Τσαλή Άννυ, Τώρης Μάξιμος.

Επιβλέπων/ ουσα: Παπαοικονόμου Μαρία, ΠΕ70

1ο Πειραματικό Δ.Σ. Πορταριάς Ν. Τσοποτός

Μαθητές της Ε' τάξης αποτέλεσαν την ομάδα εργασίας που ακολούθησε τα βήματα του λαϊκού ζωγράφου Θεόφιλου στο Πήλιο. Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τον σημαντικό λαϊκό ζωγράφο Θεόφιλο Χατζημιχαήλ, ο οποίος για ένα διάστημα της ζωής του έζησε στο Βόλο και στα περίχωρά του, κοντά στην Πορταριά. Περπάτησαν ακολουθώντας τα χνάρια του στον ιστορικό οικισμό της Ανακασιάς και στον νεώτερο οικισμό της Άλλης Μεριάς γνώρισαν την ιστορία τους. Επισκέφτηκαν τα κτήρια – μνημεία: το Αρχοντικό Κοντού στην Ανακασιά και τον φούρνο Βελέντζα, στην Άλλη Μεριά, στα οποία ο Θεόφιλος φιλοτέχνησε τα έργα του. Μελέτησαν λεπτομέρειες της Πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής και θαύμασαν την τέχνη του σπουδαίου αυτού ζωγράφου που μέσα από τους πίνακες του αποθανατίζει σημαντικές στιγμές της ελληνικής ιστορίας. Αναζήτησαν πληροφορίες και υλικό στο διαδίκτυο, σε προηγούμενες εργασίες του σχολείου μας και φυσικά πραγματοποίησαν επιτόπια έρευνα, επισκέφτηκαν κτήρια και συνομίλησαν με ντόπιους. Στον οικισμό της Ανακασιάς επισκέφτηκαν το αρχοντικό Κοντού το οποίο λειτουργεί ως μουσείο Θεόφιλου και συνομίλησαν με μέλη του πολιτιστικού συλλόγου. Είχαν την ευκαιρία να μελετήσουν την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική του Πηλίου αλλά και την ιδιαίτερη ζωγραφική του, ο οποίος έχει τοιχογραφήσει το εσωτερικό του αρχοντικού. Στο νεότερο οικισμό της Άλλης Μεριάς, ο οποίος ανήκει και στο δημοτικό διαμέρισμα της Πορταριάς, συνομίλησαν με κατοίκους και έμαθαν την ιστορία του φούρνου Βελέντζα ο οποίος φιλοξενεί τα έργα του μεγάλου λαϊκού ζωγράφου. Το ταξίδι τους αυτό στον χρόνο, την τέχνη και την τοπική ιστορία επιχείρησαν να καταγράψουν σε μια ταινία μικρού μήκους.

Επικούριος Απόλλωνας

Αλεξανδρόπουλος Εμμανουήλ-Βασίλειος, Ανδριόπουλος Θεόδωρος, Ανδρουλάκης Στέφανος, Βιδάλη Μαρία, Γιάνγκ Ζι Χουάν, Θανάσουλα Αγλαΐα, Ιορδάνης Διονύσιος, Καλλιόδης Γεώργιος, Κανελλοπούλου Αικατερίνη, Κανελλοπούλου Αλεξάνδρα-Άννα, Καραχάλιος Μιχαήλ, Καραχάλιος Μιχαήλ, Καραχάλιου Αλεξάνδρα, Κατσιαδράμη Αντωνία, Κολόσακα Ευσταθία, Κονταλής Χρήστος, Κουτσοβασίλης Άγγελος

Επιβλέπουσα: Κατσάμπουλα Όλγα, ΠΕ70

1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πύργου

Ο ναός του Επικούριου Απόλλωνα είναι ένας από τους μεγαλοπρεπέστερους της αρχαιότητας. Βρίσκεται στις Βάσσες της Φιγαλείας. Αποτελεί αφιέρωμα των Φιγαλών στον Θεό Απόλλωνα διότι τους βοήθησε να ξεπεράσουν μια επιδημία πανώλης. Εμπνευστής και κατασκευαστής του θεωρείται ο Ικτίνος που μαζί με τον Καλλικράτη σχεδίασε τον Παρθενώνα. Το στολίδι αυτό, ένα από τα καλύτερα σωζόμενα της κλασικής αρχαιότητας, ήταν το πρώτο πανελλαδικώς που ανακηρύχθηκε Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς από την UNESCO με το εξής σχόλιο: «Ο διάσημος ναός αφιερωμένος στο θεό του ήλιου και της ίασης των ασθενειών κτίστηκε στα μέσα του 5ου αι. π.Χ. στα υψίπεδα των Αρκαδικών βουνών. Ο ναός με το αρχαιότερο κορινθιακό κιονόκρανο που έχει βρεθεί μέχρι τώρα συνδυάζει αρχαϊκό ύφος και δωρικό ρυθμό με ορισμένα καινοτόμα αρχιτεκτονικά στοιχεία.». Τμήμα της ζωφόρου εκτίθεται στο Βρετανικό Μουσείο.

Μέσω αρχαιολογικής σκαπάνης απεδείχθη ότι ο Ναός θεμελιώθηκε πάνω σε προϋπάρχοντα αρχαϊκό Ναό του θεού Απόλλωνα, όπου υπήρχε ένα θαυματουργό ξόανο, ξύλινο λατρευτικό άγαλμα άτεχνο, του Βασσίτα Απόλλωνα. Η προσωνυμία σχετίζεται με την περιοχή Βάσσες δηλαδή «μικρές κοιλάδες». Εξαντλημένοι από κάποιο λοιμό οι Φιγαλείς, ήρθαν με σκοπό να προσευχηθούν σε αυτό το θαυματουργό ξόανο για την θεραπεία τους. Η κίνηση αυτή έκανε το θαύμα της και όντως τους γιάτρεψε, καθώς έφυγαν μακριά από τη νοσηρότητα της περιοχής τους. Μετά απ' αυτό το γεγονός αποφάσισαν να ανεγείρουν τον καινούριο ναό στη θέση του παλιού προς τιμήν του Απόλλωνα, ονομάζοντάς τον Επικούριο, καθώς ήρθε ως επικουρία στο θανατηφόρο λοιμό.

Αρχαιολογικοί Χώροι του τόπου μου

Αντωνία Αντωνοπούλου (Γ3΄)
Αναστασία Καλαμπρέζου (Δ1΄)
Αθανασία Αναγνωστοπούλου (Δ2΄)
Σπυρούλα Γατσή (Δ3΄)
1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πύργου Ηλείας

Η εργασία των τεσσάρων τμημάτων έχει ως κεντρικό άξονά της τη γνωριμία των μαθητών με τους δύο μεγαλύτερους και σπουδαιότερους αρχαιολογικούς ναούς του Νομού Ηλείας, τον Ναό του Ολυμπίου Διός και τον Ναό του Επικούρειου Απόλλωνα, ένα μεγάλο αρχαιολογικό τόπο, την Αρχαία Ήλιδα, την προετοιμασία των αθλητών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τη σημασία των αγώνων αυτών. Όλες οι τάξεις θα αναφερθούν προλογικά στην Ιερή γη της Αρχαίας Ολυμπίας, το χώμα των Ολυμπιακών αγώνων και του Ολυμπιακού Πνεύματος, όπου, σύμφωνα με τη μυθολογία, ο Ηρακλής ίδρυσε τους Ολυμπιακούς αγώνες.

Διαθεματικά, με το μάθημα της Ιστορίας, οι τάξεις Γ3΄ και Δ1΄, θα ασχοληθούν με τους αρχιτεκτονικούς τύπους ναών, την τεχνική κατασκευής τους, τα εργαλεία, τους μηχανισμούς και τα υλικά κατασκευής τους. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στους ρυθμούς των ναών και τις μεταξύ τους διαφορές.

Η Γ3΄ τάξη θα ασχοληθεί διεξοδικά με τον μεγαλοπρεπή ναό του Ολυμπίου Διός, το σημαντικότερο οικοδόμημα της Ιεράς Άλτεως, το οποίο δέσποζε σε περίοπτη θέση στο κέντρο της και στέγαζε ένα από τα εφτά θαύματα του κόσμου, το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Δία. Θα πραγματοποιηθεί αναλυτική περιγραφή και απεικόνιση των μετόπων του ναού και θα ακολουθήσει η σταδιακή ανακάλυψη των άθλων του Ηρακλή, αρχικά μέσα από φωτοτυπικό υλικό και τελικά μέσα από επίσκεψη στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αρχαίας Ολυμπίας, με τα εκθέματα όπως σώζονται σήμερα. Επίσης θα δοθεί ανάλογη σημασία και στα αετώματα του ναού του Ολυμπίου Διός και στα θέματα που αναπαριστούν.

Η Δ1΄ τάξη, θα πραγματοποιήσει ειδική αναφορά στο ναό του Επικούρειου Απόλλωνα, έναν από τους σημαντικότερους και επιβλητικότερους ναούς της αρχαιότητας, που βρίσκεται στο βραχώδες τοπίο των Βασσών Φιγαλείας. Χαρακτηρίζεται από πλήθος πρωτοτυπιών τόσο στην εξωτερική όσο και στην εσωτερική του διαρρύθμιση, που τον καθιστούν μοναδικό μνημείο στην ιστορία της αρχαίας ελληνικής αρχιτεκτονικής. Θα αναλυθούν στοιχεία σχετικά με τον ασυνήθιστο προσανατολισμό του, με τους τρεις αρχιτεκτονικούς ρυθμούς που συνδυάζει, με τις παραστάσεις των μαρμάρινων πλακών του και με τις θεωρίες περί περιστροφής γύρω από τον άξονά του και τον χαρακτηρισμό του ως «γιγάντια πυξίδα». Η Δ2΄ τάξη θα ασχοληθεί με την Αρχαία Ήλιδα και την προετοιμασία των αθλητών των Ολυμπιακών Αγώνων, ενώ η Δ3΄ τάξη θα αναφερθεί στους Ολυμπιακούς Αγώνες της αρχαιότητας ως πανελλήνιου δεσμού και ευκαιρία εκεχειρίας.

Η Αρχαία Ολυμπία «Ζωντανεύει» Μέσα Από Την Τέχνη

Καρακίτσος Διονύσης- Φίλιππος, Καραχάλιος Σπυρίδων, Λεμόνη Μυρτώ- Μαρία, Λεμπέση Μαρία, Λογκοβίτη Δέσποινα Χαρίκλεια, Λουκιανός Μάριος, Λυμπέρη Ανδριάνα, Μανδαράκης Χρήστος, Μπακάλη Ευγενία-Ιωάννα, Μπακατσέλος Γιώργος, Μπεκρή Ιωάννα, Μπουλούτας Δημήτρης, Νάνος Νικόλαος, Νικολακοπούλου Αδαμαντία, Νικολοπούλου Παναγιώτα, Παπαγιάννης Κωνσταντίνος, Σταματελάτου Πηνελόπη

Επιβλέπουσα: Μαρία-Ελένη Μπεναρδή, ΠΕ70

1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πύργου

Η ιδέα της ενασχόλησης μας με τον ιερό τόπο της αρχαίας Ολυμπίας, είχε ως αφορμή την πρόσφατη επίσκεψη των μαθητών μας στις αθλητικές εγκαταστάσεις της Ολυμπίας (πλησίον αρχαιολογικού χώρου) για τον εορτασμό της Πανελλήνιας Ημέρας Σχολικού Αθλητισμού, αλλά και την παλαιότερη επίσκεψή τους στα ίδια τα ιστορικά μνημεία. Πιο συγκεκριμένα, δημιουργήθηκε στα παιδιά η έντονη επιθυμία να ταξιδέψουν πίσω στο χρόνο, ώστε να γνωρίσουν την Ολυμπία στην εποχή της αίγλης της και να τη «ζωντανέψουν» στο σήμερα με δίαυλο πρωτίστως την τέχνη.

Έτσι λοιπόν, αποφασίσαμε αρχικά να περιηγηθούμε μέσω της εικονικής πραγματικότητας στο πολυσήμαντο αυτό χώρο και να γνωρίσουμε από κοντά τα αθλήματα στα οποία λάβαιναν μέρος οι αθλητές τότε (το Πένταθλο, το Παγκράτιο, την Πυγμή, το Δρόμο, το Τέθριππο και την Πάλη). Επόμενος σταθμός μας θα είναι οι «Ζάνες», αγάλματα που αφιερώνονταν στο ιερό του Διός και κατασκευάζονταν με πόρους από τις χρηματικές ποινές που επέβαλαν οι Ελλανοδίκες σε όσους αθλητές δεν σέβονταν τους κανονισμούς των Ολυμπιακών Αγώνων. Στη συνέχεια θα μάθουμε για το βραβείο των νικητών στην Ολυμπία, το στεφάνι από την ιερή ελιά και θα το αντιπαραβάλουμε με τα βραβεία άλλων σπουδαίων τελετών με αγωνίσματα όπως τα Ίσθμια, τα Νέμεα, καθώς και με τα σημερινά μετάλλια. Τέλος, θα ανακαλύψουμε τα πρώτα «Ολυμπιακά νομίσματα». Πρόκειται για νομίσματα με παραστάσεις Ολυμπιακών αγωνισμάτων που έκοβαν κατά κύριο λόγο στην Ηλεία (Ολυμπία) για να μπορέσουν να καλύψουν τις ανάγκες πού υπήρχαν για χρήμα την περίοδο των αγώνων, είχαν όμως και συλλεκτικό χαρακτήρα.

Όλη η εργασία μας θα στηριχθεί σε μια σειρά δράσεων όπως: την προβολή ψηφιακού υλικού, τη συλλογή πληροφοριών και πρωτίστως τις καλλιτεχνικές δημιουργίες των ίδιων των μαθητών.

Ανδριόπουλος ,σύντομο βιογραφικό με ηχητικά αποσπάσματα και συνέντευξη, Γιάννης Λάτσης, η ζωή του

Κονταξής Θάνος, Οικονομόπουλος Ανδρέας, Παπαγεωργίου Έφη, Σμαρνάκη Βασιλεία

Επιβλέπουσα: Κατσή Σοφία ΠΕ06

1ο Πειραματικό Δημοτικό Πύργου

Τα παιδιά ασχολήθηκαν με το Γιάννη Λάτση , γεννημένο το 1910 στο Κατάκολο περιγράφοντας τη ζωή του πως ξεκίνησε ως λιμενεργάτης και πως ανεδείχθη σε εφοπλιστή, του οποίου η πορεία συνδέθηκε με την μεταφορά πετρελαίου σε συνεργασία με το βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας.

Κατά τη διάρκεια της χούντας, ίδρυσε την "Πετρόλα Ελλάς" και αγόρασε έκταση στην Ελευσίνα για διυλιστήρια. Το 2003 ανεδείχθη ο 101ος πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου κατέχοντας την τράπεζα "Eurobank Ergasias" και διαχειριζόμενος φιλανθρωπικά ιδρύματα. Συνέβαλε επίσης στην αναπαλαίωση θεάτρου και την κατασκευή δημοτικού μεγάρου, αφήνοντας πίσω του μια εντυπωσιακή κληρονομιά Τιμήθηκε με τον Χρυσό Σταυρό του Οικουμενικού Πατριαρχείο, με τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος του Φοίνικα από την Ελληνική Δημοκρατία και με το Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών. Με δικά του έξοδα αναπαλαίωσε το Θέατρο Απόλλων στον Πύργο, ενώ επίσης με δικά του έξοδα έχτισε το Λάτσειο Δημοτικό Μέγαρο, στην ίδια πόλη.

Αλλη μια εξέχουσα μορφή που θέλουν να ασχοληθούν ειναι ο Ηλίας Ανδριόπουλος, ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες του έντεχνου ελληνικού τραγουδιού, γεννήθηκε στο νομό Ηλείας το 1950.

Όταν τελείωσε το Γυμνάσιο εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου σπούδασε στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών και εργαζόταν.

Το 1975 στο θέατρο Ακροπόλ, ο Μάνος Κατράκης παρουσιάζει τον Ηλία Ανδριόπουλο ως νέο συνθέτη στη πρώτη του συναυλία. Το 1976 κυκλοφόρησε ο 1ος δίσκος του με τίτλο “Κύκλος Σεφέρη”. Βήμα για την καθιέρωσή του αποτέλεσαν τρεις συναυλίες που έδωσε στα πλαίσια του φεστιβάλ Αθηνών στο θέατρο Λυκαβηττού.Από τότε συνεργάστηκε με πολλούς καλλιτέχνες όπως οι: Μπέλλου, Ξυλούρης, Μητσιάς, Σημαντικές ορχήστρες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό έχουν παρουσιάσει το έργο του. Υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής της ορχήστρας σύγχρονης μουσικής της ΕΡΤ, καλλιτεχνικός διευθυντής του διεθνούς φεστιβάλ Πάτρας και πρόεδρος της στέγης ελληνικών χορωδιών.Σήμερα ζει στον Πύργο Ηλείας και τα παιδιά αποφάσισαν να του πάρουν συνέντευξη .Θα την απολαύσετε τη συνεντευξη του στην εργασία που θα σας παρουσιάσουμε τον Απρίλιο.

“ Λάτσιο Δημοτικό Μέγαρο, Άγιος Νικόλαος, Αρχαιολογικό Μουσείο Πύργου, Θέατρο Απόλλων”

Λαζαροπούλου Ζωή, Μπαλάσκα Μαρία, Παπαθανασοπούλου Κωνσταντίνα, Παρδάλη Μαριλένα, Πετροπούλου Χαρά, Σπηλιοπούλου Ελιάνα, Χριστακοπούλου Πηνελόπη

Επιβλέπουσα: Κατσή Σοφία ΠΕ06

1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πύργου

Ο Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου στην πλατεία Επαρχείου στον Πύργο είναι μία από τις μεγαλύτερες εκκλησίες του Πύργου. Επιπλέον, είναι και μητρόπολη του νομού Ηλείας, με εμβαδόν περίπου 1.000 τ.μ. Άρχισε να χτίζεται το 1895 αλλά λόγω φυσικών καταστροφών ήταν έτοιμος το 2017 και από τότε στολίζει την πλατεία μας.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Πύργου αποτελεί ένα από τα πιο εντυπωσιακά μνημεία της πόλης. Χτίστηκε το 1890 από τον αρχιτέκτονα Ερνέστο Τσίλλερ και σήμερα αποτελεί ένα σημαντικό έργο τέχνης. Το μουσείο περιλαμβάνει ιστορικά ευρήματα και προσφέρει εντυπωσιακή εμπειρία στους επισκέπτες.

Το νεοκλασικό θέατρο «Απόλλων» του Πύργου Ηλείας είναι κληρονομιά της νεοκλασικής υποδομής που απέκτησε η πόλη στα τέλη του 19ου αιώνα. Άρχισε τη λειτουργία του το 1878 και φιλοξενούσε παραστάσεις που έρχονταν από την Αθήνα. Σταδιακά παρήκμασε. Ανακατασκευάστηκε πλήρως στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Έκτοτε φιλοξενεί εκδηλώσεις της τοπικής κοινωνίας αλλά και το Διεθνές Φεστιβάλ «Ολυμπία» για παιδιά και νέους.

Το Λάτσειο Δημοτικό Μέγαρο βρίσκεται στην κεντρική πλατεία του Πύργου. Άρχισε να χτίζεται το 1977 και ολοκληρώθηκε το 1985 με δωρεά του εφοπλιστή Γιάννη Λάτση. Το κτήριο είναι διώροφο νεοκλασικού ρυθμού με ιωνικά και δωρικά μαρμάρινα χαρακτηριστικά. Σήμερα χρησιμοποιείται για την στέγαση των δημοτικών υπηρεσιών, το γραφείο Δημάρχου και για τη φιλοξενία της λαογραφικής έκθεσης.

«Ένα Κτίριο Μια Ιστορία…»

Ζαχαρόπουλος Κωνσταντίνος, Παπαχριστόπουλος Χρήστος, Πατρινός Νικόλαος, Πένταρη Αγγελική, Πέτσας Αντώνιος, Πίρια Έσιεν, Πλιατσικούρης Χρήστος, Ρέβελου Ίρις, Ρέγκλη Ευγενία, Σταύρακα Αριάδνη, Σωτηρόπουλος Γεράσιμος, Τανούσι Ελεονόρα, Τζεβελέκος Φώτης, Τσετσόπουλος Γεώργιος Χαλιλόπουλος Χριστόφορος, Χαντζοπούλου Αδαμαντία, Χαραλάμπους Μαρίνα, Χρυσάφης Χαράλαμπος

Επιβλέπων/ ουσα: Σταυροπούλου Μαρία ΠΕ70, Κουτσουνάς Ιωάννης ΠΕ11

1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πύργου

Η ιδέα της ενασχόλησής μας με το θέμα της αρχιτεκτονικής, και όχι μόνο, προσέγγισης τριών ιστορικών κτιρίων της πόλης μας,(του Αρχαιολογικού μουσείου της Παλιάς αγοράς, του Δημοτικού θεάτρου Απόλλων και του Ιερού ναού του Αγίου Αθανασίου Πύργου),γεννήθηκε από την έντονη επιθυμία να γνωρίσουν οι μαθητές μας και να αγαπήσουν τον ιστορικό αστικό χώρο που τους περιβάλλει! Να σταθούν και να παρατηρήσουν την αισθητική κτιρίων που χρονολογούνται από την περίοδο της δημιουργίας του Νέου Ελληνικού κράτους, μετά την επανάσταση του 1821, κτίρια που διασώζονται από τις αρχές του 19ου αιώνα, εποχή οικονομικής άνθισης του τόπου μας

Η αφορμή που γυρεύαμε, δόθηκε αρχικά από την εδώ και 26 χρόνια παρουσία του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου για παιδιά και νέους, μιας και δράσεις του, φιλοξενούνται στην πόλη του Πύργου και μάλιστα στο Δημοτικό Θέατρο του Απόλλωνα, αλλά και συνδυαστικά με την ενότητα του Γλωσσικού μαθήματος «περιηγήσεις στην πόλη μας» (Διαδρομές στην πόλη… Ενότητα 2η Α΄ τεύχος Γλώσσας).

Όλη η εργασία μας θα στηριχτεί σε μια σειρά δράσεων ,συλλογής πληροφοριών, ψηφιακών και άλλων κατασκευών ,και επιτόπιας μελέτης με την βοήθεια αρχιτέκτονα!

Ηλειακά Αρχαιολογικά Μνημεία μέσα από τη ματιά μαθητών της Στ' Δημοτικού

Αναστόπουλος Δημήτρης Χαράλαμπος, Αντύπας Τίτος, Αντωνακοπούλου Φωτεινή, Βασιλακόπουλος Παναγιώτης, Βέλντες Αθανάσιος, Βορλόκας Αχιλλέας, Γκάβαλου Αργυρώ, Γκοτσόπουλος Αλέξιος, Διαμαντοπούλου Μαρία Εμμέλεια, Θωμοπούλου Άρτεμις, Καββαθάς Οδυσσέας, Καρακίτσου Ελένη, Καρακίτσου Λυδία, Κατρανίδης Ιωάννης Χαράλαμπος, Καψάσκη Δήμητρα, Κλωνάρης Νικόλαος, Κονδύλη Αλεξάνδρα, Κόνταλη Αθανασία, Λεοναρδοπούλου Μαρία, Μαυρόπουλος Χαρίτωνας, Νικολόπουλος Χρήστος, Χότζα Ελισαμπέτα

Επιβλέποντες: Κοτσώνη Χριστίνα (ΠΕ70), Τσικρίκης Γεώργιος (ΠΕ11)

1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πύργου

Η παρούσα εργασία αφορά σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους του νομού Ηλείας και στοχεύει στην ανάδειξή τους. Στην ευρύτερη περιοχή της Ηλείας βρίσκονται μερικά από τα πιο αντιπροσωπευτικά δείγματα του αρχαίου Ελληνικού κόσμου, με την Αρχαία Ολυμπία να αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα μνημεία αρχαιολογικού ενδιαφέροντος παγκοσμίως. Ο στόχος της εργασίας ήταν οι μαθητές να ανακαλύψουν τα μνημεία του τόπου τους αναλαμβάνοντας οι ίδιοι το ρόλο του ξεναγού.

Οι μαθητές της Στ' Δημοτικού, αφορμώμενοι από το ζήτημα της Παγκόσμιας Πολιτισμικής Κληρονομιάς, έθεσαν το ερευνητικό ερώτημα "Ποιοι αρχαιολογικοί χώροι του τόπου μας θεωρούνται ως σπουδαιότεροι από την τοπική κοινωνία;". Έτσι, με τη χρήση οπτικοακουστικού υλικού παρουσιάζονται πέντε σπουδαία μνημεία της αρχαιότητας που σώζονται μέχρι και τις μέρες μας. Συγκεκριμένα, παρουσιάζονται τα εξής: το Αρχαιολογικό Μουσείο του Πύργου, το Αρχαίο Θέατρο της Ήλιδας και το Αρχαιολογικό Μουσείο Ήλιδας, ο αρχαιολογικός χώρος της Αρχαίας Ολυμπίας και το Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας, το Μουσείο Ολυμπιακών Αγώνων και οι Ολυμπιακές Εγκαταστάσεις καθώς και ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνος.

Συμπερασματικά, οι μαθητές – αποτυπώνοντας τη δική τους ματιά για τα μνημεία αυτά – γνώρισαν οι ίδιοι καλύτερα τον τόπο τους ενώ παράλληλα επιδιώκουν να τον παρουσιάσουν και στο κοινό.

Η αιώνια παράδοση και σύγχρονη σημασία της Τελετής Αφής της Ολυμπιακής Φλόγας

Θανοπούλου Α., Θεοδωροπούλου Θ., Καραγκούνη Μ., Κάραλη Μ., Κλωνάρη Σ., Κλωνάρης Ι., Κοντονή Α., Κοτσιλίμπας Γ., Κουλούρη Α., Λεμπέση Ι., Μακρίδη Α., Μαργαρώνης Μ., Μπακέλλας Ι., Ντούφας Τ., Παπαδόπουλος Β., Παπαδοπούλου Μ., Παπαχριστόπουλος, Ι., Πέτσας Μ., Πολυχρονίδης Α., Δέλγα Μ., Διαμαντόπουλος Ο., Κηπουρός Ε., Δάρα Γ., Δάρα Α., Γαλανοπούλου Β., Γαλάνη Ο., Γαλάνης Σ., Γιαννοπούλου Ε., Θανάσουλας Γ., Giang K., Αναστασόπουλος Γ., Αγγούρη Ε., Διαμαντοπούλου Α., Ασημακοπούλου Δ.

Επιβλέπουσες: Σκύρλα Θεοδώρα, Σκορδαλή Αιμιλία

1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πύργου

Ο στόχος της παρούσας βιωματικής εργασίας είναι η γνωριμία των συμμετεχόντων μαθητών και μαθητριών με τον ιστορικό θεσμό των Ολυμπιακών Αγώνων, καθώς και η εξερεύνηση διαφόρων πτυχών της τελετής Αφής της Ολυμπιακής Φλόγας. Μιας τελετής που αποτελεί ένα σημαντικό και συναρπαστικό κομμάτι των Ολυμπιακών Αγώνων, καθώς σηματοδοτεί την έναρξή τους και ενώνει όλες τις χώρες που συμμετέχουν σε μια κοινή εμπειρία, αναδεικνύοντας το πνεύμα της ενότητας και της παγκόσμιας φιλίας. Η μεθοδολογία υλοποίησης του προγράμματος περιλαμβάνει βιβλιογραφική έρευνα, επιτόπιες επισκέψεις στον αρχαιολογικό χώρο, πραγματοποίηση συνεντεύξεων, καθώς και καλλιτεχνικές δημιουργίες. Όλες οι παραπάνω δράσεις αποσκοπούν στην ενθάρρυνση της καλλιτεχνικής έκφρασης, της συνεργασίας και της δημιουργικότητας των μαθητών και στην εξοικείωσή τους με την ιστορία και τις παραδόσεις του τόπου τους.

(Ρίζες και αποτυπώματα)

Μανώλη Αικατερίνη-Μιχαέλα, Μαυρομάτη Σάντρα, Μκρτσιάν Ελισσώ, Μουρλάς Ισαάκ, Παπαγεωργίου Κωνσταντίνα-Μαρία, Παπαδάτου Δημητριάννα, Παπαϊωάννου Φίλιππος, Παπαμάρκου Αθανάσιος, Ράπτη Παναγιώτα, Σαλπιγγίδης Ανδρέας, Σαμίου Ίρις, Σκιαδοπούλου Θεανώ, Σπανού Αφροδίτη, Σύλα Φίλιππος, Τοσικιάν Δανιήλ, Τσιαντή Αθανασία, Φωτόπουλος Χριστόφορος, Χαραλαμπάκη Μαρίλια, Χασιώτης Δημήτριος, Χατζηπαπάς Ιωάννης-Ιάσονας

Μαρκουίζου Μαρούλα, ΠΕ70, Μυλώνης Κωνσταντίνος, ΠΕ91, Φωτεινάτου Ζωή, ΠΕ70

1ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου

Σκοπός του παρόντος προγράμματος είναι η ανάδειξη της συλλογικής μνήμης των οικογενειών των μαθητών και μαθητριών και η σύνδεση τους με την κοινότητα του Χαλανδρίου. Το φυσικό κάλλος της Ρεματιάς μέσα στον αστικό ιστό και οι στιγμές ξεγνοιασιάς των Χαλανδραίων στις όχθες του ρέματος, το υπόγειο νερό που κυλά ακόμη μέσα στο ρωμαϊκό υδραγωγείο του Αδριανού, οι Μικρασιάτες Έλληνες που εγκαταστάθηκαν στο Χαλάνδρι φέρνοντας μαζί τους τις κρήνες και τα ήθη και έθιμά τους, τα μνημεία που κοσμούν τις πλατείες της πόλης, όπως και οι προσωπικότητες της Τέχνης και του πολιτισμού της σηματοδοτούν μία σειρά από σταθμούς που θα φέρουν στο φως τις ρίζες και την ταυτότητα των χρηστών τους. Οι μαθητές/τριες καλούνται να αναζητήσουν μνήμες των οικογενειών τους που συνδέονται με την πόλη, προσωπικά βιώματα από σημεία αναφοράς της περιοχής, να γνωρίσουν την ταυτότητα των μνημείων και της ιστορίας τους με σκοπό να δημιουργήσουν τρόπους έκφρασης αυτής της γνώσης, αλλά και της διάχυσής της. Το ξετύλιγμα του νήματος για την εύρεση της κοινής ιστορίας και των συλλογικών βιωμάτων θα δώσει στην τελική μορφή το ξεχωριστό αποτύπωμα αυτής της προσωπικής και συλλογικής αναζήτησης.

«Ένα κάστρο μια φορά...»

Μαθητές Ε΄ τάξης
Επιβλέπουσα: Παυλίνα Γεωργίου, ΠΕ70
2ο 6/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Πάργας

Η Πάργα είναι γνωστός προορισμός για πολύ κόσμο, Έλληνες και ξένους. Όσοι την επισκέπτονται θαυμάζουν τη φυσική ομορφιά, τους καταπράσινους λόφους αλλά και το επιβλητικό φρούριο που δεσπόζει απέναντι από το νησάκι της Παναγίας στην είσοδο του λιμανιού της πόλης και πάνω από την παραλία του Βάλτου.

Την ιστορική διαδρομή του κάστρου αυτού θα αφηγηθούμε και θα ανακαλύψετε έναν ακόμη λόγο να βρεθείτε και εσείς στον τόπο μας. Οι Νορμανδοί στο τέλος του 14ου αιώνα οχύρωσαν τον βράχο και ενίσχυσαν την στρατηγική του θέση.Οι κάτοικοί της περιοχής έβρισκαν καταφύγιο όταν οι πειρατές τους απειλούσαν ενώ ζούσαν έξω από τα τείχη σε ειρηνικούς καιρούς. Η ζωή ήταν στενά συνδεδεμένη με την ύπαρξή του διότι μπορούσαν να παραμένουν ασφαλείς σε περιόδους κρίσης και να συνεχίζουν τις ασχολίες τους όταν ξεπερνιόταν οι δύσκολες ώρες. Η πορεία του στον χρόνο συνδέεται με ιστορικά ονόματα, Χαϊρεντιν Μπαρμπαρόσα, Αλή Πασάς των Ιωαννίνων ενώ το χρονικό της φυγής των Παργινών συγκινεί όλους. Το κάστρο της δεν την πρόδωσε ... οι ξένοι πούλησαν την πόλη στον Αλή Πασά. Οι κάτοικοι δεν άντεχαν να είναι υποτελείς και γι αυτό.....

«Το κρίκετ στην Κέρκυρα»

Ονόματα συγγραφέων- μαθητών: Αναγνώστου Σπύρος, Αυλωνίτη Δέσποινα-Σπυριδούλα, Δέγλερη Ναταλία, Ευθυμίου Κωνσταντίνος-Σπυρίδων, Ζαχαράκης Κωνσταντίνος- Σπυρίδων, Ζάχου Πηνελόπη, Ζηνιάτης Αντώνης, Θεοτόκη Δέσποινα-Ειρήνη, Κάπουα Καλλιόπη-Ιζαμπέλλα, Καρύδη Θεοδώρα-Άννα, Κοσμάς Ορέστης-Οκτάβιος, Κουρκούλου Κυπριώτη Μαρία Έλενη, Κρεμόνα Κωνσταντίνα, Λαβράνου Αντωνέλα, Μαγκλάρα Μαρίνα, Μακρής Βασίλειος, Μεσσήνη Ιωάννα, Μούτσου Ευαγγελία-Σπυριδούλα, Μπέτας Στέφανος, Νικολούζος Άγγελος-Ιάσονας, Πρίφτης Φίλιππος

Επιβλέποντες εκπαιδευτικοί:Μέλλου Αγγελική (ΠΕ70), Βασιλάκης Χρήστος (ΠΕ70)

4ο Πειραματικό Δημοτικό Κέρκυρας «Αθηναγόρειο»

Η παρούσα εργασία αποτελεί μια ιστορική, κοινωνιολογική και αθλητική προσέγγιση της εμφάνισης, της εξέλιξης και της ανάπτυξης του κρίκετ στην Κέρκυρα ως βασικό κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομιάς του νησιού. Μέσα από αυτήν αναδεικνύονται τα ιδιαίτερα στοιχεία του αθλήματος, η αποδοχή που έτυχε από την κοινωνία του νησιού και παρουσιάζονται πρόσωπα και ενέργειες που σηματοδότησαν την πορεία του, αθλητική και κοινωνική.

Η εργασία μας καλύπτει τους τρεις ακόλουθους άξονες:

1. Παρουσίαση της ιστορίας του κρίκετ
2. Περιγραφή του παιχνιδιού και ορολογία
3. Ιστορία και εξέλιξη του κρίκετ στην Κέρκυρα

Γίνεται αναφορά στην ιστορία του κρίκετ στο ξεκίνημά του στη νότια Αγγλία τον 16ο αιώνα και στην πορεία του που το κατέστησε 2ο άθλημα παγκοσμίως.

Στη συνέχεια γίνεται αναφορά στους κανόνες και την ορολογία του παιχνιδιού, τον τρόπο και τους χώρους διεξαγωγής, τον αριθμό των παικτών και τον απαραίτητο εξοπλισμό τους, το πως σκοράρουν και πως επιτυγχάνεται η νίκη.

Τέλος, αναλύεται το κρίκετ στην Κέρκυρα. Γίνονται αναφορές στο πόσο δημοφιλές άθλημα είναι στο νησί, πως εισήχθη στην Κέρκυρα από τους Βρετανούς κατά τη διάρκεια της κυριαρχίας τους, πότε ιδρύθηκαν οι πρώτες ομάδες και η Ελληνική Ομοσπονδία Κρίκετ, πότε και πως δημιουργήθηκε το γήπεδο του κρίκετ στη Σπιανάδα, ποιοι οι σύλλογοι κρίκετ σήμερα, πότε λαμβάνουν χώρα στο νησί αγώνες και εκδηλώσεις με συμμετοχή ομάδων απ' όλο τον κόσμο και ποιες προσωπικότητες ταυτίστηκαν με το αυτό.

Για τη συγγραφή και τη σύνταξη της εργασίας, τα παιδιά χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες σύμφωνα με τους προαναφερόμενους άξονες, προκειμένου να συγκεντρώσουν τις απαραίτητες βιβλιογραφικές πληροφορίες για τη σύνθεση της εργασίας. Παράλληλα με βάση το υλικό που αναδείχτηκε σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε μια εμπειρική έρευνα που βασίστηκε στη συλλογή στοιχείων, απόψεων, και εμπειριών προσώπων που σχετίζονται με το θέμα μας.

Η έρευνα είναι ποιοτική και για τη συγκέντρωση των απαραίτητων στοιχείων χρησιμοποιήθηκαν από τους μαθητές, κυρίως, ατομικές ημιδομημένες συνεντεύξεις με πρόσωπα και αθλητές του χώρου.

Οι φιλαρμονικές της Κέρκυρας

Ονόματα συγγραφέων- μαθητών: Καββαδία Άννα, Κατσαρού Μαρία- Σπυριδούλα, Μακάι Ανδρές- Δημήτριο, Μουζακίτη Ιωάννα, Ντίντα Ντεσάρα, Ντούνη Αριάδνη, Ούστογλου Σοφία- Αιμιλία, Παγιατάκη Ευαγγελία- Γεωργία, Παγιατάκη Μαρία- Νικολέτα, Παλάτη Εριέττα, Παλυκήρας Κωνσταντίνος, Πανάρετος Νικόλαος, Πάνου Θανάσης, Παολινέλη Αϊλίν- Ναομί, Πάσχου Ιωάννα, Πέτσας Αριστοτέλης, Πουλιδά Ληδεία, Σκλαβούνος Αναστάσιος, Σουέρεφ Ισαβέλλα- Έλενα, Σταθόπουλος Δημήτριος, Στεργιάτος Ιάσων, Σώμας Μάριος, Τζαφέστας Χρήστος, Τσιώλη Σοφία Σπυριδούλα, Τσουδερός Θόδωρος, Φλωράκης Κωνσταντίνος

Επιβλέπων/ ουσα: Αλεξανδρής Κωνσταντίνος (ΠΕ70), Στόκα Κατερίνα (ΠΕ70)

4ο Πειραματικό Δημοτικό Κέρκυρας (Αθηναγόρειο)

Η εργασία μας θα ασχοληθεί με τις φιλαρμονικές ορχήστρες της Κέρκυρας, ως ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας του νησιού και του πολιτισμού τους.

Η δομή της εργασίας θα αποτελείται από τρεις (3) υποενότητες καλύπτοντάς:

1. Τις ιστορικές καταβολές τους
2. Τη λειτουργική τους δομή (όργανα, ρόλοι, διεύθυνση κλπ.)
3. Τις δράσεις που αναλαμβάνουν

Συγκεκριμένα στην ιστορική αναδρομή, θα αναφερθούμε στην ίδρυση της πρώτης φιλαρμονικής ορχήστρας, τους πρωτεργάτες αυτής καθώς και τη διαρκή σημασία τους στην ιστορική και πολιτιστική εξέλιξη του νησιού. Θα αναφερθούν γεγονότα αλλά και οι λόγοι που το μουσικό φαινόμενο αυτό έμεινε αναπόσπαστο κομμάτι της κερκυραϊκής κουλτούρας και καθημερινής ζωής.

Συνεχίζοντας με την λειτουργική τους δομή, θα αναφερθούμε στους τρόπους με τους οποίους τα μέλη μπορούν να εγγραφούν και να συμμετέχουν σε πρόβες και εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στο νησί καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Παράλληλα, θα αναφερθούμε στα βασικά όργανα από τα οποία αποτελείται μία φιλαρμονική ορχήστρα.

Τέλος, θα αναφερθούμε στις εκδηλώσεις της τοπικής ζωής και ευρείας κοινότητας, στις οποίες η συμμετοχή είναι αυτονόητη. Αυτές είναι κυρίως οι εθνικές και θρησκευτικές γιορτές, με το αποκορύφωμα να είναι η γιορτή του πολιούχου της πόλης, Αγίου Σπυρίδωνα και το Πάσχα, όπου οι φιλαρμονικές ολόκληρου του νησιού συγκεντρώνονται στο κέντρο της πόλης και παίζουν μαζί.

Στα πλαίσια της συγγραφής της εργασίας τα παιδιά θα χωριστούν σε ομάδες, με συγκεκριμένο ρόλο για κάθε ενότητα. Αφού συγκεντρωθούν οι πληροφορίες θα παρουσιαστούν με power point με οπτικοακουστικό υλικό.

Ταξιδεύω στη Θράκη: γνωρίζω την Κομοτηνή και το έθιμο «Καμήλες και Ντιβιτζήδες»

Αποστολός Λάμπρος-Χρυσοβαλάντης, Ασβεστά Θωμαή, Γούλα Άννα, Ζλατίνης Κυριάκος, Κατζέλ Αχμέτ Χαμζά, Κιουτσούκη Χριστίνα, Μαυρίδου Ραφαηλία-Χριστίνα, Μπακάλμπασης Γεώργιος, Μπομποτά Μαρία-Κορίνα, Παπάκης Ιωάννης, Ρήγα Αικατερίνη, Χατζηδημητρίου Ελένη

Επιβλέπουσες: Τοπάτση Αναστασία, ΠΕ70 & Βασιλούδη Ευτυχία, ΠΕ08

5ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Κομοτηνής

Η Θράκη, μία προικισμένη γη κι ένα σταυροδρόμι ιστορίας και πολιτισμών, συνδέει με έναν μοναδικό τρόπο την Ανατολή με τη Δύση, το παρελθόν με το παρόν. Οι μεταβολές που συνέβησαν στο πέρασμα των χρόνων αποτέλεσαν κομβικά σημεία για την ιστορική και κοινωνικο-πολιτισμική δομή της Δυτικής Θράκης, διαμορφώνοντας έτσι ένα πλούσιο πολυπολιτισμικό ψηφιδωτό. Στο κέντρο της Δυτικής Θράκης βρίσκεται ο Νομός Ροδόπης. Πρωτεύουσα του Νομού είναι η Κομοτηνή, μία πόλη των θρύλων, σημείο συνάντησης πολιτισμών και θρησκειών, αλλά και σημείο αναφοράς της πλούσιας θρακιώτικης πολιτισμικής παράδοσης, την οποία διαφυλάττει και κληροδοτεί με ευλάβεια στις επόμενες γενιές. Ένα από τα έθιμα που πραγματοποιούνται στην Κομοτηνή είναι οι «Καμήλες και Ντιβιτζήδες». Πρόκειται για ένα έθιμο του Δωδεκαημέρου και συγκεκριμένα της Πρωτοχρονιάς, το οποίο έφεραν μαζί τους οι πρόσφυγες από την περιοχή της Ανατολικής Ρωμυλίας. Το συγκεκριμένο έθιμο περιέχει ιδιαίτερους συμβολισμούς και συνοδεύεται από χορούς, αστείους διαλόγους κι ευχές για τη νέα χρονιά. Η μελέτη του συγκεκριμένου εθίμου/δρωμένου πραγματοποιήθηκε από τους/τις μαθητές/ήτριες στο πλαίσιο της ολιστικής μεθόδου διδασκαλίας, η οποία προσεγγίζει το έθιμο/δρώμενο σε συνδυασμό με επιμέρους στοιχεία του Λαϊκού Πολιτισμού και μέσα από ανακαλυπτικές, βιωματικές κι ομαδοσυνεργατικές τεχνικές. Επιπλέον, η παρουσίαση του εθίμου/δρωμένου από τους/τις μαθητές/ήτριες περιλαμβάνει την αναπαράσταση της καμήλας, του Ντιβιτζή και των υπολοίπων συμμετεχόντων και διανθίζεται με παραδοσιακούς θρακιώτικους χορούς. Η ενασχόληση των μαθητών/τριών με την πολιτισμική παράδοση του τόπου τους αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ παρελθόντος και παρόντος, δημιουργώντας τις κατάλληλες προϋποθέσεις για τη συνέχεια της πολιτιστικής κληρονομιάς στο διηνεκές. Μέσα, λοιπόν, από δράσεις, όπως είναι το συγκεκριμένο μαθητικό συνέδριο «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου», η θρακιώτικη παράδοση συνεχίζει να υφίσταται, να εμπνέει, να συναρπάζει και να κληροδοτείται με σεβασμό στη νέα γενιά.

« Οι μαθητές, μας ξεναγούν… στο Ανάκτορο του Νέστορα».

Γ1: Αλεξόπουλος Ανδρέας, Βούτσα Ελένη, Γιαννακοπούλου Βασιλική Αναστασία, Γιαννακοπούλου Ιωάννα, Γκαϊτατζή Αικατερίνη, Δημαρέση Γεωργία, Δημητρακόπουλος Νικόλαος, Δρακόπουλος Χρήστος, Εξαρχοπούλου Μελίνα Ωκυρρόη, Ηλιοπούλου Μαρία, Κακαλέτρης Παναγιώτης, Κακαλίκας Ηλίας, Κονταξή Ιωάννα, Κοτζαμάνη Ιοκάστη, Κουβελάκης Σωτήριος, Κουλοπούλου Σταυρούλα, Μαθιόπουλος Ευστάθιος- Διονύσιος, Μαθιόπουλος Παναγιώτης, Μακρής Βασίλειος, Μπούρας Ευθύμιος, Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης, Παυλοπούλου Σοφία.

Γ2: Κώστα Μαρία Ιωάννα, Μπλούελ Αναστασία, Νικολακέας Πέτρος, Παναγιωτοπούλου Αικατερίνη, Παναγιωτοπούλου Δήμητρα, Πανταζή Ελευθερία, Παπαδοπούλου Άννα, Πικιός Ιωάννης Ανδρέας, Πικιού Ευρυδίκη, Σάμιος Χρυσοβαλάντης Γεώργιος, Σκιαδόπουλος Μάριος Ανδρέας, Σκορπιδέας Αθανάσιος, Σπανός Νικόλαος Μιχαήλ, Σταθόπουλος Αναστάσιος, Τσάκωνα Αριστέα, Τσιούτσιας Γεώργιος, Φράγκος Δημήτριος, Χάικος Κωνσταντίνος, Ψυχογυιού Νίκη Αργυρώ.

Επιβλέπουσα:Δωροθέα Λαμπρίδη ΠΕ11

Συνεργάτες εκπαιδευτικοί:Γιώργος Σαραντόπουλος ΠΕ70 Μαρία Αγραπίδη ΠΕ70

10ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας – Πέτρος Θέμελης

Στα πλαίσια του προγράμματος «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου» τα δυο τμήματα της Γ΄ Τάξης του 10ου Πειραματικού Δημοτικού Σχολείου Καλαμάτας – Πέτρος Θέμελης αποφάσισαν να αναδείξουν τον αρχαιολογικό χώρο του Ανακτόρου του Νέστορα, μέσω της δημιουργίας ενός τουριστικού οδηγού σε ψηφιακή μορφή.

Το Ανάκτορο του Νέστορα, αποτέλεσε κατά τους Μυκηναϊκούς Χρόνους κέντρο της πολιτικής, οικονομικής και πολιτιστικής ζωής της νοτιοδυτικής Πελοποννήσου. Στις μέρες μας, ο εν λόγω αρχαιολογικός χώρος αποτελεί σημαντικό πόλο έλξης επισκεπτών. Στόχοι της δράσης είναι αφενός η ευαισθητοποίηση των παιδιών σε θέματα τοπικής ιστορίας και αφετέρου η ανάπτυξη δεξιοτήτων χρήσης των Νέων Τεχνολογιών, ως μέσου αναζήτησης πληροφοριών και παραγωγής ψηφιακού υλικού.

Η μεθοδολογία υλοποίησης του προγράμματος περιλαμβάνει: α) συλλογή πληροφοριών μέσα από βιβλιογραφική έρευνα και αναζήτηση στο διαδίκτυο, β) επιτόπια επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο και γ) την αξιοποίηση διαδικτυακής πλατφόρμας για τη δημιουργία ενός ψηφιακού τουριστικού οδηγού.

Ας δώσουμε στα μνημεία φωνή, για να μας διηγηθούν την ιστορία του τόπου μας!

«Από την γιορτή στο θέατρο . Η γέννηση του Αρχαίου θέατρου »

Αδαμόπουλος Σπύρος, Αλεξοπούλου Μαρία – Μαλεβή, Αναστασόπουλος Ανδρέας, Ανδρεάδη Βασιλική, Ανδριανοπούλου Θέμιδα, Αντωνόπουλος Γεώργιος, Αργυροπούλου Βασιλική– Ιωάννα , Βασιλάκης Ιωάννης – Μίνωας, Βασιλοπούλου Μαρία – Σταυρούλα, Γαιτάνης Άγγελος – Παναγιώτης, Γερόλυμος Κωνσταντίνος, Γεωργακόπουλος Πολυχρόνης, Γκανέλλη Βασιλική, Δημόπουλος Άγγελος– Μάριος , Διαμαντοπούλου Αλεξάνδρα, Διονυσοπούλου Αρχοντία, Δούβα Ελένη, Δράμπαλη Ειρήνη – Χρυσοβαλάντου, Κασσης Χρήστος , Κατσαούνης Παναγιώτης, Κολοβού Φωτεινή, Κονταξής Δημήτριος , Κουμουνδούρος Νεκτάριος, Κουρής Αλέξανδρος , Κυριαζή Αθανασία , Ανδριανοπούλου Μύριαμ, Γαϊτάνης Κωνσταντίνος, Γεωργακόπουλος Αχιλλέας, Δημοπούλου Όλγα, Κωνσταντόπουλος Γιάννης, Μαραγκός Ιάσονας, Μπιστόλα Αντιγόνη, Μυλωνάς Θοδωρής, Νταίβις Γιώργος, Παντελοπούλου Ελένη, Παπαδημητρίου Δημήτρης, Παπαντωνόπουλος Φώτης, Παυλέας Φάνης, Περδίος Χρήστος, Σαρδέλη Σταυρούλα, Σκολαρίκος Πάνος, Σπηλιώτη Ιόλη, Σπυροπούλου Αναστασία, Τζήρος Δημήτρης, Τομαρά Κάτια, Τσουλάκου Δήμητρα, Χανδρινός Σωτήρης, Χριστοπούλου Αναστασία .

Συντονιστές εκπαιδευτικοί : Δρούτσα Ιωάννα ΠΕ91.01, Μαλιχούδη Αφροδίτη ΠΕ70, Χανουμίδου Μαρία ΠΕ 70

Πειραματικό 10ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας

Σ΄ένα αλώνι, στους αγρούς , στήνεται γιορτή προς τιμήν του θεού Διόνυσου. Οι πιστοί του πίνουν νερωμένο κρασί , χορεύουν και τραγουδούν το τραγούδι του , τον Διθύραμβο . Μέχρι που ένας πιστός φεύγει από την ομάδα και σταματά να τραγουδά. Κι αρχίζει να κάνει ερωτήσεις για τον θεό , ενώ οι υπόλοιποι που συμμετέχουν στην γιορτή του απαντούν. Και… ιδού ! Έχουμε τον πρώτο θεατρικό διάλογο ! Το αλώνι σιγά σιγά μεταμορφώνεται σε Ορχήστρα , γύρω του έχει το Κοίλον και μπροστά του την Σκηνή. Οι χορευτές – πιστοί του θεού γίνονται ο Χορός και αυτοί που διαχωρίστηκαν από την ομάδα γίνονται οι ηθοποιοί (πρωταγωνιστής, δευτεραγωνιστής, τριταγωνιστής) . Το θέατρο αποκτά οικοδόμημα, αφού πρώτα οι γιορτές μεταφερθούν στην πόλη, και πλέον οι θεατές παρακολουθούν κωμωδίες , τραγωδίες και σατυρικά δράματα γραμμένα από τους μεγάλους ποιητές κατά την διάρκεια των γιορτών του θεού Διόνυσου. Πάνω στο οικοδόμημα του Αρχαίου Θεάτρου στηρίζεται το «οικοδόμημα» της Δημοκρατίας . Γίνεται το Θέατρο να είναι πιο δημοκρατικός θεσμός από την Εκκλησία του Δήμου ; Κι όμως γίνεται. Όλα τα παραπάνω στοιχεία τα συναντάμε σ’ έναν εμβληματικό αρχαιολογικό χώρο της Μεσσηνίας , την Αρχαία Μεσσήνη και συγκεκριμένα στο Αρχαίο Θέατρο , το Εκκλησιαστήριο και το Βουλευτήριο

Η παρούσα δράση αποτελεί μια προσπάθεια α. κατανόησης των αναγκών και των συνθηκών που οδήγησαν στην γέννηση και την εξέλιξη του αρχαίου θεάτρου και β. γνωριμίας μ’ έναν εξαιρετικά σημαντικό αρχαιολογικό χώρο του τόπου μας μέσα από το μάθημα της Θεατρικής Αγωγής και της Ιστορίας της ΄Δ Δημοτικού.

«Με πένα και φαντασία από τον τόπο μας».

Ε1: Άκπαπας Νικόλαος, Αλεξοπούλου Χρυσαλία, Αργυροπούλου Παναγιώτα, Γεωργακόπουλος Μάξιμος, Γεωργόπουλος Γεώργιος, Γιουρτούμα Θάλεια Γκιουλέκας Γεώργιος, Δημόπουλος Αριστείδης, Εξηνταβελόνη Σταυρούλα, Ζαχαρόπουλος Θεόδωρος, Κακούρα Αγγελική, Καρρά Ηλέκτρα, Μαλτεζάκης Ιωάννης, Πετρόπουλος Γιώργος.

Ε2: Γκιουλέκας Ιωάννης, Κακαλίκας Δημήτριος, Κοτταρίδη Μαρία, Κριαράς Νικόλαος, Κυριακόπουλος Παναγιώτης Αντώνιος, Λαγοπάτης Λάμπρος, Λεμπέση Βερενίκη, Μανδηλάρης Σπυρίδων, Παπαδόπουλος Αλέξανδρος, Πικιού Αγγελική, Ποντίκης Στέφανος, Σακκάς Χρήστος Πολυζώης, Σαραντοπούλου Βασιλική, Σταυρόπουλου Αικατερίνη, Τσάμης Ευστάθιος, Φιλάι Στεφανία, Χρονάς Αθανάσιος.

Επιβλέπουσα:Δωροθέα Λαμπρίδη ΠΕ11

Συνεργάτες εκπαιδευτικοί:Ευαγγελία Βεζυρέα ΠΕ70, Φίλη Ντόγκα ΠΕ70

10ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας- Πέτρος Θέμελης.

Στην παρούσα μελέτη, επιχειρείται η επαφή των παιδιών με ανθρώπους του πνεύματος που παράγουν πολιτισμό, μέσω του γραπτού λόγου και που ζουν ανάμεσά τους. Συγκεκριμένα γίνεται αναφορά, έπειτα από συλλογή στοιχείων, στη ζωή και στο έργο Μεσσήνιων συγγραφέων που είναι ενεργοί στο παρόν. Ακολουθεί μια σύντομη μνεία σε συγγραφείς του τόπου μας που έχουν αποδημήσει. Οι μαθητές παίρνουν συνέντευξη από ορισμένους Μεσσήνιους συγγραφείς και αναλαμβάνουν ενεργό ρόλο σε διαδικασίες συλλογής στοιχείων και μάθησης. Πραγματοποιούν ηχογραφήσεις και απομαγνητοφωνήσεις και συμμετέχουν στην παραγωγή βίντεο προβολής και διαφήμισης των συγγραφέων του τόπου μας. Μέσω της συνεργατικής διδασκαλίας και της μεθόδου project (Veselov, Pljonkin, & Fedotova, 2019) οι μαθητές αναπτύσσουν δεξιότητες, ενισχύοντας τη συναισθηματική τους σύνδεση με την τοπική μας κοινότητα και την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Η ιστορία και τα έθιμα στο δήμο Ερυμάνθου Αχαΐας

Σταθά Παναγιώτα, Γιωτοπούλου Μαρίλια, Μασούρας Χαράλαμπος, Πανούση Άρτεμις-Ελένη
Επιβλέποντες: Ανδριάνα Δημητροπούλου ΠΕ 70, Ελένη Κυργιαλάνη ΠΕ 70
Σχολείο: Δημοτικό σχολείο Σταυροδρομίου Αχαΐας

Ο Δήμος Ερυμάνθου αποτελεί δήμο της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, προήλθε από την ένωση των δήμων Τριταίας, Φαρρών και των κοινοτήτων Καλεντζίου και Λεοντίου. Η έδρα του δήμου βρίσκεται στη Χαλανδρίτσα. Στην παρούσα εργασία θα ασχοληθούμε με τα έθιμα, τα προϊόντα, την ιστορία χωριών της Δημοτικής Ενότητας Τριταίας, όπου ανήκουν τα χωριά μας. Ενδεικτικά χωριά της Δημοτικής Ενότητας Τριταίας είναι η Αγία Βαρβάρα, η Αγία Μαρίνα, το Αλεποχώρι, το Βελημάχι, η Δροσιά, η Ερυμάνθεια, ο Κάλφας, το Μάνεσι, η Ρουπακιά, ο Σκούρας, το Σταυροδρόμι (στο χωριό αυτό βρίσκεται το σχολείο μας), η Χιόνα, η Σπαρτιά.

Τα έθιμα, εκδηλώσεις, τοπική κουζίνα και προϊόντα που θα παρουσιάσουμε είναι τα υπαίθρια πανηγύρια που γίνονται από την άνοιξη έως το φθινόπωρο, ανάλογα με τον Άγιο που εορτάζει το κάθε χωριό. Κυρίαρχα στοιχεία των πανηγυριών αποτελεί η παραδοσιακή δημοτική μουσική με τους αντίστοιχους χορούς. Θα ασχοληθούμε επίσης με την ελληνική παραδοσιακή κουζίνα, όπως μαγείρεμα στη γάστρα, ζυμωτό ψωμί, πίτες, γλυκά του κουταλιού, γαλακτοκομικά προϊόντα και το κρέας για τα οποία φημίζονται τα χωριά μας.

Θα ασχοληθούμε με το χωριό Αγία Μαρίνα όπου βρίσκεται το σπίτι που γεννήθηκε ο Γεώργιος Παπανδρέου το 1888 και πιο πάνω στο λόφο του Αϊ Λια βρίσκεται το εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία. Στην Κάτω Αγία Μαρίνα υπάρχει το σπήλαιο που βρέθηκε η εικόνα της Αγίας Μαρίνας, καθώς και ο αρχαιολογικός χώρος, ο οποίος φανερώνει πως το χωριό χτίστηκε πάνω στην παλιά πόλη της Αρχαίας Τριταίας. Το 1932 οι αρχαιολόγοι βρήκαν αρχαίους κίονες, κτίσματα, πηγάδι, νομίσματα και κάποια αντικείμενα από αυτά φιλοξενούνται στο αρχαιολογικό μουσείο της Πάτρας. Στο Αλεποχώρι, σε οχυρή θέση ονόματι Τσαλαμιδαίικα, υπάρχει ο τεράστιος και τριώροφος πύργος του Τσαλαμιδά, τον οποίο θα παρουσιάσουμε. Είναι και αυτός ένα χαρακτηριστικό δείγμα των Πύργων και Πυργόσπιτων που είναι έργα Βαρβαριτών μαστόρων.

Το αισθητικό πάρκο Καισαριανής

Γ τάξη: Άχμεντ Μάριαμ, Ζάμμερ Μπρούνο, Θεοδωρόπουλος Μάξιμος Γεράσιμος, Κοκλώνη Δωροθέα, Κοκλώνης Μιχαήλ, Μπάουερ Μαντής Φώτης, Οικονομάκη Αρετή Γεωργία

Δ τάξη: Αθανασόπουλος Ευάγγελος, Αναστασάκη Ελένη Βασιλική, Γιαννακοπούλου – Μουμούρη Γρατσιέλλα, Κατούντας Διονύσιος, Κολοβός Νίκων, Λυμβαίου Ευαγγελία, Παπατζιτζέ-Γιαννακοπούλου Αμαλία, Πλατάκος Αλέξανδρος

Γαρυφαλλίδου Δέσποινα ΠΕ70, Μπάραλή Αικατερίνη ΠΕ70

Σχολείο: 3/Θ Πειραματικό Δ. Σχ. Πανεπιστημίου Αθηνών Μαράσλειο

Στην εργασία αυτή θα παρουσιάσουμε το αισθητικό Πάρκο Καισαριανής. Το πάρκο εκτείνεται πάνω από την πανεπιστημιούπολη του Ζωγράφου και γύρω από το Βυζαντινό μοναστήρι της Καισαριανής, το οποίο έπαιξε σημαντικό ρόλο κατά τη διάρκεια της επανάστασης του 1821. Η λειτουργία του μοναστηριού σταμάτησε το 1833 με διάταγμα του Όθωνα και σήμερα αποτελεί έναν αρχαιολογικό χώρο.

Η περιοχή γύρω από το μοναστήρι είχε ερημώσει κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής γιατι ο κόσμος έκοψε τα δέντρα για να ζεσταθεί, έτσι η Φιλοδασική Ένωση Αθηνών μετά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο δημιούργησε το δάσος από την αρχή. Το δάσος είναι γεμάτο με σηματοδοτημένα μονοπάτια ευκολότερα ή δυσκολότερα. Ο περιπατητής κατά τη διάρκεια της βόλτας του θα συναντήσει πολλά είδη φυτών ειδικά αν περπατήσει στο βοτανικό μονοπάτι, μικρές στέρνες με χρυσόψαρα, πηγές όπως η Καλοπούλα και αρκετά μικρά εκκλησάκια.

Θα παρουσιάσουμε ακόμα:

Το ξωκλήσι της Ανάληψης που είναι χτισμένο μέσα σε σπήλαιο, και δεν έχει πρόσοψη.

Τον ναός του Αγίου Μάρκου ή Φραγκομονάστηρο χτισμένο πάνω στα ερείπια παλαιότερου ναού. Από όπου θα θαυμάσουμε όλη την Αθήνα από ψηλά και αν ο καιρός το επιτρέπει να δούμε μέχρι την Αίγινα.

Και την λιγότερο γνωστή μονή Αστερίου (για την οποία ο Μάνος Χατζηδάκης έγραψε το εκεί ψηλά στον Υμηττό).

Τέλος θα παρουσιάσουμε τους ειδικά διαμορφωμένους χώρους, όπου οι επισκέπτες μπορούν να κάνουν πικ-νικ, και τα παιδιά να παίξουν διάφορα παιχνίδια.

Ο εθνικός κήπος

Α’ τάξη Αραπογιάννη Άννα – Μαρία, Αραπογιάννης Χρήστος, Ζάμμερ Παύλος, Ιντζεκώστας Δημήτριος, Στεφάνου Φαίδρα, Χριστοπούλου Θάλεια, Χρυσανθακόπουλος Γεώργιος

Β’ τάξη Γκάζας Αντώνιος, Καλτσή Παναγούλα, Κατρακάκης Δημήτριος, Κωστόπουλος Χαράλαμπος, Κωστοπούλου Μαρία, Παπουτσή Αγγελική, Μαρία, Τριτσαρόλη Αναστασία, Τσαβέλη Σοφία

Γαρυφαλλίδου Δέσποινα ΠΕ70, Καραντζούνη Ιωάννα ΠΕ70

Σχολείο: 3/Θ Πειραματικό Δ. Σχ. Πανεπιστημίου Αθηνών Μαράσλειο

Ο εθνικός κήπος δημιουργήθηκε από την βασίλισσα Αμαλία στα πρότυπα βοτανικών κήπων του εξωτερικού. Με εντολή της φυτεύτηκαν 15.000 καλλωπιστικά φυτά που μεταφέρθηκαν από τη Γένοβα, καθώς επίσης και αυτοφυή είδη, που μεταφέρθηκαν από το Σούνιο και την Εύβοια. Μάλιστα φύτεψε η ίδια τις Ουασινγκτόνιες, που υπάρχουν μέχρι σήμερα. Ο χώρος στην αρχαιότητα ήταν ο κήπος του φιλόσοφου και βοτανολόγου Θεόφραστου ενώ υπήρχε ιερό, βιβλιοθήκη, και για αυτό έχουν βρεθεί διάφορα λείψανα όπως ρωμαϊκού ψηφιδωτού και τμήμα του αρχαίου αδριάνειου υδραγωγείου που χρησιμοποιήθηκε για το πότισμα του κήπου. Υπάρχει ένα ηλιακό ρολόι, ίσως το μοναδικό στην Αττική, λίμνη με πάπιες, ένας μικρός ζωολογικός κήπος, καφετέρια, παιδική βιβλιοθήκη και παιδική χαρά. Είναι ανοιχτός για το κοινό από την Ανατολή μέχρι τη Δύση του Ηλίου.

Μέσα στο πάρκο υπάρχουν οι προτομές των:

- Ιωάννη Καποδίστρια που ήταν ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδας και την οποία φιλοτέχνησε ο γλύπτης: Ιωάννης Κόσσος
- Ιωάννη Εϋνάρδου Ελβετού τραπεζίτη που διέθεσε μεγάλα ποσά για την Επανάσταση του ‘21 και τον ελληνικό αγώνα ανεξαρτησίας, αλλά και για την αποπληρωμή των δανείων του νεοσύστατου κράτους, φιλοτεχνημένη επίσης από Ιωάννη Κόσσο.
- Διονύσιου Σολωμού έχει γράψει τον ύμνο εις την ελευθερία οι δύο πρώτες στροφές του οποίου αποτελούν τον εθνικό μας ύμνο (και της Κύπρου). Φιλοτεχνημένη από τον Θωμάς Θωμόπουλος.
- Αριστοτέλη Βαλαωρίτη που ήταν σημαντικός Έλληνας ποιητής (1824-1879). Φιλοτεχνημενη από τον Φωκίων Ροκ
- Σπύρος Φιλίσκος Σαμάρας που ήταν κερκυραίος συνθέτης και δημιουργός του Ολυμπιακού Ύμνου φιλοτεχνημένη από τον Μιχάλης Τόμπρος (1889-1974).
- Αντίγραφο της προτομής του JeanMoreas (Ζαν Μορεάς) που γεννήθηκε ως Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, ποιητή αφου το πρωτότυπο εκτίθεται σε κλειστό χώρο Φιλοτεχνημένη από τον AntoineBourdelle (1861-1929).

Το 2002 έξω από τον κήπο στήθηκαν και οι προτομές των τριών σημαντικότερων αρχαίων τραγικών ποιητών: του Ευριπίδη, του Αισχύλου και του Σοφοκλή.

Νεότερα κτίρια της Αττικής

Ε τάξη: Ζαφείρης Ιωάννης, Νικολάου Αλίκη, Παναγιωτίδου Λυδία, Σταματούκος Μορφέας, Χρονόπουλος Γεώργιος, Ψύχα Ζωή, Ψύχα Μαρίνα,

Στ΄τάξη: Ανδρεοπούλου Αικατερίνα, Γαρόζης Κωνσταντίνος, Κατούντας Χρήστος, Κύκνας Σπυρίδων, Κυπραίος Μάριος, Μαμαλουκάκη Λυδία, Πέτρου Ηώ – Δήμητρα, Τζήμα Ειρήνη

Γαρυφαλλίδου Δέσποινα ΠΕ70, Παπαγεωργίου Δήμητρα ΠΕ70

Σχολείο: 3/Θ Πειραματικό Δ. Σχ. Πανεπιστημίου Αθηνών Μαράσλειο

Μετά την απελευθέρωση η Αθήνα είναι ένας σωρός από ερείπια. Πολλοί πλούσιοι Έλληνες αγοράζουν οικόπεδα στην περιοχή και χτίζουν τα μέγαρά τους, ενώ παράλληλα αρχίζουν να οικοδομούνται πολλά καινούρια δημόσια κτίρια. Κτίρια που έξω από τα οποία περνάμε καθημερινά χωρίς να γνωρίζουμε την ιστορία τους. Ίσως το πιο γνωστό είναι αυτό των Ανακτόρων που είναι η σημερινή βουλή. Δίπλα σε αυτό στέκεται το Ζάππειο, που χτίστηκε για να χρησιμεύσει ως ξενοδοχείο που θα φιλοξενούσε τους αθλητές που συμμετείχαν στους 1ους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες και αργότερα μετατράπηκε σε εκθεσιακό χώρο.

Άλλα κτίρια είναι το Δημοτικό Νοσοκομείο στο οποίο σήμερα στεγάζει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων.

Το παλιό Πανεπιστήμιο, το Αρσάκειο, το κτίριο του Οικονομικού Πανεπιστημίου στην Πατησίων που χτίστηκε με δωρεά του Μαρασλή όπως και η «δική μας» Μαράσλειος Παιδαγωγική Ακαδημία. Την ίδια περίοδο χτίζεται το πρώτο πολυτεχνείο με δωρεές Στουρνάρη και Αβέρωφ,

Η παλαιά βουλή, ενώ για την ανέγερση της Μητρόπολης των Αθηνών χρησιμοποιούνται πέτρες από γκρεμισμένες εκκλησίες της Αθήνας, κυρίως από αυτές που είχαν χτιστεί μέσα στον ευρύτερο χώρο της Ακρόπολης.

Ένα άλλο νεότερο κτίριο είναι το Μέγαρο Σλήμαν που7 σήμερα στεγάζει το νομισματικό μουσείο.

Θα αναφερθούμε στην ξεχωριστή είναι και η ιστορία του κτιρίου που στεγάζει σήμερα το Βυζαντινό Μουσείο.

Και ο τελευταίος σταθμός μας θα είναι το Αρχαιολογικό μουσείο.

: **Το έθιμο του «Κρυμμένου Θησαυρού» στο Πατρινό Καρναβάλι.**

Συμμετέχοντες μαθητές: Αναγνωστόπουλος Κωνσταντίνος, Ανδρικοπούλου Ανδριάνα, Γιαννούλη Χρυσάνθη, Γουρδούλη Εμμέλεια, Γουρδούλης Οδυσσέας, Ζεντέλη Δάφνη, Κατσιροπούλου Αρετή, Κοσμάς Νικόλαος, Κωσταράς Νικόλαος, Λαμπροπούλου Κωνσταντίνα, Λιάπη Αναστασία, Μωραϊτης Ιωάννης, Νταβλούρος Ορφέας, Παναγιωτοπούλου Δήμητρα, Παναγιωτοπούλου Μαρία, Παπαμιχαήλ Παντελεήμων, Παπαχριστόπουλος Ιωάννης, Παπαχριστοπούλου Μυρτώ, Πολίτης Νικόλαος, Σερεμέτης Αθανάσιος, Σπηλιωτόπουλος Ιάσονας, Χρυσανθακόπουλος Κλεάνθης

Επιβλέπουσα: Κουτσογιάννη Ευφροσύνη

Συνεργάτες εκπαιδευτικοί: Μητρογιάννη Ευαγγελία, Μίχαλου Αιμιλία

Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πανεπιστημίου Πατρών

Η δράση του «Κρυμμένου Θησαυρού» έδωσε την αφορμή στους μαθητές να ασχοληθούν με καρναβαλικά έθιμα που είναι συνυφασμένα με τα πολιτιστικά στοιχεία της πόλης των Πατρών. Το Παιχνίδι του Κρυμμένου Θησαυρού είναι το κλασικό προσκοπικό παιχνίδι που πρωτοεμφανίστηκε το 1966 και στο οποίο συμμετείχαν για πρώτη φορά, 94 Πατρινοί και επισκέπτες μεταμφιεσμένοι με τα αυτοκίνητα τους.

Το έθιμο του «Κρυμμένου Θησαυρού» είναι μοναδικό, ευρηματικό και ανατρεπτικό. Εμπλούτισε τις εκδηλώσεις του Πατρινού Καρναβαλιού, ανοίγοντας δρόμους έκφρασης, συλλογικής δράσης, άμιλλας και ευγενούς συναγωνισμού και δημιουργικής αναζήτησης. Συμμετέχουν καρναβαλικές ομάδες που καλούνται να απαντήσουν σε γρίφους, να αξιοποιήσουν τις γνώσεις τους απαντώντας σε ερωτήσεις πάνω στην ιστορία, τη γεωγραφία τα μαθηματικά κ.α

Η μαθητική ομάδα ερεύνησε την ιστορία του παιχνιδιού και την σημερινή μορφή του. Σκοπός της δράσης είναι τα παιδιά να ενεργοποιήσουν τη φαντασία τους, να σχεδιάσουν τη στρατηγική δράσης τους, σε ομάδες, να αναπτύξουν την κινητικότητά τους και να εκφράσουν τα συναισθήματά τους. Πάνω από όλα να δώσουν και να πάρουν χαρά. Η συμμετοχή της μαθητικής ομάδας σ' αυτή τη συλλογική δράση θα ενισχύσει τις κοινές επιδιώξεις στην περιπέτεια, το κέφι, τη φαντασία, την ευρηματικότητα των παιδιών.

«Το Ρωμαϊκό στάδιο της Πάτρας»

Αγγελετόπουλος Μ., Αλεξανδρόπουλος Α., Βασιλακοπούλου Χ., Βασιλόπουλος Δ., Γαλανοπούλου Σ., Διαμαντοπούλου Η., Καϊπάνος Ν., Καραθανάση Β., Καρπέτας Ζ., Λάγκας Π., Μαγκανάρης Καλέργης Π., Μαραγκού Ε., Μαράντου Α., Μωραΐτη Γ., Μωραΐτη Ο. Μ., Νταλαχάνη Δ., Παπακωνσταντίνου Α. Φ., Παπαρώδη Ν., Ροδόπουλος Α., Ρούπας Χ., Σαραντόπουλος Ι., Τζιμίκου Ε., Τσίτσικα Κ., Τσίτσικα Φ.

Επιβλέπουσες: Πατούχα Σοφία ΠΕ70, Λυριντζή Θεοφανία ΠΕ70, Πολύζου Αγλαΐα ΠΕ 11

Σχολείο: 8/θέσιο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πανεπιστημίου Πατρών

Το Ρωμαϊκό Στάδιο της Πάτρας, κατασκευασμένο επί του Ρωμαίου αυτοκράτορα Δομιτιανού, μετράει ήδη 21 αιώνες ζωής, αφού η κατασκευή του χρονολογείται τον 1ο αιώνα μετά Χριστών. Ένα τμήμα του εντοπίζεται στην οδό Ηφαίστου, η οποία βρίσκεται στον κεντρικό ιστό της πόλης. Το τμήμα αυτό κατέστη επισκέψιμο στα μέσα του 2023, ενώ το μεγαλύτερο τμήμα του είναι επικαλυμμένο από πιο σύγχρονα κτίρια. Εκτείνεται στα 200 μέτρα μήκος και 90 μέτρα πλάτος. Ο σκοπός της εργασίας είναι να αναδείξουμε αυτό το θαυμαστό έργο, καθώς και τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους χρησιμοποιούταν. Οι κύριες χρήσεις του ήταν για μουσικές και θεατρικές παραστάσεις, καθώς και αθλητικούς αγώνες, τα λεγόμενα Καισάρεια. Όλα αυτά απεικονίζονται και σε ένα ψηφιδωτό το οποίο φιλοξενείται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Πάτρας και μας προσφέρει πολλές πληροφορίες. Επιπλέον, παρουσιάζονται οι τρόποι με τους οποίους οι μαθητές προσέγγισαν το εν λόγω θέμα. Η προσέγγισή ήταν διαθεματική, αφού συνδυάστηκαν γνώσεις από την Ιστορία, τη Γυμναστική και τα Εικαστικά και αξιοποιήθηκαν για την παρουσίασή της εργασίας στο κοινό.

Αποθήκες Μπάρρυ: Η ιστορία της σταφίδας ως μεγάλου πρωταγωνιστή στην οικονομική εξέλιξη της Πάτρας

Αλεξανδρίδη Βασιλική, Αρέθας Νικόλαος, Βασιλείου Χρυσάνθη-Ιωάννα, Γαλανόπουλος Θεόδωρος, Γαλανοπούλου Ξανθή, Γεωργακοπούλου Ραφαηλία, Γιατρά Ευαγγελία, Γκολφινοπούλου Ζωή, Δουζδαμπάνη Λήδα, Ευσταθίου Νικόλαος, Κουκουτάς Χρήστου Βύρων-Γεώργιος, Μανωλάκος Πέτρος, Μόσχοβος Κωνσταντίνος, Μπάρλας Παντελής, Μπουγιούκου Δάφνη, Παπανικολάου Αθανάσιος, Παπαχριστόπουλος Γεώργιος, Περουκίδης Δημήτριος, Ρουμελιώτης Βασίλειος, Σταύρου Μαρία, Ταξιάρχη Βασιλική, Τουλιάτου Νίκη-Αγάπη, Τσαπικούνη Βασιλική, Φραγκάκη Ανδρομάχη, Φωκάς Φ.

Επιβλέπουσα: Βασιλική Νταή, ΠΕ06

Σχολείο: 8/θέσιο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πανεπιστημίου Πατρών

Η μελέτη της τοπικής ιστορίας αποκτά μεγάλη διδακτική αξία γιατί μας επιτρέπει να κατανοήσουμε καλύτερα το παρελθόν και να προσδιορίσουμε τους παράγοντες που οδήγησαν στην εξέλιξη μιας πόλης ή μιας περιοχής. Στην περίπτωση της Πάτρας, η μελέτη της οικονομικής ιστορίας του 19ου αιώνα είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς η πόλη γνώρισε τότε μια περίοδο ραγδαίας οικονομικής ανάπτυξης, η οποία οφειλόταν κυρίως στο εμπόριο της σταφίδας.

Στο πλαίσιο αυτό, οι αποθήκες Μπάρρυ αποτελούν ένα σημαντικό μνημείο της τοπικής ιστορίας. Χτίστηκαν το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα και αποτελούσαν ένα από τα σημαντικότερα κέντρα εμπορίου και επεξεργασίας της σταφίδας στην Πάτρα.

Με την παρούσα εργασία οι μαθητές της ΣΤ' τάξης του σχολείου μας θα παρουσιάσουν τις οικονομικές δραστηριότητες στην Πάτρα του 19ου αιώνα, με έμφαση στο εμπόριο και τις βιοτεχνίες. Θα εξεταστεί, επίσης, ο ρόλος των αποθηκών Μπάρρυ στην οικονομική ανάπτυξη της πόλης ως χώρος διαφορετικών σημαντικών επιχειρήσεων και κυρίως του εμπόριου σταφίδας. Τέλος, θα γίνει μια ιστορική αναδρομή στη λειτουργία των αποθηκών Μπάρρυ μέχρι και τη μετατροπή τους σε κέντρο πολιτισμού και εκπαίδευσης, με την εγκατάσταση της έδρας του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου Πάτρας.

Μείωση της βιοποικιλότητας στα χερσαία οικοσυστήματα της Πελοποννήσου. Μελέτη των ενδημικών, σπάνιων και υπό εξαφάνιση ειδών χλωρίδας

Αλεξοπούλου Παναγιώτα, Αναγνωστόπουλος Αλκιβιάδης, Βαρδάλου Παναγιώτα, Γκολφινόπουλος Χαρίλαος, Δημοπούλου Μαρία, Θεοδωροπούλου Αιμιλία, Καλογερόπουλος Παναγιώτης, Κωστήρης Βασίλειος, Μόσχοβος Ιωάννης, Παναγιωτοπούλου Δήμητρα, Σιδέρης Κυριάκος-Ζώης, Σπαγκούρου Ίλια, Σταματελάτου Άννα, Σφέτσου Αγγελική, Σφέτσου Θεοδώρα, Τομάσης Νικόλαος, Τουλιάτου Αντωνία-Βικτωρία, Τσερεντζούλιας Χριστόφορος, Φίλης ευθύνης, Χρυσανθακόπουλος Βασίλειος

Επιβλέπουσα: Σταυρούλα Πλέρου, ΠΕ70

8/θ Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πανεπιστημίου Πατρών

Η ποικιλομορφία της ζωής, ως αποτέλεσμα εκατομμυρίων χρόνων εξελικτικτής πορείας των ειδών στη Γη, είναι θαυμαστή. Η Πελοπόννησος, αλλά και όλη η Ελλάδα, αποτελεί έναν τόπο με τεράστιο βιολογικό πλούτο, φιλοξενώντας είδη χλωρίδας που βρίσκονται αποκλειστικά σε αυτήν και πουθενά αλλού στον κόσμο. Η γεωγραφική της θέση, τα διαφορετικά μικροκλίματα, οι γεωλογικοί φραγμοί και τα κατακερματισμένα οικοσυστήματα, η μεγάλη διαφοροποίηση που συναντάμε στα εδάφη και τα αβιοτικά χαρακτηριστικά, συντέλεσαν στην εμφάνιση πολλών διαφορετικών ενδημικών ειδών και στην υψηλή της βιοποικιλότητα. Ο όρος “βιοποικιλότητα” ή “βιολογική ποικιλότητα” αναφέρεται στην ποικιλομορφία που εμφανίζουν οι ζώντες οργανισμοί στη Γη. Η υποβάθμιση και η απώλεια βιοποικιλότητας στις μέρες μας αναγνωρίζεται ως η πιο σοβαρή περιβαλλοντική απειλή σε παγκόσμια κλίμακα, παράλληλα με την κλιματική αλλαγή, με την οποία συνδέεται άμεσα. Συγκεκριμένα, ο ρυθμός εξαφάνισης των ειδών στην εποχή μας, οφείλεται σε ανθρωπογενείς δραστηριότητες και υπολογίζεται έως και 1.000 φορές πιο γρήγορος από τον φυσιολογικό ρυθμό εξαφάνισης. Οι επιστήμονες θεωρούν ότι βρισκόμαστε πλέον στην έκτη μαζική εξαφάνιση των ειδών στη Γη, η οποία δεν απειλεί με αφανισμό μόνο είδη της χλωρίδας και της πανίδας, αλλά και ολόκληρα οικοσυστήματα, έχοντας άμεσες συνέπειες στην επιβίωση της ανθρωπότητας.

Ο πολιτισμός των πρώτων Αχαιών

Ρεγγίνα Βασιλάτου, Ηλιάνα Βέρρα, Κωνσταντίνα Γκάτση, Άλκηστις Διαμαντοπούλου, Χρήστος Δημόπουλος, Μαριέττα Κακκαβά, Ιορδάνης Καρακαπιλίδης, Μαρία Λαζανά, Άρτεμις Λακιώτη, Χρυσιάννα Λακιώτη, Θοδωρής Λακιώτης, Γιάννης Μαντάς, Μελίνα Μαράντου, Κωνσταντίνος Μπασκούτας, Νικόλαος Μπασκούτας, Αλίκη Μπουγιούκου, Νικόλαος Νταλαχάνης, Κωνσταντίνος Παπαναστασόπουλος, Χρήστος Ροπόκης, Δημήτρης Ρουμελιώτης, Ντιάνα Σπανγκούρου, Νικόλαος Σταθάκης,

Ευαγγελία Χαιρικάκη (ΠΕ70) – Μαρία Ναλμπάντη (ΠΕ70)

8/Θ Πειραματικό Δημοτικό Σχολείου Πανεπιστημίου Πατρών

Στα πλαίσια του μαθήματος της ιστορίας αναπτύχθηκε ερευνητικό σχέδιο δράσης με τη μορφή διαθεματικού σχεδίου διδασκαλίας (project) προσεγγίζοντας τον πολιτισμό των πρώτων Αχαιών. Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Γ τάξης γίνονται μικροί αρχαιολόγοι. Ερευνούν, επισκέπτονται μουσεία, βρίσκουν πληροφορίες για την τέχνη των πρώτων Αχαιών. Μέσα από την επαφή με την τέχνη εκείνης της εποχής οι μαθητές αναπτύσσουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τον πολιτισμό των αρχαίων Ελλήνων. Χρησιμοποιείται ως μέθοδος η μετασχηματιστική διάσταση της τέχνης. Με την ανάλυση της ζωγραφικής και της αγγειοπλαστικής κατανοούνται στοιχεία του πολιτισμού των κοινωνιών, του τρόπου ζωής των πρώτων Αχαιών. Το σχέδιο δράσης ολοκληρώνεται με την δημιουργία έργων τέχνης, όπως αγγείων και ψηφιδωτών. Με την υλοποίηση της δράσης οι μαθητές αναπτύσσουν δεξιότητες και κατανοούν την αξία της ιστορίας του τόπου μας.

Γέφυρα «Χαρίλαος Τρικούπης» – «οπτικές των μαθητών»

8/Θ ΠΔΣΠΠ:

Τάξη ΣΤ: Αλεξανδρίδη Βασιλική, Αρέθας Νίκος, Βασιλείου Χρυσάνθη – Ιωάννα, Γκολφινοπούλου Ζωή, Γεωργακοπούλου Ραφαηλία, Δουζδαμπάνη Λήδα, Μανωλάκος Πέτρος, Μόσχοβος Κωνσταντίνος, Μπάρλας Παντελής, Παπανικολάου Αθανάσιος, Παπαχριστόπουλος Γεώργιος, Ρουμελιώτης Βασίλης, Ταξιάρχη Βασιλική, Φωκάς Φώτιος

Τάξη Ε: Αγγελετόπουλος Μάριος, Αλεξανδρόπουλος Αντώνιος, Βασιλόπουλος Δημήτριος, Βασιλακοπούλου Χάρις, Γαλανοπούλου Σταματία, Διαμαντοπούλου Ηλέκτρα, Καϊπάνος Νικόλαος, Καραθανάση Βασιλεία, Καρπέτας Ζώης, Λάγκας Παναγιώτης, Μαγκανάρης Καλλιγέρης Παναγιώτης, Μαραγκού Ευανθία, Μαράντου Ανδριανή, Μωραΐτη Γεωργία, Μωραΐτη Όλγα-Μαρία, Νταλαχάνη Δήμητρα, Παπακωνσταντίνου Αλέξανδρος – Φοίβος, Παπαρώδη Νικόλ, Ροδόπουλος Αλέξανδρος, Ρούπας Χρήστος, Σαραντόπουλος Ιάσονας, Τσίτσικα Κωνσταντίντα, Τσίτσικα Φωτεινή, Τζιμίκου Εβελίνα

Δ.Σ. Αντιρρίου:

Γιώργος Τριανταφύλλου, Νικόλας Νικολάου, Παναγιώτα Χειμάρα, Κωνσταντίνος Κυρίτσης, Χρήστος Θεοδωρόπουλος, Αγάπη Παπαπαναγιώτου, Παρασκευή Παναγιωτοπούλου, Αλέξανδρος Λιώνας, Γιώργος Βαλμάς, Χρήστος Χαλατζούκας, Μυρτώ Σωτηροπούλου, Γεωργία Τσιριμώκου, Γιώργος Τσαρδελίδης, Κατερίνα Αποσκίτη, Χρήστος Καλαβρουζιώτης, Σοφία Θεοδωροπούλου, Λυδία Παπαδοπούλου, Βασίλης Παπαδόπουλος, Τσαούσης Κωνσταντίνος, Αποσκίτης Γιώργος, Διαμάντη Ίριδα, Βασιλάτου Αγγελική, Σαλεμένου Χριστίνα, Αθανασοπούλου Μαρία, Κούκος Κωνσταντίνος, Παπαδοπούλου Χρύσα, Σταμούτσου Βασιλική, Μαξιανίδης Κωνσταντίνος

Επιβλέποντες:

(Γρίβα Αντωνία ΠΕ08, Κυπριανίδου Μαρίνα ΠΕ11, Χρυσαυγή Κωστοπούλου ΠΕ70, Βασιλοπούλου Σπυριδούλα ΠΕ70)

Σχολεία:

8/Θ Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πανεπιστημίου Πατρών – 8/Θ ΔΣ Αντιρρίου

Η παρούσα εισήγηση εστιάζει στην παρουσίαση εικαστικών αποδόσεων της Γέφυρα Ρίου "Χαρίλαος Τρικούπης" με σκοπό τη δημιουργία ενός ψηφιακού εικαστικού σημειωματάριου (sketchbook). Οι μαθητές θα εμπνευστούν από το μεγάλο αυτό τεχνολογικό επίτευγμα της περιοχής τους και θα αποδώσουν εικαστικά, τη δική τους οπτική.

Η Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, ήταν το μεγάλο όραμα του Χαρίλαου Τρικούπη, ο οποίος πρώτος μίλησε (το 1889 στο Κοινοβούλιο) για την ανάγκη γεφύρωσης του Στενού των δύο περιοχών. Τεχνικά αυτό κατέστη δυνατό στον 20ο αιώνα (η πρόσκληση σε διαγωνισμό για την ανάληψη του έργου έγινε το 1991, ο διαγωνισμός το 1993, το 1996 η σύναψη της Σύμβασης Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της ΓΕΦΥΡΑ Α.Ε. για τη μελέτη, κατασκευή, χρηματοδότηση, συντήρηση και λειτουργία της Γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου και τα εγκαίνια του έργου στις 12 Αυγούστου 2004).

Η Γέφυρα "Χαρίλαος Τρικούπης" βελτίωσε την καθημερινότητα μέρους των κατοίκων της χώρας συντελώντας στην οικονομική ανάπτυξη της περιοχής, καθώς συνορεύει με τα δυο μεγάλα οδικά δίκτυα της χώρας (του αυτοκινητοδρόμου Αθηνών-Κορίνθου-Πατρών και Ιωαννίνων-Αντιρρίου), που αποτελούν τμήμα του ευρωπαϊκού δικτύου αυτοκινητοδρόμων, διευκολύνοντας την επικοινωνία μεταξύ Ελλάδας-Ιταλίας, μέσω των λιμανιών της Πάτρας και της Ηγουμενίτσας.

Είναι στον κόσμο η μεγαλύτερη σε μήκος καλωδιωτή γέφυρα με κατάστρωμα 2.252 μέτρων, το οποίο είναι πλήρως αναρτημένο και συνεχές. Σε βάθος 65 μέτρων εντός της θάλασσας, με διάμετρο 90 μέτρων, βρίσκονται τα θεμέλιά της, γεγονός που αποτελεί παγκόσμιο ρεκόρ για γέφυρα. Ωστόσο, κατέχει άλλο ένα ρεκόρ (ίσως το σημαντικότερο), το γεγονός πως κατασκευάστηκε χωρίς να συμβεί κάποιο σοβαρό ατύχημα. Η Γέφυρα έχει τιμηθεί από τη διεθνή επιστημονική κοινότητα με 9 Διεθνή Βραβεία.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τα εξής: Βραβείο Εξέχουσας Δομής 2006 της Διεθνούς Ένωσης Γεφυροποιίας & Δομικών Έργων(IABSE), Βραβείο Εξεχόντων Δομικών Έργων 2006 της Διεθνούς Ομοσπονδίας Σκυροδέματος(fib) και το Μέγα Βραβείο Εξεχόντων Επιτευγμάτων Έργων Πολιτικού Μηχανικού της Αμερικανικής Εταιρείας Πολιτικών Μηχανικών(ASCE) 2005[απονέμεται για πρώτη φορά σε έργο εκτός Η.Π.Α.]

Μείωση της βιοποικιλότητας στα οικοσυστήματα της Πελοποννήσου. Μελέτη των ενδημικών, σπάνιων και υπό εξαφάνιση ειδών πανίδας

Ανδριώτης Παύλος – Θεόδωρος, Βουλουξής Γεώργιος, Βυθούλκα Αγγελική, Γιάννη Γεωργία – Κωνσταντίνα, Καλογεροπούλου Αγγελική, Καραπάνος Ειρηναίος – Σωτήριος, Καραπάνος Μάριος – Φωτεινός, Κατερίνης Νικόλαος, Κατσαΐτη Αθανασία, Κόλια Δανάη, Λιάπη Σπυριδούλα, Μαρινάρος Αλέξης, Μποζά Ελισάβετ, Νταβλούρος Ιωάννης, Νταϊλιάνη Μαρία, Ντότσικα Μαρία, Παπαλέξης Γεώργιος, Σερέτης Αθανάσιος, Χόρμπας Νικηφόρος, Χριστοδούλου Δημήτριος – Μιχαήλ

Επιβλέπουσα: Ασπασία – Μανδάνη Καμπισοπούλου, ΠΕ70

8/θ Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Πανεπιστημίου Πατρών

Η Ελλάδα διαθέτει ένα από τα υψηλότερα επίπεδα βιοποικιλότητας στη Μεσόγειο και την Ευρώπη και συγχρόνως ένα υψηλό επίπεδο ενδημισμού. Η βιοποικιλότητα αφορά όλες τις μορφές ζωής στον πλανήτη μας, περιλαμβάνοντας τα χερσαία και θαλάσσια οικοσυστήματα, ενώ κρίνεται απαραίτητη για την επιβίωση όλων των διαφορετικών ειδών, καθώς και του ανθρώπινου. Ο ενδημισμός προσδιορίζεται σαν έννοια ανάλογα με την περιοχή που βρίσκεται το κάθε ενδημικό είδος, ενώ ένα είδος θεωρείται ενδημικό όταν η εξάπλωσή του εξελίσσεται κι αναπτύσσεται αποκλειστικά σε αυτή την περιοχή. Αυτές οι περιοχές μπορεί να είναι μέρη ή χώρες όπου ορισμένα είδη ζουν αποκλειστικά, χωρίς να βρίσκονται σε άλλες περιοχές του κόσμου. Ο ενδημισμός εμφανίζεται σε πολλές περιοχές του πλανήτη και επηρεάζει όλα τα είδη, από τα ζώα μέχρι τα φυτά. Τα ενδημικά είδη θεωρούνται σπάνια γιατί οι πληθυσμοί τους είναι μικροί και γι' αυτό έχουν σημαντική αξία, ενώ ταυτόχρονα είναι ευάλωτα σε φαινόμενα εξαφάνισης. Η συνεχής παρουσία του ανθρώπου στην περιοχή της Πελοποννήσου συγκεκριμένα, οδήγησε στη σταδιακή εξαφάνιση αρκετών ειδών πανίδας, χωρίς να έχει την εικόνα του παρελθόντος. Ανθρώπινες δραστηριότητες όπως η αποψίλωση, οι αλλαγές στη χρήση γης, το κυνήγι, η υπεραλίευση, η ρύπανση αποτελούν τις κύριες αιτίες απώλειας της βιοποικιλότητας, σε συνδυασμό με την κλιματική αλλαγή και τις αρνητικές της επιπτώσεις. Δεδομένου ότι οι ζωντανοί οργανισμοί αλληλοεπιδρούν στα δυναμικά οικοσυστήματα, η εξαφάνιση ενός είδους μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στην αλυσίδα της ζωής και γι 'αυτό διεθνείς περιβαλλοντικοί οργανισμοί αγωνίζονται για την προστασία αυτών.

Ανακαλύπτοντας τα παιδικά χρόνια του Κωνσταντίνου Θεοτόκη: «Οι πρώτες πτήσεις» του μεγάλου κερκυραίου συγγραφέα

Αγόρα Αλεξία, Αναλύτη Μαρία-Άννα, Αναστασίου Ιωάννης, Αντωνίου Παναγιώτης, Βασιλάκη Θέμιδα-Σπυριδούλα, Βλάχου Λυδία, Βουργίδης Σπυρίδων, Γιαννοπούλου Ελένη, Γραμμένος Ορφέας-Δημήτριος, Δοβανά Ελένη, Ζαζάρα Έβελιν Άννα, Ζαριφέ Έλλη, Ζωχιός Ολιβιάνος- Λουδοβίκος, Καλοδίκη Ηλέκτρα, Κασκάτης Ματθαίος, Καψοκαβάδης Ορφέας-Γεώργιος, Κουρούτη Μιχαέλα, Μαρτίνης Σπυρίδων, Μεταλληνού Ελένη, Μουζακίτη Πολυξένη, Μπερεδήμα Μαρία, Μπόικος Δημήτριος, Νικοκάβουρα Ζωή, Ντούνι Φίλιππος, Πεκρίδης Ιωάννης, Περούλης Μάριος, Πέτκου Αντώνιος-Γρηγόριος, Πουλόπουλος Πέτρος, Σκορδίλης Αλέξανδρος, Σμυρνάκη Αναστασία, Τζώρα Αριάνα, Φώσκολου Κιάρα, Χόφμαν Ιάσωνας-Βέννο

Επιβλέπουσες: Ανδριώτη Ευθυμία ΠΕ60, Πέζαρου Πηνελόπη ΠΕ60

14ο Πειραματικό Νηπιαγωγείο Κέρκυρας

Το 2023 συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τον θάνατο του Κωνσταντίνου Θεοτόκη, του σπουδαίου κερκυραίου πεζογράφου και διανοούμενου. Στο πλαίσιο του δικτύου ΕΛΑ ΝΑ ΣΟΥ ΜΙΛΗΣΩ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΟΥ, στο 14ο Πειραματικό Νηπιαγωγείο Κέρκυρας, αναπτύχθηκαν βιωματικές δράσεις προκειμένου τα μικρά παιδιά να προσεγγίσουν τα παιδικά χρόνια του σημαντικού συγγραφέα του τόπου τους, που δέσποσε στα ελληνικά γράμματα στις αρχές του 20ου αιώνα και έχει ως σήμερα μια ξεχωριστή θέση στο πάνθεο της ελληνικής λογοτεχνίας. Με βάση ποικίλο αρχειακό υλικό και ιστορικές πηγές που δημοσιοποιήθηκαν με αφορμή τις επετειακές εκδηλώσεις για τον συγγραφέα, ξεδιπλώθηκε στο σχολείο η ξεχωριστή προσωπικότητα του νεαρού Ντίνου που με την ευφυία, την εξυπνάδα και τα μεγάλα του πνευματικά χαρίσματα έδειξε από πολύ μικρός, πόσο ιδιαίτερος και μοναδικός ήταν. Η αριστοκρατική του καταγωγή, η μαθητική του ζωή, τα πρωτότυπα νεανικά εγχειρήματά του: ίδρυση εφημερίδας, δημιουργία εντομολογικού μουσείου, η αγάπη του για τις θετικές επιστήμες και τις ξένες γλώσσες, η οργάνωση της βιβλιοθήκης του, η μελέτη του νυχτερινού ουρανού και των αστεριών, η πρωτότυπη εργασία του για τα χάρτινα πτηνά και την κυβερνημένη αεροπλοΐα (ουτοπία για την εποχή του), ξεδιπλώνονται μέσα από ένα ψηφιακό βιβλίο με δημιουργίες των παιδιών, αφηγήσεις, φωτογραφίες, κατασκευές που παρουσιάζουν τα πρώτα και σημαντικά παιδικά του χρόνια στην Κέρκυρα. Η σύνδεση με τα κτίρια που έζησε, τα μουσεία της πόλης (που φιλοξενούν πλήθος επετειακών συλλογών και αρχείων του Θεοτόκη), τους απογόνους του που διαβιούν στο νησί, ερευνητές που έχουν ασχοληθεί με τη ζωή και το έργο του, ζωντανεύουν την παιδική ηλικία του λογοτέχνη και ενώνουν την προσωπική του ιστορία με το σήμερα, μέσα από ένα δημιουργικό παιχνίδι ανάμεσα στο παρόν και το παρελθόν.

Παραδοσιακά ηπειρώτικα κάλαντα Χριστουγέννων

Τμήμα Α και Β, σχολικό έτος 2023-24
Επιβλέπουσα: Ελένη Μάντζιου (ΠΕ 60)
Σχολείο:33ο Πειραματικό Νηπιαγωγείο Ιωαννίνων

Η κυριότερη αναφορά που γίνεται στα ηπειρώτικα κάλαντα των Χριστουγέννων είναι σε ένα τοπικό έθιμο, τα «σπάργανα» του Χριστού.

Τα «σπάργανα», οι τηγανίτες δηλαδή των Χριστουγέννων, θεωρούνται από πολλούς το πιο σημαντικό και παλιό έθιμο της Ηπείρου. Έχει τις ρίζες του στα βάθη του χρόνου και συμβολίζει το σπαργάνωμα δηλαδή το τύλιγμα του Θείου Βρέφους με μακριές και φαρδιές λωρίδες υφάσματος. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρει για τη φάτνη και τα σπάργανα: «Καὶ ἐσπαργάνωσεν (ἡ Παναγία) αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ».

Σε ανάμνηση αυτού του γεγονότος, την Παραμονή των Χριστουγέννων, πολύ νωρίς το πρωί, οι νοικοκυρές στα χωριά της Ηπείρου, συνήθιζαν να φτιάχνουν τις τηγανίτες, έναν χυλό από αλεύρι, νερό και αλάτι. Συνήθως τα έψηνε η γιαγιά του σπιτιού, την παραμονή όταν όλη η οικογένεια ήταν μαζεμένη κοντά στο αναμμένο τζάκι, πάνω σε μαυρόπλακα, μια βαριά ίσια πέτρινη πλάκα, που πριν χρησιμοποιηθεί ζεσταινόταν στη φωτιά. Στη συνέχεια τα μέλωναν με ζαχαρόνερο και τα πασπάλιζαν με καρύδια και κανέλα. Ακριβώς αυτό το έθιμο μνημονεύεται στα παραδοσιακά Ηπειρώτικα κάλαντα όπου ξεκινάνε με μια πρόσκληση- παράκληση:

Ελάτε εδώ γειτόνισσες
Και εσείς γειτονοπούλες,
Τα σπάργανα να φτιάξουμε
και το Χριστό ν' αλλάξουμε.
Τα σπάργανα για το Χριστό,
Ελάτε όλες σας εδώ.
Και συνεχίζουν……

Στο νηπιαγωγείο επιχειρήσαμε την αναβίωση αυτού του εθίμου προσαρμόζοντάς το όμως στις συνθήκες του σχολείου μας, δηλ. ψήσαμε τα σπάργανα στην ηλεκτρική κουζίνα σε τηγάνι αντί για την παραδοσιακή μαυρόπλακα.. Οι μικροί μαθητές μας, έμαθαν, τραγούδησαν και χόρεψαν τα κάλαντα την περίοδο των Χριστουγέννων δίνοντας μεγάλη χαρά σε όλους μας.

«Καζαντζάκης– Θεοδωράκης– Ξυλούρης –Δομίνικος– Κορνάρος– Γραμματικάκης: Με φλόγα στην ψυχή, έκαναν την Κρήτη ξακουστή!»

Αλέξανδρος Δημητρακάκης, Αντριάννα Σωμαρά, Γιώργος Κουτσάκης, Γιώργος Μίχογλου, Δέσποινα Λαλιώτη, Ιάσμη Ζαχαράκης, Κωστής Τζαγκαράκης, Μάνος Μπέρκης , Μάξιμος – Εμμανουήλ Μεταξάκης, Μαρίνα Τρελάκα, Μιλτιάδης Παπαστεφανάκης, Μιχάλης Καράτζης, Ναυσικά Κουτάντου, Οδυσσέας Κουτάντος, Χρυσή Παντζέκου

Επιβλέπουσα: Βάρδα Ελένη ΠΕ60, Κατερίνα Κτιστάκη ΠΕ60

66ο Πειραματικό Νηπιαγωγείο Ηρακλείου

Μέσω της εργασίας μας θα διαπραγματευτούμε προσωπικότητες του τόπου μας που έγιναν γνωστές στο χώρο των τεχνών, της λογοτεχνίας και της επιστήμης.

Θα γνωρίσουμε τη μουσική μέσα από τα μάτια του Μίκη Θεοδωράκη και του Νίκου Ξυλούρη, ερχόμενοι σε επαφή με τη ζωή και το έργο τους. Θα εξερευνήσουμε και θα έρθουμε σε επαφή με αποσπάσματα αφηγήσεων και διάφορα έργα που τους σημάδεψαν. Εμβαθύνοντας στο χώρο των τεχνών θα γνωρίσουμε μια προσωπικότητα που άφησε ανεξίτηλο το στίγμα του στο χώρο της ζωγραφικής, τον Δομήνικο Θεοτοκόπουλο. Μέσω συζήτησης για το τι είναι ζωγραφική, και επαφής με διάφορα έργα του, τα παιδιά θα γνωρίσουν την εποχή του έζησε ο El Greco και θα μάθουν διάφορες ιστορίες πίσω από τα έργα του.

Στο ταξίδι μας στη λογοτεχνία θα έχουμε φάρο τον μεγάλο Νίκο Καζαντζάκη και τον Βιτσέντζο Κορνάρο. Θα μεταβούμε από τον «Ερωτόκριτο», στα «Στα Παλάτια της Κνωσού» και θα δώσουμε την δική μας πινελιά στα μεγάλα αυτά έργα. Τέλος, θα εκτεθούμε στον κόσμο των επιστημών, και ειδικότερα της αστροφυσικής μαζί με τον Γιώργο Γραμματικάκη.

Τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα της συμμετοχής των παιδιών στο πρόγραμμα, αναφορικά θα είναι να απολαμβάνουν να μαθαίνουν, να σέβονται τις απόψεις και τη κρίση των άλλων, να γνωρίσουν διάφορα εικαστικά, μουσικά και λογοτεχνικά έργα του κόσμου και τους δημιουργούς τους, παράλληλα με το να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε χώρους παγκόσμιου πολιτισμού (επισκέψεις σε πχ. Μουσείο Ν. Καζαντζάκη, Μουσείο Δομίνικου Θεοτοκόπουλου). Επιπλέον, να εμπλακούν και να μάθουν να συνεργάζονται ως προς την υλοποίηση ενός κοινού στόχου και να αναγνωρίζουν τα στάδια επίλυσης ενός προβλήματος.

Το παραγόμενο της συμμετοχής μας στο πρόγραμμα «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου» θα είναι το αποτέλεσμα των εργασιών των παιδιών και θα έχει είτε ψηφιακή μορφή (βίντεο), είτε κάποια κατασκευή ή ακόμα και συνδυασμό αυτών.

ΕΠΑΛ

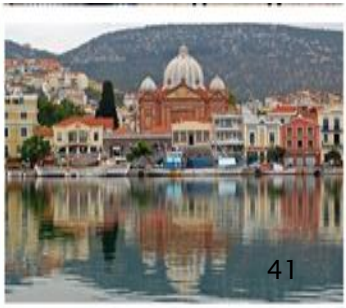

Μνημεία της Νεάπολης και των Βατίκων

Το τμήμα Β2 και η Γ΄ τάξη του Γυμνασίου Νεάπολης (σχ.έτος:2023-24) και η Α΄ τάξη του ΕΠΑΛ Βοιών (σχ.έτος:2023-24)

Επιβλέποντες: Γκάτσης Κωνσταντίνος ΠΕ80, Δρίβα Αργυρώ ΠΕ08, Χαραμή Μαρούλη ΠΕ02

Σχολείο: 1ο ΕΠΑΛ Βοιών (σύμπραξη με το 1ο Ημερήσιο Γυμνάσιο Νεάπολης Λακωνίας)

Στην παρούσα εργασία γίνεται μία προσπάθεια παρουσίασης σημαντικών μνημείων και χώρων αρχαιολογικού ενδιαφέροντος της Νεάπολης Βοιών και της ευρύτερης περιοχής. Η παρουσίαση γίνεται κατά χρονολογική σειρά και περιλαμβάνει τα εξής σημεία αρχαιολογικού ενδιαφέροντος: 1) το Κάστρο των Βατίκων, γνωστό και ως Κάστρο της Αγίας Παρασκευής, 2) τον Κουλεντιανό Πύργο, 3) τον Φάρο του Καβομαλέα, 4) το Αρχαιολογικό Μουσείο της Νεάπολης, και 5) το Άγαλμα του Βατικιώτη Θαλασσινού ή αλλιώς το Άγαλμα του Ναύτη.

Αρχικά, παρουσιάζονται δύο οχυρωματικές κατασκευές, το Κάστρο των Βατίκων (7ος – 9ος αιώνας μ.Χ.) και ο Κουλεντιανός Πύργος (1690 – 1715). Πρόκειται για δύο μνημεία, τα οποία, παρόλο που χτίστηκαν με διαφορά περίπου μίας χιλιετίας, είχαν παρόμοια λειτουργία και εξυπηρετούσαν ανάγκες άμυνας και φύλαξης των κατοίκων της περιοχής. Ακολουθεί η παρουσίαση του Φάρου του Καβομαλέα (1860), ενός ιστορικού μνημείου με παγκόσμια φήμη στο χώρο της ναυτιλίας, που έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο και είναι στενά συνδεδεμένο με το ναυτικό παρελθόν της Νεάπολης. Η θέση του, η αδιάλειπτη λειτουργία του εδώ και 140 χρόνια, καθώς και ο συμβολισμός της απόστασης φωτοβολίας του, είναι στοιχεία που προκαλούν το ενδιαφέρον για διερεύνηση αυτού του σημαντικού μνημείου. Στη συνέχεια, γίνεται η παρουσίαση του Αρχαιολογικού Μουσείου (1968), το οποίο φιλοξενεί την Αρχαιολογική Συλλογή της Νεάπολης και περιλαμβάνει ευρήματα των οποίων η ηλικία ξεπερνά τα 5.000 έτη. Τέλος, παρουσιάζεται το Άγαλμα του Ναύτη (1993-1994), που φέτος συμπληρώνονται 30 χρόνια από τη δημιουργία του. Πρόκειται για ένα άγαλμα που αποτελεί φόρο τιμής στον Βατικιώτη Θαλασσινό, αλλά και, γενικά, σε όλους τους ναυτικούς.

Με την παρουσίαση των παραπάνω μνημείων οι μαθητές αναδεικνύουν σημαντικά στοιχεία της Νεάπολης Βοιών, μέσα από ομαδικές εργασίες. Συγγράφουν, σχεδιάζουν και δημιουργούν εικαστικά έργα για τα μνημεία της περιοχής τους, γνωρίζοντας και, ταυτόχρονα, παρουσιάζοντας την ιστορία του τόπου τους.

Φως και Χρώμα: Η Περίπτωση του Βατικιώτη Ζωγράφου Αχ.Βαρβαρέσου

Το τμήμα Β2 και η Γ΄τάξη του Γυμνασίου Νεάπολης (σχ.έτος:2023-24) και η Α΄τάξη του ΕΠΑΛ Βοιών (σχ.έτος:2023-24)

Επιβλέποντες: Δρίβα Αργυρώ ΠΕ08, Χαραμή Μαρούλη ΠΕ02, Γκάτσης Κωνσταντίνος ΠΕ80

Σχολείο: 1ο Ημερήσιο Γυμνάσιο Νεάπολης Λακωνίας (σύμπραξη με το 1ο ΕΠΑΛ Βοιών)

Στην παρούσα εργασία θα ασχοληθούμε με τη ζωή και το έργο ενός σπουδαίου Βατικιώτη ζωγράφου, του Αχιλλέα Βαρβαρέσου. Ο Αχιλλέας Βαρβαρέσος, με καταγωγή από το χωριό Λάχι Βοιών Λακωνίας, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1897 και σπούδασε Ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών. Επηρεασμένος από το κίνημα του Ιμπρεσιονισμού, εξελίχθηκε σε έναν λαμπρό τοπιογράφο που μελετώντας τα χρώματα και το φως en plain air, κατάφερε να αποδώσει τη ζεστασιά, τη ζωντάνια και το ξεχωριστό ανάγλυφο της ιδιαίτερης πατρίδας του, των Βατίκων. Το 1926 έκανε στην Αθήνα την πρώτη του ατομική έκθεση με ελληνικά τοπία (πολλά εξ αυτών από τα Βάτικα) και έλαβε θερμές κριτικές. Ασχολήθηκε επίσης με την προσωπογραφία και τη νεκρή φύση. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις, με σημαντικότερη τη Μπιενάλε της Βενετίας.

Το 1936 προσλαμβάνεται στην Τράπεζα της Ελλάδος, όπου και ασχολήθηκε με την γραμμοκοσμητική των τραπεζογραμματίων. Το 1956, η Τράπεζα της Ελλάδος του απονέμει βραβείο γιατί επινόησε τη Gillospher, μια τεχνική χαλκογραφίας.

Η αγάπη του Βαρβαρέσου για τον τόπο καταγωγής του (που είναι και ο τόπος των μαθητών /τριών μας), έτσι όπως αποτυπώνεται ποιητικά στα έργα του αλλά και η δημιουργία της Πινακοθήκης-Βιβλιοθήκης Αχιλλέας Βαρβαρέσος μάς δημιούργησε την επιθυμία να ασχοληθούμε με τη ζωή και κυρίως με το έργο του, να το γνωρίσουμε, να το αναδείξουμε, να εμπνευστούμε καλλιτεχνικά (δημιουργώντας εικαστικά έργα) και να «ξαναδούμε» τον τόπο μας μέσα από τη ματιά του.

Ο Κάβος του Αγίου Αγγέλου

Το τμήμα Β2 και η Γ΄ τάξη του Γυμνασίου Νεάπολης (σχ.έτος:2023-24) και η Α΄τάξη του ΕΠΑΛ Βοιών (σχ.έτος:2023-24)

Επιβλέποντες: Χαραμή Μαρούλη ΠΕ02, Δρίβα Αργυρώ ΠΕ08, Γκάτσης Κωνσταντίνος ΠΕ80

Σχολείο: 1ο Ημερήσιο Γυμνάσιο Νεάπολης Λακωνίας (σύμπραξη με το 1ο ΕΠΑΛ Βοιών)

Η συμμετοχή μας στο Πρόγραμμα έχει ως σκοπό τη γνωριμία των μαθητών/τριων μας με πλευρές του έργου και της αντίληψης της Ελένης Σαραντίτη. Το έργο της είναι στενά συνδεδεμένο με την ιδιαίτερη πατρίδα μας, αφού αυτός είναι ο γενέθλιος τόπος της. Η ενασχόληση των παιδιών με αυτό θα επικεντρωθεί στο προσφάτως επανεκδοθέν βιβλίο της με τίτλο «Ο Κάβος του Αγίου Αγγέλου», το οποίο με αφηγηματική δεινότητα συνομιλεί τόσο με τη Μικροϊστορία και τη Μακροϊστορία της περιοχής μας και των ανθρώπων της. Τα παιδιά θα διαβάσουν το βιβλίο με την καθοδήγηση της εκπαιδευτικού και θα αναπτύξουν πρακτικές πολύμορφης πρόσληψης του περιεχομένου του με τρόπο βιωματικό και ανακαλυπτικό. Επίσης, θα τους ζητηθεί να εντοπίσουν/αναγνωρίσουν στον τόπο τους επιβιώματα στοιχείων του βιβλίου. Το όλο εγχείρημα εντάσσεται καταρχήν στο γνωστικό αντικείμενο της Λογοτεχνίας, αλλά επεκτείνεται και σε άλλα αντικείμενα, όπως η Ιστορία, η Γεωγραφία κλπ., πάντα σε σχέση και με τον τόπο μας. Τέλος, ας σημειωθεί ότι η συγγραφέας, ενήμερη για τη συγκεκριμένη πτυχή του Προγράμματος που την αφορά, θα παρακολουθήσει διακριτικά την όλη προσπάθεια.

« Αφηγήσεις του τόπου μου από το χθες μέχρι το σήμερα.»

Συμμετέχοντες : Γκιουργκούδη Χρυσή Αθανασία, Γκούγκης Δημήτριος, Δελή Σακήρ Αρδά, Δελή Χασάν Χασάν, Δελιανάκη Ιωάννα, Δερμετζής Γρηγόριος – Μάριος, Δερνεξής Πασχάλης, Δημοσχάκης Πασχάλης, Διάδιος Σωτήριος, Ζάγιος Βασίλειος, Καρβουντζούδης Σταύρος, Κελεμενίδης Βάϊος, Κουγιουμτζής Γεώργιος, Κούρου Ακάϊ, Κούρου Αλή, Κουσνίδη Σταυρίνα – Ιωάννα, Κυριακούδη Μαρία, Κώτσου Σταύρος, Λιάπη Γεωργία, Μαμούτ Πασα Γιασιν, Μαρτίνη Βασιλική, Ντούδης Γεώργιος, Ντούμπα Χαϊριέ, Ντουρμούς Όγλού Ετζέ, Παρατσούκη Ραφαηλία, Πασχαλάκης Βασίλειος, Πουρνάρας Κωνσταντίνος, Πουχουνάκης Ζήσης –Χρήστος, Πραβίτσας, Ριζούδης Κωνσταντίνος – Βλαδίμηρος, Σαβούδης Αναστάσιος, Σαλήογλου Μπουδί Αϊσέ, Σαλήογλου Μπουδί Νιγιάρ, Τσελέπη Ειρήνη, Τσιαντής Χρήστος, Τσιμπονάκη Γεωργία, Τσιομπανίδης Αλέξανδρος, Τσιοράκη Πέτρα, Τσίρνας Μάριος, Τσολάκης Μάριος, Τσιομπανούδης Ελευθέριος, Φραγκάκη Βασιλική, Φραγκάκη Χρύσα, Χαζτόπουλος Αντώνιος

Επιβλέποντες : Κυπραίου Παναγιώτα ΠΕ83, Δεληγιάννη Ελευθερία ΠΕ89.01, Τσιολακίδης Απόστολος ΠΕ02

Σχολείο : 1Ο ΕΠΑΛ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ – « ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ»

Η δράση « Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου» έδωσε την αφορμή σε μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας να αφηγηθούν ψηφιακά ιστορίες για τα ιστορικά μνημεία του τόπου τους. Το Διδυμότειχο στο πέρασμα των αιώνων είχε την τύχη να αποτελέσει την πρωτεύουσα δυο μεγάλων αυτοκρατοριών, της Βυζαντινής και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το σημερινό Διδυμότειχο απλώνεται ανάμεσα στους λόφους του Καλέ και της Αγίας Πέτρας, σε μια χωροταξική διάταξη η οποία παγιώθηκε κατά την ύστερη Τουρκοκρατία.. Η Ιστορία βέβαια της πόλης ξεκινά από την Νεολιθική εποχή και φθάνει έως τις μέρες μας, μια ιστορία με έντονο το πολυπολιτισμικό στοιχείο. Στο λόφο του Καλέ βρίσκεται το κάστρο του Διδυμοτείχου. Τα τείχη που σώζονται έχουν μήκος 1 χλμ και το ύψος τους φτάνει τα 12 μέτρα. Ενισχύονται από κυκλικούς και τετράγωνους πύργους του 24 στο σύνολο. Στο κέντρο της πόλης βρίσκεται το επιβλητικό τέμενος Βαγιαζήτ, οικοδόμημα που εγκαινιάστηκε το 1420, το οποίο θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα ισλαμικά μνημεία της Ευρώπης.

Η πλούσια ιστορία της πόλης υπήρξε η αφορμή για την δραστηριοποίηση των μαθητών ώστε να δημιουργήσουν το συγκεκριμένο πόνημα που αφορά τις ψηφιακές αφηγήσεις του τόπου τους. Το ενδιαφέρον των μαθητών για την τοπική ιστορία αποτέλεσε το κίνητρο για την σύμπραξη διαφορετικών ομάδων μαθητών ώστε να δημιουργήσουν ένα κοινό πόνημα για την τοπικής τους ιστορία. Οι συμμετέχοντες εξερεύνησαν διαδοχικά τα μνημεία της πόλης, από το λόφο του Καλέ – όπου είναι χτισμένο το κάστρο και τα περιβάλλοντα τείχη, διάφορα άλλα ιστορικά μνημεία της πόλης έως και το οθωμανικό τέμενος Βαγιαζήτ. Η έρευνα μέσα από πηγές, η συλλογή ψηφιακού υλικού, η αναπαράσταση του αλλά και το ερευνητικό εργαλείο της συνέντευξης βοήθησε τους μαθητές να έλθουν σε επαφή με την τοπική ιστορία και αποκτήσουν μια εικόνα για το ρόλο που διαδραματίζει η τοπική ιστορία στη μνήμη των σύγχρονων ανθρώπων της πόλης.

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΟΥ.

ΣΥΜ/ΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ: ΑΜΕΤ ΔΙΛΕΚ, ΓΚΑΤΣΙΟΥΔΗ ΜΑΡΙΑ, ΚΟΤΖΙΑΚΑΛΦΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΜΟΡΙΔΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, ΠΑΡΑΠΑΓΚΙΔΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ- ΡΑΦΑΗΛ, ΣΑΓΚΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, ΤΟΥΦΑΚΗ ΕΛΕΝΗ, ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕ 80

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΕΚΠ/ΚΟΙ: ΚΥΠΡΑΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΕ 87.03 ΚΑΡΑΜΠΑΣΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕ 82

1Ο ΕΠΑΛ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ «ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ»

Το Διδυμότειχο βρίσκεται σε απόσταση 85 χιλιομέτρων από την Αλεξανδρούπολη και 2 χιλιομέτρων από τα σύνορα της Ελλάδας με την Τουρκία. Σύμφωνα με μια θεωρία, το όνομά της το πήρε από τα διπλά τείχη του Κάστρου (που ονομάζεται και Καλέ), ενώ σύμφωνα με μια άλλη θεωρία, το όνομα οφείλεται στις δύο αντικριστές οχυρωμένες πόλεις (οι δύο οχυρώσεις, η μία στο σημερινό Καλέ και η άλλη στον απέναντι λόφο, της Αγίας Πέτρας.

Το Διδυμότειχο είναι χτισμένο στη συμβολή των ποταμών Έβρου και Ερυθροπόταμου 950 χλμ ΒΑ της Αθήνας και 40 από τα βουλγαρικά σύνορα. Ο Έβρος, φυσικό σύνορο της χώρας με την Τουρκία, ορίζει την πόλη ανατολικά και σε απόσταση όχι μεγαλύτερη από 1 χλμ., ενώ ο Ερυθροπόταμος σχηματίζει τα δυτικά και νότια όριά της.

Η σύγχρονη οικιστική εικόνα είναι αποτέλεσμα διαδοχικών επεκτάσεων του αρχικού ιστορικού πυρήνα της ακρόπολης που στεγάζει και σήμερα την παλιά πόλη, στην κορυφή του ασβεστολιθικού λόφου που ονομάζουμε «Καλέ» ή «Κάστρο». Ο λόφος αυτός μαζί με τον μικρότερο της Αγίας Πέτρας αποτελούν το δυτικό και νοτιοανατολικό αντίστοιχα όριο οικοδομικής εξάπλωσης του Διδυμοτείχου.

Δύο στοιχεία χαρακτηρίζουν την πόλη και την ιστορία της: η συνέχεια και η πολυπολιτισμικότητα. Ποτέ μέσα στην απέραντη πορεία της ανθρωπότητας, η πόλη δεν χάνεται από το προσκήνιο: από τη νεολιθική εποχή έως και σήμερα η πόλη υπάρχει, κυριαρχεί, προσλαμβάνοντας και αφομοιώνοντας λαούς και πολιτισμούς.

Η ιστορία της πόλης μας, του Διδυμοτείχου, χωρίζεται σε 5 μεγάλες χρονολογικές περιόδους: Η 1η περίοδος περιλαμβάνει τους Προϊστορικούς και Αρχαίους χρόνους, η 2η περίοδος τη Ρωμαϊκή εποχή, η 3η περίοδος τα Βυζαντινά χρόνια, η 4η είναι η περίοδος της Τουρκοκρατίας και η 5η περίοδος περιλαμβάνει την ιστορία του Διδυμοτείχου κατά τον 20ο αιώνα.

Μια βόλτα στα ταμπάκικα

Γκέκη Στέλια, Νερατζούλη Ευαγγελία
Αποστολίδης Ευάγγελος, ΠΕ88.01, Τσακίρη Γεωργία, ΠΕ02, Μπούνιας Μιχαήλ, ΠΕ86, Αλεξίου Θεοδώρα, ΠΕ80
1ο Ημερήσιο ΕΠΑΛ Καρλοβασίου

Τα βυρσοδεψεία, ιστορικά κτήρια της βιομηχανίας συνυφασμένα με την πορεία της πόλης του Καρλοβασίου στον χρόνο, αποτελούν μάρτυρες της επί δεκαετίες δραστηριότητας των ταμπάκηδων ή αλλιώς βυρσοδεψών.

Η δυναμική εμφάνιση της βυρσοδεψίας στο Καρλόβασι χρονολογείται από το 1868 μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα. Η Σαμιακή Ηγεμονία (1834–1912) εξασφάλιζε την απαλλαγή των δερμάτων από τους τελωνειακούς δασμούς καθιστώντας τα σαμιώτικα δέρματα ιδιαίτερα ανταγωνιστικά και επιπλέον, δεψικά υλικά, απαραίτητα για την επεξεργασία των δερμάτων, υπήρχαν σε αφθονία στο νησί. Περαιτέρω ώθηση δόθηκε από τα έργα υποδομής της περιόδου (λιμάνι και ιππήλατος τροχιόδρομος). Παράλληλα με τη βυρσοδεψία αναπτύχθηκαν και άλλες οικονομικές δραστηριότητες με το εμπόριο να καταλαμβάνει κυρίαρχη θέση. Απόρροια των εξελίξεων είναι η ίδρυση Εμπορικής Σχολής, με στόχο να προσφέρει εμπορικές και λογιστικές σπουδές, ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις της οικονομικής ζωής τού νησιού. Την οικονομική άνθηση της βυρσοδεψίας του Καρλοβασίου επιβεβαιώνουν επίσης τα νεοκλασικά κτήρια για οικιστική ή διοικητική χρήση.

Η λειτουργία των βυρσοδεψείων απαιτούσε μεγάλο αριθμό εργατών, που την περίοδο της ακμής τους έφθανε το 1/7 του πληθυσμού της πόλης. Η εργασία τους, από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, ήταν βαριά και ανθυγιεινή, χωρίς καμιά νομοθετική προστασία. Το 1908 ίδρυσαν το δικό τους καθαρά εργατικό σωματείο, την Αδελφότητα Εργατών Βυρσοδεψών «Ο Άγιος Παντελεήμων».

Η μεγάλη οικονομική κρίση του 1929, η εμφάνιση στην αγορά των πελμάτων από καουτσούκ που ήταν φθηνότερα, η αδυναμία εξαγωγής των περισσευμάτων της παραγωγής σε άλλες χώρες λόγω των προστατευτικών δασμών που επέβαλαν οι χώρες που ήταν παραδοσιακά οι αγοραστές των προϊόντων τους, η έλλειψη επαρκών χρηματικών κεφαλαίων που ωθούσε στον τραπεζικό δανεισμό, τα πολλαπλά μεταφορικά έξοδα και οι ποικίλοι τοπικοί φόροι επηρεάζουν τον κλάδο και τον οδηγούν αργά αλλά σταθερά στη συρρίκνωσή του. Σήμερα η Σαμιακή βυρσοδεψία έχει οριστικά εκλείψει.

Πρόσφυγες ... στον τόπο μας

Διαμαντής Ιωάννης, Σεϊρλής Ιωάννης
Τσακίρη Γεωργία ΠΕ02, Αλεξίου Θεοδώρα ΠΕ80, Αποστολίδης Ευάγγελος ΠΕ88.01, Μπούνιας Μιχαήλ ΠΕ86
1ο Ημερήσιο ΕΠΑΛ Καρλοβασίου

Η Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 προκάλεσε την αναγκαστική μαζική μετακίνηση των ελληνορθόδοξων πληθυσμών της Μικράς Ασίας προς την Ελλάδα. Στη Σάμο καταφτάνουν πρόσφυγες από όλες τις ανατολικές εισόδους, ενώ σαμιακό ατμόπλοιο διέσωσε Σαμιώτες που κατοικούσαν στη Σμύρνη. Υπολογίζεται ότι στη Σάμο πέρασαν, μέχρι το τέλος του 1922, τριάντα χιλιάδες πρόσφυγες, που διασκορπίζονται σε όλο το νησί. Παράλληλα, σημειώνονται συχνά φαινόμενα εκμετάλλευσης της κατάστασης.

Το Καρλόβασι είναι μία από τις σαμιακές πόλεις που φιλοξένησαν Μικρασιάτες πρόσφυγες και κλήθηκε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις προκλήσεις της εγκατάστασης αυτών, με πιο επείγουσες τη στέγαση, την οργάνωση υποδομών υποδοχής, την υγεία και την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Ωστόσο, παρά τις κρατικές και ιδιωτικές προσπάθειες για την κάλυψη των βασικών αναγκών τους, οι συνθήκες ζωής – ειδικά τα πρώτα χρόνια της εγκατάστασης – ήταν εξαιρετικά δυσμενείς.

Πολλοί πρόσφυγες ζούσαν σε προσωρινές αυτοσχέδιες κατασκευές, όπως καλύβες και σκηνές, σε δασικές περιοχές και δημόσιους χώρους. Επίσης, ως χώροι προσωρινής στέγασης αξιοποιήθηκαν σχολεία, εκκλησίες και αποθήκες. Το 1923 άρχισε η πολιτογράφηση και εγγραφή των προσφύγων στα μητρώα αρρένων, στα δημοτολόγια και στους εκλογικούς καταλόγους. Η απογραφή τους ολοκληρώνεται το 1928 και, παράλληλα, αρχίζει η αναζήτηση του τόπου ανέγερσης των σπιτιών που θα στεγάσουν τις πονεμένες ψυχές και τα ελπιδοφόρα όνειρά τους. Υπογράφεται σύμβαση για το χτίσιμο 250 σπιτιών στο Βαθύ (σημερινή Σάμος) και 100 στο Καρλόβασι. Δυστυχώς το χτίσιμο συνδέθηκε με διάφορα σκάνδαλα. Η οριστική υπογραφή των συμβολαίων με τους 398 δικαιούχους προσφυγικών κατοικιών γίνεται το 1952.

Στο Καρλόβασι επιλέχτηκε ως περιοχή εγκατάστασης η περιοχή νότια από τον ναό του Αγίου Νικολάου. Σιγά σιγά χτίζεται η γειτονιά των προσφυγικών, με τα ομοιόμορφα πετρόχτιστα σπιτάκια στη σειρά και στενά δρομάκια γεμάτα με γλάστρες να τα χωρίζουν. Σήμερα, τα περισσότερα σπιτάκια έχουν ανακαινιστεί και οι δρόμοι έχουν ασφαλτοστρωθεί ή στρωθεί με νέες πέτρινες πλάκες. Οι πρόσφυγες, τελικά, αφομοιώθηκαν με τον ντόπιο πληθυσμό.

Οι τοίχοι της μοναξιάς

Κόχυλας Χριστόδουλος, Λιά Αικατερίνη, Λούτσου Δέσποινα, Μανδροζάνου Δήμητρα, Σοφούλη Ιωάννα
Αλεξίου Θεοδώρα, ΠΕ80, Αποστολίδης Ευάγγελος, ΠΕ88.01, Τσακίρη Γεωργία, ΠΕ02, Μπούνιας Μιχαήλ, ΠΕ86
1ο Ημερήσιο ΕΠΑΛ Καρλοβασίου

Το λεπροκομείο της Σάμου ιδρύθηκε επί ηγεμονίας Αλεξάνδρου Καραθεοδωρή με το Νόμο 394/10-09-1886, ο οποίος προέβλεπε την κατασκευή λωβοκομείου στο Καρλόβασι με δαπάνη του Μοναστηριακού Ταμείου. Τα εγκαίνια τελέστηκαν στις 12 Ιουνίου 1896, οπότε ξεκίνησε η λειτουργία του.

Μέχρι την ίδρυσή του οι άνθρωποι που νοσούσαν έμεναν απομονωμένοι σε καλύβες, ονομαζόμενες «Λουβιάρικα», που βρίσκονταν στα όρια των οικισμών καταγωγής τους, ή έβρισκαν καταφύγιο σε μοναστήρια. Ωστόσο υπήρχαν και ασθενείς απρόθυμοι να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, προκαλώντας φόβο και οργή στους περίοικους, οι οποίοι δεν δίσταζαν να τους καταδώσουν στις αρχές, φοβούμενοι το ενδεχόμενο μετάδοσης της νόσου.

Ο κανονισμός λειτουργίας του λεπροκομείου προβλέπεται στο νόμο 579/1891 «Περί λωβοκομείου και διοργανισμού αυτού», ο οποίος όριζε ως σκοπό του λεπροκομείου την εγκατάσταση και περίθαλψη των λεπρών του νησιού. Προέβλεπε τον υποχρεωτικό εγκλεισμό όσων είχαν προσβληθεί από τη νόσο, ενώ θα ελάμβαναν μηνιαίο χρηματικό ποσό ώστε οι ίδιοι να φροντίζουν για τη διατροφή και τη συντήρησή τους. Επίσης όριζε τους κανόνες υγιεινής και διατροφής που έπρεπε να ακολουθούνται μέσα στο ίδρυμα. Σύμφωνα με τον νόμο οι δήμαρχοι ήταν υποχρεωμένοι να διαβιβάζουν κατάλογο με τα ονόματα των ασθενών και ύποπτων περιπτώσεων στα όρια των δήμων τους. Με εντολή του ηγεμόνα ανατέθηκε στην αστυνομία η εφαρμογή του νόμου, υποκαθιστώντας τις δημοτικές αρχές με το πρόσχημα ότι οι δήμαρχοι απέκρυπταν τους λεπρούς.

Το 1912 η Σάμος ενσωματώθηκε στην ελληνική επικράτεια, οπότε το ίδρυμα απέκτησε εθνική εμβέλεια, φιλοξενώντας ασθενείς και εκτός του νησιού. Το λεπροκομείο της Σάμου λειτούργησε αδιάκοπα μέχρι το 1966, οπότε οι τελευταίοι 10 περίπου εναπομείναντες ασθενείς μεταφέρθηκαν στο Νοσοκομείο Λοιμωδών Νοσημάτων «Αγία Βαρβάρα».

Ο ΤΑΚΗΣ ΤΛΟΥΠΑΣ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
«Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΗΣ»

Μαθητές: Αλεφαντζή Μαρία-Ελένη, Γώγου Αρετή, Καβαζίδης Σάββας-Γεώργιος, Καΐσης Ιωάννης, Καραλή Μαρία-Ελένη, Παπαϊωάννου Νικολέτα

Επιβλέπουσες: Μαρία Κατσιαούνη ΠΕ02, Ελένη Μουλάκη ΠΕ84

Σχολείο: 2ο ΕΠΑΛ Λάρισας

«Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές έβλεπα πράγματα που δεν έβλεπαν οι άλλοι και που ένιωθα πως θα χαθούν. Έτσι γεννήθηκε μέσα μου η αγωνία της απαθανάτισης.»

Τάκης Τλούπας (1920-2003)

Η ιστορία χωρίς αποτύπωμα αποτελεί ένα σύνολο αναμνήσεων που ξεθωριάζουν στο πέρασμα του χρόνου. Κόντρα σ' αυτή τη δυναμική της λήθης, ο Λαρισαίος φωτογράφος Τάκης Τλούπας μ' ένα έντονο αίσθημα ευθύνης απέναντι στην πολιτιστική κληρονομιά του τόπου του, με κίνητρο την αγάπη του για τη φύση και τον άνθρωπο και με σύμμαχο το φωτογραφικό του φακό απαθανάτισε και διέσωσε πτυχές της καθημερινής ζωής στη Θεσσαλία και ιδιαιτέρως στη Λάρισα. Έτσι, με την τεχνική και την ιδιαίτερη οπτική του, πέτυχε την αποτύπωση των παραδοσιακών ασχολιών και επαγγελμάτων που σήμερα έχουν χαθεί μέσα στην εκβιομηχάνιση του σύγχρονου κόσμου, της φύσης με όλους τους μετασχηματισμούς της και των εκφραστικών πορτραίτων των ανθρώπων της βιοπάλης, αφήνοντας πίσω του το καλύτερο μάθημα ηθογραφίας για τις επόμενες γενιές.

Τα παιδιά ξεκινούν ένα φαντασμαγορικό ταξίδι στο ασπρόμαυρο, λυρικό παρελθόν του έργου του Τ. Τλούπα, εξερευνούν, ανακαλύπτουν μια άγνωστη γι' αυτά Λάρισα, αφουγκράζονται τον μόχθο των προγόνων τους στη Θεσσαλική γη του 20ου αιώνα, εμπνέονται και δημιουργούν, ώσπου τελικά να συνειδητοποιήσουν την αξία της διατήρησης της πολιτισμικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς μέσα από την τέχνη.

Τοπική γαστρονομία – Στα μονοπάτια της γεύσης

Μαθητές: Αλεφαντζή Ελένη-Μαρία, Γώγου Αρετή, Καβαζίδης Σάββας-Γεώργιος, Καΐσης Ιωάννης, Καραλή Μαρία-Ελένη, Καραστέργιου Δήμητρα, Παπαϊωάννου Νικολέτα

Επιβλέπουσες: Ελένη Μουλάκη ΠΕ84, Μαρία Κατσιαούνη ΠΕ02

Σχολείο: 2ο ΕΠΑΛ Λάρισας

Οι θρύλοι για το νέκταρ και την αμβροσία του Ολύμπου, η περίφημη κοιλάδα των Τεμπών, ο αργυροδίνης Πηνειός, οι μοναδικοί αμπελώνες της Ραψάνης, του Τυρνάβου, της Κρανιάς με τα περίφημα κρασιά και το τσίπουρο, τα φημισμένα γαλακτοκομικά προϊόντα της Ελασσόνας, τα φρούτα της θεσσαλικής γης γεμάτα αρώματα και γεύσεις, τα σιτηρά του εύφορου κάμπου και τα ζυμαρικά που φτιάχνονται με μαεστρία από αγνά υλικά, ο πρωταγωνιστής των γλυκών – ο χαλβάς Φαρσάλων αλλά και τα κρέατα, παραγωγή της ντόπιας κτηνοτροφίας αρωματισμένα από τα βότανα των βουνών της περιοχής συνθέτουν ένα μωσαϊκό στο οποίο μπλέκονται αρμονικά η παράδοση, η γεύση, η καλοπέραση και η απλότητα.

Η δράση (εργασία) αυτή προσφέρει στους μαθητές τη δυνατότητα να γνωρίσουν την τοπική γαστρονομία μέσα από τη μελέτη των παραγόντων (προϊόντα, περιβάλλον, ήθη, έθιμα κ.α.) που την επηρεάζουν, να διαφυλάξουν την γαστρονομική τους ταυτότητα, να την εντάξουν στο σήμερα δημιουργώντας τα δικά τους γαστρονομικά θαύματα με βιώσιμη διαχείριση των τοπικών πόρων αλλά και να συμβάλλουν στην ανάπτυξη του γαστρονομικού τουρισμού στην περιοχή.

Το φυσικό και αστικό τοπίο της Λέσβου

Καρέκος Λαμπρινός, Κάσδαγλη Μυρσίνη, Κατσαρού Νικολίνα, Κοπανέλλη Αποστολία, Κρητικού Μηλιά, Μαρινάτου Ελένη, Μερρούκο Φεσιόνα, Μύνικνα Μαρία, Μυρωδέλλη Βασιλική, Ρηγοπούλου Αγγελική, Σαρηγιάννη Άλκιστης – Ταξιαρχούλα

Επιβλέπων: Μεστούσης Στυλιανός, ΠΕ90

Συμμετέχοντες: Κολοκοτρώνη Ανθή, ΠΕ 88.02Χατζηευστρατίου Όλγα, ΠΕ 06

2ο Ημερήσιο ΕΠΑΛ Μυτιλήνης

Η νήσος Λέσβος, βρίσκεται στο Βορειοανατολικό Αιγαίο και διαθέτει μια πλούσια ποικιλία φυσικού και αστικού τοπίου που την καθιστούν μοναδική. Το φυσικό της τοπίο αποτελείται από εντυπωσιακές παραλίες με κρυστάλλινα νερά και χρυσή άμμο, όπως οι παραλίες της Ερεσσού, των Βατερών και του Αγίου Ισιδώρου στο νότιο μέρος του νησιού, της Χαραμίδας και του Αγίου Ερμογένη λίγα χιλιόμετρα έξω από την πόλη της Μυτιλήνης. Επίσης, διαθέτει βουνά, με ψηλότερο το όρος Λεπέτυμνος και δεύτερο σε ύψος το όρος Όλυμπος, και πεδιάδες που απλώνονται στην ευρύτερη περιοχή της Καλλονής και της Γέρας. Χαρακτηριστικό της Λέσβου είναι οι πλούσιοι ελαιώνες σε συνδυασμό με τα δάση από πεύκα, που καταλήγουν από τις κορυφές των βουνών στη θάλασσα, καθώς και τα πλούσια νερά. Το φυσικό τοπίο της Λέσβου είναι μια πηγή ομορφιάς και εμπειριών για επισκέπτες και κατοίκους, ενώ οι παραδοσιακοί οικισμοί, όπως η Αγιάσος, ο Μόλυβος και η Συκαμνιά, που συμπληρώνουν το αστικό τοπίο του νησιού δημιουργούν έναν γραφικό συνδυασμό παράδοσης και μοντέρνας ζωής. Το αστικό της τοπίο φιλοξενεί μνημεία, μουσεία και αρχιτεκτονικές κατασκευές που μαρτυρούν την πολυποίκιλη ιστορία της νήσου. Συνολικά, η Λέσβος συνδυάζει τη φυσική ομορφιά με την πολιτιστική πλούσια κληρονομιά της, καθιστώντας τη μία από τις πιο ενδιαφέρουσες και επισκέψιμες περιοχές του Αρχιπελάγους. Με την παρούσα εργασία στόχος μας είναι να αναδείξουμε όλες τις παραπάνω ομορφιές, ώστε να συνειδητοποιήσουν όλοι ότι αξίζει να επισκεφτούν το συντομότερο δυνατό το τρίτο σε μέγεθος νησί της Ελλάδας.

«Η εξέλιξη του λιμένος Πειραιώς από το 1950 έως τις μέρες μας»

Αγραπιδάκη Διονυσία, Ακράτου Ειρήνη, Βασιλάτος Ευάγγελος,Βελουδίου Γαρυφαλλιά, Γελαδάκης -Ζαντιώτης Αλέξανδρος, Γκουντέλας Δημήτριος Γιαννής Ηλίας Νεκτάριος, Γκινάι Βαλεντίνο, Δήμκος Ιωάννης, Δρούτσας Κωνσταντίνος, Ζαραλίκος Χριστόφορος-Ευάγγελος, Ζέκου Μαρία Νεφέλη, Καλλιμάνης Γεώργιος, Καλλίνικος Σπυρίδων-Άγγελος, Κανταράκιας Άγγελος, Καραθανάσης Μάριος, Κατσίκας Ευάγγελος, Κατσιμπίρη Μαρία, Καφετζής Βασίλειος, Καψάλη Σοράγια, Κεσόγλου Σπυριδούλα, Κεφάλα-Βανέζη Θεοχαρούλα, Κομποχόλης Άγγελος

Επιβλέπουσες/επιβλέποντες καθηγητριες/ες: Αρβανίτη Σταματίνα ΠΕ90 Ναυτικών Μαθημάτων ΠΕ05 Γαλλικής, Βαλλιανάτος Παναγιώτης ΠΕ 82 Μηχανολόγων, Ζούπη Παρασκευή ΠΕ02 Φιλολογίας, Πάϊλας Θεόδωρος ΠΕ04 Φυσικών Επιστημών, Σαρδελή Σωτηρία ΠΕ86 Πληροφορικής

9ο ΕΠΑΛ Πειραιά - Ναυτικής Κατεύθυνσης

Ο Πειραιάς, ο μεγαλύτερος και πιο σημαντικός λιμένας της Ελλάδας, έχει μια μακρά και σημαντική ιστορία.Η πόλη αυτή με το λιμάνι της, έχει βιώσει σημαντικές μεταμορφώσεις που έχουν επηρεάσει τόσο το ίδιο το λιμάνι όσο και τις γύρω περιοχές.

Μετά το πέρας του Β' Παγκοσμίου πολέμου, ο Πειραιάς υπέστη μεγάλες ζημιές. Ωστόσο, κατά την δεκαετία του 1950, η πόλη όπως και ο λιμένας της βρέθηκε σε μια σημαντική φάση ανοικοδόμησης και ανάπτυξης. Η ελληνική οικονομία ανακτούσε τις δυνάμεις της σταδιακά από τις συνέπειες του πολέμου, και ο Πειραιάς κατάφερε να βρει την θέση του ως ο σημαντικότερος εμπορικός και ναυτικός κόμβος στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.Τα χρόνια μεταξύ 1960-1970, η εμπορική κίνηση συνέχισε ν᾽αυξάνεται.Στην προσπάθειά του να προσαρμοστεί στις αυξημένες εμπορικές απαιτήσεις, ο Πειραιάς εξελίχθηκε σε έναν σύγχρονο λιμένα με εξειδικευμένες υπηρεσίες και προηγμένη υποδομή.Τότε ήταν που τέθηκαν και οι βάσεις για την επιτυχημένη πορεία του Πειραιά ως έναν από τους σημαντικότερους λιμένες στη Μεσόγειο και παγκοσμίως.

Προχωρώντας στην δεκαετία του 1970, ο Πειραιάς μετατράπηκε όχι μόνο στο διαχειριστικό κέντρο της ελληνόκτητης ναυτιλίας, αλλά και σε ένα διεθνές κέντρο διαχείρισης πλοίων .Η ναυτιλιακή πολιτική που εφάρμοσαν οι δικτατορικές κυβερνήσεις της περιόδου 1967-1974, αλλά και η πολιτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας, προσέφεραν στις ναυτιλιακές επιχειρήσεις ένα ευνοϊκό και σταθερό περιβάλλον για την εγκατάσταση των διαχειριστικών τους δραστηριοτήτων.Η δεκαετία του 1980 έρχεται να στιγματίσει αρνητικά την μέχρι τότε ανοδική πορεία των εμπορικών τερματικών σταθμών του Πειραιά λόγω της παγκόσμιας ναυτιλιακής κρίσης.Παρ᾽όλ᾽αυτά, το 1992 γίνεται η αρχή για μια περίοδο ανάκαμψης λόγω της έγκρισης έργων επέκτασης του λιμανιού.

Οι παραπάνω εργασίες ολοκληρώθηκαν το 2020 με ευτυχές αποτέλεσμα ο Πειραιάς να καθίσταται ως το μεγαλύτερο λιμάνι πολλαπλών χρήσεων στη Μεσόγειο και το τέταρτο μεγαλύτερο λιμάνι πολλαπλών χρήσεων στην Ευρώπη. Τέλος, αναδείχθηκε σε ένα από τα ταχύτερα αναπτυσσόμενα λιμάνια εμπορευματοκιβωτίων στον κόσμο.

Παραχελωίτιδα περιοχή στο χθες και στο σήμερα

Συμμετέχοντες Μαθητές/-τριες : Αντωνοπούλου Πολυξένη, Γκασούκα Βασιλική, Ζανάι Όλσι, Ζούγκος Αλέξανδρος, Ζουλλούμη Ανιέζα, Θεοδωροπούλου Μαρία, Ισλαμαγκαλλίου Κουϊτίμ, Καραβιά Ειρήνη, Λειβαδάς Παναγιώτης, Μαλάι Όλτι, Μάχα Ελεάννα, Μάχας Γεράσιμος, Μουκάγι Ντάνιελ, Μπακοδήμου Μαρία-Ιωάννα, Μπαρμπέρης Νεκτάριος, Μπλαχούρας Παντελεήμων, Μποβόλη Σπυριδούλα, Νουκάι Μαρκέλα, Ντάνος Γεράσιμος, Ξύστρας Παναγιώτης, Παπαγεωργίου Ιωάννης, Παπανικολάου Ευγενία, Ρήγα Στεφανία, Σαλτός Αλέξανδρος, Στασινός Παναγιώτης, Τσιλιπάνου Αριστέα, Τσοκάντας Κωνσταντίνος-Στυλιανός, Τσούκο Ρεντιόλα, Φούντα Αικατερίνη, Χονδρογιάννη Μαρία

Επιβλέπων Εκπαιδευτικός : Ιωάννης Μπέκος ΠΕ 82

Ημερήσιο ΕΠΑ.Λ. Κατοχής

Ο τόπος που ζει, δρα και υπάρχει ο άνθρωπος αποτελείται από υλικά και άυλα στοιχεία. Αυτά είναι το φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον του, τα τοπία όπως τα αισθάνεται και αντιλαμβάνεται. Πρόκειται για τη φυσική και πολιτιστική κληρονομιά (ιστορικά κτήρια – μνημεία, αρχαιολογικοί χώροι, παραδοσιακοί οικισμοί) με την βιοποικιλότητα (χλωρίδα, πανίδα, οικοσύστημα) και γεωποικιλότητα (σπήλαια, φαράγγια, απολιθώματα) και τον εκάστοτε πολιτισμό που δημιουργεί (ήθη, έθιμα, παραδόσεις, γαστρονομία, χοροί – μουσική κλπ).

Ο καλύτερος τρόπος για να προστατευθεί η κληρονομιά είναι η κατάλληλη ενημέρωση, η καθημερινή αναγνώριση, καταγραφή και παρακολούθηση του περιβάλλοντος, η υιοθέτηση καλών συνηθειών, η διάδοση της γνώσης και η συμμετοχή μας σε δράσεις και λήψεις αποφάσεων. Το σχολείο μας, το ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΕΠΑ.Λ. ΚΑΤΟΧΗΣ με την παρουσίαση αυτής της εργασίας, αποσκοπεί στην προστασία και διάδοση της κληρονομιάς του τόπου μας, του τόπου των Οινιάδων. Ένας τόπος με πολλά αρχαιολογικά μνημεία (αρχαίος ναύσταθμος, νεώριο, θέατρο), μα και απίστευτη βιοποικιλότητα λόγω του Αχελώου ποταμού που διασχίζει την περιοχή.

Στα πλαίσια του « Δικτύου » και μέσα από τη διαδικασία μαθημάτων και δράσεων, εξετάζονται θέματα που αφορούν στη βελτίωση και προστασία του περιβάλλοντός της περιοχής. Συλλέγεται κατάλληλο φωτογραφικό υλικό. Κατασκευάζονται ερωτηματολόγια με προσαρμοσμένους δείκτες, καταγράφονται και επεξεργάζονται στοιχεία με τη βοήθεια υπολογιστή. Ταυτόχρονα λαμβάνονται στοιχεία μέσα από συνέντευξη ντόπιων κατοίκων.

Ανάμεσα σε δύο πατρίδες

Στέλιος Ντρίζα, Μπομπότσι Αλεξάνδρα, Μπομπότσι Χριστίνα, Χότζα Ειρήνη, Τζουκελάρι Σαμπιάν, Ράμα Αντέλα

Ελευθερία Λούβαρη ΠΕ02, Χαραμίδου Καλλιόπη ΠΕ11

Ημερήσιο ΕΠΑΛ Νέων Μουδανιών

Η εργασία αφορά την Αλβανία, ως τόπο προέλευσης και επικεντρώνεται γύρω από το θεσμό της μετανάστευσης. Χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος αφορά γενικά τον θεσμό της μετανάστευσης και της προσφυγιάς, με παράλληλη εξέταση των ιστορικών συνθηκών που δημιούργησαν τα επάλληλα κύματα μετανάστευσης από την Αλβανία σε διάφορες χώρες του κόσμου και πιο συγκεκριμένα στην Ελλάδα. Στη συνέχεια γίνεται παρουσίαση των διάφορων περιοχών της Αλβανίας από τις οποίες προέρχονται οι μαθητές, με πληροφοριακό υλικό για την ιστορία και την κοινωνική και πολιτιστική ζωή τους. Το δεύτερο μέρος της εργασίας αποτελείται από συλλογή προφορικών μαρτυριών πρώτης και δεύτερης γενιάς οικονομικών μεταναστών από τις περιοχές προέλευσης των μαθητών αλβανικής καταγωγής. Οι μαθητές παρουσιάζουν συνεντεύξεις από γιαγιάδες, παππούδες, γονείς και άλλους συγγενείς, στις οποίες αναλύονται η ζωή στην Αλβανία πριν τη μετανάστευση, οι λόγοι μετανάστευσης, οι περιοχές μετανάστευσης και οι λόγοι επιλογής τους, οι δυσκολίες ενσωμάτωσης και οι ασχολίες και πορεία τους στη νέα τους πατρίδα. Η εργασία κλείνει με συμπεράσματα αναφορικά με ζητήματα ενσωμάτωσης των ίδιων των μαθητών στη νέα τους πατρίδα, πιθανά προβλήματα που αντιμετώπισαν λόγω της προέλευσής τους, αλλά και τη σχέση που διατηρούν με τις περιοχές προέλευσης, πιο συγκεκριμένα τη διατήρηση ή μη της γλώσσας των παππούδων και των γονιών τους, τις επισκέψεις στα χωριά και τις πόλεις προέλευσης και τη διατήρηση των εθίμων και παραδόσεων της πατρίδας καταγωγής τους.

Οδοιπορικό στην Προποντίδα

Κελάζογλου Γεωργία, Πούρμπα Άγγελος, Γραμματικού Νικολέττα, Οικονόμου Ηλιάνα, Ανδρουλάκη Παναγιώτα, Πυροβολισιάνου Ελένη, Χατζηπέτρου, Χίλα Εριόλα, Τζόλα Μαρία, Παπαϊωάννου Ίριδα, Μαυρίδης Κωνσταντίνος

Κανέλλα Σκολίδου ΠΕ89, Μαριλένα Παπαδάκη ΠΕ02

Ημερήσιο ΕΠΑΛ Νέων Μουδανιών

Η εργασία αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος αναλύεται η πρακτική της ανταλλαγής των πληθυσμών μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ έμφαση δίνεται στην υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας που αποτέλεσε μέρος της Σύμβασης Ανταλλαγής Πληθυσμών, η οποία ενσωματώθηκε στη Συνθήκη της Λωζάνης το 1923 και αποτελεί μοναδική σύμβαση στο είδος της παγκοσμίως. Γίνεται προσπάθεια στην ενότητα αυτή να εξοικειωθούν οι μαθητές με τις έννοιες του διεθνούς δικαίου και των διεθνών σχέσεων και πώς αυτές επηρέασαν τις ζωές και την πορεία εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, ενώ άλλαξαν τον γεωγραφικό συσχετισμό της περιοχής τους με αναρίθμητες συνέπειες στον οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό τομέα. Στο δεύτερο μέρος, παρουσιάζεται, χωρισμένο σε τρεις ενότητες, υλικό που συνέλεξαν οι μαθητές και αποτελείται από πληροφορίες και φωτογραφίες από τις ιδιαίτερες πατρίδες των προσφύγων που εγκαταστάθηκαν στα χωριά και τις κωμοπόλεις που ανήκουν στον ευρύτερο Δήμο της Ν. Προποντίδας. Το υλικό δομείται γύρω από τις εξής ενότητες: 1.Στις χαμένες πατρίδες, 2.Περίθαλψη και προσωρινή εγκατάσταση προσφύγων στην Ελλάδα, 3.Καθημερινή ζωή των προσφύγων, κοινωνικά και πολιτιστικά στοιχεία. Η πρώτη ενότητα αφορά υλικό των πατρίδων που άφησαν πίσω τους οι πρόσφυγες στην ευρύτερη περιοχή της Προποντίδας. Στο δεύτερο μέρος γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί η προσπάθεια περίθαλψης και αποκατάστασης των προσφύγων μετά την άφιξή τους στην Ελλάδα, ενώ στο τελευταίο μέρος παρουσιάζονται διάφορες πτυχές της καθημερινής ζωής των προσφύγων, καθώς και οι κοινωνικές και πολιτιστικές επιδράσεις που άσκησαν στις τοπικές κοινωνίες.

Ειδικά σχολεία

Ο Από το Πόρτεγο στο Bauhause

Αρχοντία Σκιαδά, Λάουρα Λανς, Ελένη Κοτάκη, Κωστής Σγουρός, Έφη Γκουργκούνη
Γεώργιος Μαυροειδής, ΠΕ 8801
Ε.Ε.Ε.ΕΚ. Αγίου Νικολάου

Η Νεάπολη από τον μετασχηματισμό της ως πόλη το 1870, άρχισε να εξελίσσεται με ταχύτατους ρυθμούς. Τόσο τα κτήρια όσο και τα επαγγέλματα που αναπτύχθηκαν, την κατέστησαν μία από τις πιο σύγχρονες πόλεις της Κρήτης. Ο Κωστής Αδοσίδης Πασάς – Διοικητής του νομού Λασιθίου – την όρισε πρωτεύουσα του νομού. Επειδή είχε έρθει από το Παρίσι προσπάθησε να δημιουργήσει μία μικρογραφία του, ξεκινώντας από τον σχεδιασμό της πόλης. Δημιουργεί ένα στρατώνα στην είσοδο της πόλης (σήμερα λειτουργεί ως Παιδόπολη), ιδρύει τα Δικαστήρια χτίζοντας ένα σύγχρονο κτήριο, ενώ σκάβει όλη τη Νεάπολη και τοποθετεί μεγάλους πήλινους αγωγούς δημιουργώντας ένα αποχετευτικό δίκτυο. Σχεδιάζει ένα μεγάλο μακρόστενο δημοτικό κήπο στον οποίο φυτεύει ενδημικά δέντρα και φυτά. Η πλατεία της Νεάπολης, δημιουργείται στα πρότυπα μιας boulevard και έχει τη μορφή ενός μεγάλου δρόμου. Το Γυμνάσιο της Νεάπολης είναι οκταετούς φοίτησης και οι απόφοιτοί του εισάγονταν στο Πανεπιστήμιο Αθηνών χωρίς εξετάσεις με ειδικό οργανικό νόμο. Μετά τις σπουδές τους και κατά την επιστροφή τους μεταφέρουν τα πρότυπα της Αθήνας στη Νεάπολη η οποία αρχίζει να μεταμορφώνεται. Μεγάλα και επιβλητικά κτήρια οικοδομούνται γύρω από το κέντρο της, η αγροτική ζωή αντικαθίσταται από την αστική, τα επαγγέλματα αλλάζουν και από τα γεωργοκτηνοτροφικά γίνονται επιστημονικά και εμπορικά. Κτήρια Bauhouse, νεοκλασικά σπίτια που αντικαθιστούν τα αγροτικά, πρωτοπόρα βιοκλιματικά δημόσια κτήρια, αναγείρονται περιφερειακά της Νεάπολης. Αναπτύσσεται έντονα η Ναοδομία, ενώ τεχνίτες και επαγγελματίες εγκαθίστανται στη Νεάπολη και δημιουργούν νέες συνθήκες εργασίας στην περιοχή. Οίκοι υψηλής ραπτικής, σύγχρονα εμπορικά καταστήματα, πολυκαταστήματα, δικηγορικά γραφεία, αρχιτεκτονικά γραφεία, ιατρικά επαγγέλματα, ακόμα και νοσοκομείο δημιουργείται στις αρχές του 1900. Εκείνο που κάνει ιδιαίτερη εντύπωση στην περιοχή, είναι η ίδρυση ενός πιλοποιείο το οποίο κατασκευάζει αντρικά και γυναικεία καπέλα για τους πολίτες της πόλης και όχι μόνο.

Ιστορίας Συνέχεια

Αρχοντία Σκιαδά, Λάουρα Λανς, Ελένη Κοτάκη, Κωστής Σγουρός, Έφη Γκουργκούνη
Γεώργιος Μαυροειδής, ΠΕ 8801
Ε.Ε.Ε.ΕΚ. Αγίου Νικολάου

Η Νεάπολη και οι περιοχές γύρω απ' αυτή, περιτριγυρίζονται από πολλούς και σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους, μοναστήρια, Ναούς και κτήρια τα οποία έχουν ιδιαίτερη ιστορική σημασία. Μέσα στην πόλη υπάρχουν μικρές εκκλησίες που χρονολογούνται από το 1450, όπως η εκκλησία του Αγίου Στεφάνου, η Παναγία η Φερμαλίνα, ο νεκροταφειακός ναός του Αφέντη Χριστού και των Αγίων Πάντων. Περιφερειακά της Νεάπολης, σημαντικά μοναστήρια χρονολογούνται από τον 13ο αιώνα, όπως Φραγκισκανική μονή Φραρώ, στην οποια μαθήτευσε ο μετέπειτα Πάπας Αλέξανδρος Ε' ή Πέτρος Φίλαργης. Τα γυναικεία μοναστήρια της Μονής Κρεμαστών και Κουφής Πέτρας, τα οποία χρονολογούνται από τον 16ο αιώνα, ενώ πιο πρόσφατος είναι ο Μητροπολιτικός Ναός της Μεγάλης Παναγίας που η οικοδόμησή του ξεκίνησε το 1915 και ολοκληρώθηκε το 1926. Ιστορικής σημασίας είναι και η περιοχή τριγύρω από τον Άγιο Γεώργιο τον Καταματωμένο, στην οποία οι Τούρκοι έσφαξαν περίπου 200 γυναικόπαιδα. Τριγύρω από τη Νεάπολη και σε κοντινή απόσταση, υπάρχει η αρχαία πόλη Δρήρος, γνωστή για τον Δρήριο όρκο των εφήβων της. Πάνω από το παλιό υδραγωγείο της Νεάπολης, βρισκόταν το κονάκι του γενίτσαρου Μασλούμ Καρακάση, που αποτελούσε και τον πύργο του. Κατά την παράδοση ο πύργος είχε 100 πόρτες και 30 καμάρες και είναι κτίσμα του Ενετού Φεουδάρχη Rasqualigo. Η αρχαιολογική συλλογή της Νεάπολης, δημιουργήθηκε προπολεμικά και συγκέντρωσε μέσα σε λίγα χρόνια περί τα 1000 αντικείμενα, προερχόμενα κυρίως από την χώρα της επαρχίας Μεραμπέλλου αλλά και από άλλες περιοχές του Νομού. Σε μικρή απόσταση από τη Νεάπολη, βρίσκεται το Σπήλαιο της Μιλάτου στο οποίο σφαγιάστηκαν 1000 περίπου γυναικόπαιδα στις 15 Φεβρουαρίου 1823. Στο χώρο της πλατείας υπήρχε μία Οθωμανική κρήνη η οποία κατεδαφίστηκε, ενώ μέσα στην πόλη υπάρχουν διάσπαρτες διάφορες Οθωμανικές κρήνες, οι οποίες σώζονται. Τέλος, δίπλα στο Δημοτικό Σχολείο, υπήρχε ένα τζαμί, το οποίο επίσης, κατεδαφίστηκε.

Ο αντίλαλος του τόπου μου

Αρχοντία Σκιαδά, Λάουρα Λανς, Ελένη Κοτάκη, Κωστής Σγουρός, Έφη Γκουργκούνη
Γεώργιος Μαυροειδής, ΠΕ 8801
Ε.Ε.Ε.ΕΚ. Αγίου Νικολάου

Η Νεάπολη είναι η Πολιτιστική Πρωτεύουσα του Δήμου Αγίου Νικολάου. Είναι μια πόλη με μεγάλη προσφορά στο νομό Λασιθίου. Η ίδρυσή της ως χωριό με την ονομασία Γενί Κιοϊ (Νέο χωριό) χρονολογείται περίπου από το 1600, ενώ το 1880, μετατράπηκε σε πόλη από τον Τούρκο Διοικητή Κωστή Αδοσίδη Πασά. Μετά τη απελευθέρωση από τους Τούρκους, διαδραμάτισε σπουδαίο ιστορικό ρόλο κατά την περίοδο της Κρητικής Πολιτείας. Οι απόφοιτοι του Γυμνασίου της, το οποίο ιδρύθηκε το 1890, με ειδικό οργανικό νόμο εισάγονται στο Πανεπιστήμιο Αθηνών χωρίς εξετάσεις. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μεταμόρφωση της Νεάπολης σε Αστικό κέντρο, αφού οι κάτοικοί της ασκούν στην πλειοψηφία τους επιστημονικά επαγγέλματα. Στη Νεάπολη ιδρύθηκαν τα Δικαστήρια του Νομού Λασιθίου. Επίσης, είναι η έδρα της Ιεράς Μητρόπολης Πέτρας και Χερρονήσου και ο Μητροπολιτικός Ναό της είναι αφιερωμένος στην Μεγάλη Παναγία. Τον 15Αύγουστο γίνεται το μεγαλύτερο πανηγύρι στην Κρήτη και φιλοξενεί χιλιάδες επισκέπτες. Έχουν καταγραφεί πολλά τοπικά έθιμα (κυρίως έθιμα γάμου και εκκλησιαστικά έθιμα) και παράγονται πολλά τοπικά προϊόντα που αφορούν στα έθιμά τους (σουμάδα, αμυγδαλωτά, τυριά, καλτσούνια, κ.λπ). Στη Νεάπολη στεγάζεται ένα από τα καλύτερα Λαογραφικά και Ιστορικά Μουσεία της Ελλάδας το οποίο περιλαμβάνει στη συλλογή του σπάνια και μοναδικά εκθέματα όπως την Εικόνα του Θανάτου, σπάνια χειρόγραφα, το νυφικό πέπλο από το οποίο εμπνεύστηκε η Λιλή Ζωγράφου και έγραψε το μυθιστόρημα «Η αγάπη άργησε μια μέρα», κ.λπ. Ορισμένα έθιμα της περιοχής μας είναι ιδιαίτερα ενδιαφέροντα όπως: Ο όρκος των βοσκών στην εικόνα του Αγίου Γεωργίου σε περίπτωση ζωοκλοπής, το έθιμο της Μαλλιαρής πέτρας την ημέρα της Ανάληψης, η ευλογία των ζώων κάτω από τα πετραχήλια των Ιερέων την Κυριακή του Θωμά, η ημέρα των νεκρών τη Δευτέρα του Πάσχα στο κοιμητήριό της, κ.λπ. Τέλος, αξίζει να αναφέρουμε πως η διατροφή των κατοίκων της στηρίζεται στο μεγαλύτερο μέρος της, στα λαχανικά και στα τοπικά προϊόντα.

Ο άνθρωπος-Ο τρόπος-Ο τόπος…

Αρχοντία Σκιαδά, Λάουρα Λανς, Ελένη Κοτάκη, Κωστής Σγουρός, Έφη Γκουργκούνη
Γεώργιος Μαυροειδής, ΠΕ 8801
Ε.Ε.Ε.ΕΚ. Αγίου Νικολάου

Για να αναφερθεί κάποιος στη Νεάπολη έτσι ώστε να τη γνωρίσει, θα πρέπει να μιλήσει για τα φυσικά τοπία που την περιβάλλουν, καθώς επίσης και για το ανθρωπογενές της περιβάλλον, ώρες ατέλειωτες. Στην πόλη λειτουργούν: Το Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο, Δύο Δημοτικά Σχολεία, δύο Νηπιαγωγεία, ένα Γυμνάσιο, ένα Γενικό Λύκειο, ένα Πρότυπο ΕΠΑΛ (Βιοκλιματικό κτήριο που σχεδιάστηκε το 1972 από τον γνωστό αρχιτέκτονα Κωνσταντίνο Δεκαβάλλα), ένα Εργαστηριακό Κέντρο, Δημόσια Κοινωφελή Ταμεία, ΕΛ.ΤΑ., Αστυνομικό Τμήμα. Υποθηκοφυλακείο, Καταστήματα Τραπεζών, Νοσοκομείο , Κέντρο Προστασίας του Παιδιού, τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, ενώ βρίσκεται υπό ίδρυση Αρχαιολογικό Μουσείο. Είναι η έδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου και του Πρωτοδικείου Λασιθίου. Στο κέντρο της πόλης, βρίσκεται η κεντρική πλατεία Ελευθερίου Βενιζέλου και ο Δημοτικός Κήπος ο οποίος σχεδιάστηκε από τον Κωστή Αδοσίδη Πασά. Οι κάτοικοι της Νεάπολης ασχολούνται κυρίως με επιστημονικά και εμπορικά επαγγέλματα, ενώ ο πρωτογενής τομέας και οι καλλιέργειες (ζώα, ελιές, χαρουπιές, αμπέλια, κηπευτικά, κ.λπ) υφίσταται μόνο ως δευτερεύουσα εργασία. Ο πρωτογενής τομέας εγκαταλείφτηκε οριστικά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αφού τα νέα παιδιά, μη θέλοντας να ακολουθήσουν τη δύσκολη ζωή του αγρότη ή του βοσκού, ασκούσαν επιστημονικά επαγγέλματα. Αξίζει να σημειώσουμε ότι ελάχιστα παραδοσιακά επαγγέλματα εξασκούνται σήμερα (Κουδουνάς, Δερματάς, Ντενεκετζής). Το φυσικό περιβάλλον της Νεάπολης, έχει μεγάλο ενδιαφέρον, αφού υπάρχουν πολλές πεζοπορικές διαδρομές, οι οποίες περιλαμβάνουν τοπία ιδιαίτερου κάλους και αισθητικής. Σε κοντινή απόσταση βρίσκεται το νησί της Σπίνα Λόγκα, γνωστό σε όλο τον κόσμο, ο κοσμοπολίτικος Άγιος Νικόλαος, ενώ οι κοντινές ακτές της φημίζονται για το ιδιαίτερο κάλος τους. Ο κάμπος του Μεραμπέλλου είναι κατάφυτος από ελιές οι οποίες προσδίδουν μια μοναδική ομορφιά στην περιοχή. Η γεωγραφική θέση της την καθιστά κομβικό σημείο, αφού όλοι όσοι θέλουν να εξερευνήσουν ή να επισκεφτούν τον νομό Λασιθίου, πρέπει να περάσουν από την Νεάπολη.

Μορφές

Αρχοντία Σκιαδά, Λάουρα Λανς, Ελένη Κοτάκη, Κωστής Σγουρός, Έφη Γκουργκούνη
Γεώργιος Μαυροειδής, ΠΕ 8801
Ε.Ε.Ε.ΕΚ. Αγίου Νικολάου

Η Νεάπολη από τον 13ο αιώνα, έως τις αρχές του 18ου, ανέδειξε μεγάλες Ιστορικές, Λογοτεχνικές και Πολιτιστικές μορφές. Ο Πέτρος Φύλαργος ή Φιλάρετος, ήταν μία εξέχουσα φυσιογνωμία του ευρωπαϊκού κόσμου της εποχής του και κατάφερε από ένα φτωχόπαιδο της Νεάπολης, να φτάσει στο ανώτατο αξίωμα του Ποντίφικα (Πάπα), με το όνομα Πάπας Αλέξανδρος ο Ε΄. Ο Ρούσσος Κούνδουρος, δραστηριοποιήθηκε ως δικηγόρος στη Νεάπολη από τις αρχές του 19ου αιώνα. Υπερασπιστής των φτωχών, αγωνιστής της ελευθερίας, εκτελέστηκε από τους Γερμανούς στην Αγιά Χανίων στις 29 Αυγούστου 1944. Κατά τη διάρκεια της φυλάκισής του άφησε ως διαθήκη του συμβουλές στα παιδιά του, η οποία χαρακτηρίστηκε ως ιδεολογική διαθήκη. Η Σοφία Μαυροειδή Παπαδάκη, η Μεγάλη Κυρία των Ελληνικών Γραμμάτων, πρωτοεμφανίστηκε στα Νεοελληνικά Γράμματα με το ποίημα Δασκάλα, πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση και τιμήθηκε το 1946 για τις δράσεις της. Κατά την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, δίδαξε μέσω ραδιοφώνου το μάθημα της Έκθεσης στα Ελληνόπουλα. Η δασκάλα Μαρία Αμαριώτου, ένα επίσης, φωτισμένο μυαλό, είναι η πρώτη Ελληνίδα που με προσωπική επιλογή του Βενιζέλου διορίστηκε εκπαιδευτικός σύμβουλος στο υπουργείο Παιδείας με σκοπό να συμμετέχει στο σχεδιασμό της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης του Ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Για το λόγο αυτό, συνεργάζεται στενά με το Ανώτατο Εκπαιδευτικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο (ΑΕΣ) του οποίου Πρόεδρος ήταν ο τότε υπουργό Παιδείας Γεώργιος Παπανδρέου. Ο Εμμανουήλ Πυτικάκης, μία επίσης, σημαντική μορφή του Πολιτισμού της Νεάπολης, ιδρύει το Λαογραφικό Μουσείο, δωρίζει την προσωπική του συλλογή, ενώ εκδίδει το δίτομο λεξικό με τίτλο: Ιδίωμα της Ανατολικής Κρήτης, το οποίο βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών. Η δασκάλα Μαρία Λιουδάκη, ήταν μια από τις σημαντικότερες λαογράφους. Είχε βραβευτεί από την Ακαδημία Αθηνών για το πλούσιο ερευνητικό έργο. Στις 4 Δεκέμβρη του 1947 την περίοδο του εμφυλίου πολέμου, θανατώθηκε έπειτα από φρικτά βασανιστήρια, ενώ αρνήθηκε να κάνει «δήλωση μετανοίας».

Η **αρπαγείσα κόρη: ανάδειξη της πολιτισμικής κληρονομιάς της Ελευσίνας**

(κατασκευή ομοιώματος Καρυάτιδας Ελευσίνας , Ρόδακας, Γοργόνειο)

Αχτάρ Μπασμά, Γκλάβα Ντούρου Σπυριδούλα, Δημητρακάκου Κλειώ, Ζορμπά Κωνσταντίνα, Καϊτσιώτης Νίκος, Καλαποθαράκος Μιχάλης, Κοκκώνης Γιάννης, Μέξη Αθανασία, Μυτιλήνη Φωτεινή, Νταλης Δημήτρης, Πέτρου Δημήτρης, Πομώνης Διονύσης, Σπηλιόπουλος Ιωάννης, Τσακίρης Αντώνης

Επιβλέπων: Δημήτρης Ξανθόπουλος, Εικαστικός ΠΕ08

Ειδικό Εργαστήριο Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Ελευσίνας

Σημαντική θέση στην ιστορία της Ελευσίνας κατέχει η θεά Δήμητρα, η οποία αναζητά την κόρη της, έχει όμορφη κόμη, είναι στολισμένη με ρόδακες για σκουλαρίκια και έχει τη μέδουσα για κονκάρδα στη μέση της.

Οι μαθητές γνωρίζουν την ιστορία της αρπαγείσας κορης μέσα από την συνεργασία για την κατασκευή ομοιώματος καρυάτιδας. Μέσα από αυτό το δρώμενο γνωρίζουμε και εξοικειωνόμαστε με την ομορφιά ενός οικουμενικού πολιτισμού που σχετίζεται με την Ελευσίνα, την Υγεία, την ομορφιά, το χορό, το τραγούδι, την ενδυμασία, την τέχνη και την ιστορία. Η κόρη είναι κάτι πού ζωντανεύει μέσα από τους μαθητές που συμμετέχουν στην μυθολογία της και φοράνε την ενδυμασία της. Το προϊόν αυτής της συνεργατικής δράσης (Κοσμήματα, ομοιώματα) χρησιμεύει σε θεατρική αναπαράσταση του μύθου της αρπαγής της κόρης και στη διάσωση, ανάδειξη της πολιτισμικής κληρονομιάς της Ελευσίνας.

Στόχος είναι η γνωριμία με τα πολιτισμικά στοιχεία μέσα από την τέχνη, η οποία εμπεριέχει το βίωμα, την ανάλυση, τη χαλάρωση από το άγχος για την κατάκτηση της γνώσης και την καλλιέργεια των αισθήσεων και των δεξιοτήτων με απώτερο σκοπό την κοινωνική ένταξη των μαθητών, μέσω της δημιουργικότητας και της επικοινωνίας. Η διάχυση αυτής της γνώσης επιτυγχάνεται μέσω των δρώντων υποκειμένων, που στόχο έχουν την αναβίωση των στοιχείων του παρελθόντος και τη σύνδεση τους με το παρόν και το μέλλον.

Ανασκάπτοντας την Ελευσίνα με καθυστέρηση 2000 ετών

Αχτάρ Ζακαρία, Βουργουτζής Στράτος, Γιαννής Γιάννης, Γκιτέρσου Ιωάννα, Δομπρογιάννης Δημήτρης, Ελευσινιώτης Ηλίας, Ζούμας Νίκος, Ιοντβάλκης Γιάννης, Καραχάλιος Τσαμπίκος, Καρώνη Άννα, Κατσιλάρετος Βαγγέλης, Καφάσης Αργύρης, Κουκούλης Μανώλης, Κουράσης Παναγιώτης, Κουφίδης Δημήτρης, Μαγαλιός Πάυλος, Μαγνήσαλης Βασίλης, Μόσχος Λευτέρης, Μυτιλήνη Γεωργία, Παροτσίδης Στάθης, Ροϊδης Γιώργος, Τόσης Αποστόλης, Τσάμος, Γιάννης, Τσάτσα Γεωργία, Τσιρογιάννης Κωνσταντίνος, Τσιούφης Αλέξανδρος

Επιβλέπουσα: Οικονόμου Μαρία, Ψυχολόγος ΠΕ23

Ειδικό Εργαστήριο Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Ελευσίνας

Η Ελευσίνα είναι ένας τόπος μόλις 21 χλμ από την Αθήνα, ένας τόπος μυστικός, ένα από τα σπουδαιότερα λατρευτικά κέντρα του αρχαίου κόσμου. Η Πόλη μας, παρά τη μακραίωνη ιστορία της και παρότι το 2023 ήταν η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, παραμένει ακόμα αποκομμένη και παραγκωνισμένη, χωρίς να έχει δεχθεί την αναγνώριση και την προβολή που της αξίζει. Μοιάζει να περιμένει σιωπηλή. Όμως εμείς αποφασίσαμε να την προσεγγίσουμε, να γνωρίσουμε και να αναδείξουμε την ιστορία του αρχαιολογικού χώρου της πόλης μας από μια διαφορετική οπτική. Να επισκεφθούμε και να «βιώσουμε» τον αρχαιολογικό χώρο με το σώμα μας και τις αισθήσεις μας, να αναδείξουμε τον αρχαιολογικό χώρο της πόλης μας μέσω μιας ενσώματης αφήγησης της ιστορίας του.

Σκοπός, λοιπόν, της εργασίας είναι η γνωριμία με την ιστορία της πόλης μέσω ενσώματων παιδαγωγικών μεθόδων (ενσώματη μάθηση) και μιας αφηγηματικής οπτικής (θεωρίες μάθησης εποικοδομισμού και κοινωνικού κονστρουξιονισμού) με την αξιοποίηση της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαιδευτική πράξη.

Ένας τόπος, μια ιστορία….

Ομάδα μαθητών: Αλημίσης Θεόδωρος, Ανδριανόπουλος Παναγιώτης, Γεωργακόπουλος Παναγιώτης, Λικράμα Ένκα, Μαυρόγιαννη Μιρέλλα, Μπαμπίλης Ευγένιος, Μπάρλας Παναγιώτης, Παπά Ευθαλία, Σκαντζός Εμμανουήλ.

Συντονίστρια Εκπαιδευτικός: Γκουτζιούλη Μαρία (ΠΕ02.50). Συμμετέχοντες εκπαιδευτικοί: Μουργελά Ευαγγελία (ΠΕ11), Παπαπαναγιώτου Βασιλική (ΠΕ89.01), Πλιάκα Ελένη – Αικατερίνη (ΠΕ30), Φιλίππου Παναγιώτα (ΠΕ86).

Εργαστήριο Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Μαντινείας

(Ε.Ε.Ε.ΕΚ. ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ)

Η δημιουργία της παρούσας εργασίας είναι το πνευματικό πόνημα μιας εκπαιδευτικής βιωματικής κυρίως, δράσης που πραγματοποιείται κατά το σχολικό έτος 2023-2024 και σε συνέχεια άλλων αντίστοιχων θεματικά προγραμμάτων σχολικών δραστηριοτήτων προηγούμενων χρόνων.

Η ενασχόλησή μας με το θέμα αυτό προέκυψε έπειτα από τη συνειδητοποίηση ότι οι μαθητές μας ενώ κινούνται καθημερινά σε βασικά κεντρικά σημεία της πόλης μας στην Τρίπολη, Αρκαδίας εντούτοις γνωρίζουν ελάχιστα για την σπουδαιότητα αρχιτεκτονικής και ιστορικής σημασίας των κτιρίων και των μνημείων που υπάρχουν σε αυτά και τη συμβολή τους στην ιστορία όχι μόνο σε τοπικό επίπεδο αλλά και ολόκληρου του ελληνικού έθνους, όπως για παράδειγμα στην Επανάσταση του 1821.

Η προσέγγιση του θέματος γίνεται βιωματικά με την πραγματοποίηση επιτόπιων επισκέψεων σε μουσεία, μνημεία, ιερούς ναούς και κτίρια ιστορικής και αρχιτεκτονικής σημασίας και θεωρητικά αντλώντας πληροφορίες από ιστορικά κ.α. κείμενα σε συνδυασμό με συναντήσεις με ειδικούς – υπευθύνους. Το υλικό που συγκεντρώνεται είναι κυρίως ψηφιακό, video και φωτογραφίες, αλλά και κείμενα σε μορφή word.

Οι μαθητές μας επεξεργάζονται τις πληροφορίες που λαμβάνουν στο πλαίσιο των μαθημάτων της Νεοελληνικής Γλώσσας, του Εργαστηρίου Πληροφορικής, της ΚΕΑ, της Αισθητικής Αγωγής, μέσα από γλωσσικές ασκήσεις, κουίζ, σταυρόλεξα, έργα ζωγραφικής, κ.α.

Σκοπός μας είναι στο τέλος αυτής της εκπαιδευτικής δράσης μέσα από την περιήγηση σε σημαντικά τοπόσημα της πόλης ακολουθώντας τα βήματα του Κολοκοτρώνη και των παλικαριών του, βιώνοντας τη γενναιοδωρία του Καποδίστρια, αντιλαμβανόμενοι τον πόνο των θυμάτων της γερμανικής κατοχής, αλλά και θαυμάζοντας την ευεργεσία νεότερων σημαντικών προσωπικοτήτων της τοπικής κοινωνίας η Ιστορία να γίνει βίωμα και οι μαθητές μας πραγματικά υπερήφανοι για τους προγόνους και τον τόπο καταγωγής τους.

«Οι Τέχνες συνεργάζονται για ένα οδοιπορικό στην ιστορία του Πειραιά»

Βουτσάκης Χρήστος, Γεωργιάδης Χριστόφορος, Καραμολέγκος Κωσταντίνος, Μιχαλόπουλος Θοδωρής, Κίλκη Αλεξάνδρα, Μπάρλας Βασίλης, Ράπτης Γιώργος, Τζανέτα Θεοδώρα, Τσίγκα Πετρούλα,Τσουμπρής Μιχάλης, Χάλαρη Ελευθερία,

Βαρώτσου Ελευθερία ΠΕ 02Γιάντσιου Ευαγγελία ΠΕ 03 Δεμέστιχα Ειρήνη ΠΕ 78 Παπαδοπούλου Νικολέτα ΠΕ88.4, Σεστάκοβα Τατιάνα ΠΕ 79.01

Ε.Ε.Ε.ΕΚ Πειραιά

Το κεφάλαιο "Τέχνη" είναι τεράστιο και δε μπορεί να αναλυθεί και να συμπτυχθεί μέσα σε μερικά κείμενα. Η Τέχνη σε κάθε της έκφανση (μουσική, φωτογραφία, ζωγραφική, αφήγηση), αναδεικνύει την ικανότητα του ανθρώπου να δημιουργεί και να βοηθάει στην αισθητική βελτίωση του κόσμου γύρω του. Με τη συμμετοχή του Ε.Ε.Ε.ΕΚ Πειραιά στο Δίκτυο Σχολείων «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου» και την ανάπτυξη της ερευνητικής εργασίας «Οι Τέχνες συνεργάζονται για ένα οδοιπορικό στην ιστορία του Πειραιά» επιταχύνθηκε η διαδικασία της αλλαγής και η προώθηση της μάθησης με την παροχή ενός ασφαλούς περιβάλλοντος-κοινότητας- που ευνοεί καινοτομίες, νέες ιδέες, καθώς και την υποστηρικτική διαδικασία της ανατροφοδότησης, με σκοπό τη δημιουργία μακροπρόθεσμης ικανότητας για βελτίωση. Η δικτύωση είναι «τέχνη» της δημιουργίας και η διατήρηση μιας ομάδας οργανισμών για σκοπούς ανταλλαγής, δράσης και παραγωγής μεταξύ των οργανισμών-μελών του δικτύου» (Clark 1996:142). Στόχος της ερευνητικής εργασίας ήταν οι μαθητές να κάνουν ένα οδοιπορικό στην ιστορία του Πειραιά μέσα από τις τέχνες βάζοντας τη προσωπική τους ταυτότητα. Η φωτογραφία είναι η τέχνη της παρατήρησης, είναι μια μορφή επικοινωνίας που μπορεί να γίνει κατανοητή διεθνώς, σε αντίθεση με τις προφορικές ή γραπτές λέξεις. Μέσω του Podcast οι μαθητές ενδυνάμωσαν τη δημιουργική διερεύνηση των εικαστικών δυνατοτήτων με τη χρήση των σύγχρονων μέσων συνεπώς και την ανάπτυξη δεξιοτήτων χρήση τεχνολογίας ενώ το μαθητικό ραδιόφωνο European School Radio αποτέλεσε το μέσο διάχυσης για να ακουστεί η φωνή των μαθητών για τη μουσική ιστορία του Πειραιά μέσα από τραγούδια. Συνεργατική μέθοδος διδασκαλίας αναπτύχθηκε με τη χρήση Web 2.0 εργαλείων προσφέροντας ένα διαδραστικό και ενεργητικό περιβάλλον μάθησης.

Ταξιδεύοντας στην πόλη της Βέροιας διαμέσου παλιών φωτογραφιών

Τα ονόματα των συμμετεχόντων μαθητών: Αλευράς Σωτήριος, Αμβροσίδης Αλέξανδρος, Γιουβαντσικλάρ Κωνσταντίνος, Ισίν Αντώνιος, Καζλάρης Κωνσταντίνος, Καραγεωργίου Θεοδώρα, Πανταζής Ελευθέριος, , Τόλιος Περικλής, Τριάντη Αγγελική – Ιωάννα, Τσορλάνης Ραφαήλ

Επιβλέπων: Ζιώγας Δημήτριος ΠΕ03.5, μαθηματικός ειδικής αγωγής

Συντονιστές εκπαιδευτικοί: Παπαγεωργίου Κυριάκος ΠΕ 11, Γκόγκας Κωνσταντίνος ΠΕ 21

Σχολείο: Ενιαίο Ειδικό Επαγγελματικό Γυμνάσιο Λύκειο Βεροίας ΕΝΕΕΓΥΛ

Το περιεχόμενο της εργασίας μας αφορά την πόλη της Βέροιας και προσπαθούμε να δώσουμε μια εικόνα της πόλης μας σε κάθε μελλοντικό επισκέπτη. Αυτή η παρουσία γίνεται με παλιές και τωρινές φωτογραφίες της όμορφης πόλης μας. Το υλικό του αρχείο που έχει συγκεντρωθεί από τους μαθητές μας είναι από την Έκθεση φωτογραφίας ¨ Συλλογή Στέργιου Ζυγουλιάνου¨ που πραγματοποιήθηκε στην πόλη μας και πιο συγκεκριμένα στο Χώρο Τεχνών 16-31/10. Μια άλλη δράση που πραγματοποιήθηκε μέχρι σήμερα έχει να κάνει με μια ξενάγηση που έγινε στους μαθητές μας στην παλιά κεντρική οδό της πόλης μας και έδειχνε πως ήταν τα εμπορικά καταστήματα μετά τον Β Παγκόσμιο πόλεμο και αυτό το υλικό θα χρησιμοποιηθεί από τους συμμετέχοντες μαθητές στην παρουσίαση. Δύο βιβλία που κάνουν αναφορές στην πόλη μας με συγγραφέα τον Νικόλαο Ι. Καλλιγά μας δίνουν πλούσιο υλικό για πολλαπλές αναφορές στη Βέροια και μας ταξιδεύουν στ᾽αυτήν και στα καλντερίμια της πολλών δεκαετιών πριν. Οι μαθητές μας θα κάνουν μια προσπάθεια να δώσουν μια παρουσίαση του πως ήταν και πως είναι τώρα η πόλη. Θα φωτογραφίσουν τις οδούς και θα κάνουν σύγκριση του Τώρα με το Παρελθόν. Η Βέροια είναι μια πόλη με πλούσιο ιστορικό παρελθόν, ξεκινάει από τη Μίεζα και την αρχαιότητα, το Βήμα του Αποστόλου Παύλου, την Εβραϊκή συναγωγή, τον Μακεδονικό αγώνα. Είναι πολύ δύσκολο να γίνει μια αναλυτική παρουσία, έτσι λιπών θα περιοριστούμε σε μία ξενάγηση στους δρόμου της πόλης στο χθες και το σήμερα.

Ταξίδια σε πολύχρωμους τόπους: ένας ψηφιακός ταξιδιωτικός οδηγός στους τόπους καταγωγής των κρατουμένων μαθητών του ΣΔΕ Νιγρίτας

Ομάδα μαθητών του ΣΔΕ Νιγρίτας
Επιβλέποντες καθηγητές: Κωνσταντίνος Διώγος, Δρ. Ιστορίας – Φιλόλογος Ευθυμία Καλαϊτζή, Πληροφορικός
Σχολείο: Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Νιγρίτας (εντός καταστήματος κράτησης)

Η ομαδική αυτή εργασία αφορά την παραγωγή ενός ψηφιακού ταξιδιωτικού οδηγού με πληροφορίες για τους τόπους καταγωγής των έγκλειστων μαθητών του ΣΔΕ Νιγρίτας, οι οποίοι προέρχονται από διαφορετικές χώρες και πολιτισμικά περιβάλλοντα. Ο πρωταρχικός στόχος αυτού του project υπερβαίνει την απλή, μηχανιστική συγκέντρωση πληροφοριών για τις αντίστοιχες χώρες καταγωγής των μαθητών. Στον πυρήνα της η εργασία φιλοδοξεί να αποτελέσει για τους μαθητές μια ευκαιρία για ουσιαστική αυτό-έκφραση, μια αφορμή να επανασυνδεθούν με τις εθνο-πολιτισμικές τους ρίζες και να αισθανθούν περήφανοι για αυτές και να προσφέρει μια πλατφόρμα για να μοιραστούν τις μοναδικές τους ιστορίες. Με τον τρόπο αυτό, το έργο λειτουργεί ως εργαλείο αυτογνωσίας και ενίσχυσης της αυτοπεποίθησης, στοιχεία ζωτικής σημασίας στο ταξίδι της επανένταξης.

Μέσα από την έρευνα, καταγραφή και ταξινόμηση των πληροφοριών (από τα ιστορικά αξιοθέατα και τις πολιτιστικές παραδόσεις μέχρι την τοπική κουζίνα και τα έθιμα), οι μαθητές εμβαθύνουν στο πλούσιο πολιτιστικό μωσαϊκό που κάνει κάθε χώρα ξεχωριστή. Έτσι καταπολεμάται κάθε έννοια ρατσισμού και βιώνεται στην πράξη η έννοια της συμπερίληψης στην εκπαίδευση. Αυτή η εμβάθυνση στην πολιτιστική κληρονομιά του κάθε λαού όχι μόνο διευρύνει τη βάση των γνώσεων αλλά και διευκολύνει την αίσθηση υπερηφάνειας του κάθε μαθητή για τις ρίζες του, καθώς αισθάνεται σημαντικός, νιώθοντας ότι η φωνή του ακούγεται.

Η διαδικτυακή έρευνα, η ηλεκτρονική καταγραφή των πληροφοριών (σε κείμενο word) και η τελική ψηφιακή μορφή του ταξιδιωτικού οδηγού (σε μορφή e-book) βελτιώνει τις δεξιότητες των μαθητών στον ψηφιακό γραμματισμό. Ταυτόχρονα, καλλιεργούνται πλήθος άλλες δεξιότητες όπως η κριτική και αφαιρετική σκέψη, η συνθετική και οργανωτική ικανότητα και ιδιαίτερα το συνεργατικό πνεύμα. Οι μαθητές, που προέρχονται από διαφορετικά εθνο-πολιτισμικά υπόβαθρα, μαθαίνουν να εκτιμούν και να σέβονται τις διαφορές των πολιτισμών, ενώ εργάζονται για έναν κοινό στόχο. Αυτό το πνεύμα συνεργασίας ενισχύει τις κοινωνικές τους δεξιότητες και καλλιεργεί ένα περιβάλλον αμοιβαίας υποστήριξης, απαραίτητο σε ένα εκπαιδευτικό περιβάλλον φυλακής.

«Η Δική Μου Πατρίδα…»

Abderahim, Amir, Ammar, Javad, Serkan, Αθανάσιος,

Επιβλέπων: Μιχαήλ Καραγεωργίου, ΠΕ02

Συμμετέχοντες: Γιαννοπούλου Κλεοπάτρα ΠΕ88.01, Δημητροπούλου Ιφιγένεια ΠΕ08, Κίτσος Ιωάννης ΠΕ03, Μιχαλόπουλος Απόστολος ΠΕ86, Παλαιολόγου Βασίλειος ΠΕ78, Τερζή Κωνσταντίνα ΠΕ02

2ο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Πάτρας

Έξι πατρίδες, έξι χώρες, έξι γενέθλιοι τόποι ανθρώπων που η μοίρα ένωσε τις ζωές τους σε μια φυλακή, όπου συμβιώνουν, συνεκπαιδεύονται, αλληλοεπιδρούν.

Η εργασία αποτελεί ενιαία ψηφιακή αφήγηση έξι ανθρώπων, που ο καθένας περιγράφει τη δική του πατρίδα, τον τόπο που μεγάλωσε και έζησε. Σκοπός της ψηφιακής αφήγησης αποτελεί η παρουσίαση έξι διαφορετικών χωρών μέσα από τα μάτια ανθρώπων που αναγκάστηκαν να την εγκαταλείψουν, προσβλέποντας στη βελτίωση των συνθηκών ζωής τους. Μέσα από τις ψηφιακές αφηγήσεις, εμπλουτισμένες με χαρακτηριστικές εικόνες, θα γίνει προσπάθεια να αναδειχθούν τα κοινά σημεία σε επίπεδο κουλτούρας, γεωμορφολογίας, ηθών, εθίμων, πολιτισμού, παραδόσεων, αλλά κυρίως οι διαφορές, ώστε να αναδειχθεί η μοναδικότητα και η γοητεία των πολιτισμών και να χτιστούν γέφυρες επικοινωνίας και γνωριμίας και προϋποθέσεις ανεκτικότητας και σεβασμού της διαφορετικότητας.

Το Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα στη δίνη του πολέμου

Συγγραφείς: Νιέγκσα Νεντίν, Παπαδοπούλου Παναγιώτα, Χράμιετς Ολίβια

Επιβέποντες: Ηλιόπουλος Παναγιώτης (ΠΕ04), Καματηρού Μυρσίνη (ΠΕ02), Φώτη Ειρήνη (ΠΕ02)

Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα Παιδικής Προστασίας Πειραιά

Θρίαμβος της αέναης φιλανθρωπίας! Έτσι πρέπει να χαρακτηρίζεται η συμβολή του Χατζηκυριάκειου Ιδρύματος Πειραιά ακόμα και σε καιρούς πολέμου και αυτή τη συμβολή στοχεύουν να γνωρίσουν και να αναδείξουν οι σύγχρονες Χατζηκυριακοπούλες. Στην εργασία ακολούθησαν τη μεθοδολογία της Διερευνητικής Μάθησης με την αξιοποίηση ιστορικών πηγών. Η μελέτη χρονικά καλύπτει το πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Οι δύο Βαλκανικοί πόλεμοι, η μικρασιατική καταστροφή και οι δύο Παγκόσμιοι πόλεμοι ταλανίζουν τη χώρα και φυσικά δεν αφήνουν «αλώβητο» και το Χατζηκυριάκειο. Σε αυτά τα χρόνια το «Χατζηκυριάκειον Ορφανοτροφείον θηλέων» επιτάσσεται για διάφορους λόγους και τα οικότροφα κορίτσια κάθε φορά μεταφέρονται σε άλλα κτήρια. Τραχύς, δύσβατος και ανηφορικός ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσει. Αλλά, ευτυχώς η ελπίδα δεν απολείπει. Η πορεία συνεχίζεται με την προσδοκία πως όλα θα πάνε καλά έστω και «δια τραχείας της αναβάσεως και ανάντους…».

Μουσικά σχολεία

Το σχολείο μας «τραγουδά» την … ιστορία του

Συμμετέχοντες/ουσες μαθητές/τριες

Μάρκος Γεώργιος, Μπόκου Κυριακή, Μπράτης Γεώργιος, Ξυλινά Αγγελική, Οικονομόπουλος Γεώργιος, Πασπαλιάρης Σπυρίδων, Πατούρα Μυρτώ, Πέτρου Ιωάννα, Πιτερός Απόστολος, Πουρσανίδη Αικατερίνη, Σταθογιαννοπούλου Αγγελική, Σταφυλά Αγγελική, Τσούμπα Αρετή

Επιβλέποντες/ουσες καθηγητές/τριες

Καλλιόπη Καλποδήμου (ΠΕ02 – ΠΕ91.1) Κονδυλία Δαμούλου (ΠΕ02) Γεώργιος Μακροθανάσης (ΠΕ79.1)

Σχολείο: Μουσικό Σχολείο Αργολίδας

Το Μουσικό Σχολείο Αργολίδας βρίσκεται στο χωριό Προσύμνη, την αρχαία Πρόσυμνα, του δήμου Άργους – Μυκηνών. Η πλήρης ονομασία του είναι Μ.Σ.Α. «Ιωάννης Καραμάνος». Πρόκειται για το όνομα ενός σπουδαίου ανθρώπου, ενός μεγάλου ευεργέτη, που μετανάστευσε στις Η.Π.Α., πρόκοψε, πλούτισε, αλλά δεν ξέχασε το χωριό του και τους ανθρώπους του. «Δώρο» δικό του είναι το σχολείο μας και αρκετοί ομογενείς από την περιοχή μέχρι σήμερα ακολουθούν το παράδειγμά του και το στηρίζουν. «Δώρο» δικό μας για όλους τους είναι αυτό το οδοιπορικό, το «μελωδικό» μας ταξίδι πίσω στον χρόνο, όπου κάπου εκεί στις αρχές του εικοστού αιώνα θα βρούμε την αρχή της ιστορίας μας και με τραγούδια και εικόνες θα σας τη διηγηθούμε.

«Ρίζες: Από πού είσαι εσύ;»

Αμπατζόγλου Χριστίνα, Αμπουασβίλι Αλέξης, Δεδέ Μουσταφά Μουγκέ, Δήμου Μαρία, Μαυρίδη Μαρία, Μορφακίδου Κυριακή, Προσαλέντη Αναστασία, Σίμου Ελευθερία, Στάθης Δημήτριος, Τσομπανγιοβάνη Φιλιώ

Επιβλέπουσα: Κάλτσου Στέλλα Μαρία (ΠΕ02)

Σχολείο: Μουσικό Σχολείο Κομοτηνής

Η παρούσα μαθητική έρευνα πραγματεύεται την αποτύπωση των τόπων καταγωγής μαθητών και μαθητριών του Μουσικού Σχολείου Κομοτηνής σε μία προσπάθεια αναζήτησης της οικογενειακής ταυτότητας μέσα από την μεθοδολογική ματιά της προφορικής ιστορίας. Οι μαθητές αναζήτησαν στοιχεία για τη ζωή στα μέρη κατάγωγής των προγόνων τους ανακαλύπτοντας παράλληλα τα ίχνη της οικογένειάς τους στο πλαίσιο της τοπικής ιστορίας της Θράκης, εκκινώντας από τις αναγκαστικές μετακινήσεις στις αρχές του 20ου αιώνα από περιοχές της Οθωμανικής αυτοκρατορίας (Ανατολική Θράκη, Πόντος, Μικρά Ασία, Ανατολική Ρωμυλία) και την ανταλλαγή των πληθυσμών της Σύμβασης της Λοζάνης, μέχρι την οικονομική εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση του 1960 και 1970 και τις μετακινήσεις που επέφερε η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης. Κάθε μαθητής και μαθήτρια επέλεξε κάποιο πρόσωπο του περιβάλλοντος του πιάνοντας το νήμα της οικογενειακής ιστορίας, καταγράφοντας την προφορική του μαρτυρία σχετικά με τη διαδρομή της ζωής των προγόνων του και αναδεικνύοντας τοπικές ιστορίες προσφυγιάς και μετανάστευσης. Οι συνεντεύξεις καθοδηγήθηκαν από τους εκπαιδευτικούς, ώστε να μυηθούν οι μαθητές στους κανόνες δεοντολογίας της προφορικής ιστορίας (παραχωρητήρια, μεταγραφή/απομαγνητοφώνηση και επεξεργασία του υλικού, διαφύλαξη των αρχείων), και εστίασαν τόσο στη ζωή των ομιλητών ως παιδιά προσφύγων/μεταναστών όσο και στο τραυματικό βίωμα των γονιών τους. Στη συνέχεια, οι προφορικές μαρτυρίες αποτέλεσαν αντικείμενο συζήτησης και επεξεργασίας που οδήγησαν σε μία έρευνα πεδίου στην πόλη της Κομοτηνής αναζητώντας ίχνη της προσφυγικής μετεγκατάστασης.

«Το ποτάμι και ο τόπος μας. Μελέτη περίπτωσης της Κομοτηνής και της Θεσσαλίας»

Αντωνακάκη Κωνσταντίνα, Κομίτη Σιμόνα, Κουρκούτα Μαριθέα, Μητρουλιά Δήμητρα, Μορφακίδου Αναστασία, Μπαμπαθανάση Αικατερίνη, Ράπτη Δήμητρα, Σακίδου Όλγα, Τσιρώνη Αποστολία, Τσιρώνη Αφροδίτη, Χριστιανάκη Κωνσταντίνα

Επιβλέπουσες: Δρόσου Όλγα (ΠΕ02), ΠΕ86 Μπολτσή Μαριάνα (ΠΕ02)

Σχολείο: Μουσικό Σχολείο Κομοτηνής

Η παρούσα εισήγηση πραγματεύεται τη μαθητική εργασία με τίτλο«Το ποτάμι και ο τόπος μας. Μελέτη περίπτωσης της Κομοτηνής και της Θεσσαλίας», μέσα από μια ποιοτική έρευνα, για την οποία χρησιμοποιούνται συνεντεύξεις και βιβλιογραφικές αναφορές σχετικά με την ιστορία και την επίδραση των δύο ποταμών στην οικονομική και πολιτισμική ζωή των ανθρώπων.

Αρχικά, παρουσιάζονται στοιχεία μαθητικής έρευνας για το ποτάμι με την ονομασία Βοζβόζης ή Μπουκλουτζάς της Κομοτηνής. Με κέντρο τον Βοζβόζη, παρουσιάζονται συγκριτικά ιστορικά και πολιτιστικά δεδομένα μέσα από διαδικτυακές πηγές, φωτογραφίες και απομαγνητοφωνήσεις συνεντεύξεων. Το ποτάμι κατά τη δεκαετία του 1970 διέσχιζε την πόλη αποτελώντας πρωτεύον χαρακτηριστικό της. Κατά μήκος της αστικής διαδρομής του είχαν εγκατασταθεί γέφυρες διάβασης και αποτελούσε στοιχείο πολιτιστικής και εμπορικής ανάπτυξης. Λόγω πλημμυρικών φαινομένων και επακόλουθων υλικών ζημιών, υλοποιήθηκε εκτροπή της κύριας κοίτης του περιφερειακά της πόλης. Μαρτυρίες κάνουν λόγο για όγκο λάσπης και παρασυρόμενων λυμάτων που κατέστησαν αρκετούς κατοίκους ακόμη και άστεγους. Παρότι πέρασαν σχεδόν εξήντα χρόνια από το έργο απομάκρυνσής του, το ποτάμι είναι παρόν, έστω και υπογείως και παρακολουθεί τη σύγχρονη πολυπολιτισμική Κομοτηνή. Οι κάτοικοι μαρτυρούν ότι έχει αφήσει ανεξίτηλο το στίγμα του. Ενώ δεν ξεχνούν τις καταστροφές που προκάλεσε, συχνά το αναπολούν και διοργανώνουν πολιτιστικές δράσεις αναφοράς σε αυτό.

Στην συνέχεια παρουσιάζεται η περίπτωση του Πηνειού ποταμού, του τρίτου μεγαλύτερου ποταμού της χώρας. Το ποτάμι εξετάζεται μέσα από μια διεπιστημονική προσέγγιση. Ξεκινώντας από την μυθολογία, τις τέχνες, την γεωμορφολογική του σύσταση και τη συνεισφορά του ποταμού στην γεωργία, καταλήγουμε στην ανθρωπόκαινο εποχή κατά την οποία ο Πηνειός, λόγω των αστικών λυμάτων, των βιομηχανικών αποβλήτων και την έντονη γεωργική και κτηνοτροφική δραστηριότητα της περιοχής, χαρακτηρίζεται από έντονη ρύπανση. Επιπλέον, λόγω των αρδευτικών δικτύων και την κατασκευή φραγμάτων, η κοίτη του έχει υποστεί αλλοιώσεις, ενώ λόγω των έντονων βροχοπτώσεων, οι παραπόταμοί του έχουν προξενήσει πλημμύρες τόσο σε χωριά όσο και στα αστικά κέντρα της Θεσσαλίας.

Αξιοποιώντας τις τεχνικές της δραματικής γραφής – Πάτρα: Η πόλη της ελπίδας!

Μαθητές/-τριες: Κλειώ Δημητροπούλου, Κωνσταντίνος Αλεξανδρόπουλος, Δήμητρα Ανεστοπούλου, Νικόλαος Γκαβέρας, Ευθυμία Φραντζή

Επιβλέπουσα: Μαρία Ανδρ. Σπυροπούλου ΠΕ91.01 και ΠΕ02

Συμμετέχουσες εκπαιδευτικοί: Καλή Ελένη ΠΕ02, Κοκκινάκη Δήμητρα ΠΕ02

Σχολείο: Μουσικό Σχολείο Πάτρας

Αντικείμενο της εργασίας είναι η αξιοποίηση τεχνικών της δραματικής γραφής στο πλαίσιο ενεργοποίησης της δημιουργικής γραφής με αφορμή την τοπική ιστορία της Πάτρας. Η δημιουργική γραφή συνδέεται με τη φαντασία, τη δημιουργία και την αναδημιουργία και ως φέρουσα τα παραπάνω χαρακτηριστικά δημιουργεί αυτόματα δρόμους επικοινωνίας με το θέατρο και τη θεατρική συγγραφή. Η θεατρική συγγραφή επιτρέπει τη δημιουργία και αναδημιουργία νέων κόσμων και μάλιστα με τρόπο βιωματικής ανασύνθεσης των υπό επεξεργασία στοιχείων, γεγονός που διασφαλίζει την ανοικτότητα, τη βιωματικότητα και την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης των μαθητών/-τριών. Μέσα, λοιπόν, από τις τεχνικές του θεάτρου στην εκπαίδευση και του εκπαιδευτικού δράματος η προσέγγιση, η εξοικείωση και η γνωριμία με την τοπική ιστορία αποκτούν συλλογική συνείδηση για τους μαθητές/-τριες και κοινό στόχο ανάδειξης σε δημιουργικό λόγο του ιστορικού αφηγήματος. Τα ιστορικά γεγονότα, οι μαρτυρίες, ο τοπικός ιστορικός λόγος, τα πρόσωπα, οι ιδέες και τα αντικείμενα αποκτούν λόγο, υπόσταση, φωνή· θεατρική φωνή, θεατρική γραφή, θεατρική αφήγηση. Κατ΄ επέκταση απελευθερώνουν το σχολείο από τη δυστοπία της στείρας μονομέρειας σε χώρο δράσης, δημιουργίας, ανταλλαγής, επικοινωνίας.

Για την εξέταση των στοιχείων, η έρευνα θα βασιστεί αφενός στη βιβλιογραφική επισκόπηση και αφετέρου θα προχωρήσει στη συγγραφή μονόπρακτου θεατρικού έργου, αξιοποιώντας ιστορικά στοιχεία από την τοπική ιστορία της Πάτρας υπό τον συγγραφικό φακό της τέχνης του θεάτρου. Τα αποτελέσματα αναμένεται να αναδείξουν τη συσχέτιση θεωρίας και πράξης μέσα από τη δυναμική λειτουργία του δημιουργικού σχολείου.

Γενικά Λύκεια

Εικονική Περιήγηση Στην Πόλη Μας

Αγγελάκη Άννα, Δασκαλάκης Ιωάννης, Ζωγραφάκη Νικολέτα, Καρδάμης Αλέξανδρος, Καρύδη Νικολέτα , Κασσωτάκης Εμμανουήλ, Κοκκίνη Μυρτώ, Κουμπανάκη Ειρήνη, Κουμπανάκη Μαρία, Κουρίνου Μαρία – Ελένη, Κούτρας Τριαντάφυλλος, Μανιαδάκη Ζαχαρένια, Νερατζούλη Ραφαέλα, Τουτουδάκης Άγγελος

Επιβλέπουσα: Καλλιόπη Γιαννουδάκη, ΠΕ86, Κωνσταντίνα Κατράνα ΠΕ06

Σχολείο:1ο ΓΕΛ Αγίου Νικολάου

Η εργασία μας, με τίτλο "Εικονική Περιήγηση στην Πόλη μας" προτείνει ένα χώρο-ευαίσθητο παιχνίδι για κινητές συσκευές ως μέσον για μια εμπειρία διαδραστικής, περιπατητικής περιήγησης στην πόλη του Αγίου Νικολάου Κρήτης. Παρουσιάζει επίσης το εργαλείο ανάπτυξης του παιχνιδιού, και τους λόγους για τους οποίους επιλέχθηκε μεταξύ άλλων παρόμοιων εργαλείων.

Το παιχνίδι καθοδηγεί, τους συμμετέχοντες ώστε να μετακινηθούν και να γνωρίσουν την πόλη του Αγ. Νικολάου θέτοντας τους γρίφους και αποστολές που πρέπει να ολοκληρώσουν προκειμένου να νικήσουν τους αντιπάλους ή να επιτύχουν υψηλή βαθμολογία. Στο παιχνίδι έχουν ενσωματωθεί αρχεία πολυμέσων που σχετίζονται με τα σημεία ενδιαφέροντος –πολιτισμικά, ιστορικά, περιβαλλοντικά– της πόλης από όπου μπορούν να αντληθούν πληροφορίες για την επίλυση των γρίφων. Κατεβάζοντας την εφαρμογή σε κάποια κινητή συσκευή συμβατή με iOS ή Android και σκανάρωντας το κατάλληλο QR το παιχνίδι είναι έτοιμο να εκκινήσει.

Για την ανάπτυξη του παιχνιδιού αξιοποιήθηκε το λογισμικό Actionbound, που μπορεί να αξιοποιηθεί από έναν μη εξοικειωμένο με τον προγραμματισμό χρήστη, προκειμένου να δημιουργήσει τα δικά του παιχνίδια. Είναι κατάλληλο για εκπαιδευτικά παιχνίδια σε εξωτερικούς χώρους καθώς χρησιμοποιεί συντεταγμένες GPS. Έχει τη ικανότητα να δημιουργεί περιεχόμενο πολυμέσων και να τα ενσωματώνει σε παιχνίδια. Προσφέρει επίσης ισχυρές δυνατότητες παρακολούθησης της προόδου των συμμετεχόντων και της αξιολόγησης του ίδιου του παιχνιδιού.

Συνοψίζοντας, η εργασία μας παρουσιάζει ένα διαδραστικό παιχνίδι προσφέρει μια πρωτότυπη και διασκεδαστική εμπειρία για τους επισκέπτες, παρέχοντας τους τη δυνατότητα να εξερευνήσουν την πόλη μας με ένα νέο και διασκεδαστικό τρόπο.

Θρυλική Μυθόστρατα στο Μιραμπέλο

Άννα Μαρία Αγγελάκη, Νικολέτα Ραφαέλα Ζωγράφου, Νικολέτα Καρύδη, Μυρτώ Κόκκινη, Ειρήνη Κουμπανάκη, Μαρία Κουμπανάκη, Ζαχαρένια Μανιαδάκη, Ραφαέλα Νεραντζούλη

Επιβλέπουσα: (Ελένη Παπαδοπούλου, ΠΕ02)

Σχολείο: 1ο Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Αγίου Νικολάου

Η εργασία μας έχει ως σκοπό να παρουσιάσει τέσσερις (4) από τους πιο γνωστούς μύθους και θρύλους της περιοχής μας. Έχουμε χωριστεί αντίστοιχα σε τέσσερις (4) υποομάδες, από δύο (2) άτομα η κάθε μία, με σκοπό η κάθε υποομάδα να κάνει μια έρευνα για κάθε έναν από τους μύθους και θρύλους.

Οι μύθοι και οι θρύλοι του Νομού Λασιθίου που θα παρουσιάσουμε είναι, αρχικά, ο πασίγνωστος θρύλος της Λίμνης Βουλισμένης κι έπειτα το Άγαλμα της Ευρώπης. Ακόμα, θα αναφερθούμε στο εμβληματικό Κέρατο της Αμάλθειας. Ο τελευταίος μύθος στον οποίο θα αναφερθούμε είναι το μυθικό σπήλαιο του Δικταίου Άνδρου.

Πιο συγκεκριμένα, το άγαλμα της Αρπαγής της Ευρώπης βρίσκεται στο λιμάνι της πόλης του Αγίου Νικολάου Λασιθίου, όπως και το Κέρατο της Αμάλθειας, το οποίο το συναντάμε λίγα μέτρα πίσω. Επίσης, η λίμνη Βουλισμένη βρίσκεται στο κέντρο της πόλης του Αγίου Νικολάου η οποία αποτελεί μια λιμνοθάλασσα, ενώ το Δικταίον Άνδρον είναι ένα σπήλαιο το οποίο βρίσκεται βόρεια του βουνού Δίκτη στο Οροπέδιο Λασιθίου Κρήτης.

Όσον αφορά το ερευνητικό μέρος της εργασίας μας, όπως μια σωστή έρευνα πρέπει να βασίζεται σε έγκυρες πληροφορίες, έτσι και σε αυτήν, πρόκειται να αντλήσουμε πληροφορίες από τη βιβλιοθήκη της πόλης μας, την Κουνδούρειο Βιβλιοθήκη, και από το διαδίκτυο από έγκυρους διαδικτυακούς ιστοτόπους, ενώ σκοπεύουμε να πάρουμε συνεντεύξεις από κατοίκους της περιοχής.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Αλημπαμπούδη Παναγιώτα, Βαρκανίτσα Δήμητρα, Γεωργίου Βασίλειος, Γκέρτσου Αικατερίνη, Γυμνοπούλου Παρασκευή, Ελζόκμ Αμίρα, Κόκκαλη Καλλιόπη, Μπάγιου Ασημίνα, Παγκράτη Αλεξάνδρα, Παπαζώτου Ελένη, Ρύτσκα Ελεάνα, Σαρλή Μαρία,Σαββίδου Δέσποινα, Σαργέντης Άρης, Σιρεγκέλας Αθανάσιος, Σιδηρόπουλος Γεώργιος, Σταυρακάκης Μιχαήλ, Στέλιου Μελίνα, Συκά Βασιλική, , Συνοδινός Γεώργιος, Ταχτσίδης Αναστάσιος, Τζαλλάρης Άγγελος, Τραχανατζής Αριστοτέλης, Τριαντόπουλος Δημήτριος, Τσαλόγλου Σοφοκλής, Τσεκούρας Αλέξανδρος, Φακουρέλης Ιωάννης, Φειδάκη Μαρία-Χριστίνα, Φέλλιος Βασίλειος, Χασανκόλλι Αντζέλικα, Χατζιλλάρι Σάρα, Χειλεντζάρη Αλεξάνδρα, Χίντζιου Χριστίνα, Χύσα Καμίλα.

Επιβλέπουσες: Βενούτσου Μαριάννα (ΠΕ02), Καϊμακά Νεφέλη (ΠΕ02), Τζιβέλου Παναγιώτα (ΠΕ02)

1ο Γενικό Λύκειο Αχαρνών

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η μελέτη της ιστορίας του Δήμου Αχαρνών κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Το παρόν πόνημα υλοποιείται σε δύο στάδια. Αρχικά, οι μαθητές καταγράφουν προφορικές μαρτυρίες κατοίκων του Δήμου γνωρίζοντας ταυτόχρονα ιστορίες ηρωισμού, αλλά και τις δύσκολες συνθήκες ζωής που επιβλήθηκαν από τον κατακτητή. Σε δεύτερο στάδιο καλούνται να αποδελτιώσουν τις πληροφορίες και να περιγράψουν την εποχή. Τα οφέλη της εργασίας είναι πολλαπλά, καθώς οι μαθητές αντιλαμβάνονται τη σημαντικότητα και τις τεχνικές της Προφορικής Ιστορίας, καλλιεργούν την ενσυναίσθηση για τα πρόσωπα με τα οποία συνομιλούν, μαθαίνουν να συνεργάζονται και ταυτόχρονα κατανοούν τη συνεισφορά των ανθρώπων του τόπου τους στον αγώνα για την απελευθέρωση.

Γιαννιτσά, μια πόλη μωσαϊκό

Γρόπαλης Γεώργιος, Καραβάτσης Παναγιώτης, Μπάτσιος Δημήτριος
Ελισάβετ Ταϊγανίδου, ΠΕ11, Αργυρώ Παπαθεμιστοκλέους, ΠΕ02,
Θεοδώρα Γραμματικού, ΠΕ06
1ο Γενικό Λύκειο Γιαννιτσών

Πλάι στα αρχαία ψηφιδωτά της Πέλλας, της γενέτειρας του Μ. Αλεξάνδρου που εντυπωσιάζουν ζωντανεύοντας στιγμές του παρελθόντος απλώνεται η πόλη των Γιαννιτσών. Μια πόλη μωσαϊκό αρχικά ως προς το τοπίο, που ξεκινώντας από τον αποξηραμένο πια βάλτο – τα μυστικά του ξεδιπλώνει η Πηνελόπη Δέλτα – και τις όχθες του Λουδία, ποταμού, σκαρφαλώνει στο όρος Πάικο συνθέτοντας ένα πολυποίκιλο φυσικό περιβάλλον. Ιδιαιτέρως, όμως, ως προς την ανθρωπογεωγραφία της, καθώς οι γειτονιές της πόλης ξεχωρίζουν καθώς ορίζονται από την προέλευση των κατοίκων της, τη διαφορετική καταγωγή τους, τον τόπο και το χρόνο εγκατάστασής τους στην πόλη.

Ντόπιοι κάτοικοι που ζούσαν ανέκαθεν στην περιοχή. Έλληνες από τη Μ. Ασία, την Ανατολική Θράκη, την Ανατολική Ρωμυλία, Θράκες από τη Στράντζα και τη Μάδυτο, Πόντιοι, ακόμη Βλάχοι, Σαρακατσάνοι, οι οποίοι φτάνουν χτυπημένοι συνήθως από κάποια εθνική συμφορά για να εγκατασταθούν στα εύφορα εδάφη της περιοχής.

Η εγκατάσταση αυτή δεν υπήρξε ιστορικά και κοινωνικά εύκολη, καθώς τα οικονομικά συμφέροντα και γενικότερα η δυσπιστία απέναντι στους νεοφερμένους που κανείς δεν ήξερε «από πού κρατάει η σκούφια τους» και οι οποίοι μιλούσαν κάποια «άλλα» ελληνικά και είχαν διαφορετικές συνήθειες και έθιμα κυριάρχησε. Και βέβαια όσοι έρχονταν, ξεριζωμένοι από τα δικά τους μέρη, λαχταρούσαν να κρατήσουν ό,τι τους ένωνε με τη χαμένη τους πατρίδα. Ένας από τους τρόπους με τους οποίους κάθε ομάδα προσπάθησε να διατηρήσει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της ήταν η ίδρυση πολιτιστικών συλλόγων, οι οποίοι τελικά συνέβαλαν στη δημιουργία του πολυπολιτισμικού χαρακτήρα της πόλης.

Η εργασία αυτή αποτελεί μια έρευνα μέσα από αρχεία του Τμήματος Πολιτικής Γης της Π. Ε. Πέλλας, μαρτυριών εκπροσώπων, βιβλίων, λευκωμάτων και της ιστοσελίδας του Δήμου Πέλλας. Η συλλογή, διασταύρωση, διαλογή και επιλογή πληροφοριών για τη σύνταξη της παρουσίασης που περιέχει υλικό σε μορφή κειμένου, εικόνας και ηχητικών ντοκουμέντων πραγματοποιήθηκε με σκοπό να περιγράψει το μωσαϊκό της πόλης των Γιαννιτσών.

Αχαϊκά ιδιώματα – Ο θησαυρός της γλώσσας μας

Συμμετέχοντες μαθητές: Γκολφινόπουλος Γεώργιος, Καράμπαμπα Αναστασία-Μαρία, Μαλλάς Ιωάννης, Μούκα Ιωάννα-Μαρία, Σαρρή Παναγιώτα

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Αθανασοπούλου Ανθή, ΠΕ07

Σχολείο: 1ο Γενικό Λύκειο Πατρών

Περπατώντας κανείς στους δρόμους της πόλης, μπορεί να ακούσει λέξεις άγνωστες, προφορές ιδιαίτερες και εκφράσεις ασυνήθιστες. Στην Πάτρα, την πρωτεύουσα της Αχαΐας, καθώς και στις γύρω περιοχές, οι κάτοικοι στην πλειοψηφία τους χρησιμοποιούν στον προφορικό τους λόγο την Κοινή Νεοελληνική Γλώσσα. Ωστόσο, αρκετοί χρησιμοποιούν στην προφορική τους έκφραση ιδιώματα. Ποιες είναι όμως, οι αποκλίσεις αυτών των ιδιωμάτων σε μορφολογικό, φωνολογικό και συντακτικό επίπεδο σε σχέση με την πρότυπη ποικιλία; Πώς επηρεάζουν τη χρήση της γλώσσας διάφοροι παράγοντες, όπως το φύλο, η ηλικία, το μορφωτικό επίπεδο και η επαγγελματική πορεία ενός ανθρώπου; Ακολουθώντας τη συγχρονική έρευνα και με τη χρήση σύγχρονων επιστημονικών μεθόδων, οι μαθητές πραγματοποιούν συστηματική συλλογή υλικού προκειμένου να δημιουργήσουν ένα σώμα προφορικών κειμένων, το οποίο στη συνέχεια επεξεργάζονται, αναλύουν και παρουσιάζουν σε μια προσπάθεια να εντοπίσουν και να αναπαραστήσουν τα αχαϊκά ιδιώματα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. Στους στόχους της εργασίας ανήκουν η δημιουργία αυθεντικού γλωσσικού υλικού, ελεύθερα προσβάσιμου στην κοινότητα, η συνεργασία μαθητών, εκπαιδευτικών, επιστημόνων και κοινότητας, η εξοικείωση των μαθητών με την επιστημονική έρευνα – μεθοδολογία και η περιήγηση στα άγνωστα και γοητευτικά μονοπάτια της γλώσσας μας.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΑΣ

Συμμετέχοντες μαθητές: Αβραμίδη Αικατερίνη, Καλλέ Ηλιάνα, Λυκούδης Ηλίας
Επιβλέπουσες καθηγήτριες: Γεωργιοπούλου Παναγιώτα (ΠΕ 02), Γκλαβά Φωτεινή (ΠΕ 02)
Σχολείο: 10 Γενικό Λύκειο Πατρών

Ένα πραγματικό πανόραμα της όμορφης πόλης των Πατρών με μοναδικά μνημειακά παλίμψηστα, τόπος συνάντησης διαφορετικών πολιτισμών ανά τους αιώνες και κοσμοπολίτικο αστικό κέντρο στην Ελλάδα των αρχών του εικοστού αιώνα, ζωντανεύει μέσα από τις εικαστικές ανασυνθέσεις των μαθητών μας. Προσανατολισμένοι στον βασικό σκοπό της εν λόγω εργασίας που αποτελεί μια ολοκληρωμένη εικαστική πρόταση, μέσα από την εμβάθυνση στις εικαστικές τέχνες με ισόρροπες δραστηριότητες έρευνας και δημιουργίας έργων, δίνουν μια τομογραφία της μνήμης και της αστικής διαστρωμάτωσης. Είναι μία πρόταση εκ βαθέων και με ορίζοντα. Μέσα από το δικό τους βλέμμα και την εφαρμογή συγκεκριμένων ερευνητικών μεθόδων και εικαστικών εργαλείων το αστικό τοπίο μετουσιώνεται σε μία αχρονικού κύρους αναγνωρίσιμη συνθήκη, με εμφανή τοπόσημα και μία αίσθηση κίνησης και μεταβολής. Η καλλιέργεια της δημιουργικότητας, η κριτική προσέγγιση και η κατανόηση της πολιτιστικής διάστασης και της συμβολής των τεχνών στον πολιτισμό διαχρονικά και συγχρονικά αποτελούν επιμέρους στόχους του εικαστικού αυτού εγχειρήματος των μαθητών.

Μενοίκιο όρος: Το σύνορο της φύσης

Γουζέλης Γιώργος, Γουρνάρη Αναστασία, Μπαμπάτση Άννα-Μαρία, Ιορδανίδης Παύλος
Επιβλέπουσες: Τζίκα Ευαγγελία ΠΕ 04.02, Κίτσιου Ελένη ΠΕ 02, Τόμκου Χαρά ΠΕ 86
1ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ

Το Μενοίκιο Όρος, φυσικό όριο μεταξύ των νομών Σερρών και Δράμας, αποτελεί ένα μνημείο της φύσης με αξιοθαύμαστη γεωμορφολογία. Η ονομασία Μενοίκιον Όρος αναφέρεται πρώτη φορά σε χρυσόβουλα του 14ου αιώνα, ωστόσο ανθρώπινη δραστηριότητα στην περιοχή σύμφωνα με αρχαιολογικά ευρήματα, έχει καταγραφεί από την αρχαιότητα. Χαρακτηρίζεται ως το βουνό από μάρμαρο ή γκρίζο βουνό γιατί στην αρχαιότητα λειτουργούσαν λατομεία μαρμάρου και μεταλλεία σιδήρου.

Αυτό το φυσικό σύνορο της φύσης με την τεράστια οικολογική αξία παραμένει άγνωστο για πολύ κόσμο και αυτός ήταν και ο σκοπός αυτής της εργασίας. Οι μαθητές θα σας παρουσιάσουν αυτόν τον ορεινό όγκο όπου ανάμεσά του υπάρχουν πεδιάδες, λίμνες και αινιγματικά σπήλαια. Στο βάθος μιας κατάφυτης από κυπαρίσσια, πλατάνια και πεύκα, χαράδρας του όρους βρίσκεται η Μονή του Τιμίου Προδρόμου. Η Μονή κτίσθηκε το 1270 μ.Χ. και παρά τις αλλεπάλληλες καταστροφές αποτελεί σήμερα εκπληκτικής ομορφιάς μνημείο και Μουσείο Βυζαντινής Τέχνης. Το Μενοίκιο όρος αποδεικνύεται ένας εξαιρετικός οικοδεσπότης που φιλοξενεί εκατοντάδες είδη φυτών και ζώων με σημαντική ορνιθοπανίδα και αξιοσημείωτη παρουσία των Άγριων Αλόγων.

Οι μαθητές εργάστηκαν ομαδικά, αναζητώντας βιβλιογραφία και πηγές από τη σχολική βιβλιοθήκη, τις δημοτικές βιβλιοθήκες και το διαδίκτυο και με τη χρήση σύγχρονων εργαλείων ΤΠΕ θα σας παρουσιάσουν τα αποτελέσματα της έρευνάς τους.

Κερκίνη: Ανθρώπινο φράγμα-Φυσικό θαύμα

Ακρίβος Γιώργος, Γουζέλης Γιώργος, Γουρνάρη Αναστασία, Μπαμπάτση Άννα-Μαρία, Πετρόβαλη Εβελίνα

Επιβλέπουσες: Τζίκα Ευαγγελία ΠΕ 04.02, Κίτσιου Ελένη ΠΕ 02, Τόμκου Χαρά ΠΕ 86

1ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ

Η λίμνη Κερκίνη, μία τεχνητή λίμνη που δημιουργήθηκε το 1932 με την κατασκευή του πρώτου φράγματος του Στρυμόνα, αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα θετικής παρέμβασης του ανθρώπου στη φύση. Σχεδόν έναν αιώνα μετά είτε με ανθρώπινες παρεμβάσεις είτε με φυσικές αλλαγές αποτελεί έναν από τους 10 Υγρότοπους Διεθνούς Σημασίας της Ελλάδας (γνωστοί και ως Υγρότοποι Ραμσάρ) και παράλληλα ανήκει στο Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο NATURA 2000.

Σκοπός της εργασίας ήταν οι μαθητές να γνωρίσουν καλύτερα την ιστορία της λίμνης και να αναγνωρίσουν τη σημασία της αφού πλέον στην περιοχή βρίσκουν καταφύγιο πάνω από 300 είδη πουλιών, πολλά εκ των οποίων είναι σπάνια και απειλούνται παγκοσμίως με εξαφάνιση ενώ ταυτόχρονα φιλοξενούνται πολλά είδη θηλαστικών, ερπετών και ψαριών. Αξιοσημείωτη και ιδιαίτερης σημασίας για την οικονομική ζωή της περιοχής η παρουσία των νεροβούβαλων που αποτελούν τον μεγαλύτερο πληθυσμό στην Ελλάδα. Σημαντική είναι τέλος και η παρουσία των διαφόρων φυτικών ειδών όπως τα νούφαρα που καλύπτουν την μεγαλύτερη λιμναία έκταση στην Ελλάδα.

Για την εκπόνηση της εργασίας οι μαθητές συνεργάστηκαν, συγκέντρωσαν χρήσιμες πληροφορίες, τις επεξεργάστηκαν και τις κατηγοριοποιήσαν, αξιοποιώντας ταυτόχρονα σύγχρονα εργαλεία ΤΠΕ. Τα αποτελέσματα της εργασίας παρουσιάζονται από τους μαθητές μέσω ενός διαδραστικού χάρτη όπου ο κάθε χρήστης μπορεί να ενημερωθεί για την ιστορία και την κατασκευή της λίμνης και να βρει πληροφορίες για την πανίδα και τη χλωρίδα της ευρύτερης περιοχής του Εθνικού Πάρκου Λίμνης Κερκίνης.

Λαϊκά Πανηγύρια του νομού Σερρών

Ανταλής Γιώργος, Άτσαλος Θάνος, Ιορδανίδης Παύλος, Μποσνακίδης Ιορδάνης, Νάσσος Λευτέρης, Ψαθάς Γιώργος

Επιβλέπουσες: Κίτσιου Ελένη ΠΕ 02, Τζίκα Ευαγγελία ΠΕ 04.02, Τόμκου Χαρά ΠΕ 86

1ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ

Ο νομός Σερρών έχει να παρουσιάσει μια πλούσια παράδοση λαϊκών πανηγυριών που κάποια από αυτά χάνονται στα βάθη των αιώνων. Ειδικότερα, στην εργασία μας θα παρουσιαστούν τα πανηγύρια του Αγίου Θωμά και του Αγίου Αθανασίου της Νιγρίτας (περιοχή Βισαλτίας), το πανηγύρι του Ζάμαντα της Πεντάπολης (περιοχή Φυλλίδος) και η εμποροπανήγυρις της Ηράκλειας (περιοχή Σιντικής).

Η εργασία στοχεύει στο να έρθουν σε επαφή οι μαθητές με μια ιδιαίτερη παράδοση της περιοχής τους, όπως είναι τα πανηγύρια, να γνωρίσουν το τελετουργικό τους και έναν άλλο τρόπο ψυχαγωγίας διαφορετικό από τον σημερινό, αλλά και να αντιληφθούν ότι τα πανηγύρια αυτά διαδραμάτιζαν σημαντικότατο ρόλο στην κοινωνική και οικονομική ζωή του τόπου ενώ ταυτόχρονα ενίσχυαν την εθνική ταυτότητα και φιλοπατρία των κατοίκων.

Οι μαθητές εργάστηκαν ομαδικά, χρησιμοποιώντας σύγχρονα εργαλεία ΤΠΕ, ερεύνησαν τις πηγές στη σχολική βιβλιοθήκη, επισκέφθηκαν τις δημοτικές βιβλιοθήκες των Σερρών και της Νιγρίτας για περαιτέρω βιβλιογραφία και αναζήτησαν στο διαδίκτυο οπτικοακουστικό υλικό. Τα αποτελέσματα της έρευνάς τους παρουσιάζονται με τη μορφή εισήγησης pp και ενός διαδραστικού χάρτη όπου εμφανίζονται χρηστικές πληροφορίες για τους χρήστες και μελλοντικούς επισκέπτες της περιοχής μας.

Με ορμητήριο τη Λίμνη Ζηρού.

Αναγνώστου Χριστίνα, Ανδρεανίδη Αικατερίνη Ελισάβετ, Αυγέρη Κασσιανή Ανδρομάχη, Γεωργάρα Παντελιά, Γείτονα Κωνσταντίνα, Γκαρτζώνη Χάρις Άρτεμις, , Δήμου Αικατερίνη, Κατραχούρα Σταυρούλα, Κονιτσιώτη Ευτυχία, Κώτση Γεωργία, Μαγγίνα Ευγενία, Μάστορα Ευθαλία, Μιχάλης Κολιός Χρήστος, Μπάκας Ανδρέας, Μπακοδήμος Θωμάς, Μπαλάφας Δημήτριος, Μπατίλας Ευθύμιος, Νάσιου Νεφέλη, Νάστος Σπυρίδων, Ντούκας Θεοφάνης, Παπανικολάου Ευτυχία, Παπατσίμπα Ειρήνη, Παπουτσή Ευγενία, Ρούκο Άλγκερτ, Σιόρεντας Κωνσταντίνος, Σούρλας Νικόλαος, Σταύρος Άγγελος, Τάγκα Μαρίλια, Τσανάκα Κωνσταντίνα, Τσικνιάς Ιωάννης, Τόλης Ηρακλής, Χήτα Κωνσταντίνα

Επιβλέπουσα: Καραγεωργοπούλου Αικατερίνη ΠΕ06,

Συμμετέχοντες: Οικονόμου Βασίλειος ΠΕ01, Φασιά Παναγιώτα ΠΕ02

1ο ΓΕΛ Φιλιππιάδας

Η εργασία μας αναφέρεται στον τόπο μας, την Φιλιππιάδα και σε μία χαρακτηριστική διαδρομή σε αυτήν. Η Φιλιππιάδα, κωμόπολη του νομού Πρέβεζας χτισμένη σε ένα κομβικό σημείο, βορειοανατολικά της Πρέβεζας, δυτικά της Άρτας, νοτιοανατολικά των Ιωαννίνων και βορειοδυτικά της Αμφιλοχίας, ταυτίζεται με την αρχαία πόλη Χάραδρο, που άκμασε τον 7ο και 8ο αι. π.Χ. ερείπια της οποίας βρίσκονται στη θέση Καστρί. Το όνομα της το οφείλει στην αγάπη των κατοίκων της για τα άλογα. Επίσης είναι γνωστή και για τον μεγάλο αριθμό πελαργών που φιλοξενεί κάθε χρόνο. Κέντρο αυτής της διαδρομής αποτελεί η Λίμνη Ζηρού, συνδεδεμένη με τη λαική παράδοση, "γεννημένη πάνω σε ρήγμα", με τον πυθμένα της να κατεβαίνει κάτω από τη θάλασσα και το νερό της να διαφεύγει μέσα από δύο εξόδους πλευρικά και να ρέει υπόγεια προς δύο πηγές, μια δυτική προς Ριζοβούνι και μια ανατολικά προς Παντάνασσα, για να φτάσει στον ποταμό Λούρο. Πριν από αρκετές δεκαετίες στη λίμνη Ζηρού λειτουργούσε Παιδόπολη, πολλά κτήρια της οποίας έχουν πλέον αναδειχθεί σε Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Η Παιδόπολη διαδραμάτισε ιδιαίτερο ρόλο στην εμφυλιακή και μετεμφυλιακή Ελλάδα, για το λόγο αυτό έχει χαρακτηριστεί ιστορικός τόπος και τόπος αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς. Η "Παιδόπολη Άγιος Αλέξανδρος λίμνης Ζηρού" κτίσθηκε από Ελβετούς αρχιτέκτονες το 1947-1949 με αντικείμενο την περίθαλψη των ορφανών παιδιών του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου και του Εμφυλίου Πολέμου, με πρωτοβουλία του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, του Ελβετικού Ιδρύματος Don Suisse και της τότε κυβέρνησης της Ελλάδας. Φιλοξένησε, κατάρτισε επαγγελματικά περίπου 800 αγόρια. Πολύ κοντά στη λίμνη Ζηρού, προς Ριζοβούνι και Στεφάνη, το τοπίο μοιάζει απόκοσμο κι εντυπωσιάζει. Είναι ο Κοκκινοπηλός, προϊόν του χρόνου και των γεωλογικών ζυμώσεων, μια κηλίδα από κατακόκκινους λόφους που σημαδεύει το γύρω καταπράσινο τοπίο. Εκτός από μοναδικής φυσικής ομορφιάς τοπίο, έχει επιστημονική και αρχαιολογική αξία. Στο μέσο της διαδρομής αυτής βρίσκεται η Σταυροπηγιακή Ι.Μ. Ιωάννου Προδρόμου η οποία κατασκευάστηκε σύμφωνα με μια εκδοχή από τον Κωνσταντίνο Κομνηνό και έπαιξε ρόλο κατά τον θρύλο κρυφού σχολείου την περίοδο της τουρκοκρατίας, Τέλος στην είσοδο του μονοπατιού για τον Κόκκινο πηλό βρίσκεται το Ρωμαϊκό Υδραγωγείο (150-200 μ.Χ.) το οποίο κατασκεύασε ο Οκτωβιανός Αύγουστος για να εξασφαλίσει την υδροδότηση της νέας πόλης με το όνομα Νικόπολη(30-29 π.Χ), ο αγωγός του οποίου περνά από τον Κοκκινοπηλό.

«Ιαχές και Ψίθυροι»

Σοφία Ασκονίτη, Σάρα Κότα
Συντονιστές καθηγητές: Βαγγέλης Ντελής ΠΕ02 Στέλλα Μιχαηλίδου ΠΕ02
1ο Πειραματικό ΓΕΛ Καρδίτσας

Το φθινόπωρο του 1943 στη Δυτική Θεσσαλία έγινε ένα μεγάλο έγκλημα πολέμου και ταυτόχρονα παρατηρήθηκε μια συγκινητική ευαισθητοποίηση των κατοίκων. Συγκεκριμένα, με τη συνθηκολόγηση των Ιταλών και τον θάνατο του Μουσολίνι, τον Σεπτέμβριο του 1943, χιλιάδες Ιταλοί στρατιώτες, που είχαν αναλάβει τη διοίκηση της Θεσσαλίας, βρέθηκαν σε καθεστώς ειρήνης. Γι' αυτούς ο πόλεμος είχε τελειώσει μετά τη συνθηκολόγηση της κυβέρνησής τους. Όμως η Ελλάδα παρέμενε κατακτημένη από τους Γερμανούς, οι οποίοι θεώρησαν τότε τους πρώην συμμάχους τους Ιταλούς ως προδότες. Οι Ιταλοί δεν ήταν δυνατόν να επαναπατριστούν, λόγω του γερμανικού κλοιού. Ταυτόχρονα, όμως, ο βαρύς οπλισμός τους ήταν μία καλή ευκαιρία για τους Έλληνες αντάρτες, ώστε να εξοπλιστούν στον αγώνα τους κατά των Γερμανών. Έτσι υπήρξε προσπάθεια να πάρουν αυτόν τον οπλισμό και όσους Ιταλούς στρατιώτες το επιθυμούσαν να πολεμήσουν μαζί τους. Μάλιστα, λίγες μέρες μετά η Ιταλία μπήκε και επίσημα στον πόλεμο κατά των Γερμανών, αλλά μία μέρα πριν γίνει αυτό, οι αντάρτες τους αφόπλισαν και τους οδήγησαν στον οικισμό Νεράιδα, όπου τους άφησαν χωρίς εφόδια, χωρίς χειμερινά ρούχα, χωρίς οπλισμό και χωρίς ίχνος τροφοδοσίας, κάτι που είχε υπογράψει η Βρετανική Αποστολή πως θα παρέχει. Οι Ιταλοί άρχισαν να πεθαίνουν από το κρύο, την πείνα και τις αρρώστιες. Στις 3 Δεκεμβρίου 1943 επιτέθηκαν Γερμανοί αλπινιστές και σκότωσαν όσους Ιταλούς βρήκαν στον οικισμό. Πολλοί κρύφτηκαν στο δάσος και πέθαναν από το κρύο ή τους κατασπάραξαν οι λύκοι. Οι νεκροί υπολογίζονται σε 4.000. Όσοι διασώθηκαν και για να επιβιώσουν μοιράστηκαν στα χωριά των Αγράφων. Είχαμε τότε το παράδοξο φαινόμενο απλοί αγρότες και κτηνοτρόφοι να περιθάλπουν νεαρούς Ιταλούς στρατιώτες, οι οποίοι είχαν κάψει αυτά τα χωριά λίγους μήνες πριν. Δημιουργήθηκαν πολλές φιλίες τότε που κράτησαν για χρόνια. Κάποιοι από κείνους τους στρατιώτες παντρεύτηκαν και παρέμειναν στην περιοχή και υπάρχουν σήμερα οι απόγονοί τους.

Καρδίτσα Reloaded . Μια περιήγηση στο ιστορικό κέντρο της πόλης.

Αποστολόπουλος Χρήστος, Γαδετσάκη Ευανθία, Γαϊτανίδη Βασιλική, Γεροδήμος Δημήτριος, Δεσκάτα Ευδοκία, Ευταξία Βασιλική Μαρία, Ζούμπου Βασιλική,

Επιβλέπουσες εκπαιδευτικοί: Παπαδοπούλου Αγγελική ΠΕ06, Πλατογιάννη Ελένη ΠΕ02

1ο Πειραματικό Γενικό Λύκειο Καρδίτσας

Στο πλαίσιο της υλοποίησης του προγράμματος “Παιδεία στα Μέσα” οι μαθητές της Β τάξης του 1ου Πειραματικού ΓΕΛ Καρδίτσας, έχοντας βιώσει τις καταστροφικές πλημμύρες στον τόπο τους, αποφάσισαν να αναδείξουν το ιστορικό κέντρο της πόλης που αντικατοπτρίζει την ταυτότητά της και περιέχει σημαντικά μνημεία και κτίρια αρχιτεκτονικής και ιστορικής σημασίας στα τοπικά και εθνικά μέσα. Με οδηγό το Μουσείο Πόλης και τον νεανικό τους ενθουσιασμό περιπλανήθηκαν στις γωνιές της, ανακάλυψαν άγνωστους αρχιτεκτονικούς θησαυρούς, άκουσαν ανέκδοτες ιστορίες της και φωτογράφισαν τις ομορφιές της, αντικρίζοντάς τη για πρώτη φορά με τα μάτια του περιηγητή και του ταξιδιώτη... Το Πάρκο του Παυσιλύπου, η Δημοτική Αγορά, ο Μητροπολιτικός Ναός Κωνσταντίνου και Ελένης, ο Ιερός ναός του Αγίου Γεωργίου, η πλατεία Ελευθερίας, η πλατεία Δικαστηρίων, ο πεζόδρομος της οδού Βάλβη και το ιστορικό ξενοδοχείο της Άρνης αποτελούν τους βασικούς σταθμούς της έρευνας και της αναφοράς των νεαρών περιηγητών σε μια διαδρομή που καλύπτει παράλληλα διακόσια χρόνια της ιστορίας της πόλης και της χώρας.

Ως νέοι δημοσιογράφοι απέδωσαν τις εντυπώσεις τους σε ένα ρεπορτάζ που καλεί τον κάθε ταξιδιώτη να κάνει μία στάση στην Καρδίτσα και να την περπατήσει. Στη συνέχεια η αφήγησή τους έγινε ψηφιακή στην προσπάθειά τους να συμπεριλάβουν το πλούσιο φωτογραφικό υλικό που είχαν συγκεντρώσει στη διάρκεια της έρευνάς τους. Η ψηφιακή αφήγηση εξυπηρετεί άλλωστε τον εύκολο διαμοιρασμό του υλικού στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που είναι τόσο προσφιλής τρόπος έκφρασης της νεολαίας. Τα μαθησιακά οφέλη που αποκόμισαν οι μαθητές από αυτήν τη βιωματική δράση αφορούν στη δημιουργία ενός δημοσιογραφικού κειμένου, στην καλλιέργεια της ιστορικής τους συνείδησης και στην ανάπτυξη ψηφιακών δεξιοτήτων. Το πιο σημαντικό όφελος αφορά στα συναισθήματα αγάπης και περηφάνιας για τον τόπο τους και στην ανάγκη να μιλήσουν για αυτόν, να συνεχίσουν να τον γνωρίζουν καλύτερα και να τον προβάλλουν.

Μεγάλες προσωπικότητες του τόπου μου (Λάρισα)

Ζέγγου Αναστασία- Παρασκευή, Κοτσάλης Γεώργιος, Λαρισινού Χριστίνα, Μητρομάρα Μαρία – Αχιλλία, Πίσπα Νικολέττα

Επιβλέπουσα: Αντιγόνη Καρύτσα, ΠΕ02

Σχολείο: 1ο Πειραματικό Λύκειο Λάρισας

Η πόλη της Λάρισας έχει πλούσιο ιστορικό παρελθόν και πολύ σημαντικοί άνθρωποι έζησαν σ' αυτή. Στην εργασία μας θα ασχοληθούμε με μεγάλες προσωπικότητες που είτε γεννήθηκαν είτε συνέδεσαν το όνομά τους με την πόλη μας, που τα ονόματά τους έμειναν ανεξίτηλα στην Ιστορία. Θα αναφερθούμε σε χαρισματικούς ανθρώπους των γραμμάτων αλλά και της επιστήμης που με το έργο τους συνεισέφεραν και προσέφεραν πολλά όχι μόνο στη Λάρισα αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα, καθώς πολλοί από αυτούς ανήκουν στο κίνημα του Νεοελληνικού Διαφωτισμού και μεταλαμπάδευσαν στη χώρα τις ιδέες του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού. Κληρικοί όπως ο Θεόκλητος Φαρμακίδης και λόγιοι όπως ο Αλέξανδρος Ελλάδιος, ο Κωνσταντίνος Κούμας, ο Ιωάννης Βηλαράς και ο Ιωάννης Οικονόμου Λαρισαίος – Λογιωτάτου την περίοδο της Τουρκοκρατίας δραστηριοποιήθηκαν στην εκπαίδευση, συμβάλλοντας σημαντικά στην πνευματική αναγέννηση της Θεσσαλίας αλλά και στην επιβίωση της ελληνικής γλώσσας, καθώς μετά την τουρκική κατάκτηση το ελληνικό έθνος κινδύνευσε ακόμη και να χάσει και τη γλώσσα του. Αυτή η εκπαιδευτική αφύπνιση σημειώνεται στα τέλη του 16ου αιώνα, στην προδρομική περίοδο (1670–1750) του Νεοελληνικού Διαφωτισμού αλλά και μεταγενέστερα με τη συνδρομή φωτισμένων δασκάλων όπως οι παραπάνω, οι οποίοι κλήθηκαν να προετοιμάσουν ιδεολογικά την Ελληνική Επανάσταση, αφυπνίζοντας τους υπόδουλους Έλληνες την περίοδο της Τουρκοκρατίας και προωθώντας τον πόθο για ελευθερία, με την ενεργό συμμετοχή κάποιων εξ αυτών στη Φιλική Εταιρεία.

Τίτος Πατρίκιος: «Μόνο μιαν άκρη της αλήθειας να σηκώσω».

Ευφροσύνη Ζαχαράτου
1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΑΘΗΝΩΝ – ΓΕΝΝΑΔΕΙΟ

Ο Όμιλος Θεάτρου του 1ου Πρότυπου ΓΕΛ Αθηνών – Γεννάδειου αναδεικνύει το έργο του βραβευμένου από την Ακαδημία Αθηνών ποιητή, πεζογράφου, και μεταφραστή της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς, Τίτου Πατρίκιου. Ειδικότερα, θέτουμε προς μελέτη τη ζωή του σημαντικού ποιητή, τους βασικούς θεματικούς άξονες της ποίησής του και ανιχνεύουμε επιρροές στο πλαίσιο της διακειμενικότητας. Εκτός αυτού, διοργανώνουμε τιμητική εκδήλωση για την Ημέρα της Ποίησης με προσκεκλημένο τον ποιητή, στην οποία μαθητές/μαθήτριες συνομιλούν με τον Τίτο Πατρίκιο, εκθέτουν τις απόψεις τους σχετικά με την πρόσληψη ποιημάτων του, διερευνούν τη διακαλλιτεχνική προσέγγιση του έργου του και μέσω της δημιουργικής γραφής συνθέτουν δικά τους έργα. Στόχος της παρουσίασής μας είναι η ανάδειξη του έργου του Τίτου Πατρίκιου και η απόδοση τιμής στο πρόσωπό του εκ μέρους του σχολείου μας.

Γεώργιος Γεννάδιος. Ο Δάσκαλος του Έθνους

Κλεοπάτρα Γρηγοροπούλου, Θεοδώρα Κολοκούρα Σταβέρη, Μαριάννα Παπαπαναγιώτου, Δημήτριος Πούλος, Αριστοφάνης Σπάρος, Κωνσταντίνα Αλεξία Τζιούμα, Θεοδώρα Παναγιώτα Τσιμπούρη

Επιβλέπουσα: Ευαγγελία Ντούπα (ΠΕ02)

Σχολείο: 1ο Πρότυπο Λύκειο Αθηνών Γεννάδειο

Έχουμε το προνόμιο να είμαστε μέλη της σχολικής κοινότητας του 1ου Πρότυπου Λυκείου «Γεννάδειο», δηλαδή του πρώην Κεντρικού Σχολείου που ιδρύθηκε στην Αίγινα από τον Ιωάννη Καποδίστρια το 1829. Όταν το Κεντρικό Σχολείο μεταφέρθηκε στην Αθήνα το 1834, ως πρώτος Γυμνασιάρχης αλλά και Επόπτης του «Βασιλικού εν Αθήναις Γυμνασίου», όπως αυτό μετονομάσθηκε, διορίστηκε ο Γεώργιος Γεννάδιος, ο οποίος ανέλαβε και τη σχολαρχία του συστεγαζόμενου «Α΄ εν Αθήναις Ελληνικού Σχολείου». Το γεγονός ότι ο Γεώργιος Γεννάδιος αποτελεί μία από τις διαπρεπέστερες μορφές του Ελληνικού Αγώνα του 1821 αλλά και μία από τις πλέον εξέχουσες μορφές των ελληνικών γραμμάτων απετέλεσε το κίνητρο ώστε να αναζητήσουμε την ιστορία του ανατρέχοντας στο αρχειακό υλικό του σχολείου αλλά και σε πλήθος πηγών.

Έτσι, είχαμε την ευκαιρία να βαδίσουμε στα χνάρια του Γ. Γεννάδιου από τα πρώτα χρόνια της ζωής του στη Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης και τις σπουδές του στο Βουκουρέστι και στη Λειψία αλλά και να μελετήσουμε τον ηγετικό του ρόλο στην προετοιμασία της Επανάστασης ως μέλους της Φιλικής Εταιρείας. Ιδιαίτερη έμφαση δώσαμε στη σημαντικότατη παρέμβασή του από την κεντρική πλατεία του Ναυπλίου το 1826, όταν ο φλογερός του λόγος οδήγησε στη συγκέντρωση ενός οικονομικού ποσού ικανού για να αποσοβηθεί το άδοξο τέλος του Αγώνα. Ως προς τη συμβολή του στα γράμματα, παρακολουθήσαμε την πλούσια εκπαιδευτική του πορεία, από τα χρόνια του στην Κεντρική Σχολή και στο Ορφανοτροφείο της Αίγινας, και στο Α΄ Γυμνάσιο Αθηνών αμέσως μετά αλλά και τον κομβικό του ρόλο στην ίδρυση της Δημόσιας Βιβλιοθήκης και του Νομισματικού Μουσείου.

Εν κατακλείδι, στόχο της έρευνάς μας απετέλεσε η ανάδειξη της σπουδαίας προσωπικότητας του Γ. Γεννάδιου, ως ενός ανθρώπου του οποίου την ύπαρξη ολόκληρη νοηματοδοτούσε η αγάπη για την πατρίδα και τα γράμματα, ενός ανθρώπου τον οποίον ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης αποκαλούσε «Πατέρα της Πατρίδας».

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης , ο Άγιος των Γραμμάτων

Αθανασίου Αθηνά , Αντωνίου Βασιλική , Αφένδρα Ανδριάννα, Αλάμπεη Φιλίππα , Αγγέλου Αδαμαντία , Αφένδρα Ιωάννα , Αποστόλου Έλενα , Βερούση Σωτηρία – Αθηνά

Επιβλέπουσα: Καλούση Κωνσταντίνα , ΠΕ02

Σχολείο: 1Ο Πρότυπο Λύκειο Χαλκίδας

Η εργασία αποσκοπεί στην προβολή της βιογραφίας και του λογοτεχνικού έργου του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη , ο οποίος φοίτησε και στο σχολείο μας και στον οποίο είναι αφιερωμένη η βιβλιοθήκη του σχολείου μας.

Δύο ξεχωριστές προσωπικότητες της Εύβοιας :Γεωρ. Παπανικολάου και Δημ. Μυταράς

Βουρδάνου Ιωάννα , Κάτρη Ασπασία

Επιβλέπουσα: Καλούση Κωνσταντία

Σχολείο: 1Ο Πρότυπο Λύκειο Χαλκίδας

Η εργασία αποσκοπεί στην προβολή της βιογραφίας και του έργου του ιατρού Γεώργιου Παπανικολάου και του ζωγράφου Δημ. Μυταρά .

Ήθη , έθιμα , παραδόσεις της Εύβοιας

Αγγέλου Αδαμαντία , Βαρυτιμίδης Νέστωρ

Επιβλέπουσα: Καλούση Κωνσταντίνα , ΠΕ02

Σχολείο: 1Ο Πρότυπο Λύκειο Χαλκίδας

Η εργασία αποσκοπεί στην προβολή ηθών , εθίμων και παραδόσεων που υπάρχουν και τηρούνται και στις μέρες στον τόπο της Εύβοιας .

Ταξίδι στην Αρχαία Χαλκίδα

Αλεξανδράκης Νικόλαος, Κελεσίδη Μαριάννα, Μπαρμπάτση Μαριτίνα, Μπενάκη Αγγελική, Μπιθυμήτρη Ελισάβετ, Μπουλούτης Νίκος, Μπουραντά Σοφία, Ντάρλα Έλενα, Παντελαίος Νίκος, Παπαναστασίου Νίκος, Πελώνη Μελίτα, Πολίτης Γιώργος, Πολυκαρπίδη Ειρήνη, Πρεσβεία Ελένη, Οκτωνιάτη Ανδριάννα

Επιβλέπων/ ουσα: Αντωνάκου Μαρία, ΠΕ02

Σχολείο: 1Ο Πρότυπο ΓΕΛ Χαλκίδας

Σκοπός της παρούσης εργασίας είναι η παρουσίαση της ιστορίας της Χαλκίδας, από τη γέννησή της έως την περίοδο της ρωμαιοκρατίας. Η πορεία της στον χρόνο καθορίστηκε από τη στρατηγική της θέση, καθώς είναι κτισμένη στις δύο ακτές του Ευρίπου. Έτσι, οι κάτοικοί της προσπάθησαν να την εκμεταλλευτούν και να κερδίσουν σε πλούτο και δύναμη. Η ιστορική αφήγηση ξεκινά από τη δημιουργία του πρώτου σημαντικού οικισμού της, τη Μάνικα, γύρω στο 3000 π.Χ., που αποτέλεσε την αρχή μια γενικότερης ακμής , με τη δημιουργία κι άλλων οικισμών αναπτύσσονται γύρω από αυτήν φαίνεται πως υποδηλώνουν τη γενικότερη ακμή, ως επακόλουθο της μόνιμης εγκατάστασης. Η Χαλκίδα συνεχίζει το ταξίδι της στα μυκηναϊκά χρόνια αλλά και στην ομηρική εποχή. Η ανάπτυξη της πόλης οδηγεί στην αύξηση του πληθυσμού και τελικά στον αποικισμό με την ίδρυση πολλών σημαντικών πόλεων στη Δύση, αλλά και στον ελλαδικό χώρο. Η αρχαϊκή εποχή καθορίζεται από τον πόλεμο στο Ληλάντιο πεδίο που διεξήχθη μεταξύ Χαλκίδας και Ερέτριας και τελείωσε με νίκη της Χαλκίδας. Στα κλασσικά χρόνια η Χαλκίδα βοήθησε στον κοινό αγώνα κατά των Περσών. Κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου υπήρξε σημαντική στρατιωτική και ναυτική βάση. Από τον 4ο αιώνα ως τη ρωμαϊκή κατάκτηση συνέχισε να αναπτύσσεται. Η ρωμαιοκρατία ξεκίνησε με την ολοκληρωτική καταστροφή της από τους Ρωμαίους , το 200 π.Χ.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ: Χαλκίδα, Μάνικα, μυκηναϊκά χρόνια, ομηρική εποχή, αποικισμός, αρχαϊκή εποχή, κλασσικά χρόνια.

Η οικονομική ζωή της Χαλκίδας

Βασιλείου Γιώργος,Δαιναβάς Σωτήρης,Εμμανουηλίδης Χρήστος,Ευαγγελίδου Κάτια,Ιωσηφίδου Ζωή,Κολίτσης Δημήτρης, Κουλιάκη Αγγελική,Μπουλούτης Νίκος,Παπαγεωργίου Νεκτάριος,Παπαδόπουλος Αθανάσιος,Παπαναστασίου Νίκος, Τραμπάζαλης Ευάγγελος.

Επιβλέπουσα: Ζωή Μπούρου, ΠΕ80

1ο Πρότυπο Γενικό Λύκειο Χαλκίδας

Η Χαλκίδα υπήρξε μία από τις πιο δραστήριες πόλεις της αρχαίας Ελλάδας, δημιούργησε αποικίες από τη Θράκη ως την Ιταλία και τη Σικελία.Η γεωγραφική και στρατηγική της θέση συχνά την έβαλε στο στόχαστρο κατακτητών μέσα στο χρόνο που άφησαν τα σημάδια στην πόλη και επηρέασαν την εξέλιξη και την οικονομική της ανάπτυξη.Η ανάπτυξη της Εύβοιας μετά την απελευθέρωση υπήρξε συνεχής και αξιόλογη, τόσο στον οικονομικό όσο και στον πνευματικό τομέα. Σήμερα είναι μία πόλη με έντονη κοινωνική, πνευματική, βιομηχανική και τουριστική κίνηση, θα καταγράψουμε τις πιο σημαντικές οικονομικές δραστηριότητες.

Ιστορία και αρχαιολογία :Ανακαλύπτοντας θησαυρούς στην Εύβοια:

ΚΕΛΕΣΙΔΗ ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ, ΚΟΛΙΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΚΟΝΤΗ ΕΛΕΝΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ, ΚΟΥΤΕΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ – ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΚΟΥΤΣΕΛΙΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΚΟΥΤΣΟΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ,ΜΑΡΜΑΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΜΠΑΪΜΠΑΚΗ ΗΛΙΑΝΑ, ΜΠΑΚΕΑ ΑΘΗΝΑ,ΜΠΑΚΟΓΕΩΡΓΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΣΠΑΣΙΑ, ΣΑΠΟΥΝΤΖΟΓΛΟΥ ΕΜΜΕΛΕΙΑ , ΣΤΟΥΠΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΣΥΚΟΒΑΡΗ ΜΑΡΙΑ, ΤΑΞΙΔΗ ΜΑΡΙΑ, ΤΑΣΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΤΕΚΙΡΔΑΓΛΗ ΜΑΡΙΑ ,ΤΟΓΙΑ ΣΟΦΙΑ-ΕΛΕΝΗ,ΤΡΑΜΠΑΖΑΛΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΤΣΙΤΣΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΧΑΖΓΟΥΕΛ ΙΖΑΜΠΕΛ ΜΑΡΙΑ, ΨΩΜΑΔΕΛΗΣ ΕΡΡΙΚΟΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Επιβλέπουσα: (Αθανασία Ζήκου ΠΕ02 Φιλόλογος)

1ο ΠΡΟΤΥΠΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Νότια Εύβοια (Λευκαντί – Ερέτρια-Αμάρυνθο/ Βάθεια) και την Κεντρική Εύβοια (Χαλκίδα)

ΛΕΥΚΑΝΤΙ – ΞΕΡΟΠΟΛΗ

Είναι παραθαλάσσια περιοχή στην κεντρική Εύβοια, Ελλάδα, περίπου 14 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της Χαλκίδας.

Η θέση κατοικούνταν ευρέως από την Πρώιμη Εποχή του Χαλκού (περίπου από το 2100 π. Χ.) έως το τέλος της Γεωμετρικής περιόδου (γύρω στο 700 π. Χ.) . Στο λόφο Τούμπα, 500 μέτρα μακριά από το λόφο Ξηρόπολη, ανακαλύφθηκε κτίριο και βρέθηκε λινό νεκρικό ένδυμα, το οποίο αποτελεί το αρχαιότερο ένδυμα που έχει βρεθεί στην Ελλάδα.

ΕΡΕΤΡΙΑ

Είναι παραλιακή κωμόπολη της Εύβοιας, νοτιο-ανατολικά της Χαλκίδας, Κατά την αρχαιότητα ήταν από τις σημαντικότερες πόλεις-κράτη του ελληνικού κόσμου (6ος-5ος αιώνας π .Χ.).

Τα πρώτα σημάδια ανθρώπινης δραστηριότητας στην περιοχή εμφανίζονται κατά την Νεολιθική περίοδο (3500-3000 π.Χ.),. Η πρώτη βεβαιωμένη οργανωμένη εγκατάσταση τοποθετείται το διάστημα 3000-2000 π .Χ .Η πόλη της κλασικής εποχής ιδρύθηκε περίπου τον 9ο αιώνα π.Χ., πιθανότατα ως το επίνειο του Λευκαντιού. Η Ερέτρια, η «κωπηλάτις πόλις» των αρχαίων (το όνομά της προέρχεται από το ρήμα ερέττω, δηλαδή κωπηλατώ), ήταν σπουδαία ναυτική δύναμη της Ελλάδας ήδη από τον 8ο αι. π.Χ., με πολλές αποικίες στις ακτές του Αιγαίου, στα νησιά και στη Μεγάλη Ελλάδα.

ΑΜΑΡΥΝΘΟΣ

Γνωστή και ως Βάθεια, είναι παραλιακή κωμόπολη της Εύβοιας. Βρίσκεται στο κεντρικό τμήμα της νήσου, περίπου 30 χλμ. νοτιοανατολικά της Χαλκίδας. Σύμφωνα με τα αρχαιολογικά ευρήματα, στην Αμάρυνθο αναπτύχθηκε μόνιμος οικισμός κατά τη νεολιθική περίοδο (6000 – 3000 π.Χ.). Κατά τη διάρκεια της πρώιμης εποχής του Χαλκού (3000 – 2100 π.Χ), η Αμάρυνθος αποτελούσε έναν από τους σημαντικότερους πρωτοελλαδικούς οικισμούς και σπουδαίο προϊστορικό λιμάνι .

Πρόσφατα έγινε η ανακάλυψη του Ιερού Ναού της Αμαρυνθίας Αρτέμιδας από τον 8ο αι.π.Χ έγινε σε συνεργασία με την Ελβετική Αρχαιολογική Σχολή (ΕΑΣΕ),

Η Εύβοια αρχίζει και βγαίνει προς τα έξω όσον αφορά την αρχαιολογική προβολή.

"Με ξεναγό τη λογοτεχνία & την ιστορία"

Στο Μεσολόγγι η ποίηση ενδημεί…Πολλοί σ' ένα τόσο μικρό τόπο: Παλαμάς, Δροσίνης, Μαλακάσης και τόσοι άλλοι!! Εμπνεόμενοι από το φυσικό περιβάλλον και ακολουθώντας τον Παλαμικό λόγο: «Τα σχολειά χτίστε, να τα ζωντανεύουν μαϊστράλια και βοριάδες κι ο δάσκαλος ποιητής και τα βιβλία σαν τα κρίνα», οι μαθητές μελετούν στην βιβλιοθήκη του σχολείου μας για τον τόπο τους και μετά επισκέπτονται τοποθεσίες-κλειδιά:

Το σπίτι του αρχηγού της φρουράς των Ελεύθερων Πολιορκημένων, την Λοκάντα, το κτίριο Χρυσόγελου , τα σπίτια των Μαλακάση, Παλαμά και Τρικούπη. Γνωρίζουν τον τόπο τους με τη ματιά της λογοτεχνίας και της ιστορίας. (Βίντεο)

Συντονιστής: Ηλίας Γουβέλης

Συμμετέχουν: Πλακίδα Ελένη, Χατζή Όλγα

2ο ΓΕΛ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΣΧ.ΕΤΟΣ 2023-2024

"Παίρνω ένα ποδήλατο και φεύγω για τ' αδύνατο«

Σ' όλους τους τόπους κι αν γυρνώ, μόνον ετούτον αγαπώ, λέει ο Ελύτης. Με τα ποδήλατά μας ορθοπεταλιά-και με στίχους των ποιητών μας ποδηλατούμε, τραγουδούμε, απαγγέλουμε εκει δίπλα στη θάλασσα τη ρηχή, τη πλατιά και μεγάλη… εκεί στα στενά δρομάκια για να τα ξαναζωντανέψουμε με τα γέλια μας…γιατί εμείς «δεν θα φύγουμε απ' το κόσμο, πριν αγαπήσουμε όσο ζητά η καρδιά μας, πριν τραγουδήσουμε όσο ζητά η αγάπη». (Βίντεο)

Συντονιστής: Πλακίδα Ελένη

Συμμετέχουν: Ηλίας Γουβέλης, Χατζή Όλγα

ΨΑΡΙά στις ΡΙΖΕς μας- Η δύναμη του νερού

Συντονιστής: Λιάλιου Αναστασία

Συμμετέχουν: Παστρουμά Ζωίτσα, Παπαευθυμίου Αθανάσιος

2ο ΓΕΛ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΣΧ.ΕΤΟΣ 2023-2024

Περιβαλλοντικό πρόγραμμα που εντάσσεται στη θεματολογία ¨Τοπικό φυσικό περιβάλλον, τοπικά οικοσυστήματα, βιοποικιλότητα, απειλούμενα είδη, ζωική παραγωγή και αγροτική καλλιέργεια, προστατευόμενες περιοχές¨

Το Νοέμβριο του 2023, δημιουργήθηκε μια ομάδα 56 μαθητών της Β΄ Λυκείου η οποία ξεκίνησε δράσεις που σκοπό την γνωριμία με την λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου, την επαφή με τον πλούσιο υδροβιότοπο μας, την ανακάλυψη της δύναμης του νερού ως πηγή ζωής, ως ασπίδας ,ως παράγοντα διαφοροποίησης του φυσικού περιβάλλοντος ακόμη και ως απειλή για το οικοσύστημα.

Πρωταρχικός μας στόχος, η δυνατότητα να συνεργαστούν οι μαθητές αναπτύσσοντας δεξιότητες επικοινωνίας με κοινό σκοπό την ανακάλυψη του πλούσιου υδροβιότοπου της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου.

Επιμέρους στόχοι

-Ενίσχυση αυτενέργειας των μαθητών.

-Ανάπτυξη δεξιοτήτων παρατήρησης, σύνθεσης, καταγραφής και επεξεργασίας δεδομένων.

- Άμεση επαφή με τη φυσική ομορφιά του τόπου και καλλιέργεια του σεβασμού προς το περιβάλλον.

-Διερεύνηση των επαγγελμάτων που σχετίζονται με την λιμνοθάλασσα. Καλλιέργεια νέας επαγγελματικής προοπτικής.

-Διερεύνηση της σημαντικότητας της ύπαρξης των δασών και των φραγμάτων, φυσικών και τεχνητών.

- Ενίσχυση της δημιουργικής έκφρασης των μαθητών και καλλιέργεια αισθητικής και εικαστικής ευαισθησίας.

--Διερεύνηση των δυνατοτήτων του τόπου μας με σκοπό την επιλογή αυτού ως τόπο μόνιμης κατοικίας στο μέλλον.

Στα πλαίσια του προγράμματος οι μαθητές ανακαλύπτουν γνώσεις μέσα από Λογοτεχνία, Φυσική, Χημεία, Βιολογία.

Συνεργασίες και δράσεις

-Τοπικός κόμβος ¨MESSOLONGHI BY LOCALS"

«Γνωρίζοντας τον υγρότοπο μας», ομιλία παρουσίαση από την εξειδικευμένη βιολόγο- περιβαλλοντολόγο κ. Αναστασία Ρούσση. Η δύναμη του νερού. Ο ρόλος των 2 ποταμών που συντέλεσαν στην δημιουργία της λιμνοθάλασσας.

-Επίσκεψη στο ιβάρι της λιμνοθάλασσας, ξενάγηση από τους ψαράδες

Ηράκλειο Αττικής: Η ταυτότητα του τόπου και των ανθρώπων στην πορεία του χρόνου

Αλεξοπούλου Κατερίνα, Βανούντ Γιάννης, Γκιόκα Αθηνά, Ιωαννίδης Θεοχάρης, Καλογήρου Κατερίνα, Κάπα Κατερίνα, Μάλλιαρη Βασιλική, Μάλλιαρη Ουρανία, Μπελδέκας Γιάννης, Νίκου Μελίνα, Νότη Άντα, Πάνου Πηνελόπη, Παπασυκιώτη Χριστίνα, Ρώτα Κορίνα, Φορτοτήρα Ουρανία, Χαλικιά Άννα Μαρία

Τζανετοπούλου Παναγιώτα (ΠΕ02), Μορφονιού Ελευθερία (ΠΕ02), Παυλοπούλου Ευαγγελία (ΠΕ02)

2ο ΓΕΛ Ηρακλείου Αττικής

Αντικείμενο της εργασίας είναι η ιχνηλάτηση της ιστορικής πορείας του Ηρακλείου Αττικής, του δήμου Ηφαιστιάδων της εποχής του Κλεισθένη και του Αρακλιού ή Χαλκωματάδων της βυζαντινής περιόδου, έως την εξέλιξή του σε σύγχρονο αστικό δήμο στο τέλος του 20ου αιώνα. Πιο συγκεκριμένα στην εργασία επιχειρείται η ανάδειξη του τρόπου με τον οποίο οι ιδιαιτερότητες του γεωφυσικού περιβάλλοντος συνδυαστικά με την ανθρώπινη δράση και τις ιστορικές συγκυρίες ιδιαίτερα από την διαμόρφωση του νεότερου ελληνικού κράτους (1830) και εξής ιχνηλάτησαν μια συναρπαστική πορεία αντιθετικών αλληλεπιδράσεων. Σε αυτήν συνυπήρξαν άσημοι Βαυαροί ακόλουθοι του Όθωνα που ήρθαν μαζί του στην Ελλάδα αλλά και Έλληνες που μετοίκησαν απ' όλη την επικράτεια, άνθρωποι απλοί της σκληρής εργασίας αλλά και αριστοκράτες με επαύλεις. Συμπορεύτηκε επίσης το καθολικό στοιχείο από τους Ηρακλειώτες Βαυαρούς με την ορθοδοξία των χριστιανών της περιοχής. Αναζητούνται ακόμη οι παράγοντες που επηρέασαν την οικιστική διαμόρφωση του τοπίου και οι οικονομικοπολιτικές και πολιτιστικές παράμετροι που οδήγησαν τον μικρό συνοικισμό που το 1912 δεν διέθετε τις προϋποθέσεις να χαρακτηριστεί κοινότητα να πάρει επισήμως το όνομα Ηράκλειο, να ενταχθεί στο δήμο Αθηναίων και το 1925 να αποτελέσει έναν από τους 11 μεγάλους οικισμούς που πρώτοι αναγνωρίστηκαν ως ανεξάρτητες κοινότητες και αργότερα εξελίχθηκαν σε δήμους. Εξετάζονται ακόμη ο ρόλος του νερού, της παρουσίας του τρένου, των λιγνιτωρυχείων και της έλευσης των Μικρασιατών προσφύγων στην οικιστική και βιομηχανική ανάπτυξη της περιοχής καθώς και η συνεισφορά των Ηρακλειωτών στην αντίσταση κατά την γερμανική Κατοχή. Τέλος γίνεται λόγος για την εσωτερική μετανάστευση και τον αστικό μετασχηματισμό της περιοχής τα μεταπολεμικά χρόνια αλλά και για τον τρόπο που η συνύπαρξη Βαυαρών επιγόνων, ντόπιου στοιχείου και προσφύγων ακολουθώντας τις συντελούμενες στην Ελλάδα και τον κόσμο κοινωνικοπολιτικές ζυμώσεις συγκρότησαν μια ιδιαίτερη πολιτισμική ταυτότητα που χαρακτηρίζει μνημεία, δράσεις και πνευματικούς ανθρώπους που σχετίζονται με το δήμο Ηρακλείου Αττικής.

Ηράκλειο Αττικής: Περίπατοι στο χτες στους δρόμους του σήμερα

Αλεξοπούλου Κατερίνα, Βανούντ Γιάννης, Γκιόκα Αθηνά, Ιωαννίδης Θεοχάρης, Καλογήρου Κατερίνα, Κάπα Κατερίνα, Μάλλιαρη Βασιλική, Μάλλιαρη Ουρανία, Μπελδέκας Γιάννης, Νίκου Μελίνα, Νότη Άντα, Πάνου Πηνελόπη, Παπασυκιώτη Χριστίνα, Ρώτα Κορίνα, Φορτοτήρα Ουρανία, Χαλικιά Άννα Μαρία

Τζανετοπούλου Παναγιώτα (ΠΕ02), Μορφονιού Ελευθερία (ΠΕ02), Παυλοπούλου Ευαγγελία (ΠΕ02)

2ο ΓΕΛ Ηρακλείου Αττικής

Αντικείμενο της εργασίας είναι η δημιουργία ενός κινηματογραφικού ιστορικού περιπάτου αναφορικά με την τοπική ιστορία του δήμου Ηρακλείου Αττικής. Πιο συγκεκριμένα η εργασία επικεντρώνεται στους δρόμους, τις πλατείες, τις οικίες, τα βιομηχανικά κτήρια και αναδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο εγγράφεται πάνω τους η ανθρώπινη δράση συνδυαστικά με τις ιστορικές συνθήκες και κοινωνικές σχέσεις. Αναφέρεται στο δημόσιο χώρο, το σχεδιασμό του και το μετασχηματισμό του από την ίδρυση του Βαυαρικού οικισμού επί Όθωνα, την έλευση των καθολικών κατοίκων και τη συνύπαρξή τους με τους ορθοδόξους, την αντιστασιακή δράση των Ηρακλειωτών στη γερμανική κατοχή μέχρι τον αστικό μετασχηματισμό της περιοχής από την μεταπολίτευση και μετά. Παρουσιάζει ακόμη την ονοματοδοσία των δρόμων και των πλατειών και την αλλαγή της ονομασίας τους πολλές φορές στην πορεία του χρόνου και πως αυτή αντικατοπτρίζει τις επιθυμίες της τοπικής κοινωνίας αλλά ταυτόχρονα και την κυρίαρχη ιδεολογία που σχετίζεται με τα ιστορικά γεγονότα και τα πρόσωπα που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην περιοχή. Η ανάπτυξη της πόλης του Ηρακλείου έσβησε πολλά ίχνη του παρελθόντος, σημαντικά τοπόσημα και μετέβαλε δραματικά τη φυσιογνωμία της περιοχής ως ένα «δροσόλουστο» προάστειο. Ωστόσο η παρούσα εργασία προτείνει έναν ιστορικό περίπατο στους δρόμους της πόλης, διότι αυτοί αποτελούν ισχυρά δομικά στοιχεία που επιβιώνουν σε αντίθεση με άλλα ιστορικά κατάλοιπα και διασώζουν το παρελθόν, την τοπική ταυτότητα και τη συλλογική μνήμη.

«Λαμία: η πόλη μου, ο τόπος που ζω»

Αγγλοπούλου Ευγενία, Αστρακά Άννα, Βαϊοπούλου Παρασκευή, Καπέλου Κατερίνα, Κάσμι Εριόν, Καφαραντζή Σταθιάννα, Παπαγιαννακοπούλου Μελίνα, Πολυμέρου Ευθυμία, Σπαθούλας Κωνσταντίνος, Τσιμπίδας Ανδρέας

Μακρή Κωνσταντίνα (ΠΕ78), Ζαφείρη Γραμματία (ΠΕ86), Παρμενοπούλου Βανέσα (ΠΕ04.04)

2ο Γενικό Λύκειο Λαμίας

Η δράση "Λαμία: η πόλη μου, ο τόπος που ζω", στο πλαίσιο του 2ο μαθητικού συνεδρίου με τίτλο «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου», δίνει κίνητρο στην ομάδα μας να ασχοληθεί με σημαντικά ιστορικά, θρησκευτικά, πολιτιστικά "μνημεία" του τόπου μας. Ειδικότερα, ερευνούμε διαδοχικά το ιστορικό πλαίσιο των μνημείων, όπως τον χρόνο και τον λόγο δημιουργίας τους, αλλά και την συναισθηματική φόρτιση που προκαλούν στους κατοίκους της πόλης. Ανακαλύπτουμε την σπουδαιότητα τους στο παρελθόν και την συμβολή τους στην ζωή της πόλης. Έτσι, συλλέγοντας πλούσιο φωτογραφικό υλικό και πραγματοποιώντας συνεντεύξεις με κατοίκους, γνωρίζουμε την τοπική μας ιστορία και μυούμαστε στα μυστικά της. Με αφορμή τα μυστικά αυτά και την ομορφιά της πόλης, συντάσσουμε ένα ταξιδιωτικό οδηγό με προτάσεις για εποικοδομητικό χρόνο και περιήγηση στην πόλη. Ο οδηγός αυτός θα δώσει μια ακόμη διάσταση στην πόλη της Λαμίας, η οποία θα συμβάλλει σημαντικά στην προβολή της ως ιδανικό τουριστικό προορισμό και αξιοθέατο.

Πεντεκαίδεκα Μάρτυρες : Από την Πίστη στην Ιστορία

Συνεργατική εργασία των μαθητών της Α’ τάξης

Επιβλέπουσα : Κατσαβέλη Μαρία ΠΕ01

Σχολείο: 2ο Πειραματικό ΓΕΛ Κιλκίς

Η εργασία αυτή είναι μια ψηφιακή παρουσίαση της ιστορίας των πολιούχων της πόλης του Κιλκίς Πεντεκαίδεκα Μαρτύρων και της σχέσης τους με την τοπική μας ιστορία. Μέσα από αφήγηση και δραματοποίηση οι μαθητές του σχολείου μας προσεγγίζουν τα γεγονότα που σημάδεψαν τον τόπο μας πριν έναν αιώνα και δείχνουν τους στενούς δεσμούς αυτής της γης με τη χριστιανική πίστη από τους πρώτους εκκλησιαστικούς αιώνες.

Οι Πεντεκαίδεκα Μάρτυρες έζησαν τον 4ο αιώνα και θανατώθηκαν στη διάρκεια του διωγμού του αυτοκράτορα Ιουλιανού. Τόπος του μαρτυρίου τους η Τιβεριούπολις, πόλη αρχαιοτάτη, γνωστή και ως Αστραίον. Οι κάτοικοί της διατήρησαν τη μνήμη τους, διαφύλαξαν το λείψανο (χέρι) του ιερομάρτυρα Πέτρου και τους τίμησαν για αιώνες.

Στις αρχές του 20ου αιώνα οι βαλκανικοί πόλεμοι άλλαξαν την μοίρα της πόλης που πλέον ονομαζόταν Στρώμνιτσα. Αν και ο ελληνικός στρατός παρήλασε νικητής στους δρόμους της και οι κάτοικοί της πίστεψαν στην ένωση με την Ελλάδα, η Συνθήκη του Βουκουρεστίου τον Ιούλιο του 1913 την παρέδωσε στους βούλγαρους. Φεύγοντας ως πρόσφυγες για την ηρωική πόλη του Κιλκίς έφεραν μαζί τους την εικόνα των αγίων, το λείψανο και τη βαθιά τους πίστη. Στη νέα τους πόλη – που για λίγο μετονομάστηκε σε “Νέα Στρώμνιτσα” – έκτισαν ναό προς τιμήν τους και το λείψανο πήγαινε από σπίτι σε σπίτι για να θεραπεύσει τους αρρώστους και να παρηγορήσει τους ξεριζωμένους.

Η ιστορία της πόλης μας είναι η ιστορία των κατοίκων της. Και είναι συνυφασμένη με την πίστη τους. Αυτό ενέπνευσε τους μαθητές και μέσα από την ιστορική αναζήτηση, την επιτόπια έρευνα, τη θεολογική προσέγγιση και τον αυτοσχεδιασμό παρουσιάζουν το Κιλκίς και τους αγίους του αναβιώνοντας το παρελθόν και βιώνοντας το παρόν. Και έτσι γίνονται οι πρεσβευτές του και η ελπίδα του για το μέλλον. Ελπίζουμε να απολαύσετε, να μάθετε και να θελήσετε να μας επισκεφτείτε. Θα χαρούμε να σας φιλοξενήσουμε και να σας ξεναγήσουμε!

Ιχνηλατώντας το Οθωμανικό παρελθόν της Λευκάδας

Δουβίτσα Μαρία, Καπότης Λάμπρος, Κατωπόδη Δέσποινα
Επιβλέποντες: Ζαμπέλη Διονυσούλα ΠΕ03, Παραστατίδης Παναγιώτης ΠΕ86
2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας «Άγγελος Σικελιανός»

Το θέμα της παρούσας εργασίας αφορά την περίοδο της Οθωμανοκρατίας στο νησί της Λευκάδας, η οποία διήρκησε λίγο περισσότερο από διακόσια χρόνια. Μια περίοδο που σηματοδότησε χωρικά και δομικά το νησί, αλλάζοντας ριζικά τον τρόπο ζωής και διαβίωσης των κατοίκων τόσο με την αναδιαμόρφωση στρατηγικής σημασίας έργων όσο και με την υλοποίηση λειτουργικών κατασκευών. Η επέκταση του κάστρου της Αγίας Μαύρας στην είσοδο του νησιού, έργο στρατηγικής σημασίας μιας και αφορούσε την ενίσχυση της ασφάλειας του νησιού, η κατασκευή του υδραγωγείου μήκους πάνω από 3 χιλιόμετρα που υδροδοτούσε το παραπάνω κάστρο αλλά συγχρόνως ένα τμήμα του αποτελούσε και τον μοναδικό οδικό τρόπο προσέγγισης του νησιού με πετρόχτιστο διάδρομο που στηρίζονταν πάνω σε 360 καμάρες και οι πέντε βρύσες που υδροδοτούσαν την περιοχή της Αμαξικής (σημερινή πόλη της Λευκάδας), είναι μερικά από τα βασικά έργα που άφησε πίσω της η Οθωμανική κυριαρχία στο νησί. Από όλα τα παραπάνω έργα διασώζεται μία από τις πέντε βρύσες, αλλά όχι στην αρχική της μορφή και τα θεμέλια του υδραγωγείου στη λιμνοθάλασσα τα οποία είναι ορατά μόνο όταν τα νερά της “κατεβαίνουν”, χωρίς να μπορεί κάποιος να καταλάβει σε τι χρησίμευαν οι ευθυγραμμισμένες πέτρες που διασχίζουν το εσωτερικό της. Η Οθωμανική επέκταση του κάστρου παραμένει όρθια μέχρι και σήμερα, χωρίς όμως να μνημονεύεται η συγκεκριμένη παρέμβαση, μιας και το κάστρο έχει θεσμικά καταχωρηθεί ως “Ενετικό”. Γιατί άραγε η θεσμική συγκρότηση της συλλογικής μνήμης κάνει ότι μπορεί για να στείλει στη λήθη τους δύο και πλέον αιώνες της Οθωμανοκρατίας στο νησί της Λευκάδας;

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑ ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Μουχαμετάνγι Σαρίτα, ,Πλακούτση Ελπίδα, Πολυμέρης Λεωνίδας Ροντογιάννη Μαρία, Χέλμης Αριστοτέλης ,

Επιβλέπουσα: Καλού Μαριέτα ΠΕ03,Τασσοπούλου Μαρία ΠΕ02

Σχολείο: 2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας ¨Άγγελος Σικελιανός¨

Η Λευκάδα νησί μεσογειακό και με ορεινό ανάγλυφο έχει παραδοσιακά διατροφή η οποία εναρμονίζεται με τις γεωφυσικές της ιδιαιτερότητες. Ταυτόχρονα αυτή αποτελεί και την έκφραση της ιστορικής της πορείας αλλά και του πολιτιστικού της χαρακτήρα.

Πώς αυτά τα βασικά στοιχεία που σχετίζονται με την πολιτισμική ταυτότητα εκφράζονται μέσα από τις διατροφικές συνήθειες; Πώς μια απλή βιολογική ανάγκη μπορεί να εκφράσει την πολιτιστική ιδιαιτερότητα ενός τόπου και ταυτόχρονα να παραμένει απολύτως εναρμονισμένη με τη φύση; Και πώς είναι δυνατόν η απολύτως σύγχρονη έννοια του ελάχιστου οικολογικού αποτυπώματος να πραγματώνεται τόσο αβίαστα στο παρελθόν;

Η παραδοσιακή διατροφή και η σχέση της με την υγείατου ατόμου και του περιβάλλοντος αποτελούν το θέμα της παρούσης εργασίας με βασικό στόχο την κατανόηση της σοφίας ενός τρόπου ζωής που δεν αφορά στο παρελθόν αλλά θα έπρεπε να είναι το παρόν για να εξασφαλίσει ένα βιώσιμο μέλλον.

Από την αρχαία Δημητριάδα στη Νέα Δημητριάδα

Συμμετέχοντες μαθητές

Αλτιμπαρμάκη Ευμορφία, Βολιώτη Ευτυχία, Ζαχαρού Αριστέα-Νεκταρία, Ζιάκα Ιωάννα-Μιχαέλα, Ζιάκα Δήμητρα-Δαμιανή, Κερμελή Κωνσταντίνα, Νατσικόπουλος Πρόδρομος-Ραφαήλ, Ούπα Κωνσταντίνα, Παχιός Βλάσιος, Πότσι Νεφέλη, Πρίφτη Χριστίνα, Ρεμί Ανδρέας, Σακελλαρίου Δήμητρα, Σακισλή Τριανταφυλλιά, Σκολαρίκη Αναστασία, Σπανοδήμου Απωλλίνα, Στράκα Μαρία, Τέκνης Δημήτριος, Τζώρτζης Νεοπτόλεμος, Τόπα Χρυσούλα-Ελένη, Τσακεροπούλου Νικολέτα-Στεφανία, Τσαλάρης Δημήτριος, Τσαλής Ιωάννης, Τσάμη Μαρία-Θεοπίστη, Τσιάνας Μενέλαος, Τσώμος Αριστογένης-Δημήτριος, Χάιντμαν-Τσαλαπάτα Μαντώ, Χαραλαμπίδη Μελίνα-Δήμητρα, Χαρδαλούπα Βασιλική, Χατζηαγγέλου Ανδρομάχη, Χατζησταμούλη Μαρία

Επιβλέπουσα: Μανδάλου Παναγιώτα, ΠΕ02, Συμμετέχουσα: Γάκη Μαριάνθη, ΠΕ02

2ο Πρότυπο ΓΕΛ Βόλου

Η παρούσα εργασία διαπραγματεύεται την ιστορία της ελληνιστικής πόλης της Δημητριάδος, που ιδρύθηκε από τον Δημήτριο τον Πολιορκητή το 293 π.Χ. Αναλυτικότερα, ασχολείται με τις συνθήκες ίδρυσής της, τη γεωγραφία-τοπογραφία και τον βαθμό που αυτή καθόρισε τη συγκεκριμένη επιλογή του Μακεδόνα βασιλέα, τα χαρακτηριστικά της (αστικό τοπίο-δημόσια κτίρια, ιπποδάμειο πολεοδομικό σύστημα, διάρθρωση σε νησίδες-οικοδομικά τετράγωνα, εσωτερική διαρρύθμιση οικοδομημάτων βασισμένη στην ομοιομορφία), τη σχέση της με την κεντρική εξουσία, τις ομοιότητες-διαφορές συγκριτικά με την πόλη των κλασικών χρόνων αλλά και με άλλες σημαντικές ελληνιστικές πόλεις (Αντιόχεια, Πέργαμος), τους παράγοντες που συνέβαλαν στην επί μακρόν κυριαρχία της στην περιοχή, τις γραπτές επιτυμβιες στήλες, που ανευρέθησαν από τον αρχαιολόγο Απ. Σ. Αρβανιτόπουλο το 1908, οι οποίες δίνουν πληροφορίες για την προέλευση των κατοίκων της Δημητριάδος αλλά και το επάγγελμα που ασκούσαν (σε ποσοστό 40% φαίνεται να ήταν ξένοι από την υπόλοιπη Ελλάδα και τη Μεσόγειο, αξιωματικοί, έμποροι).

Μια πτυχή της έρευνας είναι η αναζήτηση πιθανών ιστορικών ερμηνειών για την μέχρι και σήμερα τέλεια διατήρηση των χρωμάτων των γραπτών διακοσμήσεων και παραστάσεων που φέρουν οι στήλες. Επίσης, στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής επίσκεψης στο Αθανασάκειο Αρχαιολογικό Μουσείο Βόλου εκδηλώθηκε από ορισμένους μαθητές ενδιαφέρον για να αποδώσουν οι ίδιοι εικαστικά τις ποικίλες παραστάσεις της καθημερινής ζωής που αποτυπώνονται στις στήλες, με χρήση των χρωμάτων που πραγματικά έφεραν αυτές με βάση τα στοιχεία της αρχαιολογικής έρευνας.

Ενδιαφέρουσα πτυχή της έρευνας είναι και η παρουσία της πόλης στην τεχνολογική εξέλιξη και η πρωτοπορία της στον τομέα των τηλεπικοινωνιών με έμφαση στα ίχνη του τότε οπτικού δικτύου στο παρόν. Τέλος, το αρχαίο θέατρο της πόλης και οι ποικίλες λειτουργίες του αποτελούν την τελευταία ενότητα της παρούσας εργασίας.

Η γυναικεία παρουσία-απουσία στα οδωνύμια του Βόλου

Συμμετέχοντες μαθητές

Αλτιμπαρμάκη Ευμορφία, Βολιώτη Ευτυχία, Ζαχαρού Αριστέα-Νεκταρία, Ζιάκα Ιωάννα-Μιχαέλα, Ζιάκα Δήμητρα-Δαμιανή, Κερμελή Κωνσταντίνα, Νατσικόπουλος Πρόδρομος-Ραφαήλ, Ούπα Κωνσταντίνα, Παχιός Βλάσιος, Πότσι Νεφέλη, Πρίφτη Χριστίνα, Ρεμί Ανδρέας, Σακελλαρίου Δήμητρα, Σακισλή Τριανταφυλλιά, Σκολαρίκη Αναστασία, Σπανοδήμου Απωλλίνα, Στράκα Μαρία, Τέκνης Δημήτριος, Τζώρτζης Νεοπτόλεμος, Τόπα Χρυσούλα-Ελένη, Τσακεροπούλου Νικολέτα-Στεφανία, Τσαλάρης Δημήτριος, Τσαλής Ιωάννης, Τσάμη Μαρία-Θεοπίστη, Τσιάνας Μενέλαος, Τσώμος Αριστογένης-Δημήτριος, Χάιντμαν-Τσαλαπάτα Μαντώ, Χαραλαμπίδη Μελίνα-Δήμητρα, Χαρδαλούπα Βασιλική, Χατζηαγγέλου Ανδρομάχη, Χατζησταμούλη Μαρία

Επιβλέπουσα: Μανδάλου Παναγιώτα, ΠΕ02, Συμμετέχουσα: Γάκη Μαριάνθη, ΠΕ02

2ο Πρότυπο ΓΕΛ Βόλου

Η παρούσα εργασία εκκινεί από δύο παραδοχές: τα αστικά οδωνύμια, αν και έχουν χρηστική λειτουργία, αποτελούν προνομιακό μηχανισμό σήμανσης του δημόσιου χώρου και αποτυπώνουν πολιτικές και ιδεολογικές επιδιώξεις των διαχειριστών της εξουσίας. Ενσωματώνουν ταυτόχρονα στο αστικό περιβάλλον τις επίσημες αφηγήσεις για το ιστορικό παρελθόν και συνιστούν ένα από τα στοιχεία που συγκροτούν τη συλλογική μνήμη μιας κοινότητας.

Ειδικότερα, η παρούσα έρευνα εξετάζει το «γλωσσικό τοπίο» των οδών του Βόλου και αναζητά τη γυναικεία παρουσία-απουσία στα οδωνύμια του αστικού ιστού. Εστιάζει, μάλιστα, τόσο στην ακριβή θέση των οδών που φέρουν γυναικεία ονόματα (λεωφόροι, κεντρικές οδοί, περιφερειακές, πάροδοι), όσο και στην ιδιότητα των γυναικών που αφορούν στην εκάστοτε ονομασία και τον χώρο-χρόνο απ᾽ όπου προέρχονται αυτές (επιστήμη, τέχνες, θρησκεία, αρχαιότητα). Θέτει ερωτήματα για τη «σιωπηρή» παρουσία ή ακόμη και απουσία της γυναίκας του Βόλου -αλλά και της γυναίκας εν γένει- από την ονοματοδοσία κεντρικών οδών, αναγνωρίζοντας ότι μια τέτοια απουσία ισοδυναμεί με αποστασιοποίηση-αποχή (εκούσια ή ακούσια;) από το δημόσιο χώρο. Προκειμένου να απαντηθούν τα παραπάνω ερωτήματα, διευρευνώνται τα λεκτικά σημεία των οδών, βάσει δεδομένων που συλλέχθηκαν μέσω παρατήρησης, λήψης φωτογραφιών και σημειώσεων πεδίου. Επιπρόσθετα, μέσα από την μελέτη άρθρων και ψηφιακών χαρτών, η έρευνα προβαίνει σε μία συγκριτική παρατήρηση ανάλογων στοιχείων από άλλα αστικά κέντρα και μεγαλουπόλεις της Ευρώπης.

Η έρευνα καταλήγει σε συμπεράσματα για τον ρόλο των οδωνυμίων στην έκφραση της γυναικείας ταυτότητας, για το έμφυλο χάσμα που εκδηλώνεται ακόμη και σήμερα στις λεκτικές επιλογές που αφορούν στην ονοματοδοσία των οδών αστικών κέντρων σαν τον Βόλο και, τέλος, για τον τρόπο διαμόρφωσης και διατήρησης της συλλογικής μνήμης.

Παρθεναγωγείο Βόλου Παιδαγωγικές πρακτικές και κοινωνικές αντιδράσεις

Αλτιμπαρμάκη Ευμορφία, Βολιώτη Ευτυχία, Ζαχαρού Αριστέα-Νεκταρία, Ζιάκα Ιωάννα-Μιχαέλα, Ζιάκα Δήμητρα-Δαμιανή, Κερμελή Κωνσταντίνα, Ούπα Κωνσταντίνα, Παχιός Βλάσιος, Πότσι Νεφέλη, Πρίφτη Χριστίνα, Ρεμί Ανδρέας, Σακελλαρίου Δήμητρα, Σακισλή Τριανταφυλλιά, Σκολαρίκη Αναστασία, Σπανοδήμου Απωλλίνα, Στράκα Μαρία, Τέκνης Δημήτριος, Τζώρτζης Νεοπτόλεμος, Τόπα Χρυσούλα-Ελένη, Τσακεροπούλου Νικολέτα-Στεφανία, Τσαλάρης Δημήτριος, Τσαλής Ιωάννης, Τσάμη Μαρία - Θεοπίστη, Τσιάνας Μενέλαος, Τσώμος Αριστογένης-Δημήτριος, Χάιντμαν-Τσαλαπατα Μαντώ, Χαραλαμπίδη Μελίνα-Δήμητρα Χαρδαλούπα Βασιλική, Χατζηαγγέλου Ανδρομάχη, Χατζησταμούλη Μαρία

Επιβλέπουσα: Γάκη Μαριάνθη, ΠΕ02, Συμμετέχουσα: Μανδάλου Παναγιώτα, ΠΕ02

2ο Πρότυπο ΓΕΛ Βόλου

Στην εκπαιδευτική ιστορία της χώρας μας παρουσιάζεται μία μεγάλη τομή/ορόσημο και αφορά την ίδρυση του Παρθεναγωγείου Βόλου, με τον άνεμο ελευθερίας που ενέπνευσαν οι καινοτομίες του στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών παιδαγωγικών θεωριών, και τη συνακόλουθη ρήξη με το συντηρητικό κατεστημένο της εποχής. Απαύγασμα των αντιδράσεων, τα «Αθεϊκά», η περίοδος, δηλαδή, από τη διακοπή της λειτουργίας του, τον Μάρτιο του 1911, έως και τη δίκη του Ναυπλίου, όπου οδηγήθηκαν οι πρωτεργάτες του, λοιδορούμενοι σκαιά: α) καθηγητές του σχολείου β) στελέχη του Εργατικού Κέντρου και γ) πρόσωπα που, σύμφωνα με τις καταθέσεις μαρτύρων, είχαν διαπράξει αξιόμεμπτες πράξεις κατά το διάστημα 1908-1911. Ακολουθεί η πανηγυρική αθώωση των κατηγορουμένων. Κυρίαρχη μορφή εδώ ο Αλέξανδρος Δελμούζος, Έλληνας παιδαγωγός και κύριος εκπρόσωπος του εκπαιδευτικού δημοτικισμού, από τις σημαντικότερες προσωπικότητες στο χώρο της Νεοελληνικής εκπαίδευσης . Κατακρίθηκε και υμνήθηκε όσο κανείς.

Η εργασία που ακολουθεί, θα αφηγηθεί το χρονικό των γεγονότων με ευαισθησία και ρεαλισμό, αναδεικνύοντας το στενό κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο του τόπου και της εποχής, σε συνδυασμό με τις ευρύτερες ιστορικές εξελίξεις της πατρίδας μας και της Ευρώπης. Το θέμα μάς αγγίζει ιδιαίτερα, καθώς θα επιχειρήσουμε τη σύγκριση του τότε με το σήμερα, όσον αφορά τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης, το μαθησιακό πρόγραμμα και τις σχέσεις των εμπλεκομένων στη σχολική διαδικασία. Εργαστήκαμε με ενθουσιασμό και επιδιώξαμε τη βιωματική συμμετοχή και την ενίσχυση του συνεργατικού πνεύματος με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μας.

Ο Βόλος του τότε και του τώρα: Μία διαδρομή στον χρόνο

Ιωάννα Τσολάκη, Νίκη Μπουγιούκλη, Έλενα Σκάγκου, Ιφιγένεια Γκαβέση, Κατερίνα – ‘Ηδυλη Αλεξιάδη, Κωνσταντίνα Γιωτάκου, ΠΕ02
2Ο Πρότυπο Γυμνάσιο Βόλου

Με την παρούσα εισήγηση επιδιώκεται η γνωριμία των μαθητών με τον τόπο καταγωγής τους, τον τόπο των γονιών και των παππούδων τους, σε μία προσπάθεια να διερευνήσουν τον εαυτό τους. Ο «διάλογος» αυτός που ανοίγεται με την τοπική κοινωνία επιτρέπει τη σύνθεση της δικής τους προσωπικής ταυτότητας αλλά και της επαφής με τις ιστορικές, κοινωνικές και πολιτικές μεταβολές. Η έρευνα που στηρίζεται σε προσωπικές μαρτυρίες, εμπειρίες , βιώματα και μνήμες μιας άλλης εποχής φέρνει τους μαθητές σε μία γόνιμη επικοινωνία με τις μεγαλύτερες γενιές και ανοίγει ένα παράθυρο διαλόγου με το παρελθόν αλλά και το παρόν. Συζητάμε με τους μεγαλύτερους για τα έθιμα, τις συνήθειες, τις αντιλήψεις της δικής τους εποχής και τα συγκρίνουμε με το σήμερα. Με τον τρόπο αυτό δεν περιοριζόμαστε στη νοσταλγική θεώρηση της κοινωνίας αλλά θέτουμε τα θεμέλια για ένα μέλλον υγιές, ζωντανό και δημιουργικό. Μπορεί, άραγε, το παρελθόν να βαδίσει χέρι με χέρι με το παρόν;

Αναγνώσεις του Περιβάλλοντος στον Παπαδιαμάντη: μια Φυσιολατρική Προσέγγιση του Γενέθλιου Τόπου του

Σταύρος Τσίντζος,, Δήμητρα Αθανασάκη, Μαρία Θάνου, Κωνσταντίνα Κολοβού, Θωμάς Καλαμπαλίκης, Γιώργος Σκολαρίκης

Σοφία Κανταράκη, ΠΕ02

2ο Πρότυπο ΓΕΛ Βόλου

Με την παρούσα εισήγηση επιδιώκεται η εκ προοιμίου σύνδεση των μαθητών/τριών με περιβαλλοντικά ζητήματα μέσα από τις αναγνώσεις διηγημάτων του Παπαδιαμάντη. Παρουσιάζονται διαδρομές του γενέθλιου τόπου του, της Σκιάθου, οι οποίες παρέχουν ταυτόχρονα την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να βιώσουμε τη βιοποικιλότητα του νησιού του. Η μελέτη διηγημάτων του Παπαδιαμάντη μάς επέτρεψε να συνδεθούμε με τις αισθήσεις, να αγγίξουμε, να αισθανθούμε, να μυρίσουμε, να ακούσουμε και μερικές φορές να γευτούμε τα στοιχεία της φύσης που δεν μπορούν να απεικονιστούν με τον ίδιο τρόπο μέσα από ένα σχολικό βιβλίο. Αυτή η διασύνδεση και η εξάρτηση μεταξύ του ανθρώπου και της φύσης βοηθά να τονιστεί περαιτέρω η σημασία της φροντίδας, της προστασίας και της φροντίδας του περιβάλλοντός μας και μας προτρέπει να ασχοληθούμε με παγκόσμια ζητήματα που ξεπερνούν τους τοίχους της τάξης μας. Προς την κατεύθυνση αυτή μπορεί να κινηθεί η διερευνητική ανάγνωση διηγημάτων του πεζογράφου, τα οποία εμπεριέχουν σκηνές περιβαλλοντικού μοτίβου ηθικών αξιών χωρίς να αποτελούν μόνο τον φόντο που κινούνται οι ήρωες του. Ο τρόπος με τον οποίο απεικονίζονται οι χαρακτήρες (άνθρωποι, ζώα, ή και στοιχεία της φύσης) μπορεί να χρησιμεύσει ως πρότυπο για τη μαθητιώσα νεολαία. Οι αναπαραστάσεις του περιβάλλοντος αλλά και οι αλληλεπίδραση μαζί του, όπως αποτυπώνονται σε διηγήματα μπορούν να λειτουργήσουν ως κινητήριος μοχλός αναθεώρησης στάσεων και τακτικών διαχείρισης του περιβάλλοντος.

Τίτλος: «Ποιητές της Θεσσαλονίκης: Ζωή Καρέλλη, Γιώργος Βαφόπουλος, Ντίνος Χριστιανόπουλος. Μέρος Ι, ΙΙ».

Γραμμενίδου Γεωργία, Πολύμου Γενοβέφα, Πολύμου Ελένη, Σεβαστού Αγγελική-Βασιλική, Σκουρκέα Βασιλεία, Υφαντίδου Βασιλική.

Επιβλέπουσα: Τσακιρίδου Αναστασία, ΠΕ02-Φιλόλογος

2ο Πρότυπο ΓΕΛ Θεσσαλονίκης «Λευκός Πύργος»

Κεντρικός άξονας του συγκεκριμένου μαθητικού συνεδρίου είναι η γνωριμία με ποικίλες πτυχές του τόπου μας, τόπου καταγωγής και διαμονής, και η παρουσίαση τους σε ένα ευρύτερο κοινό. Ο δικός μας τόπος είναι η Θεσσαλονίκη, την οποία προσεγγίσαμε μέσα από ποιητές, άρρηκτα δεμένους μαζί της, τη Ζωή Καρέλλη, τον Γιώργο Βαφόπουλο και τον Ντίνο Χριστιανόπουλο. Στην παρούσα ανακοίνωση εξηγούνται συνοπτικά οι λόγοι για τους οποίους επιλέχθηκε η ενασχόληση με τη λογοτεχνία και έπειτα από μία σύντομη αναφορά παλαιότερων και νεότερων Θεσσαλονικέων λογοτεχνών, εξηγούνται οι λόγοι επιλογής της έρευνας των τριών συγκεκριμένων αυτών ποιητών. Πρόθεσή μας ήταν να αναδειχθεί η στενή και άρρηκτη σχέση των ανθρώπων με τον γενέθλιο τόπο τους καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους σε πολλές και ποικίλες εκφάνσεις τόσο του ιδιωτικού όσο και του δημόσιου βίου τους. Ως εκ τούτου, παρατίθενται βιογραφικά και εργογραφικά στοιχεία για τον κάθε έναν τους ξεχωριστά, από τα οποία τεκμαίρεται ο δεσμός τους με την πόλη στην εξωκειμενική τους ζωή και δραστηριότητα. Έπειτα, γίνεται αναφορά στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του έργου τους και της προσωπικής τους γραφής με ενδοκειμενικά τεκμήρια. Τέλος, ανιχνεύεται η παρουσία της πόλης στα ίδια τα λογοτεχνικά κείμενα με ενδοκειμενικές χαρακτηριστικές αναφορές, όπως τοπωνύμια, μέσω των οποίων γίνεται σαφής η αλληλεπίδραση ανθρώπων και τόπου.

Τα Γιαννιτσά στο πέρασμα του χρόνου

Συμμετέχοντες μαθητές/τριες: Αβραμίδης Χρήστος, Αλπανάκη Σοφία, Αποστολίδης Ευάγγελος, Ασλανίδου Αναστασία, Γκίνη Δήμητρα, Γκιργκινούδη Γεθσημανή, Ζήση Μαρίνα, Ζήση Παναγιώτα, Θεοδωρίδου Ευθυμία, Καπουσούζη Μαρία, Καρπάτση Αναστασία, Κουτσοκώστα Παρασκευή, Κωνσταντινίδης Παναγιώτης, Λιάπτσης Ευάγγελος, Μελικίδου Σοφία, Ντιλούδης Θεοχάρης, Πιπερίδου Μαρία, Σισιόλα Αναστασία, Τσέκρελη Αικατερίνη, Τσαλαρούδης Θεόδωρος, Τσουκτορίδου Ευαγγελία, Χαχούδη Μαρία

Επιβλέπουσες : Πασχούδη Μαρία –φιλόλογος ΠΕ02, Κάζογλου Χρυσαυγή ΠΕ78, Κετικίδου Ελισάβετ ΠΕ80 (ονοματεπώνυμο, ειδικότητα)

Σχολείο: 3ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ «ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΑΡΕΛΑ»

Στο πλαίσιο της παρούσας εργασίας προτείνεται ένας ιδιαίτερα ενδιαφέρων διαδραστικός τρόπος παρουσίασης και προβολής του τόπου μας, της πόλης των Γιαννιτσών και της ευρύτερης περιοχής του νομού μας. Αξιοποιώντας την πλατφόρμα www.thinklink.com και του www.padlet.com προβάλλεται το σχολείο μας αλλά προβάλλονται και τα ιστορικά, και τουριστικά αξιοθέατα της περιοχής και του νομού μας όσο και η κοινωνική και πολιτιστική ζωή του τόπου μας. Μέσα από τον χάρτη μας μπορεί πολύ εύκολα, γρήγορα, διασκεδαστικά και χρησιμοποιώντας μόνον το κινητό τηλέφωνο ή τον υπολογιστή, ο κάθε επισκέπτης του νομού μας, ακόμη και εξ αποστάσεως, να περιηγηθεί στις ομορφιές του τόπου μας αλλά και να πάρει σημαντικές πληροφορίες για τα Οθωμανικά Μνημεία, για τους καταρράκτες, για τα ιαματικά λουτρά, για το ποτάμι μας τον Λουδία και για πολλά άλλα.

Ταυτόχρονα, η ψηφιακή εφαρμογή δίνει τη δυνατότητα να εμπλουτίζονται οι πληροφορίες ή να διευρύνεται ο κύκλος των ενδιαφερόντων συνεχώς. Ο διαδραστικός χάρτης μπορεί να αποτελέσει ακόμη και εκπαιδευτικό υλικό στο μάθημα της τοπικής ιστορίας ή στα προγράμματα των Σχολικών Δραστηριοτήτων ή σε Εκπαιδευτικό Όμιλο. Οι δυνατότητές του δεν εξαντλούνται μόνον σε πληροφορίες με τη μορφή κειμένου, αλλά περιλαμβάνει φωτογραφίες, βίντεο, πολυτροπικά κείμενα κλπ. Η πλούσια ιστορική, πολιτιστική και περιβαλλοντική κληρονομιά των Γιαννιτσών και του νομού Πέλλας συνδυασμένη με τις Νέες Τεχνολογίες αναδεικνύεται και γίνεται προσιτή στον καθένα.

Λογοτέχνες της γειτονιάς μου

Νικολαίδου Φένια, Πολατσίδου Ηλιάνα, Ρόζου Ειρήνη, Σαμχαράτζε Ανάνο, Σελφολλάρι Ιωάννα, Σκουρκέα Ηρώ, Τσάλια Μαρκέλα, Τσιακμάκη Κωνσταντίνα

Επιβλέπουσα: Μαργκά Μαρία Αγγελικη, ΠΕ02 – Φιλόλογος

3ο ΓΕΛ Θεσσαλονίκης «Γεώργιος Ιωάννου»

Η παρούσα εργασία αφορά την παρουσίαση τριών λογοτεχνών που έζησαν και μεγάλωσαν στην γειτονιά μας και φοίτησαν στο σχολείο μας. Η γειτονιά μας είναι το παλιό Ισλαχανέ, το πρώην ορφανοτροφείο και τεχνικό σχολείο της πόλης της Θεσσαλονίκης.. Το σχολείο μας το 3ο ΓΕΛ Θεσσαλονίκης βρίσκεται ακριβώς πίσω από το Τούρκικο προξενείο , δίπλα στον πολυχώρο πολιτισμού «Ισλαχανέ» και απέναντι από τις σχολές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Από την ίδρυσή του ως 3ο Γυμνάσιο Αρρένων το 1926 μέχρι και σήμερα έχουν αποφοιτήσει πληθώρα λαμπρών επιστημόνων και ανθρώπων που έχουν διαδραματίσει σημαίνοντα ρόλο στα γράμματα και τις τέχνες. Θα σας παρουσιάσουμε τρεις λογοτέχνες , που αντιπροσωπεύουν τρεις διαφορετικές γενιές.

Ειδικότερα αναφερόμαστε στο Γεώργιο Ιωάννου προς τιμήν του οποίου ονομάστηκε και το σχολείο σημαντικό ποιητή, πεζογράφο, δοκιμιογράφο και θεατρικό συγγραφέα που συμπεριέλαβε στο έργο του , τα βιώματά του από τα μέρη που έζησε και χαρακτηρίζεται από τον κατακερματισμό της γραφής του σε επιμέρους τμήματα που συνθέτουν την ιστορία που θέλει να αφηγηθεί.

Ο Ισίδωρος Ζουργός σύγχρονος λογοτέχνης έχει ασχοληθεί με την ποίηση και την πεζογραφία , αλλά και την διδασκαλία της λογοτεχνίας στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ έχει διατελέσει και σεναριογράφος στην ταινία «Όχθες» του σκηνοθέτη Πάνου Καρκανεβάτου.

Ό Άρης Δεληγιαννίδης επίσης σύγχρονος πεζογράφος και ποιητής , έχει ασχοληθεί ως επί το πλείστον με την συγγραφή βιβλίων μυστηρίου με άμεση και γλαφυρή γραφή

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΒΟΥΡΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Μιχαήλ Μπαταλίδης, Παναγιώτης Μαρκόπουλος, Νικόλαος Λύρας
Επιβλέπουσα : Μαρία Κόντη, ΠΕ04.4
Σχολείο : 3ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Το σχολείο μας βρίσκεται στο Παλαιό Φάληρο, στα σύνορα με τη Νέα Σμύρνη, στην ευρύτερη περιοχή της συνοικίας που ονομάζεται Αμφιθέα. Κατά την περίοδο 1930-1960 η Αμφιθέα ονομαζόταν Βουρλοπόταμος. Η ονομασία δόθηκε από το ρέμα που διέσχιζε την περιοχή μέχρι ενδεχομένως τα μέσα του 20ου αιώνα. Η επίγεια ροή του ρέματος ξεκινούσε από τη Νέα Σμύρνη, διέσχιζε την οδό Τυρταίου δίπλα στο σχολείο μας και μέσω της Αγίας Κυριακής κατέληγε στο δέλτα Φαλήρου. Σήμερα το ρέμα ρέει αποκλειστικά υπογείως και τα πολυπληθή πηγάδια της περιοχής είναι χτισμένα. Η περιοχή διατηρεί πολλά πάρκα και ψηλά δέντρα. Οι συνθήκες έλους που επικρατούσαν σε όλη την Αμφιθέα επιβεβαιώνονται από μαρτυρίες κατοίκων της περιοχής, αλλά και από τις εκσκαφές του αρχαίου νεκροταφείου του Φαλήρου στις σημερινές εγκαταστάσεις του Κέντρου Πολιτισμού Ιδρύματος Σταύρου Νιάρχου. Η περιοχή του δέλτα Φαλήρου κατά την περίοδο της επανάστασης λεγόταν «βοϊδολίβαδο» καθώς έβοσκαν ζώα ανάμεσα στους καλαμιώνες, τα βαλτοτόπια και τα υγρά λιβάδια. Στο τέλος του 19ου αιώνα η ακτή του Φαλήρου στην περιοχή της Αμφιθέας είναι γνωστή ως «Ξηροτάγαρο», από το επώνυμο της πρώτης οικογένειας που εγκαταστάθηκε κοντά στο σημερινό εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου, τοπωνύμιο των τριών πύργων, και λειτούργησε χάνι με τα προϊόντα του Βουρλοπόταμου. Στις αρχές του 20ου αιώνα η ελώδης περιοχή του δέλτα διαμορφώθηκε σε πρωτοποριακό για την εποχή ζωολογικό κήπο, ένα έργο το οποίο επέζησε μόνο μέχρι το 1916. Από το 1921 και μετά διαμορφώθηκε και εγκαταστάθηκε το πρώτο αεροδρόμιο της πολεμικής αεροπορίας, λειτούργησε ο πρώτος αερολιμένας για υδροπλάνα και το κρατικό εργοστάσιο αεροπλάνων μέχρι το 1981. Σημείο αναφοράς της περιοχής αποτελεί ο μοναδικός για την εποχή Ιππόδρομος, ο οποίος λειτούργησε από το 1925 μέχρι το 2003. Οι εγκαταστάσεις για τον σταβλισμό των ίππων ήταν ορατές στην Αμφιθέα μέχρι το τέλος του 20ου αιώνα .

« Κωνσταντινουπολίτες στο Π. Φάληρο»

Συμμετέχοντες μαθητές : Ασπασία Μισιχρόνη, Ιωάννα-Ευαγγελία Φωκίδη
Επιβλέπουσα: Κωνσταντίνα Χαντζή, ΠΕ02
Σχολείο: 3ο ΓΕΛ Π. ΦΑΛΗΡΟΥ «ΣΟΦΙΑ ΜΠΕΦΟΝ»

Η εργασία μας αναφέρεται στην εγκατάσταση Κωνσταντινουπολιτών στο Π. Φάληρο και στη συμβολή τους στην αναβάθμιση του τόπου μας.

Συγκεκριμένα, οι πρώτες Κωνσταντινουπολίτικες οικογένειες εγκαταστάθηκαν στο Π. Φάληρο στη δεκαετία του 1920, κυρίως κατά το διάστημα 1922-1923, ως αποτέλεσμα της μικρασιατικής εκστρατείας και της ακόλουθης καταστροφής. Το μεγάλο «ρεύμα» Κωνσταντινουπολιτών σημειώθηκε αμέσως μετά το πογκρόμ των Σεπτεμβριανών του 1955 και κυρίως το 1964 , όταν με αφορμή το Κυπριακό ζήτημα, απελάθηκαν 36.000 Έλληνες υπήκοοι από την Κωνσταντινούπολη.

Εξάλλου, από το 1928 υπήρχε γραμμή υδροπλάνων Παλαιό Φάληρο-Κωνσταντινούπολη και γι' αυτό το λόγο στο Παλαιό Φάληρο, στον Άλιμο και στη Νέα Σμύρνη διαμένει μεγάλος αριθμός Κωνσταντινουπολιτών.

Γενικά, οι πρόσφυγες συνδέονταν συναισθηματικά με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Εξέφρασαν την εθνοτοπική τους ταυτότητα μέσω των κοινωνικών πρακτικών (μέσω της πολίτικης κουζίνας και των αγαθοεργιών), αλλά και της μουσικής (βυζαντινής, ρεμπέτικων, πολίτικης λύρας). Για τους περισσότερους η Κωνσταντινούπολη είναι βίωμα, νοσταλγία, η γενέτειρα, ιδιαίτερος τρόπος ζωής και παιδείας.

Οι Κωνσταντινουπολίτες με την υψηλή πνευματική τους καλλιέργεια , την αξιοσημείωτη επιχειρηματικότητά τους αλλά και με την περίφημη γαστρονομία τους συνέβαλαν σημαντικά στην πρόοδο και στη διαμόρφωση της φυσιογνωμίας της πόλης μας. Η ουσιαστική εμπλοκή των Κωνσταντινουπολιτών στην κοινωνική , πολιτιστική και οικονομική ζωή της Ελλάδας αντικατοπτρίζεται στον μεγάλο αριθμό σωματείων, συλλόγων και ιδρυμάτων που έχουν δημιουργήσει. Με τους Κωνσταντινουπολίτες του Π. Φαλήρου σχετίζονται ιστορικά σωματεία, όπως ο Αθλητικός Όμιλος «Ταταύλα», και ο Αθλητικός Σύλλογος «Πέρα». Εξάλλου , στο Π. Φάληρο έχουν την έδρα τους και ο Σύλλογος Βετεράνων αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών , ο Σύλλογος Πριγκηπιανών « Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς», ο Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως και η Εστία Κωνσταντινουπόλεως.

«Ένα Ταξίδι Στο Παλαιό Φάληρο: Μια Ιστορική Αφήγηση Και Η Ζωή Στα Πολυσύχναστα Μέρη»

Συγγραφείς – Μαθητές : Αναστασίου Αναστάσιος, Γκλίνος Κων/νος, Γρηγοριάδης Αλέξανδρος
Επιβλέπουσες καθηγήτριες : Κατζιλιέρη Αγγελική ΠΕ02, Μαυροματίδου Χαρά ΠΕ06
Σχολείο : 3ο ΓΕ.Λ. Παλ. Φαλήρου – 'Σοφία Μπεφόν'

Η ιδέα μας για το ντοκιμαντέρ εστιάζει στον πλούτο της ιστορίας και της ζωής στο Παλαιό Φάληρο, αναδεικνύοντας τα πολυσύχναστα μέρη που αποτελούν την καρδιά του δήμου μας.

Ιστορική αναδρομή:

Ξεκινώντας από τις αρχές του 20ου αιώνα, αλλά και νωρίτερα, εστιάζοντας στις αρχιτεκτονικές αλλαγές και τις ιστορικές στιγμές που διαμόρφωσαν τον τόπο, την κουλτούρα και τον πολιτισμό, το βίντεο προβάλει τις πολιτισμικές αλλαγές στον τόπο και πώς αυτές επηρέασαν την πολιτιστική του πορεία στα επόμενα χρόνια.

Κοινοτική ζωή

Καταγράφοντας τη σημερινή κοινότητα, θα απεικονίσουμε τις καθημερινές ζωές των κατοίκων, ενώ θα αναδείξουμε τη σημασία των πολυσύχναστων περιοχών στον κοινωνικό ιστό.

Πολυσύχναστα μέρη:

Εξερευνώντας τις αγορές, τα καφέ και τις παραλίες, θα παρουσιάσουμε τα αγαπημένα μέρη των κατοίκων και των επισκεπτών, αναδεικνύοντας τη ζωντανή και δυναμική πλευρά του Παλαιού Φαλήρου.

Επιπλέον, θα αξιοποιήσουμε αρχειακό υλικό, φωτογραφίες και ντοκουμέντα για να αποτυπώσουμε την εξέλιξη του Παλαιού Φαλήρου μέσα από τα χρόνια. Από τις παραλίες μέχρι και τη νυχτερινή πλευρά της πόλης, παρουσιάζοντας τα πιο αξιοσημείωτα κομμάτια, το δεκάλεπτο βίντεο στοχεύει να παρουσιάσει ευσύνοπτα αλλά περιεκτικά μέσα από τα μάτια του επισκέπτη, τα πιο όμορφα σημεία της πόλης.

Συμπέρασμα:

Με αυτό το ντοκιμαντέρ, στοχεύουμε να αναδείξουμε την πολιτιστική κληρονομιά του Παλαιού Φαλήρου και να προβάλλουμε την ομορφιά της καθημερινής ζωής στο δήμο μας. Τέλος, η παρουσίαση σκοπεύει να μοιραστεί εικόνες από τον δήμο, προβάλλοντας το Παλαιό Φάληρο ως έναν πολυδιάστατο και ζωντανό τόπο.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Δουφεξή Πηγή, Πατσούρη Δήμητρα, Πετροπούλου Αγάθη, Πετροπούλου Μαρία, Τσέλα Φρεσκίντα.
Παναγιώτης Φύττας (ΠΕΟ2) , Πίππας Αχιλλέας (ΠΕΟ3)
3ο ΓΕΛ ΠΥΡΓΟΥ Pierre de Coubertin

Τα δημοτικά τραγούδια είναι προφορικά δημιουργήματα του λαού , τα οποία είναι διαχρονικά και μεταβιβάζονται από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά. Αυτά ικανοποιούν την ανάγκη του ανθρώπου και κάθε λαού για έκφραση της ψυχοσύνθεσης, των δεινών και των χαρών του. Είναι αλήθεια πως η δημοτική ποίηση είναι ιδιαίτερα έντονη στον γεωπολιτικό χώρο των Βαλκανίων ,στη χώρα μας και στην περιοχή μας ειδικότερα. Στην Ηλεία ,τα δημοτικά τραγούδια έχουν μία αρκετά μεγάλη θεματολογία και ένα ευρύ πεδίο έκφρασης. Αναφέρονται στα ποτάμια της, τα γιοφύρια , τους νερόμυλους αλλά και στην ιστορία της, την επανάσταση του 1821 με τους ήρωές της και τη συμβολή της στον κοινό αγώνα. Αναφέρονται στους κλέφτες που αγέρωχα στέκονται απέναντι στον Τούρκο .Έχομε και πολλά δημοτικά τραγούδια της περιοχής μας που παρακολουθούν την καθημερινή βιοπάλη των Ηλείων, τους ακολουθούν στη ζωή τους, αντικατοπτρίζουν τα συναισθήματά τους ,είτε ευχάριστα είτε δυσάρεστα. Αναφέρονται επίσης σε επαγγέλματα που τώρα ίσως έχουν χαθεί και αποτελούν εν τέλει μία θαυμάσια αποτύπωση της γεωγραφίας, της ιστορίας και της κοινωνικής ζωής της περιοχής μας σχεδόν πλήρης. Η εργασία μας δίνει έμφαση σε δημοτικά τραγούδια που αναδεικνύουν σημαντικές πτυχές της ιστορίας του τόπου και προσπαθεί, παρά τους προφανείς περιορισμούς , να παρουσιάσει τη στενή σχέση και αλληλεπίδραση της δημοτικής έκφρασης του λαού μας με την ίδια τη ζωή και την εξέλιξή της στο πέρασμα των χρόνων λειτουργώντας ως μία αυθεντική και πάλλουσα από ζωή καταγραφή της.

Μαχαλάδες της Κομοτηνής την περίοδο της Οθωμανικής αυτοκρατορίας

Γιαντούρη Αποστολία, Δημητρού Σοφία, Δογραματζή Μαρία, Ηλιοπούλου Ελένη, Μοσχάκη Χριστίνα, Νικολάου Στέργιος, Παπαδοπούλου Ελευθερία, Παπάζογλου Κυριακή, Πασσάδη Άννα Μαρία, Πούλιου Χριστίνα, Στρόφαλη Ευστρατία Μαρία, Τσαρτσάλη Δήμητρα Μιχαηλία.

Τσαρδακλής Αθανάσιος ΠΕ 02, Χατζηγιαννάκη Ελένη ΠΕ 02

Σχολείο: 3ο Πειραματικό ΓΕΛ Κομοτηνής

Η Κομοτηνή αποτελεί μωσαϊκό πολιτισμών, θρησκειών και ανθρώπων ευρύτερα. Οι ομάδες αυτές συζούνε αρμονικά αιώνες τώρα, αλληλεπιδρούνε και ακολουθούν διαφορετικούς τρόπους ζωής, συνήθειες και παραδόσεις. Στόχος της εργασίας είναι η ανάδειξη των συνοικιών της πόλης, μόνο των μειονοτικών Τούρκων, κατά την περίοδο της οθωμανικής αυτοκρατορίας και συγκεκριμένα την περίοδο 1361-1912 όπως αυτή ορίζεται σύμφωνα με τη βιβλιογραφία. Τα όρια κατοίκησης και η χωρική ανάπτυξη των μαχαλάδων θα μας απασχολήσουν έντονα. Η μελέτη αυτή αισιοδοξεί να συμβάλει στην διάσωση της μνήμης αλλά και στην κατανόηση της πολεοδομικής οργάνωσης των μαχαλάδων.

Η Κομοτηνή μέσα από τους στίχους σύγχρονων ελληνικών τραγουδιών.

Μαρίνου Μαρία, Καϊκα Χριστίνα, Μερκουρίδου Πολυχρονία, Μολλά Ανδρονίκη, Δερματά Αναστασία, Βαμβακά Αικατερίνη, Πούλιου Χριστίνα, Κωστοπούλου Ευαγγελία, Τσιλιγκίρη Γεωργία, Νικολάου Στέργιος, Τερζόπουλος Κωνσταντίνος, Τζελίδης Εμμανουήλ, Παντελής Ευστράτιος.

Παιδαράκη Κυριακίτσα ΠΕ02, Μαυρίδου Σταυρούλα ΠΕ02,

3ο Πειραματικό ΓΕΛ Κομοτηνής

Θέμα της εργασίας αυτής αποτελεί η παρουσίαση της όψης της Κομοτηνής στα τέλη του 20ού και στις αρχές του 21ου αιώνα μέσα από τους στίχους σύγχρονων ελληνικών τραγουδιών. Η Κομοτηνή είναι μια πόλη που ενέπνευσε αρκετούς δημιουργούς της ελληνικής μουσικής, γι' αυτό και αναφέρεται σε πολλά τραγούδια. Αρκετά από αυτά έχουν ως κύριο θέμα και τίτλο την πόλη της Κομοτηνής, ενώ σε πολλά άλλα έχουμε απλές αναφορές στην πρωτεύουσα του Νομού Ροδόπης. Οι μαθητές αναζήτησαν τους δίσκους στους οποίους συμπεριλαμβάνονται τραγούδια με στίχους που αναφέρονται στην Κομοτηνή, άκουσαν τα τραγούδια και συνέθεσαν το σκηνικό της ζωής στην πόλη μας, από το κλίμα μέχρι τις συνήθειες και τον τρόπο ζωής των απλών ανθρώπων.

Γνωστοί ερμηνευτές και άνθρωποι της μουσικής, όπως ο «δικός μας» Θανάσης Γκαϊφύλλιας, ο Γιώργος Νταλάρας, ο Μίλτος Πασχαλίδης, η Ελένη Βιτάλη, ο Χρίστος Χατζόπουλος, ο Θοδωρής Ξυδιάς, ο Λάκης Λαζόπουλος και η Στέλλα Φαρμάκη (στίχοι: Σοφία Μενεσελίδου, μουσική: Γιώργος Εφραιμίδης) μας συντρόφεψαν μελωδικά σε αυτό το μουσικό ταξίδι γνωριμίας του τόπου μας. Τελευταίο παρουσιάζεται το τραγούδι που γράφτηκε από την Σοφία Μενεσελίδου και μελοποιήθηκε από τον Γιώργο Εφραιμίδη ειδικά για τους μαθητές του σχολείου μας ως ανταμοιβή για την ενασχόλησή τους με την πόλη τους.

Το Ρεμπέτικο τραγούδι, τοπόσημο στο Ίλιον.

Αθανασά Μαρία Κωνσταντίνα, Αθανασοπούλου Άννα-Γαλήνη, Βάγια Ηλέκτρα, Καγιά Σουέλα, Καπενέκη Ελένη, Κολόμβου Ευθυμία-Αργυρώ, Κουρή Μαρία-Αθανασία, Λέσσης Δημήτριος, Λυμπεροπούλου Αγγελική, Νασούλας Τηλέμαχος, Νικολακόπουλος Μιχαήλ.

Ονόματα συντονιστών καθηγητριών:

Ζιάννη Κοντονή Φωτεινή ΠΕ03 Πιτρόπου Κατερίνα ΠΕ02 Μορφοπούλου Βασιλική ΠΕ02

3ο Πρότυπο Λύκειο Ιλίου

Με την ονομασία ρεμπέτικο τραγούδι γίνεται ευρύτερα γνωστό το αστικό λαϊκό τραγούδι που γεννιέται στα τέλη του 19ου αιώνα μέσα από τις εμπειρίες και τα ακούσματα του περιθωρίου των κατώτερων τάξεων. Οι οικονομικά ασθενέστεροι πληθυσμοί της ελληνικής υπαίθρου συνωστίζονται στις νεοσυσταθείσες πόλεις κουβαλώντας την ιδιαιτερότητά τους. Οι Μικρασιάτες φέρνουν τον πολιτισμό τους, την γλώσσα τους, την ελληνική, την ελληνική «μαγκιά», τα ακούσματα των αμανέδων, το Σμυρναίικο μινόρε. Οι νεοσυσταθείσες πόλεις λειτουργούν σαν χωνευτήρι πολιτιστικό, καλλιτεχνικό και οικονομικό. Οι νέες πολιτιστικές ταυτότητες πρέπει να απευθύνονται στο σύνολο.

Η σύγχρονη ιστορία της πόλης του Ιλίου ξεκινά με την ίδρυση του οικισμού «Ίλιον Τρωάς», το Μάρτιο του 1858. Τα πρώτα χρόνια της κοινότητας η πλήρης αναδιοργάνωση, η αντιμετώπιση των πολλών προβλημάτων της περιοχής, αλλά τα πενιχρά οικονομικά των κατοίκων βρίσκουν διέξοδο στο μάγκικο τραγούδι. Ο κάθε μάγκας διαθέτει εκτός από την προσωπική του συμμορία και τον προσωπικό του μουσικό, τον ρεμπέτη. Στα ιδιαίτερα στέκια τους γύρω από τον ναργιλέ θα συνθέσουν συνοδεία μπουζουκιού, μπαγλαμά και τζουρά, τα λαϊκά τραγούδια, που αντανακλούν την σκληρή κοινωνική πραγματικότητα της εποχής, την αποπνικτική ατμόσφαιρα της φάμπρικας, την υγρασία των υπογείων, του ανεκπλήρωτου έρωτα, τους πόθους, τα πάθη, τα βάσανα και τους καημούς. Ο ποταμός Κηφισός, το «Αθηναϊκό Μάντσεστερ» όπως το αποκάλεσαν νεότεροι ιστορικοί, το φυσικό σύνορο του Ιλίου με την Αθήνα, όπου στην βιομηχανική ζώνη κατά μήκος του, η Ελλάδα βρίσκει δουλειά και στα εύφορα εδάφη του καλλιεργεί, εισχωρεί το τραγούδι σε όλες τις κοινωνικές τάξεις ξεπερνώντας τα όρια του τεκέ. Γίνεται το δημοφιλές και αντιπροσωπευτικό τραγούδι στα ταλαιπωρημένα κοινωνικά στρώματα των μικροαστών, αλλά θα κερδίσει και τους μεγαλοαστούς Λιοσότες. Το Ίλιον, η εργατική συνοικία, η πόλη των προσδοκιών, γίνεται στίχος στα χείλη των ρεμπετών. Το ρεμπέτικο τραγούδι λειτουργεί ως film score στην ταινία μικρού μήκους που έχει σαν θέμα της την πλημμύρα.

Η φονική πλημμύρα του 1961 στο Ίλιον. Η ιστορία μιας πληγείσας οικογένειας σε γραφική νουβέλα ψηφιακά αφηγούμενη.

Νίκα Ηλέκτρα, Παπουτσή Νάντια, Πάστρας Διονύσης Θεοχάρης, Σιάνη Νίκη, Σκιαδάς Έκτωρ, Σπυρόπουλος Μάριος, Στρογγυλού Εβιάνα, Σωτηροπούλου Ανθούλα, Τόλη Ηλέκτρα, Τριαντή Γωγώ, Χασανέα Ευπραξία, Χατζηπαναγιώτου Δήμητρα, Χριστοδούλου Σπύρος

Επιβλέπουσα: Μορφοπούλου Βασιλική , ΠΕ 02

3ο Πρότυπο Λύκειο Ιλίου

Τη νύχτα μεταξύ της 5ης και 6ης Νοεμβρίου του 1961, μια νεροποντή εντάσεως και διάρκειας ανάλογης της θεομηνείας που είχε σημειωθεί το 1935 στην επικράτεια , πλήττει αυτή τη φορά τις περιοχές του Ιλίου , Μπουρναζίου και Μοσχάτου προκαλώντας εκτός από ανεπανόρθωτες υλικές ζημίες, το θάνατο οικόσιτων ζώων και κατοίκων των περιοχών που παρασύρθηκαν από τα ορμητικά νερά. Ακολουθώντας το ρεύμα της αστικοποίησης, η φονική πλημμύρα ανέδειξε στις ατάκτως δομημένες δυτικές συνοικίες της Αθήνας, ότι ρέματα και ποτάμια εξακολουθούν να επιθυμούν την εκτόνωσή τους μολονότι, με κτίρια , οικίες και δρόμους, είχαν αυτά επιχωματωθεί . Κατόπιν ενδελεχούς έρευνας των τότε πληγέντων σημείων, οι μαθητές επικαιροποιούν τα συμβάντα, αναζητούν τις μαρτυρίες οικείων των θυμάτων και αποτυπώνουν με μορφή γραφικής νουβέλας τις ψυχοκοινωνικές επιπτώσεις που είχε η φονική πλημμύρα του 1961 στις ψυχές των κατοίκων της πόλης τους. Ενεργοποιώντας την πολιτειότητά τους, ενδυναμώνουν τις προτροπές για πρόληψη που πρέπει η πόλη τους να επιδείξει απέναντι στις εκάστοτε στάσεις της φύσης.

Ιχνηλατώντας την φονική πλημμύρα του 1961: Όταν το παρελθόν συνομιλεί με το παρόν.

Αθανασά Μαρία Κωνσταντίνα Λέσσης Δημήτρης Βάγια Ηλέκτρα Νασούλας Τηλέμαχος Γεωργόπουλος Αχιλλέας Ζήσης Γιώργος Καπενέκη Ελένη Καγιά Σουέλα Ναταλία Αθανασοπούλου Άννα Νικολακόπουλος Μιχαήλ Λυμπεροπούλου Αγγελική Κολόμβου Ευθυμία Αργυρώ Μπαΐρακτάρη Αφροδίτη Κουρή Μαρία Αθανασία Κουσβανή Μαρία Καστανιώτη Νικολέττα

Συντονιστές καθηγητές

Πιτρόπου Αικατερίνη (ΠΕ02)

3Ο Πρότυπο Λύκειο Ιλίου

Την νύχτα της 5ης προς 6ης Νοεμβρίου του 1961 η πολύωρη νεροποντή που έπληξε την Αθήνα άφησε πίσω της ανθρώπινα θύματα, κουφάρια πνιγμένων οικόσιτων ζώων, πλημμυρισμένα σπίτια και καταστήματα, αλλά και ανθρώπους έβλεπαν τους κόπους τους να παρασύρονται μαζί με τα ορμητικά νερά των παραπόταμων που υπερχείλισαν και συνενώθηκαν στην πλατεία Μπουρναζίου, στα σύνορα του δήμου Ιλίου με το Περιστέρι. Τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων της εποχής αποτυπώνουν το μέγεθος της καταστροφής, ενώ εικόνα αντιπροσωπευτική δίνει και το ρεπορτάζ της Κρατικής Τηλεόρασης, το οποίο, όμως, δεν παραλείπει να τονίσει την «ετοιμότητα του κρατικού μηχανισμού» να αποκαταστήσει τους πληγέντες, φροντίζοντας για την ανώδυνη επάνοδό τους στην κανονικότητα. Εξήντα τρία χρόνια μετά, η πρόσφατη καταστροφική πλημμύρα στη Θεσσαλία ανέσυρε μνήμες του παρελθόντος αποδεικνύοντας την σπειροειδή εξέλιξη της ιστορίας και την επαναληψιμότητά της. Η τραγική ομοιότητα παρελθόντος και παρόντος κινητοποίησε μία 16μελή ομάδα μαθητών της Α΄ τάξης του Πρότυπου Λυκείου Ιλίου, να αναζητήσει το διαθέσιμο υλικό για την πλημμύρα του 1961, αξιοποιώντας προφορικές μαρτυρίες επιζώντων, επιστημονικές μελέτες και υλικά κατάλοιπα και να χαρτογραφήσει με επιτόπια έρευνα την περιοχή όπου συσσωρεύτηκε ο μεγαλύτερος όγκος νερού. Τα πορίσματα της έρευνας προσφέραν το υλικό για τη συγγραφή σεναρίου με στόχο την ανάδειξη της συγχρονικής και διαχρονικής διάστασης του συγκεκριμένου ιστορικού γεγονότος Τελικό στάδιο του εγχειρήματος είναι η κινηματογραφική απόδοση του σεναρίου και η μουσική του επένδυση με τραγούδια εμπνευσμένα από το Ίλιον, τα οποία θα σταχυολογηθούν από το αντίστοιχο ερευνητικό project της κ. Ζιάννη.

«Με το φακό του δραμινού δημοσιογράφου»

Αβραμίδου Βασιλική, Μαυροσαββίδου Ειρήνη, Μιχαηλίδου Γεωργία, Παναγιωτίδου Ελένη, Παχατουρίδης Ιάκωβος, Πάσχος Πέτρος, Πιλαφίδης Δημήτριος, Σλάβοβα Λαρίσα, Σούσκα Κωνσταντίνα, Ταχυρίδου Πασχαλία, Τσακπινίδου Αλεξάνδρα, Τσιπίδου Κατερίνα, Τσιφτσής Εμμανουήλ, Φουρλής Κωνσταντίνος

Επιβλέποντες: Χρυσομαλλίδης Γρηγόριος ΠΕ86, Σκαπέτης Γεώργιος ΠΕ86, Καρολίδου Σοφία ΠΕ02

4ο Γενικό Λύκειο Δράμας

Η παρούσα εργασία πραγματοποιείται στο πλαίσιο των Προγραμμάτων Σχολικών Δραστηριοτήτων πολιτιστικού θέματος της ΔΔΕ Δράμας και του Πανελλαδικού Μαθητικού Υβριδικού Συνεδρίου Τοπικής Ιστορίας με τίτλο «Έλα να σου γνωρίσω τον τόπο μου» που διοργανώνεται από το Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Πατρών. Στόχος της εργασίας είναι η απόκτηση γνώσεων τοπικής ιστορίας από τους μαθητές και τις μαθήτριες του 4ου ΓΕΛ Δράμας, η ενίσχυση της τοπικής συλλογικής μνήμης και η προβολή της τοπικής ιστορίας της Δράμας στο πανελλήνιο. Η ιστορία της Δράμας έχει τις ρίζες της στην παλαιολιθική εποχή. Το πέρασμα των αιώνων άφησε πλούσια κληρονομία σε αρχαιολογικά ευρήματα και μνημεία. Στην ανακοίνωση θα παρουσιαστούν αρχαιολογικά ευρήματα όλων των ιστορικών περιόδων, το Τέμενος Σαντιρβάν από την οθωμανική Δράμα, οι Καπναποθήκες και το Μαρμάρινο Σπίτι από την εποχή του εμπορίου του καπνού της πόλης. Η μεθοδολογία υλοποίησης του προγράμματος περιλαμβάνει βιβλιογραφική έρευνα, επιτόπιες διδακτικές επισκέψεις, συνεργασία με τοπικούς φορείς και ενέργειες διάχυσης των αποτελεσμάτων. Η παρουσίαση αναμένεται να αποτελέσει έναυσμα για την προβολή της ιστορικής αξίας των αρχαιολογικών μνημείων και των κτηρίων μιας πόλης που η ιστορία της είναι λίγο γνωστή στην εκπαιδευτική κοινότητα και στο πανελλήνιο.

Από τα δρώμενα του Διονύσου, στα «Μπαμπούγερα», στο «Μπάμπιντεν» και στους «Αράπηδες» της Δράμας

Ανθοπούλου Μαρία, Αντωνίου Ανδρονίκη, Βουδούρης Παναγιώτης, Γιαγκοζίδου Κωνσταντίνα, Γιάντσιου Μαργαρίτα, Δέλτσιος Χρήστος, Ζαχαριάδου Χριστίνα, Ιωαννίδου Ευστρατία, Καβάτου Μαρία, Κάλφα Ευαγγελία, Κιοσσέ Πασχαλία, Κιοσσές Ανδρέας, Λαμπριανίδου Βασιλική, Μαρκοπούλου Αναστασία, Όλακλης Άγγελος, Ορφανίδου Παρασκευή, Παρασίδου Σταυρούλα, Πετσάνη Γεωργία, Σαββίδου Δήμητρα, Σιαμίδης Ηρακλής, Σταυρίδη Δέσποινα, Τσενεκίδου Ελευθερία, Τσερώνη Αθανασία, Τσιάτρα Μαριάννα, Τσολακίδου Ελένη

Επιβλέποντες: Χαρακόπουλος Χρήστος ΠΕ02, Αντωνίου Ευαγγελία ΠΕ02, Σκαμπάλη Στυλιανή ΠΕ02

4ο Γενικό Λύκειο Δράμας

Η ιστορία της Δράμας συνδέεται από αρχαιοτάτων χρόνων με τη λατρεία του θεού Διονύσου. Διονυσιακά δρώμενα αναβιώνουν μέχρι και σήμερα σε διάφορα χωριά και κωμοπόλεις της Δράμας. Στόχος της παρούσας εργασίας είναι να γνωρίσουν οι μαθητές και οι μαθήτριες του 4ου Γενικού Λυκείου Δράμας τα διονυσιακά δρώμενα που λαμβάνουν χώρα 6-8 Ιανουαρίου στην επαρχία της Δράμας και να τα προβάλλουν στην ευρεία εκπαιδευτική κοινότητα. Πιο αναλυτικά, θα παρουσιαστούν τα δρώμενα των Μπαμπο(ύ)γερων που διεξάγονται στο χωριό Καλή Βρύση, το έθιμο «Μπάμπιντεν» που πραγματοποιείται στην κωμόπολη Προσοτσάνη και οι «Αράπηδες», ένα έθιμο των Θεοφανείων που «ζωντανεύει» κάθε χρόνο στο χωριό Μοναστηράκι Δράμας. Θα παρουσιαστούν, επίσης, παρόμοια διονυσιακά έθιμα που αναβιώνουν στον Ξηροπόταμο, στον Βώλακα, στην Πετρούσα, στους Πύργους και στο Παγονέρι. Μέσου του μαθητικού συνεδρίου η ανακοίνωση αναμένεται να κάνει γνωστά τα διονυσιακά έθιμα της Δράμας στην ευρύτερη εκπαιδευτική κοινότητα και να καταστήσει τα παραπάνω χωριά τουριστικό προορισμό τις ημέρες των Θεοφανείων.

Τοπόσημα προσφυγιάς στην Καλαμαριά

Ανδρέου Γαβριήλ, Αργυροπούλου Βασιλική, Αριστοτελίδου Βασιλική, Γαργάνη Ναταλία, Γούναρη Φωτεινή, Ευθυμίου Πέτρος, Θεοδωρόπουλος Ηλίας, Κάκος Ευάγγελος, Καλλινικίδου Κωνσταντίνα, Καλλινικίδου Μάρθα, Κεραμιδά Μαίρη, Λιόλιος Σωτήρης, Μπαλτά Κατερίνα, Μπασιά Ιωάννα, Ντέντα Χριστίνα, Παπανικολάου Γιάννης και Σαββού Σοφία

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Γιαζκουλίδου Τατιανή, ΠΕ02

Σχολείο: 4ο Γελ Καλαμαριάς

Η περιοχή της Καλαμαριάς έχει πανάρχαια ιστορία. Συγκεκριμένα, στο ακρωτήριο της Καλαμαριάς, το Καραμπουρνάκι, οι αρχαιολογικές ανασκαφές επιβεβαίωσαν την ύπαρξη ενός προϊστορικού οικισμού, ο οποίος γνώρισε μεγάλη ακμή τον 5ο π.Χ. αιώνα, αφού από τα ευρήματα αποδείχθηκε η επικοινωνία του με τον Μυκηναϊκό πολιτισμό, την Αττική, την Ιωνία και τα νησιά του Αιγαίου. Το τοπωνύμιο Καλαμαριά πρωτοεμφανίζεται το 1083 σε έγγραφο της Μονής Ξενοφώντος του Αγίου Όρους και αναφέρεται στη νοτιοανατολική πλευρά της Θεσσαλονίκης. Αυτή η ονομασία πιθανόν να προήλθε από παράφραση του όρου «Καλή μεριά», εξαιτίας της πλούσιας βλάστησης, των εύφορων αγρών, των πολλών καρποφόρων δέντρων, των αμπελώνων και των λουλουδιών που είχε τότε. Η Καλαμαριά ιδρύθηκε το 1922 ως οικισμός του Δήμου Θεσσαλονίκης και σήμερα ο πληθυσμός της ξεπερνά τους 110.000 κατοίκους. Μετά τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922 η Καλαμαριά υποδέχθηκε μεγάλο αριθμό προσφύγων και έτσι έγινε ο πολυπληθέστερος προσφυγικός συνοικισμός, μια πραγματική προσφυγομάνα.

Ορμώμενοι από αυτόν τον χαρακτηρισμό και θέλοντας να εξοικειωθούν οι μαθητές/τριες του σχολείου μας με τον τόπο διαμονής τους και με την ιστορία που «κρύβουν» τα μνημεία αποφασίσαμε να περιηγηθούμε στα μνημεία του προσφυγικού ελληνισμού που υπάρχουν στην περιοχή και συγκεκριμένα 1) στην εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, όπου εντός του ναού υπάρχει ο πολυέλαιος που έφεραν μαζί τους οι πρόσφυγες από το Καρς της ανατολικής Τουρκίας ενώ στο προαύλιο υπάρχουν πλάκες με τοπωνύμια χαμένων πατρίδων 2) στο μνημείο Μικρασιατικού Ελληνισμού που ανεγέρθηκε με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Προσφύγων Μικρασιατών Νέας Κρήνης «Η Αγία Παρασκευή» και το οποίο δεσπόζει στην παραλία ,ακριβώς στο σημείο όπου έφταναν εξαντλημένοι οι Μικρασιάτες πρόσφυγες, και 3) στην τοποθεσία που βρίσκεται σήμερα η πλαζ της Αρετσούς, όπου λειτούργησε το 1922 το Απολυμαντήριο (Δημόσιο Λοιμοκαθαρτήριο), ο πρώτος χώρος υποδοχής μόλις έφταναν στην ακτή οι πρόσφυγες. Θα συνδράμουν το έργο μας το Ιστορικό Αρχείο Προσφυγικού Ελληνισμού, Πολιτιστικοί Σύλλογοι της Καλαμαριάς και λογοτέχνες με προσφυγική καταγωγή.

Ραμοβούνι, η γέννηση ενός επαναστάτη-ηγέτη

Λαμπροπούλου Αγγελική, Πολιτόπουλος Ορέστης, Στυλιανόπουλος Παναγιώτης,
Τζώρτζη- Πάλλη Ιωάννα, Τσόλκα Κωνσταντίνα, Χάντζου Λένα
Πανομήτρου Ευγενία ΠΕ02
4ο Γενικό Λύκειο Καλαμάτας

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης του Κωνσταντίνου και της Γεωργίτσας Κωτσάκη γεννήθηκε «εις τα 1770, Απριλίου 3, την Δευτέραν της Λαμπρής... εις ένα βουνό, εις ένα δέντρο αποκάτω, εις την παλαιάν Μεσσηνίαν, ονομαζόμενον Ραμαβούνι», όπως αναφέρει ο ίδιος στα Απομνημονεύματά του. Το Ραμοβούνι είναι ένα μικρό βουνό κοντά στο χωριό Μίλα και στο Βασιλικό Μεσσηνίας, και το όνομα του προήλθε από παραφθορά της λέξης Ρωμιοβούνι, που υποδήλωνε ότι σε αυτό κατοικούσαν μόνο Έλληνες.

Η γέννηση του Θεόδωρου ήρθε σε εποχή που ο Μοριάς ήταν ανάστατος εξαιτίας των «Ορλωφικών». Η οικογένεια Κολοκοτρώνη συμμετείχε στα «Ορλωφικά». Ο πατέρας του Κωνσταντής είχε ανοίξει σκληρό πόλεμο με τους Τούρκους. Για αυτό, η μητέρα του, κυνηγημένη βρέθηκε στο Ραμοβούνι μαζί με άλλους επαναστάτες, προσπαθώντας να ξεφύγει την καταδίωξη των Τούρκων, την έπιασαν όμως οι πόνοι της γέννας και γέννησε κάτω από ένα δέντρο. Σύμφωνα με τοπικές μαρτυρίες, έπλυνε το νεογέννητο στα νερά μιας κοντινής πηγής και το ακούμπησε σε μια μεγάλη πέτρα, που ακόμη υπάρχει στο σημείο. Οι ντόπιοι υποστηρίζουν πως μέχρι και σήμερα τα νερά αυτής της πηγής είναι πεντακάθαρα και δεν σταματούν να ρέουν από τότε.

Σήμερα, στον χώρο που γεννήθηκε ο Κολοκοτρώνης υπάρχει ένα επιβλητικό άγαλμα που τον παρουσιάζει έφιππο με ένα σπαθί στο χέρι. Το άγαλμα είναι έργο του γλύπτη Ευστάθιου Λεοντή. Τοποθετήθηκε στο Ραμοβούνι στις 16 Αυγούστου 2007, με πρωτοβουλία του Συλλόγου Πελοποννησίων Θεσσαλονίκης, «Ο Κολοκοτρώνης» ως ελάχιστος φόρος τιμής για την ανεκτίμητη παρακαταθήκη που μας άφησε ο θρυλικός Γέρος του Μοριά. Την επέτειο της γέννησης του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, τιμούν με εορτή στο Ραμοβούνι ο Δήμος Οιχαλίας και η Περιφέρεια Πελοποννήσου. Επίσης, στον χώρο αυτό διεξάγεται κάθε χρόνο από το 2006 το "Αντάμωμα των απανταχού Πελοποννησίων".

Κάστρο Καπετανάκηδων, η αετοφωλιά των Μανιατών

Λαμπροπούλου Αγγελική, Πολιτόπουλος Ορέστης, Στυλιανόπουλος Παναγιώτης,
Τζώρτζη- Πάλλη Ιωάννα, Τσόλκα Κωνσταντίνα, Χάντζου Λένα
Πανομήτρου Ευγενία ΠΕ02
4ο Γενικό Λύκειο Καλαμάτας

Ο Πύργος των Καπετανάκηδων, γνωστός και ως Κάστρο των Καπετανάκηδων, δεσπόζει στην κορυφή ενός λόφου, το επονομαζόμενο Πετροβούνι, στο χωριό Χαραυγή κοντά στα Σωτηριάνικα. Είναι το σύνορο της Μάνης με τη Μεσσηνία. Οι Καπετανάκηδες ήταν μεγάλη και ισχυρή οικογένεια. Ένας από αυτούς ο Γεωργάκης Καπετανάκης έχτισε τον Πύργο μια εικοσαετία πριν την επανάσταση του 1821.

Το κάστρο αυτό αποτέλεσε το καταφύγιο για πολλούς σημαντικούς αγωνιστές γύρω στο 1800 και κατά τον κατατρεγμό των κλεφτών του 1805. Έγινε στρατηγείο των καπεταναίων της Μάνης αλλά και του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, όταν ο Ιμπραήμ το Μάιο του 1825, αφού κατέλαβε την Καλαμάτα, επιχειρούσε να καταλάβει τον Αλμυρό. Το 1826, κατά τη Μάχη της Βέργας, το Πετροβούνι των Καπετανάκηδων έγινε ένα από τα κέντρα ανεφοδιασμού των υπερασπιστών της.

Το οχυρό συγκρότημα έχει σχήμα τραπέζιο και περιβάλλεται από κυκλικούς πυργίσκους. Η είσοδος με τοξωτή πύλη είναι από τα ανατολικά. Στα δεξιά υπάρχει ο κυρίως πύργος με πανοραμική θέα. Στα αριστερά υπάρχει ένας χαμηλότερος κυκλικός πύργος και δίπλα από αυτόν το εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία, ο ιδιωτικός ναός της οικογένειας. Βόρεια και δυτικά υπήρχαν τα κτίσματα των κατοικιών, καθώς και των αποθηκευτικών και βοηθητικών χώρων. Ο οχυρωμένος περίβολος έχει πάνω από 100 πολεμίστρες, ενώ στις τρεις γωνίες υπάρχουν αμυντικοί πύργοι. Για την ύδρευση του συγκροτήματος υπήρχαν δεξαμενές στον κεντρικό περίβολο όπου συγκεντρωνόταν το βρόχινο νερό.

Το συγκρότημα στο σύνολό του σώζεται σε πολύ καλή κατάσταση και αποτελεί ένα από τα ομορφότερα ιστορικά αξιοθέατα της περιοχής. Παρά την ερήμωσή του και τις φθορές από το χρόνο, στέκει αγέρωχο πάνω στο Πετροβούνι και με τους πύργους του ατενίζει την Καλαμάτα και τη Μάνη.

Πέτρος Θέμελης-Αρχαία Μεσσήνη: Μια σχέση ζωής

Αγγελόπουλος Κωνσταντίνος, Βάγγαλης Ιωάννης, Καργάκου Αγάπη, Καργάκου Λύδα, Κρητικάκης Ορέστης, Κρητικάκης Παναγιώτης, Μαρκάκης Σταύρος , Μελιγαλιώτη Ελπίδα, Νικητοπούλου Νεκταρία, Νταούλη Δέσποινα, Πανταζή Θάλεια, Σερεμετάκης Κωνσταντίνος, Σιφναίου Σοφία, Τσίτουρα Βασιλική

Βασιλική Πανταζή (ΠΕ05), Ευαγγελία Σιαχάλου (ΠΕ02), Νικόλαος Κοσμόπουλος (ΠΕ04)

4ο Γενικό Λύκειο Καλαμάτας

Η ενεργός συμμετοχή του σχολείου μας από το 2017 στο Σωματείο «Διάζωμα» στόχος του οποίου είναι η διαφύλαξη και ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων στην Ελλάδα, μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε από πολύ κοντά τον σπουδαίο αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Μεσσήνης και συγχρόνως να γνωρίσουμε τη μεγάλη προσωπικότητα του αρχαιολόγου Πέτρου Θέμελη ο οποίος με το έργο του ανέδειξε τον συγκεκριμένο χώρο.

Ο Πέτρος Θέμελης υπήρξε επί εξήντα περίπου χρόνια άοκνος ερευνητής πεδίου και μελετητής της αρχαιότητας με ευρεία θεματολογία. Έχοντας υπηρετήσει την επιστήμη του από πολλά αξιώματα, έχοντας ανασκάψει και αναδείξει πλήθος αρχαιολογικών θέσεων, έχοντας μυήσει στον χώρο της αρχαιολογίας πολλούς φοιτητές και φοιτήτριες, έχοντας παραγάγει ανεκτίμητο επιστημονικό έργο διεθνούς κύρους έκλεισε τον κύκλο της ζωής του στην Αρχαία Μεσσήνη, στην οποία ξεκίνησε πανεπιστημιακές ανασκαφές το 1986 και της οποίας διηύθυνε το ανασκαφικό – αναστηλωτικό έργο έως τον θάνατό του (27 Οκτωβρίου 2023).

Η Αρχαία Μεσσήνη ήταν ένας παραμελημένος με λιγοστά ευρήματα αρχαιολογικός χώρος όταν ο Πέτρος Θέμελης ανέλαβε την ανασκαφή της. Ιδρυμένη από τον Επαμεινώνδα το 369 π.Χ. κατοικήθηκε από τους Μεσσηνίους που, διωγμένοι από τους Σπαρτιάτες μετά τους Μεσσηνιακούς πολέμους, επέστρεψαν στον τόπο τους μετά από πρόσκληση του σπουδαίου Θηβαίου στρατηγού. Έκτοτε η πόλη υπήρξε σημαντικό πολιτιστικός πόλος της αρχαιότητας συνεχίζοντας να αποτελεί πολιτικό και πολιτιστικό κέντρο ακόμη και μετά την Ρωμαϊκή κατάκτηση. Στην διάρκεια των ανασκαφών η αρχαιολογική σκαπάνη του Θέμελη έφερε στο φως τα περισσότερα από τα μνημεία στα οποία αναφέρεται ο περιηγητής και γεωγράφος του 2ου μ. Χ. αιώνα Παυσανίας.

Η ομάδας μας, στο πλαίσιο της συμμετοχής της στο 2ο μαθητικό συνέδριο του Πειραματικού Λυκείου Πατρών, με βαθιά ευγνωμοσύνη για τον σπουδαίο αρχαιολόγο και σεβασμό για το αρχαιολογικό πάρκο της Μεσσήνης σκοπεύει να δημιουργήσει βίντεο με χρήση drone «συστήνοντας» στο μαθητικό κοινό τα μνημεία της πόλης και αναδεικνύοντας τη σχέση του μεγάλου αρχαιολόγου με τον ιστορικό χώρο της Αρχαίας Μεσσήνης.

ΜΙΑ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΔΙΟΝ

Γρηγορόπουλος Βασίλης, Δήμου Χρυσοβαλάντω, Ζητιρίδου Όλγα, Καναρίδου Κωνσταντίνα, Μπάλι Σάρα, Ντουλάκη Ζωή Άννα, Παπαδιονυσίου Αναστασία

Παντελιάδου Σεβαστή ΠΕ02,Τσιρώνη Σοφία ΠΕ06

4ο Γενικό Λύκειο Κατερίνης

Το Αρχαίο Δίον, τόπος ιστορικής σημασίας συμπεριλαμβάνει το ελληνιστικό θέατρο του Αρχαίου Δίου ,όπου και σήμερα φιλοξενούνται θεατρικές και μουσικές εκδηλώσεις το Καλοκαίρι, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ Ολύμπου. Εξω από το νοτιοανατολικό τμήμα της τειχισμένης πόλης του Δίου βρίσκονται τα Ιερά της Δήμητρας, του Ολυμπίου Διός, της Ίσιδας και του Διός Ύψίστου. Σε αυτά τα ιερά ανακαλύφθηκαν αρχαιολογικά ευρήματα που σήμερα εκτίθενται στο ομώνυμο Μουσείο . Εκτός από το ελληνιστικό θέατρο, εκεί στην περιοχή βρίσκεται το Ρωμαϊκό θέατρο και η Κοιμητηριακή Βασιλική . Η πόλη του Δίου προστατευόταν από έναν οχυρωματικό περίβολο.Η πρωϊμότερη φάση του χρονολογείται στην περίοδο της βασιλείας του Κασσάνδρου (305–298 π.χ.), όμως αργότερα καταστράφηκε. Το Δίο οχυρώθηκε ξανά περί τα μέσα του 3ου αι. μ.χ. . Έχει ανακαλυφθεί μεγάλο μέρος από το νότιο και ανατολικό τμήμα της πόλης. Η πόλη διαθέτει πολεοδομικό σχέδιο με δρόμους χαραγμένους ,οι οποίοι τέμνονται κάθετα μεταξύ τους, δημιουργώντας οικοδομικές νησίδες. Σε αυτές υπάρχουν ιδιωτικές κατοικίες, δημόσια κτίρια, καταστήματα και πολλά εργαστήρια. Στα νότια του χώρου βρίσκεται το συγκρότημα των Μεγάλων Θερμών, το οποίο περιλαμβάνει λουτρικές εγκαταστάσεις με ψηφιδωτά δάπεδα και έργα γλυπτικής, χώρους λατρείας, Ωδείο, καταστήματα και δημόσιες τουαλέτες. Οι οικίες που έχουν ανασκαφεί χρονολογούνται κατά τα τέλη του 2ου και αρχές του 3ου αι. και οικοδομήθηκαν από μια εύπορη ελίτ. Μεγάλα οικιστικά συγκροτήματα ,όπως του Εύβουλου, του Διονύσου, του Ζωσά,της Λήδας,της Αθηνάς,του Επιγένους χαρακτηρίζονται ιδιαιτερα πολυτελή, γιατί αποτελούσαν μέσο προβολής του κοινωνικού τους κύρους

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ: ΧΡΩΜΑΤΑ, ΓΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΥΡΩΔΙΕΣ

Συμμετέχοντες μαθητές: Μαρία Γαλανάκη, Κωνσταντίνα Γαλανάκη, Μαρία-Δάφνη Γιαννούλη, Μαριτίνα Τουτουδάκη

Επιβλέπουσα: Ιωάννα Καπή (ΠΕ 02)

Σχολείο: 4ο Γενικό Λύκειο Χανίων

Θέμα της εισήγησής μας είναι οι παραδοσιακές εκδοχές και η σύγχρονη απήχηση της κρητικής διατροφής. Εκκινώντας από μια ενδεικτική παρουσίαση των πιο χαρακτηριστικών αλμυρών και γλυκών πιάτων της κρητικής κουζίνας, θα επιχειρήσουμε να αναδείξουμε την ευρηματικότητα, τον πλούτο και τη γευστική ισορροπία του παραδοσιακού διατροφικού μοντέλου των Κρητικών.

Βασικά κριτήρια για την επιλογή των συνταγών που θα παρουσιάσουμε υπήρξαν η ποικιλία, η εποχικότητα και η εντοπιότητα των πρώτων υλών, ο βαθμός ευκολίας ή η δεξιοτεχνία που απαιτείται για την κάθε παρασκευή, η πρωτοτυπία και η γευστική αρτιότητα των πιάτων. Σκοπός μας είναι να δείξουμε ότι η κρητική διατροφή αποτελεί ένα από τα ισχυρότερα σύμβολα της ανθρωπογεωγραφίας και του υλικού πολιτισμού μας.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ: Η ΑΞΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ

Συμμετέχοντες μαθητές: Νεφέλη Δότσου, Νίκος Ζουριδάκης, Ιωάννα Λέκκα, Φένια Λεράκη, Κατερίνα Μαράκη

Επιβλέπουσα: Ιωάννα Καπή (ΠΕ 02)

Σχολείο: 4ο Γενικό Λύκειο Χανίων

Θέμα της εισήγησής μας είναι η διατροφική αξία του κρητικού μοντέλου διατροφής. Χρησιμοποιώντας σύγχρονες επιστημονικές πηγές, θα διερευνήσουμε τα τεκμηριωμένα οφέλη της κρητικής διατροφής για την υγεία των ανθρώπων. Θα εξετάσουμε, επίσης, τη σύνδεσή της με την πολιτισμική παράδοση του νησιού μας, αλλά και τη συμβολή της στην προαγωγή της βιωσιμότητας και στη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος της παραγωγής τροφής.

Στο πλαίσιο αυτό, θα αξιοποιήσουμε τις καθημερινές διατροφικές επιλογές και συνήθειες του άμεσου περιβάλλοντός μας, όπως αυτές αποτυπώθηκαν σε σχετικό ερωτηματολόγιο. Σκοπός μας είναι να δείξουμε πώς εντάσσεται η κρητική διατροφή στις σύγχρονες διατροφικές τάσεις και να υποστηρίξουμε τη διαχρονική αξία της για την υγεία και τη ζωή Κρητικών και μη.

Η ΥΦΑΝΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ ΔΟΚΙΜΕΣ ΤΗΣ ΣΤΟ 4Ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Ονόματα συγγραφέων- μαθητών : Ασδέρη Θεονύμφη , Καλογεράκη Μαρία , Κορόζη Ευαγγελία , Κοτρωνάκη Ηλιάνα , Παρασκάκη Σοφία , Προφητάκη Αθηνά, Τραχανατζή Λυδία , Τσιλιμιγκάκη Ιωάννα

Επιβλέπων/ ουσα: ΖΑΧΑΡΕΝΙΑ ΛΙΓΟΨΥΧΑΚΗ (ΠΕ 02)

Σχολείο: 4Ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Θέμα της εισήγησής μας είναι η μακραίωνη διαδρομή του μαγικού κόσμου της υφαντικής τέχνης στην πόλη μας και η ανάδειξη της ζωντάνιας της μέσα από έργα μικρών και μεγάλων καλλιτεχνών του τόπου.

Αρχικά θα εκθέσουμε το βασικό ανώνυμο και αναγκαίο εργαλείο της, την κατάλληλη επεξεργασία των αδιαμόρφωτων πρώτων υλών για τη δημιουργία υφασμάτων, τις αρχέγονες κινήσεις και ένα μέρος σχεδίων και πολυώνυμων έργων. Στη συνέχεια θα παρουσιάσουμε την ψυχοσυναισθηματική και οικονομική αξία κάθε έργου για τον/την δημιουργό και καταναλωτή του .

Επιπλέον θα εξετάσουμε μέσα από ένα σχετικό ερωτηματολόγιο και τη βιωματική εμπειρία μαθητριών στο σχολικό αργαστήρι, τις ανάγκες με τις οποίες ήταν άλλοτε συνυφασμένη και αν οι διαφοροποιημένες τρέχουσες επιβάλλουν την αναβίωσή της .

Μέσω της όμορφης αυτής επιστροφής προσδοκούμε να αναδείξουμε την ευδοκίμηση της επεξεργασίας γνήσιων τοπικών υφαντών με ποιοτικά χαρακτηριστικά , την εφαρμογή δοκιμασμένων τεχνικών προκειμένου μέσα από τις πολυποίκιλες σημερινές χρήσεις ο σύγχρονος άνθρωπος να διατηρήσει ένα πρότυπο ευημερίας και αυτάρκειας.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΒΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΜΠΟΔΕΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Ονόματα συγγραφέων- μαθητών :ΑσδέρηΘεονύμφη , Καλογεράκη Μαρία , Κορόζη Ευαγγελία , Κοτρωνάκη Ηλιάνα , Παρασκάκη Σοφία , Προφητάκη Αθηνά, Τραχανατζή Λυδία , Τσιλιμιγκάκη Ιωάννα

Επιβλέπων/ ουσα: ΖΑΧΑΡΕΝΙΑ ΛΙΓΟΨΥΧΑΚΗ (ΠΕ 02)

Σχολείο: 4Ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Θέμα της εισήγησής μας είναι η παρουσίαση δύο μορφών τέχνης της κρητικής οικοτεχνίας που έρχονται από τα βάθη του χρόνου : μιας ιδιαίτερα λησμονημένης ,της διαδικασίας παραγωγής φυσικών φυτικών χρωμάτων και της περισσότερο γνωστής της κομποδετικής ινών χωρίς κάποιο εργαλείο – με τη χρήση μόνο των δακτύλων.

Αρχικά, θα μελετήσουμε,μέσα από την ελάχιστη αρθρογραφία,την οικιακή βαφική , τις πρώτες ύλες στοιχείων της πλούσιας χλωρίδας της κρητικής- χανιώτικης φύσης σε κάθε εποχή. Με τη βοήθεια του παραπάνω υλικού θα οργανώσουμε σε στάδια εργαστήρια πρόσληψης ανεξίτηλων χρωμάτων σε φυσικό μαλλίκαι θα απολαύσουμε τα φυσικά φωτεινά και ζεστά χρώματά του που θα αξιοποιηθούν για υφαντική χρήση στο σχολικό αργαλειό μας.

Στη συνέχεια θα αναζητήσουμε μέσα από δείγμα πλούσιου τοπικού λαογραφικού υλικού την παγκόσμια ιστορία της κομποδετικής τέχνης ανιχνεύοντας τις λειτουργίες – συμβολισμούς της, τόσο στην αρχαιότητα όσο και στη σημερινή εποχή . Επιπλέον, θα επιχειρήσουμε τους δικούς μας πειραματισμούς με πανάρχαια δεσίματα αναπτύσσοντας την επιδεξιότητά μας.

Επιδίωξή μας είναι, πιστεύοντας στην ενοποιητική δύναμη των τεχνών, οι άνθρωποι να συνεργαστούν και μέσω των όμορφων ταξιδιών στον κόσμο των φυτικών χρωμάτωνκαι της διαπλοκής των νημάτων όλοι μας να αποτιμήσουμε την αξία της γνήσιας παραγωγής χειροποίητων έργων τοπικών υφαντικών βαφώνκαι δεμένων απολήξεών τους που ουδεμία σχέση έχουν με τα μαζικά παραγόμενα.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

(Παραδοσιακοί χοροί – μουσικά όργανα – μαντινάδες –κρητική παραδοσιακή ενδυμασία)

Συγγραφείς μαθητές : Μπινάκη Θεοδώρα , Ξυφανταράκη Αντωνία , Προφητάκη Αθηνά

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Αρχοντάκη Στεφανία ΠΕ02 Φιλολόγων

Σχολείο: 4ο Γενικό Λύκειο Χανίων

Στοιχεία της παράδοσης ενός λαού αποτελούν μεταξύ των άλλων η μουσική, τα μουσικά όργανα, τα τραγούδια , οι χοροί , η ενδυμασία κ.άλ. , η μελέτη των οποίων αναδεικνύει την πολιτισμική κληρονομιά του νησιού μας, της Κρήτης και πιο συγκεκριμένα, των Χανίων.

Ο χορός και η μουσική αποτελούν μέσα εξωτερίκευσης του εσωτερικού ψυχισμού των ανθρώπων, μια μορφή εξαγνισμού, κάθαρσης και απελευθέρωσής τους , ένα τρόπο εκτόνωσης από τα σύγχρονα προβλήματα.

Ιδιαίτερα ονομαστοί στην Κρήτη, από τη μινωική εποχή, ήταν οι τελετουργικοί κυκλικοί χοροί, κλειστοί και ανοιχτοί, που χορεύονταν κατά τη διάρκεια θυσίας γύρω από το βωμό ως απαραίτητα στοιχεία των θρησκευτικών τελετουργιών. Στη ζωντανή χορευτική παράδοση της Κρήτης περιλαμβάνονται είκοσι πέντε χοροί. Οι πιο διαδεδομένοι από αυτούς είναι: ο συρτός (χανιώτικος), η σούστα, ο σιγανός, ο μαλεβιζώτης και το πεντοζάλι.

Ξεχωριστή θέση στον Κρητικό πολιτισμό και τη μουσική παράδοση της Κρήτης, κατέχουν επίσης τα παραδοσιακά μουσικά όργανα, αλλά και οι «μαντινάδες» τα παραδοσιακά τραγούδια της Κρήτης. Οι ρίζες κάποιων μουσικών οργάνων στην Κρήτη χάνονται στα βάθη των αιώνων. Τα πιο γνωστά από αυτά είναι η αχλαδόσχημη Κρητική Λύρα, το Μαντολίνο, το Λαούτο, το Παραδοσιακό Βιολί, η Ασκομαντούρα, το Θιαμπόλι, το Μπουλγαρί και η βιολόλυρα.

Εκτός των παραπάνω, ακόμα και η ενδυμασία, η λεγόμενη «φορεσιά», τα «κεφαλοδεσίματα» κρύβουν τη δική τους μοναδική ιστορία.

Όλα αυτά διαμορφώνουν την πολιτιστική ταυτότητα των Κρητικών . Σκοπός μας είναι μέσα από την εισήγησή μας να σας κάνουμε κοινωνούς αυτού του σπουδαίου πολιτισμού.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Συγγραφείς μαθητές :Κοτρωνάκη Ηλιάνα, Παρασκάκη Σοφία, Προφητάκη Αθηνά

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Αρχοντάκη Στεφανία ΠΕ02 Φιλολόγων

Σχολείο: 4ο Γενικό Λύκειο Χανίων

Αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με κάποια από τα μνημεία της παλαιότερης αλλά και της σύγχρονης ιστορίας των Χανίων. Γιατί όπως είναι γνωστό, τα μνημεία ως στοιχείο πολιτισμού ενός τόπου αποτελούν απαραίτητη «κιβωτό μνήμης» και συμβάλλουν στη συγκρότηση της συλλογικότητας, με σκοπό την προώθηση μίας συγκεκριμένης θεώρησης του παρελθόντος αλλά και τη δημιουργία μνημονικών αναπαραστάσεων για τους νεότερους. Είναι γνωστό εξάλλου ότι τα μνημεία μπορούν να λογιστούν ως «κείμενα», με μία σημασία όχι μονοσήμαντη: όχι μόνο «κείνται», καταλαμβάνουν δηλαδή και ορίζουν το χώρο, αλλά και «αναγιγνώσκονται» ως φορείς αφηγήσεων για το παρελθόν και μηνυμάτων για το παρόν. ΄Ετσι τα παιδιά γνωρίζουν την ιστορία του τόπου τους βιωματικά , αλληλοεπιδρούν με αυτά και σέβονται τον πολιτισμό τους.

Η επιλογή των μνημείων έγινε από τους ίδιους τους μαθητές.

Επιλέχθηκαν ενδεικτικά μνημεία διαφορετικών εποχών, προκειμένου να γίνουν εμφανείς οι διαδοχικές επιρροές που δέχτηκαν τα Χανιά και ολόκληρο το νησί της Κρήτης από τους Αιγυπτίους, τους Ενετούς και τους Τούρκους μέχρι να ενωθούν με την Ελλάδα το 1913. Μέσω αυτών γίνεται εμφανής ο ρόλος που διαδραμάτισαν στην ιστορία της Ελλάδας ως κέντρο της Μεσογείου . Από τα παλιότερα μνημεία θα αναδειχθεί ο Αιγυπτιακός Φάρος και τα Νεώρια που δεσπόζουν στο παλιό λιμάνι των Χανίων και από τα νεότερα, το Άγαλμα της Ελευθερίας και το άγαλμα του Καγιαλέ στο Ακρωτήρι Χανίων , καθώς και η Δημοτική Αγορά που δεσπόζει στο κέντρο της πόλης.

Τα Τρίκαλα στο Πρώτο Μισό του 20ου Αιώνα: Μυθοπλασία και Πραγματικότητα

Γιαννή Μαρία Άννα, Γκίκα Ελένη, Γκιολέ Μελίνα, Δημόκας Αθανάσιος, Καραβασίλη Γεωργία Μαρία, Λαμπροπούλου Αικατερίνη, Μπέης Ιάσονας Παναγιώτης, Λαμπρογεώργος Αχιλλέας, Πανταζή Δανάη, Παπαναστασίου Αλκιβιάδης, Παπαχρήστου Μαρία, Ράπτης Αλέξανδρος, Ράπτης Βασίλειος, Σιακαβάρα Μαρία, Τσέργα Ευθαλία

Επιβλέποντες/ουσες εκπαιδευτικοί: Στεργιανή Ζήση, ΠΕ 02, Λουίζα Πουλιάνα, ΠΕ 06, Αθανάσιος Παπαδημητρίου, ΠΕ 02, Φωτεινή Κουβάτα, ΠΕ 02

Σχολείο: 4ο Πειραματικό ΓΕΛ Τρικάλων “Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης”

Στην παρούσα μελέτη ανιχνεύονται τα ιστορικά, κοινωνικά και τοπογραφικά στοιχεία της πόλης των Τρικάλων κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα μέσα από το μυθιστόρημα “Φεγγάρι στο νερό” της Τούλας Τίγκα, τα οποία αποτελούν τον φόντο της πλοκής του λογοτεχνικού έργου. Το στάδιο της ανίχνευσης ακολούθησε αυτό της ανάδειξης ιστορικών και πολιτισμικών αναφορών για τα Τρίκαλα και εν τέλει της διερεύνησής τους μέσα από τον τοπικό τύπο της εποχής, ιστορικά και λαογραφικά πονήματα και γενικότερα μελέτες που σκιαγραφούν τον χαρακτήρα της τότε τρικαλινής κοινωνίας. Τον αρχικό και βασικό οδηγό για το περιεχόμενο της ιστορικής και κοινωνικής μελέτης πάνω στην πόλη των Τρικάλων στην προαναφερθείσα εποχή τον δείχνει η ίδια η συγγραφέας μνημονεύοντας συγκεκριμένα μελετήματα, μέσω των οποίων σχηματοποίησε το υλικό του μυθιστορήματός της. Η εξέλιξη και η έκβαση του αγροτικού ζητήματος με τις ιδιαιτερότητές του στη Θεσσαλία και ειδικότερα στα Τρίκαλα, καθώς και η επίδρασή του στη ζωή των κατοίκων και στη διαμόρφωση της αστικοποίησής τους, είναι βασική σταθερά στην ύφανση της λογοτεχνικής ιστορίας. Από την άλλη, τα σημαντικά εθνικά γεγονότα, όπως ο ελληνοϊταλικός πόλεμος, η γερμανική κατοχή και οι αμέσως επόμενες πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα, δεν αφήνουν ανεπηρέαστη την τρικαλινή κοινωνία, όπως καθρεφτίζεται και στο μυθιστόρημα. Τα παραπάνω ιστορικά παραδείγματα ως συνδετικών κρίκων ανάμεσα στη λογοτεχνική και ιστορική πραγματικότητα ήταν και το εφαλτήριο για τον στοχασμό πάνω στο γενικότερο ερώτημα “Πώς φιλτράρεται η πραγματικότητα μέσα από τη μυθοπλασία;”.

Το Τρικαλινό Μυθιστόρημα μέσα από μια Μαθητική Ψηφιακή Αφήγηση

Γιαννή Μαρία Άννα, Γκίκα Ελένη, Γκιολέ Μελίνα, Δημόκας Αθανάσιος, Καραβασίλη Γεωργία Μαρία, Λαμπροπούλου Αικατερίνη, Μπέης Ιάσονας Παναγιώτης, Λαμπρογεώργος Αχιλλέας, Πανταζή Δανάη, Παπαναστασίου Αλκιβιάδης, Παπαχρήστου Μαρία, Ράπτης Αλέξανδρος, Ράπτης Βασίλειος, Σιακαβάρα Μαρία, Τσέργα Ευθαλία

Επιβλέποντες/ουσες εκπαιδευτικοί: Αθανάσιος Παπαδημητρίου, ΠΕ 02, Στεργιανή Ζήση, ΠΕ 02, Λουίζα Πουλιάνα, ΠΕ 06, Φωτεινή Κουβάτα, ΠΕ 02

Σχολείο: 4ο Πειραματικό ΓΕΛ Τρικάλων "Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης"

Μία από τις προκλήσεις στη μυθοπλασία είναι το γεφύρωμα παρόντος – παρελθόντος, ώστε η ιστορική πραγματικότητα να ενσωματωθεί στις βιωματικές εμπειρίες του αναγνώστη. Για τούτο και στην παρούσα εργασία επίκεντρο αποτελεί η βιωματική προσέγγιση του ιστορικού παρελθόντος από την πλευρά του σύγχρονου αναγνώστη μέσα από το μυθιστόρημα "Φεγγάρι στο νερό" της Τούλας Τίγκα, του οποίου η ιστορία "στήνεται" στα Τρίκαλα και ξεδιπλώνεται χρονικά από τις αρχές του 20ου αιώνα έως και τις αρχές της όγδοης δεκαετίας του. Οι σύγχρονοι αναγνώστες και αναγνώστριες, εν προκειμένω οι μαθητές και οι μαθήτριες, προβαίνουν στην ανασύνθεση της ιστορίας με όχημα την ψηφιακή αφήγηση και τις πολυτροπικές της δυνατότητες. Η πόλη των Τρικάλων, ως πραγματικό δεδομένο, αποτελεί στην ψηφιακή αφήγηση το στοιχείο που ενώνει το παρελθόν με το παρόν, άρα και το βασικό αξιοποιήσιμο στοιχείο στον πολυτροπικό μετασχηματισμό της ιστορίας. Ζητούμενα στην ψηφιακή αφήγηση είναι: α) το βίωμα των αλλαγών στην όψη της πόλης – έντονων στο πέρασμα ενός και παραπάνω αιώνα – οι οποίες αναδεικνύουν και σημαντικές ιστορικές στιγμές και μεταβάσεις, β) ο μετσχηματισμός της μυθιστορηματικής ύλης, ο οποίος καθοδηγείται από τον αναστοχασμό των αναγνωστών και του διαλόγου τους με τους ήρωες της ιστορίας. Σε αυτόν τον καμβά των αλλαγών μετασχηματίζεται και η πλοκή του τρικαλινού αυτού μυθιστορήματος. Το παρόν εγχείρημα είναι η συνέχεια και απόληξη της μελέτης πάνω στη διαδικασία της δημιουργίας του μυθιστορήματος, με κεντρικό άξονα το φιλτράρισμα της ιστορικής πραγματικότητας των Τρικάλων – από τις αρχές του 20ου αιώνα έως και τις αρχές της δεκαετίας του '80 – μέσα από τη μυθοπλασία.

Θεσσαλών γη: από τον Μαρίνο Αντύπα στην εξέγερση του Κιλελέρ

Αβδανά Βασιλεία, Αραμπατζή Ελένη-Γεωργία, Βούσουρας Χριστόφορος, Γκουμπέτης Παναγιώτης, Γκουμπέτη Σωτηρία, Γκουνέλας Βασίλειος, Ζάχου Ελένη, Κακαρότζας Ζήσης, Καμπίσιος Απόστολος, Κατσέλου Αικατερίνη, Κυριακάκη Σταυρούλα, Λάμαρη Μαρία, Λιάπης Βάιος, Μανδηλά Βασιλική, Μήλια Νεκταρία, Μητράς Βασίλειος Μπατζηλιώτη Σταματία, Μίχα Χριστίνα-Ιωάννα, Μωραΐτου Ασημίνα, Παπαϊωάννου Παντελίνα, Παπαϊωάννου Δημήτριος, Περεντίδη Αικατερίνη, Στάτου Μαρία, Σταυρουλάκη Λυδία, Τριανταφύλλου Γιώργος, Τσέκα Ρεγγίνα, Τσιγάρη Κωνσταντίνα, Τσιλιάκου Δήμητρα, Τσιούμα Δέσποινα, Χρηστούλα Ζωή-Πηνελόπη

Συντονίστριες: Χατζηνικολούλη Αποστολία ΠΕ02, Νάρη Βασιλική ΠΕ02

5ο Λύκειο Λάρισας – Κωνσταντίνος Κούμας

Θεσσαλικός κάμπος: το δέος της πεδιάδας. Δημιουργήθηκε πριν χιλιάδες χρόνια και είναι αναλλοίωτος στο πέρασμα του χρόνου.Αποτέλεσε και αποτελεί βασικό παραγωγικό πόρο στην οικονομική ανάπτυξη της περιοχής αλλά και της χώρας γενικότερα. Συνδέθηκε με σημαντικά ιστορικά γεγονότα, αφού εδώ ξεκίνησε το αγροτικό κίνημα του Μαρίνου Αντύπα και απέκτησε με αυτόν τον τρόπο πολιτική και κοινωνική διάσταση.

Η περιοχή της Θεσσαλίας ενσωματώθηκε στο ελληνικό κράτος το 1881 όταν απελευθερώθηκε από τους Οθωμανούς.Με την απομάκρυνση των Τούρκων δημιουργήθηκαν τα περίφημα τσιφλίκια, μεγάλες εκτάσεις γης που ανήκαν στους τσιφλικάδες. Για την καλλιέργειά τους χρησιμοποιήθηκαν ακτήμονες γεωργοί, οι κολίγοι που ζούσαν κάτω από άθλιες και απάνθρωπες συνθήκες. Ο Μαρίνος Αντύπας ήταν το πρόσωπο που βοήθησε να αλλάξουν και να βελτιωθούν οι συνθήκες αυτές.Υπέρμαχος των λαϊκών ελευθεριών και των φυσικών δικαιωμάτων του ανθρώπου, κυρίως των ανθρώπων του μόχθου, αγωνίστηκε για την αφύπνιση του λαού και κυρίως των αγροτικών και εργατικών τάξεων. Δολοφονήθηκε στις 8 Μαρτίου 1907 στον Πυργετό Λάρισας. Η δολοφονία του όμως άνοιξε τον δρόμο, ώστε οι αγρότες να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Σημαντικό γεγονός του αγώνα των αγροτών ήταν και η εξέγερση του Κιλελέρ που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλία τον Μάρτιο του 1910. Η διαμαρτυρία κατέληξε άδοξα, όταν οι χωροφύλακες πυροβόλησαν εν ψυχρώ τους αγρότες.

Οι απαλλοτριώσεις των τσιφλικιών έγιναν μόνο μετά το 1923, όταν το πρόβλημα της αποκατάστασης των προσφύγων από την μικρά Ασία έλαβε εκρηκτικές διαστάσεις. Η επέτειος της εξέγερσης τιμάται κάθε χρόνο και αποτελεί την κορυφαία εκδήλωση της ελληνικής αγροτιάς που έχει την ευκαιρία να προβάλει τα αιτήματά της.

Και φτάνουμε στον πληγωμένο κάμπο του 2023. Χάσαμε ανθρώπους και περιουσίες, γίναμε πρωτοσέλιδο και έκτακτη είδηση. Η φυσική καταστροφή που έπληξε τον θεσσαλικό κάμπο κάνει πιο επίκαιρες από ποτέ τις διεκδικήσεις των αγροτών, ενός κάμπου που μας έθρεψε και μας ανέθρεψε.

Ο Μύλος του Παππά στη Λάρισα : ένα δείγμα εκβιομηχάνισης της Θεσσαλίας στα τέλη του 19ου αιώνα.

Βασιλάκου Βασιλική, Γκουντή Στυλιανή, Γκουντζούλας Μιχαήλ, Δημολιού Ευθυμία – Άννα, Ευαγγέλου Παναγιώτα, Ζησοπούλου Στυλιανή, Καλότυχου Ελένη, Καμάκας Γεώργιος, Κύρκος Γεώργιος, Λανγκόζι Γκέρτα, Μακρίδη Ζωή, Μπεϊνάς Βασίλειος, Μωριανός Σωτήριος, Παπανικολάου Νεφέλη – Ευαγγελία, Παπαντάκος Αθανάσιος, Πετούλια Αντωνία, Ποταμίτης Αλκιβιάδης, Ράντζα Μαρίνα, Ρώσσης Σπύρος, Σακελάρη Στεργιανή, Σπάνιας Ορέστης, Ταργαζίκη Αθανασία, Τάχου Μαρία, Τοκμακίδου Σμαράγδα, Τσιάκας Αθανάσιος, Τσιοβάρας Αθανάσιος, Χόντος Αναστάσιος.

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ: Ντρογκούλη Βάια ΠΕ02, Θεοδωροπούλου Καλλινίκη, ΠΕ02.

5ο Γενικό Λύκειο Λάρισας – Κωνσταντίνος Κούμας.

Στην εισήγησή μας θα παρουσιάσουμε ένα βιομηχανικό μνημείο της Λάρισας, τον Αλευρόμυλο Παππά, που ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1893. Η ιστορία του συνδέεται με τις μεταβολές που συμβαίνουν στην οικονομική ζωή της Θεσσαλίας μετά την προσάρτησή της στο ελεύθερο ελληνικό κράτος, το 1881 αλλά και με τις διεθνείς συγκυρίες του τέλους του 19ου και των αρχών του 20ου αιώνα που επηρεάζουν τη γεωργική παραγωγή και τη βιομηχανία.

Παράλληλα με την ιστορία του Μύλου θα γνωρίσουμε τη σημασία των δημητριακών στη διατροφή των ανθρώπων, τις μεθόδους καλλιέργειας αλλά και τις ιδιαίτερες συνθήκες που χαρακτηρίζουν την ιδιοκτησία και καλλιέργεια της γης στα θεσσαλικά τσιφλίκια του 19ου αιώνα.

Η στάση των κυβερνήσεων της εποχής απέναντι στους καλλιεργητές δημητριακών, οι δασμοί στα εισαγόμενα αγροτικά προϊόντα που λειτουργούσαν υποστηρικτικά προς τα εγχώρια, η κερδοσκοπική διάθεση των πρώτων επενδυτών της ελληνικής βιομηχανίας είναι παράγοντες που θα μας επιτρέψουν να ερμηνεύσουμε τις αιτίες της καθυστέρησης της βιομηχανικής ανάπτυξης στην Ελλάδα.

Τέλος, η αρχιτεκτονική του κτιριακού συγκροτήματος του Αλευρόμυλου Παππά, η επιλογή της τοποθεσίας, οι οικονομικές περιπέτειες των ιδιοκτητών, που ακολουθούν τις οικονομικές περιπέτειες της χώρας, θα αποτελέσουν έναν ακόμη άξονα μελέτης, παράλληλα με τις διαδοχικές επεκτάσεις του Αλευρόμυλου, τις εξελίξεις στον εξοπλισμό, τον εξηλεκτρισμό της παραγωγής. Ο Αλευρόμυλος Παππά στη Λάρισα θα πάψει να λειτουργεί το 1983, τα ανακαινισμένα κτίρια όμως του συγκροτήματος θα γνωρίσουν μια νέα ακμή ως χώροι πολιτισμού και θα στεγάσουν τη Δημοτική Σχολή Χορού, το Δημοτικό Κουκλοθέατρο, τη θερινή κινηματογραφική λέσχη, το τοπικό ΔΗΠΕΘΕ, το Μουσείο Σίτου και Αλεύρου και χώρους αναψυχής.

«Υψηλά Αλώνια» : το σήμα κατατεθέν της Πάτρας

Κουτρούλης Κωνσταντίνος, Λαμπίρης Νικηφόρος, Λιούρδης Άγγελος, Μπερερής Σπύρος, Νικολετάτος Αντώνης , Παγώνης Γιάννης, Πανουτσόπουλος Θανάσης, Παρακεντές Θανάσης, Παρασκευόπουλος Αλέξης, Παρασκευόπουλος Γιώργος, Σοφιανόπουλος Θοδωρής, Σταμόπουλος Γιώργος , Σταυρόπουλος Μάριος.

Επιβλέπων Εκπαιδευτικός: Χρήστος Φελούκας (ΠΕ02)

Συνεργάτες Εκπαιδευτικοί: Ζάρα Μαργαρίτα(ΠΕ01) Σαμπαζιώτης Μιχάλης(ΠΕ02)

Σχολείο: 5ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ

Τα Υψηλά Αλώνια, γνωστά ως Ψηλαλώνια , είναι μια ξεχωριστή συνοικία της πόλεως των Πατρών. Το τοπωνύμιο ταυτίζεται ιδιαίτερα στη συνείδηση των Πατρινών και των επισκεπτών με την ομώνυμη πλατεία που αποτελεί το επίκεντρο της περιοχής. Η ιστορία της και τα αξιοθέατα αυτής αποτελούν το θέμα της παρούσας εργασίας με τίτλο «Υψηλά Αλώνια» : το σήμα κατατεθέν της Πάτρας. Οι μαθητές και οι μαθήτριες που έχουν αναλάβει την εκπόνησή της δουλεύοντας ομαδοσυνεργατικά ανατρέχουν σε πηγές και αντλούν σχετικό υλικό που αφορά την συνοικία και την πλατεία των Υψηλών Αλωνίων μέσα στον χρόνο. Εστιάζοντας στα αξιοθέατα παρουσιάζουν τον ανδριάντα του Παλαιών Πατρών Γερμανού, που δεσπόζει στην πλατεία, προσδιορίζουν το χρόνο, τα γεγονότα και τα πρόσωπα που συνδέονται με το εν λόγω άγαλμα και αναφέρονται στον δημιουργό του και τον χρόνο δημιουργίας του. Στη συνέχεια της εργασίας προβάλλουν την προτομή του Κωστή Παλαμά που βρίσκεται νοτιοδυτικά της πλατείας κάνοντας αναφορά στον σπουδαίο ποιητή, που τιμάται μέσα από το συγκεκριμένο έργο τέχνης, το οποίο αναλύουν. Επικεντρώνονται ακόμη στο Ηλιακό Ρολόι που είναι τοποθετημένο στο νότιο μικρότερο τμήμα της πλατείας. Μέσω αυτού του πονήματος οι συγγραφείς-μαθητές παρουσιάζουν τον τόπο τους.

«Η Ντοπιολαλιά των Πατρινών»

Βερροίου Βασιλική , Βουκελάτου Βασιλική , Γκοτσόπουλος Γιάννης , Θωμά Νεκταρία, Ηλιομαρκάκης Σταύρος, Κανέλλου Ειρήνη, Κοψίνη Μιχαλία, Κουρπουανίδη Κωνσταντίνα, Κωνσταντοπούλου Δήμητρα-Ελένη, Λαμπίρης Βλάσης, Λιάπης Ανδρέας, Μούγιου Αγάπη, Στεφανόπουλος Γιάννης.

Επιβλέπων Εκπαιδευτικός: Σοφία Μανωλοπούλου (ΠΕ02)

Συνεργάτες Εκπαιδευτικοί: Ραβαζούλα Γιώτα(ΠΕ02) Πελέκης Χαράλαμπος

Σχολείο: 5ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ

Η γνωριμία με έναν τόπο δεν περιορίζεται στην επαφή με την ιστορία του, τα μνημεία του και τα αξιοθέατά του αλλά συνδέεται άμεσα και με τους ανθρώπους του. Το ανθρώπινο στοιχείο αποτελεί πράγματι αναπόσπαστο κομμάτι ενός τόπου, το οποίο τον φωτίζει ολόπλευρα και του προσδίδει ταυτότητα. Η φυσιογνωμία των ανθρώπων, των ντόπιων μιας περιοχής, αποτυπώνεται στις διάφορες εκδηλώσεις, στις καθημερινές δραστηριότητες και αντικατοπτρίζεται στη γλωσσική τους έκφραση. Με δεδομένο λοιπόν ότι κάθε τόπος έχει τη δική του γλώσσα η παρούσα εργασία πραγματεύεται την ιδιωματική γλώσσα της Πάτρας, την ντοπιολαλιά των κατοίκων της. Στο πλαίσιο της συγκεκριμένης εργασίας οι μαθητές και οι μαθήτριες δουλεύοντας συνεργατικά επιχειρούν να αναδείξουν το ξεχωριστό γλωσσικό ιδίωμα των Πατρινών σταχυολογώντας πλήθος λέξεων και εκφράσεων. Η ντοπιολαλιά των Πατρινών , που αποτυπώνεται περισσότερο στον προφορικό λόγο, περιλαμβάνει λέξεις αλλά και εκφράσεις που συνδημιουργούν ένα γλωσσικό απόκτημα άμεσα συνυφασμένο με την πόλη των Πατρών. Γνωστές σημασίες αποδίδονται μέσα από μοναδικές στο άκουσμα λέξεις και οικεία νοήματα αποτυπώνονται με ιδιαίτερες εκφράσεις στη γλώσσα των Πατρινών. Με ζωντανό και εύστοχο τρόπο οι μαθητές-δημιουργοί αυτού του πονήματος παρουσιάζουν τον τόπο τους προβάλλοντας τα γλωσσικά εκείνα στοιχεία που συνθέτουν την ντοπιολαλιά της αχαϊκής πρωτεύουσας.

«Τα τοπόσημα της Πάτρας διηγούνται την Ιστορία της»

Κανελλοπούλου Βασιλική, Κατριμπούζα Θεοδώρα, Κόκκα Αδαμαντία Κουντουρή Ουρανία, Λαζανά Νικολία, Λουκατάρη Εμμανουέλα, Νικολοπούλου Νικολία,Παπαδημητροπούλου Παναγιώτα, Παπαδογεωργοπούλου Χρύσα, Ρήγα Αναστασία, Σακάτου Χριστίνα Σπηλιοπούλου Ελένη Σταθόπουλος Γεώργιος-Ανδρέας ,Σταθάτος Άγγελος.

Επιβλέπων Εκπαιδευτικός: Μουτάφης Χρήστος (ΠΕ02)

Συνεργάτες Εκπαιδευτικοί: Μανιάτη Χρ (ΠΕ02) Χατζήπαπα Μαριάνα (ΠΕ02) Δαλαμήτρου Μ. (ΠΕ06)

Σχολείο: 5ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΩΝ

Η ιστορία κάθε περιοχής αποτυπώνεται μέσα από τα τοπόσημα, τις ονοματοθεσίες των οδών της, τα αγάλματα των ανοιχτών χώρων της.Η Πάτρα, με σημαντική οικιστική παρουσία σε πολλές διαφορετικές παρουσίες σε κομβικές ιστορικές περιόδους, δηλώνει την βαρύνουσα παρουσία της σε σταυροδρόμια της ελληνικής αλλά και της Βαλκανικής ιστορίας και αναζητά την ταυτότητά της στο μεταίχμιο της Ανατολής και της Δύσης. Βιώνει με ένταση όλες τις μεγάλες προκλήσεις της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας και τις αποτυπώνει στο οικιστικό της προφίλ. Καλούμαστε να ανασυστήσουμε το παρελθόν μας μέσα από την πόλη μας προκειμένου να αναγνωρίσουμε τον εαυτό μας και να ονειρευτούμε το μέλλον μας.

Πατρινό Καρναβάλι: Από το χτες στο σήμερα

Αιχμαλωτίδη Μαρία, Βαρβατσούλη Βασιλική, Βγενοπούλου Θεοδώρα, Γαλανού Ασπασία, Γραμματικοπούλου Θεοδώρα, Κατσαντώνη Αθηνά, Κοντογιαννάτου Άρτεμης, Μητροπούλου Δήμητρα, Μπερδένη Νικολέτα, Παναγιωτοπούλου Κατερίνα, Σωτηροπούλου Μαριάννα, Τζανή Καλομοίρα

Ελένη Σαλούστρου ΠΕ 0404Βασιλική Δαβάνου ΠΕ 03-ΠΕ 86Ελένη Πανταζοπούλου ΠΕ 03

5ο ΓΕΛ Πατρών

Πάτρα, η πόλη μας. Ο τόπος μας. Μία από τις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας μας, γνωστή εκτός των άλλων και για το Καρναβάλι της! Το Πατρινό το Καρναβάλι! Το Καρναβάλι της Ελλάδας! Φέτος γίνεται 195 ετών και στα πλαίσια της συγκεκριμένης εργασίας, θα προσπαθήσουμε να γνωρίσουμε και να αναδείξουμε την ιστορία του. Να βρούμε τις απαρχές του και τις συνθήκες που οδήγησαν στην εμφάνιση του στην Πάτρα, την πορεία του μέσα στις δεκαετίες και την εξέλιξή του. Ιστορικά γεγονότα, πρόσωπα, που καθόρισαν την πορεία του από το 1829 μέχρι σήμερα, θα είναι αντικείμενο της έρευνάς μας. Φωτογραφικά ντοκουμέντα θα πλαισιώσουν την εργασία μας και θα μας ταξιδέψουν στα πρώτα χρόνια της εμφάνισης του, άλλα και στα χρόνια της ακμής του και της μετεξέλιξής του, μέχρι το φετινό καρναβάλι του 2024. Η προετοιμασία του έχει ήδη ξεκινήσει αλλά η κορύφωση του θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή στις 17-3-2024, και εμείς θα είμαστε παρόντες και ενεργοί όλο αυτό το διάστημα, να καταγράφουμε εικόνες και συναισθήματα, σχετικά με τη μεγαλύτερη αλλά και παλαιότερη αποκριάτικη εκδήλωση της Ελλάδας, το Πατρινό Καρναβάλι!

“Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο”. Η ιστορία του σχολείου μας μέσα από τις αφηγήσεις των ανθρώπων του

Αλεξίου Μαργαρίτα, Αλμπάνης Στυλιανός, Αναγνώστου Ελένη- Αικατερίνη, Διβανέ Αναστασία- Ραφαηλία, Διβανέ Ελένη- Μαρία, Ζησοπούλου Βάια, Ζτούπης Χαρίλαος, Καβρά Κωνσταντίνα, Καρανίκα Μαρία- Βάια, Κατσιμίχα Ηλέκτρα- Ειρήνη, Κατσίμπρας Θεόδωρος, Κουμπαρά Αθανασία, Κουρτίδου Μαρία, Λόκα Αναστασία, Μητρούλας Αναστάσιος, Μπαντάλα Δανάη- Μαρία, Μπουχώρη Ευαγγελία, Ντάλλα Σταματία, Νταφούλη Αγγελική, Οικονόμου Σταυρούλα- Δέσποινα, Πάνου Χριστίνα, Πληκαδίτη Ρεβέκκα- Στυλιανή, Πράντζου Τριανταφυλλιά, Σαντιμπαντάκη Θεοδοσία, Τζήκας Δημήτριος, Τόσιος Χρήστος, Τσιούμα Πηνελόπη

Επιβλέπουσες: Σπυροπούλου Ευαγγελία ΠΕ02, Τασούλα Βασιλική ΠΕ02, Διαβάτη Μαρία- Αρχοντία ΠΕ86

6ο Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Λάρισας

Η παρούσα εργασία αποτελεί τμήμα της έρευνας που εκπονήθηκε από μαθητές και μαθήτριες της Β΄ τάξης του 6ου Γενικού Λυκείου Λάρισας στο πλαίσιο ομώνυμου εκπαιδευτικού πολιτιστικού προγράμματος. Συγκεκριμένα, παρουσιάζεται η ιστορία της περιοχής της πόλης μας (Φιλιππούπολη, Νεάπολη, Άγιος Θωμάς), στην οποία εδρεύει το σχολείο μας, από την ενσωμάτωση της Θεσσαλίας στο Νέο Ελληνικό Κράτος ως τις μέρες μας, και αναδεικνύονται η ιδιαίτερη φυσιογνωμία κάθε συνοικίας, η σύσταση του πληθυσμού και οι κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις που την καθόρισαν. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στα τοπογραφικά ορόσημα που την προσδιορίζουν. Στη συνέχεια, μελετάται η ιστορία του σχολείου από την έναρξη της λειτουργίας του και την εγκατάστασή του στο παρόν κτίριο, το σχολικό έτος 1982-83, ως σήμερα. Τα ποσοστά φοίτησης και διαρροής, η αναλογία αγοριών- κοριτσιών και η συσχέτιση της μαθητικής επίδοσης με κοινωνικούς παράγοντες είναι κάποια από τα θέματα που εξετάζονται με τη βοήθεια υλικού που αντλήθηκε από τα σχολικά αρχεία. Παράλληλα, η έρευνα εστιάζει στην ανάδειξη όψεων της σχολικής ζωής, όπως αποτυπώθηκαν στη μνήμη μαθητών και καθηγητών, με τη χρήση πρακτικών της προφορικής και της δημόσιας ιστορίας (συνεντεύξεις, παραγωγή ψηφιακής αφήγησης). Η εκπόνηση της έρευνας έδωσε στα παιδιά την ευκαιρία να αναζητήσουν τις ρίζες τους και να νοηματοδοτήσουν εκ νέου το εκπαιδευτικό παρόν και τη μαθητική τους ταυτότητα.

Η νεράιδα του Καράβου στις Αχαρνές:
Μια ζωή μεταξύ του υπερφυσικού και του ανθρώπινου κόσμου!

Αθανασόπουλος Σταύρος, Αλεξίου Ειρήνη, Αναστασίου Σπυριδούλα, Βούθα Κατερίνα, Γεροντίδη Όλγα, Γκίτσα Φωτεινή, Γκριτζάλα Ελένη, Γρηγοριάδη Ειρήνη, Δαμιανού Δωροθέα, Δαμιανού Χριστίνα, Δουρέκα Ελένη, Ζέρβας Εμμανουήλ, Θεοδωρακοπούλου Αναστασία, Καλαφάτη Μαρία, Κεσίδης Χριστόφορος, Κολοβού Σταματίνα, Κολυφέτη Ελένη, Κύρκου Πολυξένη, Κυρούδης Δημήτρης, Μιχαηλίδη Στέλλα, Παναγιωτάκη Μαρία, Παπαδοπούλου Γεωργία, Σιδηροπούλου Όλγα, Σουλιώτη Πένυ, Σταυριανού Ιωάννα, Τασιοπούλου Λουίζα, Τελεορίδη Μαρία, Τιλαβερίδης Γιώργος, Τραγάκη Μαρία, Τριανταφύλλου Ζωή, Τσαβάκος Σταύρος, Τσιαμπόκαλου Τόνια, Τσολακίδου Πελαγία, Υζεϊρι Άγγελος, Χαμηλοθώτης Ιωάννης, Χρυσούλη Υπατία.

Σαμαρίδη Νικολέττα ΠΕ02, Καλτσίδου Ειρήνη ΠΕ02, Ψωμά Χριστίνα ΠΕ02, Καψάλη Ευτυχία ΠΕ11

7ο Γενικό Λύκειο Αχαρνών

Πώς μπορούσες να παντρευτείς μία όμορφη κοπέλα στις Αχαρνές, για να αποφύγεις το προξενιό; Ήταν απλό: Της έκλεβες το μαντήλι. Κι αν η κοπέλα που είχες ερωτευτεί ήταν μία από τις νεράιδες που χόρευαν στον Κάραβο; Απάντηση δίνει ένας μύθος που αναφέρει πως κάποιο παληκάρι έκλεψε κάποτε το μαντήλι μιας νεράιδας, την ώρα που χόρευε με τις φίλες της κοντά στα τρεχούμενα νερά των πηγών του Καράβου των Αχαρνών, και την ανάγκασε να τον παντρευτεί. Παντρεύτηκαν, έκαναν παιδιά και ζούσαν ευτυχισμένοι, αλλά η νεράιδα έψαχνε πάντοτε να βρει το μαντήλι της, που της το είχε κρύψει ο άντρας, με σκοπό να φύγει. Τα χρόνια περνούσαν, τα παιδιά μεγάλωναν και ο άντρας πίστεψε πως η γυναίκα του τον είχε πια αγαπήσει, καθώς είχε συνηθίσει τη ζωή των ανθρώπων, και ήταν σίγουρος πως θα έμενε για πάντα κοντά του. Έτσι, άφησε εκτεθειμένο το μαντήλι της. Εκείνη όμως το βρήκε, το πήρε και έφυγε από το σπίτι. Ο άντρας έπεσε του θανατά από τη στενοχώρια και για μήνες την αναζητούσε, για να την φέρει κοντά του. Μάταιο όμως. Η νεράιδα, όταν έλειπε ο άντρας, πήγαινε κρυφά στο σπίτι, συγύριζε, μαγείρευε, φρόντιζε τα παιδιά της. Όταν όμως ο άντρας επέστρεφε, εκείνη εξαφανιζόταν. Τι μπορούσε να κάνει ο Κωνσταντής; Να ξανακλέψει το μαντήλι της, για να την φέρει πίσω; Κι αν τα καταφέρει, πώς θα είναι σίγουρος πως δεν θα την χάσει πάλι; Υπήρχε κι άλλη λύση: Να ξανακλέψει το μαντήλι της και να το κάψει, ώστε να την κάνει για πάντα δική του! Ζει όμως μια νεράιδα χωρίς το μαντήλι της; Κι αν πεθάνει χωρίς αυτό; Ποια η απόφαση σε αυτό το δίλημμα;! Ίσως πρέπει να αφήσει τη νεράιδα να ζει ανάμεσα σε δύο κόσμους: τον ανθρώπινο και τον υπερφυσικό.... Ένας μύθος ξετυλίγεται μπροστά μας με τις «νεράιδες» να χορεύουν στην πλατεία του Καράβου.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΥΜΒΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗ

Απαζίδης Κωνσταντίνος, Γκριτζάλα Ευαγγελία, Δαμιανού Χριστίνα, Θεοδωρακοπούλου Αναστασία, Παμπουκίδης Βίκτωρας, Παντελίδης Πασχάλης, Πελατσίδη Ελευθερία, Πουραϊμη Ευαγγελία, Ρέκκας Σίμος, Ρηγόπουλος Αλέξανδρος, Σαββίδη Ασημίνα, Σαγανάς Γιώργος, Σγαρδέλης Γιώργος, Σκιαδάς Σταύρος, Σταματάκης Χρήστος, Στράτσιος Αθανάσιος, Τσοουκαρία Αρμάαν Σινγκ, Χρυσούλη Υπατία

Καλτσίδου Ειρήνη ΠΕ02, Καψάλη Ευτυχία ΠΕ11, Σαμαρίδη Νικολέττα ΠΕ02, Ψωμά Χριστίνα ΠΕ02

7ο Γενικό Λύκειο Αχαρνών

Δύο από τα σημαντικότερα μνημεία της αρχαιότητας στις Αχαρνές αποτελούν το Αρχαίο Θέατρο Αχαρνών και ο Τύμβος του Σοφοκλή. Η ύπαρξη θεάτρου στις Αχαρνές ήταν γνωστή από δύο επιγραφές που είχαν βρεθεί παλαιότερα στην περιοχή και σήμερα φυλάσσονται στο Επιγραφικό Μουσείο και την Αρχαιολογική Συλλογή Αχαρνών. Το αρχαίο θέατρο των Αχαρνών εντοπίστηκε το 2007 κατά την εκσκαφή για την ανέγερση οικοδομής σε ιδιωτικό οικόπεδο στο κέντρο του σύγχρονου Δήμου. Η ανεύρεση του θεάτρου αποτελεί μία από τις σημαντικότερες ανακαλύψεις των τελευταίων χρόνων, με μεγάλη προβολή από τα ελληνικά και διεθνή μέσα ενημέρωσης, καταδεικνύει δε τη θέση του κέντρου του πολυπληθέστερου δήμου της Αττικής κατά την κλασική περίοδο. Η ανασκαφική έρευνα αποκάλυψε τμήμα του κοίλου και μικρό τμήμα της ορχήστρας. Η κατασκευή του θεάτρου τοποθετείται στον 4ο αιώνα π. Χ., ενώ ο χώρος ήταν σε χρήση έως και τα ρωμαϊκά χρόνια. Άραγε θα είχαν διδαχθεί εκεί και οι «Αχαρνείς» του Αριστοφάνη; Ανέβαζαν παραστάσεις και κατά τον Πελοποννησιακό Πόλεμο; Από την άλλη, ο επονομαζόμενος "Τύμβος του Σοφοκλή" βρίσκεται στους Πρόποδες της Πάρνηθας, βόρεια των Αχαρνών, στην Βαρυμπόμπη. Ανακαλύφθηκε τον 19ο αιώνα. Η διάμετρός του είναι περίπου 40 μ. και έχει ύψος 13 μ. Πάνω του υπάρχει τοίχος κτισμένος και αποτελούσε τον ταφικό περίβολο, όπου μέσα στον περίβολο βρέθηκαν τρεις λίθινες σαρκοφάγοι. Η θεωρία περί της ταφής του Σοφοκλή εκεί βασίζεται στις μαρτυρίες του ανώνυμου βιογράφου του, ο οποίος δίνει κάποια στοιχεία που οδηγούν σε αυτήν. Ο βιογράφος του Σοφοκλή αναφέρει ότι οι πατρώοι τάφοι του Σοφοκλή βρίσκονταν στην οδό που οδηγεί στη Δεκέλεια. Επίσης, πάνω στον τάφο του Σοφοκλή οι Αθηναίοι έστησαν χάλκινη σειρήνα ή χελιδόνα και τελούσαν κάθε χρόνο θυσίες προς τιμήν του. Το 2006 ο τάφος κηρύχτηκε αρχαιολογικός χώρος και έγιναν προστατευτικές εργασίες και προστέθηκε στέγαστρο και αποτελεί ένα σημαντικό αξιοθέατο με διεθνές ενδιαφέρον.

Από τον Θολωτό Τάφο των Αχαρνών στις Βυζαντινές και Μεταβυζαντινές Εκκλησίες

Ανδρονικίδη Ειρήνη, Γρηγοριάδη Ειρήνη, Δουρέκα Ελένη, Λαμπριανίδου Αικατερίνη, Παπαδοπούλου Γεωργία, Παπαδοπούλου Ελένη, Πελατσίδη Ελευθερία, Σαμαρά Αρετή

Καλτσίδου ειρήνη ΠΕ02, Καψάλη Ευτυχία ΠΕ11, Σαμαρίδη Νικολέττα ΠΕ02,

Ψωμά Χριστίνα ΠΕ02

7ο ΓΕΛ Αχαρνών

Οι ιστορικές πηγές αποδεικνύουν μια αδιάσπαστη συνέχεια θρησκευτικής ζωής στον δήμο των Αχαρνέων. Ταφικά μνημεία και ιεροί ναοί από την αρχαιότητα έως τους νεότερους χρόνους. Ιδιαίτερα σημαντικός είναι ο θολωτός τάφος των Αχαρνών που ανασκάφηκε στα 1879 από το Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο της Αθήνας. Είναι ο καλύτερα διατηρημένος μυκηναϊκός θολωτός τάφος της Αττικής. Χρονολογείται στον 14ο-13ο αι. π.Χ. Κατασκευάστηκε για τα μέλη επιφανούς οικογένειας. Αποτελείται από τον δρόμο, το στόμιο και τον θάλαμο. Ο κατηφορικός δρόμος οδηγούσε μέσω του στομίου στον ταφικό θάλαμο. Ο θάλαμος έχει κυκλική κάτοψη και κυψελοειδές σχήμα. Τα τοιχώματα είναι κτισμένα κατά το εκφορικό σύστημα, συγκλίνουν δηλαδή σταδιακά προς την κορυφή, όπου η οπή φράσσεται. Το υπέρθυρο του στομίου αποτελείται από τρεις διαδοχικούς μονόλιθους. Περιείχε πολυάριθμα ευρήματα, όπως κοσμήματα, σφραγίδες, χαυλιόδοντες κάπρου, χάλκινα όπλα, πήλινα και λίθινα αγγεία και πλήθος αντικειμένων από ελεφαντόδοντο. Από αυτά ξεχωρίζουν δύο λύρες, μία κυλινδρική πυξίδα και τέσσερεις αμφορείς από τη Χαναάν. Τα ευρήματα από την επίχωση του δρόμου υποδεικνύουν ότι αποδίδονταν τιμές στους προγόνους στα μετέπειτα χρόνια. Όσον αφορά τους ναούς, κατά τον 5ο και 6ο αιώνα μ.Χ. έχουμε την παλαιοχριστιανική βασιλική στο Σουνά-Μονομάτι, ενώ ακολουθούν ναοί μικρών διαστάσεων, σταυροειδείς εγγεγραμμένοι με τρούλο, μονόχωροι με τρούλο, βασιλικές καμαροσκέπαστες ή ξυλόστεγες, σταυρεπίστεγες, πολλές τοιχογραφημένες και άλλες με ενσωματωμένα αρχαία μέλη. Συνοδεύονται με έργα μικροτεχνίας, πήλινα αγγεία, λύχνους, σφραγίδες, θησαυρούς που φιλοξενούνται στο Μουσείο των Αχαρνών και στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών. Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος (τετρακιόνιος εγγεγραμμένος σταυροειδής με τρούλο) είναι απέναντι από το σχολείο μας, το 7ο ΓΕΛ Αχαρνών. Οι σημαντικότεροι ναοί στο κεντρικό Μενίδι είναι: Άγιος Ιωάννης Θεολόγος (16ος-17ος αι.), Παναγία Χελιδονού (14ος), Άγιος Νικόλαος (Αγια-Σωτήρα 1209), Άγιοι Πάντες (17ος αι.), Άγιοι Σαράντα, Αγία Τριάδα (1426). Στην Πάρνηθα: Αγία Τριάδα (1205), Μονή Κλειστών (1204), Άγιος Νικόλαος Βαρυμπόμπης (13ος αι.), Άγιος Νικόλαος (Μετόχι 17ος), Άγιος Ιωάννης Χασιάς (1815).

Ο εθνικός δρυμός της Πάρνηθας

Ανδρεάδης Χάρης, Γεροθανάσης Παύλος, Ηλιάδης Μιχάλης
Καλτσίδου ειρήνη ΠΕ02, Καψάλη Ευτυχία ΠΕ11, Σαμαρίδη Νικολέττα ΠΕ02,
Ψωμά Χριστίνα ΠΕ02
7ο ΓΕΛ Αχαρνών

Ο όρος Πάρνης έχει προέλευση πελασγική. Το 423 π. Χ. εμφανίζεται στις «Νεφέλες» του Αριστοφάνη. Στην αρχαιότητα περιελάμβανε τους δήμους: Ὠης ή Οίης (θέση Σπηλιές – Καλιστήρι Φυλής), Χαστιέων, περιοχή Γκούριζα, Φυλής, όπου και το φρούριο απ' όπου εξεστράτευσε ο Θρασύβουλος εναντίον των τριάκοντα τυράννων το 403 π.Χ., Αρματέων. Εδώ υπήρχε ιερό του Παρνηθίου Διός και σπήλαιο, Παιονιδών (περιοχή Βαρυμπόμπης Θρακομακεδόνων), Αιθανιδών (περιοχή Αγ. Σωτήρας), Αγνώστου ονόματος στη Βαρυμπόμπη. Εκεί βρίσκεται ο τύμβος Καμβέζας ή ηρίον(τάφος του Σοφοκλή;), •Δεκέλειας (συνοίκιση του Θησέα συναποτελούσε «τάς Αθήνας»). Η Πάρνηθα περιλαμβάνει σημαντικά φρούρια και οχυρώσεις, όπως: το Παλιόκαστρο (κοντά στα βασιλικά κτήματα, όπου οχυρώθηκαν οι Σπαρτιάτες το 413 π. Χ.), το Κατσιμίδι (ταυτίζεται με το φρούριο της Δεκέλειας, που τείχισε το 413 π. Χ. ο Άγις βασιλιάς των Λακεδαιμονίων), το Λειψύδριο, γνωστό φρούριο των Αλκμαιωνιδών, συνδέεται με τον δήμο Παιονιδών, το φρούριο της Φυλής, από αυτό ξεκίνησαν οι αντίπαλοι του Πεισίστρατου τον 6ο αι. π. Χ., τον πύργο του Λοιμικού, κτισμένο για να φυλάσσει τη δίοδο που περνούσε από το Άρμα προς τη Σφενδάλη και τον Αυλώνα, το τείχος Δέμα μεταξύ του όρους Αιγάλεω και της Πάρνηθας. Αποτελεί το φαρδύτερο πέρασμα από το Θριάσιο προς την πεδιάδα των Αθηνών. Εδώ βρίσκεται ο Πύργος Δέματος, όπως και το «πίσω τείχος». Οι κύριοι δρόμοι της Πάρνηθας ήταν της Δεκέλειας, των Αχαρνών προς το Θριάσιο πεδίο και της Φυλής. Στο Σπήλαιο του Πάνα (Νυμφαίον) λατρευόταν ο Πάνας αλλά και η Άρτεμις Αγροτέρα. Επίσης ο Δίας, του οποίου υπήρχε χάλκινο άγαλμα και βωμός, όπου λατρευόταν σαν Ὄμβριος ή Απήμιος. Οι πυρκαγιές ανάλωσαν αδικαιολόγητα το μεγαλύτερο μέρος του πευκοδάσους και του ελατοδάσους προς τις Αχαρνές, προκαλώντας τεράστια καταστροφή στη χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής και ανείπωτη θλίψη και αγανάκτηση στους κατοίκους.

Οι Μενιδιάτες στην επανάσταση του 1821

Αθανασόπουλος Σταύρος, Αλεξίου Ειρήνη, Αναστασίου Σπυριδούλα, Βούθα Κατερίνα, Γεροντίδη Όλγα, Γκίτσα Φωτεινή, Γκριτζάλα Ελένη, Γρηγοριάδη Ειρήνη, Δαμιανού Δωροθέα, Δαμιανού Χριστίνα, Δουρέκα Ελένη, Ζέρβας Εμμανουήλ, Θεοδωρακοπούλου Αναστασία, Καβάγιας Γιώργος, Κεμενές Λεωνίδας, Κεσίδης Χριστόφορος, Κολυφέτη Ελένη, Κυριαζάνος Άρης, Κύρκου Πολυξένη, Κυρούδης Δημήτρης, Μαρίνης Γιώργος, Μπάτραλης Περικλής, Παπαδοπούλου Γεωργία, Σεϊνταρίδης Παύλος, Τελεορίδη Μαρία, Τιλαβερίδης Γιώργος, Τραγάκη Μαρία, Τσαβάκος Σταύρος, Χαμηλοθώτης Ιωάννης, Χρυσούλη Υπατία.

Καλτσίδου Ειρήνη (ΠΕ02), Καψάλη Ευτυχία (ΠΕ11), Σαμαρίδη Νικολέττα (ΠΕ02), Ψωμά Χριστίνα (ΠΕ02).

7ο ΓΕΛ Αχαρνών

Οι Τούρκοι θα μείνουν στην Αττική 377 χρόνια. Ο Μητρομάρας, Μενιδιάτης Αρβανίτης, ξεσηκώνεται πριν το 1770 και πολεμά τον σουλτάνο με τους Λεμπέσηδες, με έδρα τη Μονή Κλειστών. Δρα με τα πλοία του και στον Σαρωνικό. Πληγώνεται και πεθαίνει το 1772. Το θρυλικό σπαθί του δίνεται στον Κολοκοτρώνη. Το Μενίδι γίνεται το πρώτο συνωμοτικό κέντρο κι από εδώ ξεκινά η Επανάσταση στην Αττική. Γι' αυτό καίγεται επανειλημμένα από τους Τούρκους, ενώ οι κάτοικοι παλουκώνονται ή κρεμιούνται. Οι Χασιώτες και η Πάρνηθα είναι οι σύμμαχοι των Μενιδιατών. Στις 24 Απριλίου 1821 συγκεντρώνονται 1.200 Αρβανίτες από το Μενίδι, τη Χασιά και τα Μεσόγεια, ενώ στα Δερβενοχώρια σηκώνει τη σημαία ο Θανάσης Σκουρτανιώτης. Στις 25 Απριλίου αρχίζει η πολιορκία της Αθήνας. Για όπλα έχουν αξίνες, σούβλες, φτυάρια, ρόπαλα, τσεκούρια... Τα τουφέκια και τα σπαθιά είναι ελάχιστα. Ανάμεσά τους είναι και πολλοί παπάδες, που προπορεύονται μέχρι την είσοδο της Μπουμπουνίστρας, για να ενωθούν με τους Αθηναίους και να ψάλλουν το Χριστός Ανέστη. Οι Έλληνες διχάζονται για την αρχηγία. Έρχεται ο Τούρκος Ομέρ Βρυώνης με 1800 στρατιώτες. Γίνονται συγκρούσεις κοντά στον Πύργο Βασιλίσσης, στο Χαλάνδρι, στο Καματερό, Χαϊδάρι, Κερατσίνι, Ελευσίνα, Πειραιά, Τρεις Πύργους, Ανάλατο, Άη Γιάννη Χασιάς. Η μεγάλη οικογένεια Λέκκα αποτελεί παράδειγμα αγωνιστικότητας. Στην πολιορκία της Ακρόπολης (1826) σκοτώνεται η μητέρα τους. Το 1827 ο Κιουταχής πνίγει την επανάσταση, αλλά μετά τη μάχη του Χαϊδαρίου ο Μήτρος Λέκκας υπό τις διαταγές του Κριεζώτη μπαίνει στην Ακρόπολη. Με διαταγή του Καποδίστρια προσπαθεί να ξεσηκώσει πάλι τα χωριά της Αττικής, αλλά οι Τούρκοι τον συλλαμβάνουν και τον γδέρνουν ζωντανό. Στις 18/5/29 ο Βάσος Μαυροβουνιώτης στρατοπεδεύει στον Άη Γιάννη της Χασιάς και προετοιμάζεται για την επίθεση των Τούρκων. Κατορθώνει να σκορπίσει τους Τούρκους, που εγκαταλείπουν σημαίες και όπλα. Στις 28/5/1829 το Μενίδι και τα περίχωρά του απελευθερώνονται. Οι Μενιδιάτες γιορτάζουν χορεύοντας τοπικούς παραδοσιακούς χορούς της Αττικής.

Ένα αρχιτεκτονικό ταξίδι στην ιστορία της Πάτρας

Συμμετέχοντες μαθητές: Γκρέκου Μαριλίτα, Γουρδούπη Μαρία, Ζαμπέτα Εμμανουέλα, Καλογερή Κωνσταντίνα, Κάντζαρη Ελευθερία, Κόπιτσα Παναγιώτα, Κυριακοπούλου Μαριτίνα, Λαλιώτη Βασιλική, Λαμπροπούλου Χριστίνα, Μιχαλοπούλου Μαρίλια, Μπαλντάς Γεώργιος, Μπουροπούλου Βασιλική, Παπαδοπούλου Ραφαηλία, Παππάς Στράτος, Πέττα Νεκταρία, Πολίτη Φιλοθέη, Πολυδωροπούλου Αναστασία, Ρηγοπούλου Νίκη, Ρόζου Αθηνά, Σγούρας Κωνσταντίνος, Σταυροπούλου Άννα Μαρία, Τσαγγαρά Αγγελική, Τσαγκαράτου Αναστασία, Τσάκωνας Δημήτρης, Φίλια Μαρία, Χρυσάφης Μαρίνος.

Επιβλέποντες: Μαλεβίτη Γεωργία ΠΕ 02, Σκουλικαρίτη Σωτηρία ΠΕ 06, Σωτηρίου Άννα ΠΕ 06,

Σχολείο: 8ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΑΣ

Κατά την διάρκεια της σχολικής χρονιάς ξεκινήσαμε ένα πρόγραμμα για την αρχιτεκτονική της Πάτρας και τα πιο εμβληματικά και ιστορικά κτήρια κυρίως στο κέντρο της πόλης, αφού, όπως είναι γνωστό, η πόλη μας ήδη από τις αρχές του 19ου αιώνα εξελίχθηκε σε ένα από τα σημαντικότερα οικονομικά κέντρα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους και, συνεπώς, προσέλκυε εμπόρους και επιχειρηματίες τόσο από την Ελλάδα όσο και από το εξωτερικό.

Στα πλαίσια αυτού του σχολικού προγράμματος πραγματοποιήσαμε επίσκεψη στο σπίτι του Κωστή Παλαμά και στη συνέχεια περιηγηθήκαμε στο κέντρο της πόλης για να παρατηρήσουμε, να αποτυπώσουμε φωτογραφικά και να μελετήσουμε στη συνέχεια την ιδιαίτερη ιστορία των νεοκλασικών κτηρίων. Επειδή ο αριθμός τους είναι μεγάλος, περιορίσαμε το πεδίο έρευνάς μας σε αυτά που διατηρούνται ακόμα σε αρκετά καλή κατάσταση και θα μπορούσαμε να τα επισκεφθούμε (όπως στην περίπτωση της οικίας Κ. Παλαμά), να συνομιλήσουμε με τους ιδιοκτήτες ή, στην περίπτωση που έχουν περιέλθει στην ιδιοκτησία του κράτους, να αποκτήσουμε πρόσβαση σε όποια πληροφορία χρειαστούμε.

Σε αυτό το σημείο, είμαστε πολύ τυχεροί, γιατί είχαμε τη χαρά να συναντήσουμε τον κ. Νίκο Πολυζώη, αρχιτέκτονα που έχει ερευνήσει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ετοιμάζεται να εκδώσει το πόνημά του για τα κτήρια της πόλης μας, ο οποίος μας μίλησε για τον πολεοδομικό σχεδιασμό της Πάτρας και εμπλούτισε την έρευνά μας με χρήσιμες πληροφορίες και ποικίλο φωτογραφικό υλικό. Έτσι, εστιάσαμε την προσοχή μας στα ακόλουθα κτήρια:

1. Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων» (Πλατεία Βασιλέως Γεωργίου)
2. Δικαστικό Μέγαρο (Δημ. Γούναρη 30)
3. Οικία οικογένειας Κ. Παλαμά (Κορίνθου 241)
4. Οικία Τζίνη (Μαιζώνος 97 & Αγ. Νικολάου)
5. Μέγαρο Γκολφινόπουλου, γνωστό και ως «Αλάμπρα» (δυτική πλευρά της πλατείας Υψηλών Αλωνίων, συμβολή με οδό Μεσολογγίου)
6. Μέγαρο Μαραγκόπουλου (Δημ. Βότση 12 & Αγ. Ανδρέου)
7. Παλαιό Αρσάκειο (Μαιζώνος 19)
8. Δημαρχείο Πάτρας (πρώην οικία του σταφιδέμπορου Ιωάννη Μακρυγιάννη)
9. Παλαιό Δημοτικό Νοσοκομείο (Κορύλλων 2, Άνω Πόλη)

Μελετώντας αυτά τα κτήρια αντιλαμβανόμαστε καλύτερα – μαθητές και καθηγητές – αφενός την οικονομική ανάπτυξη που είχε η πόλη μας κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα και αφετέρου τον τρόπο που αυτή αποτυπώθηκε στην αρχιτεκτονική, τον πολεοδομικό σχεδιασμό και τις αισθητικές αντιλήψεις των ανθρώπων της εποχής. Η άμεση σχέση με τα Επτάνησα, όπου ο νεοκλασικισμός ανθούσε λόγω της διαδοχικής κατοχής των νησιών από Βενετούς, Γάλλους και Άγγλους, η ανάπτυξη του εμπορίου μέσω του λιμανιού της πόλης, η παρουσία πολυεθνικής παροικίας και η επαφή με τη Δύση, καθιερώνουν αρχικά τον νεοκλασικισμό ως κυρίαρχο αρχιτεκτονικό ρυθμό της πόλης, τουλάχιστον για τις πιο εύπορες τάξεις που ζουν στην Κάτω Πόλη και κοντά στο λιμάνι. Στη συνέχεια και στις αρχές του 20ού αιώνα ο νεοκλασικισμός θα εμπλουτιστεί με μορφολογικά στοιχεία από τα ρεύματα του εκλεκτισμού, της αρτ νουβώ, αρτ ντεκώ και γενικότερα των ρυθμών και τάσεων που επικρατούν στη δυτική Ευρώπη.

Η Πάτρα των γραμμάτων…

Συμμετέχοντες μαθητές: Γκρέκου Μαριλίτα, Γουρδούπη Μαρία, Ζαμπέτα Εμμανουέλα, Καλογερή Κωνσταντίνα, Κάντζαρη Ελευθερία, Κόπιτσα Παναγιώτα, Κυριακοπούλου Μαριτίνα, Λαλιώτη Βασιλική, Λαμπροπούλου Χριστίνα, Μιχαλοπούλου Μαρίλια, Μπαλντάς Γεώργιος, Μπουροπούλου Βασιλική, Παπαδοπούλου Ραφαηλία, Παππάς Στράτος, Πέττα Νεκταρία, Πολίτη Φιλοθέη, Πολυδωροπούλου Αναστασία, Ρηγοπούλου Νίκη, Ρόζου Αθηνά, Σγούρας Κωνσταντίνος, Σταυροπούλου Άννα Μαρία, Τσαγγαρά Αγγελική, Τσαγκαράτου Αναστασία, Τσάκωνας Δημήτρης, Φίλια Μαρία, Χρυσάφης Μαρίνος.

Επιβλέποντες: Ευσταθίου Αικατερίνη ΠΕ 02, Καπεντζώνη Αλεξία ΠΕ 02, Κουτεντάκη Όλγα ΠΕ 02, Πέττας Παναγιώτης ΠΕ 02

Σχολείο: 8ο ΓΕΛ ΠΑΤΡΑΣ

Η εργασία μας αφορά δύο πολύ σημαντικούς λογοτέχνες που γεννήθηκαν στην Πάτρα. Αυτοί είναι ο Κωστής Παλαμάς και η Αθηνά Κακούρη. Όσον αφορά τον Κωστή Παλαμά στην εργασία μας θα παρουσιάσουμε την πορεία της ζωής του και το έργο του. Θα αναφέρουμε, μάλιστα, σχετικές πληροφορίες για το σπίτι στο οποίο έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του καθώς και την προσωπική μας εμπειρία από την επίσκεψή μας εκεί. Επίσης, θα παρουσιάσουμε ένα συγκεκριμένο έργο της Αθηνάς Κακούρη, «Τα Πριμαρόλια», του οποίου η υπόθεση εκτυλίσσεται στην πόλη της Πάτρας κατά τη διάρκεια της σταφιδικής κρίσης. Θα κάνουμε, λοιπόν, αναφορά στα πρόσωπα και στον αντίκτυπο της οικονομικής κρίσης στις μεταξύ τους σχέσεις και παράλληλα θα παρουσιάσουμε τον χώρο (συνοικίες, κτίρια) όπου κινούνται τα πρόσωπα αυτά, ώστε να δοθεί μια ολοκληρωμένη εικόνα της εποχής.

Οι Εκκλησίες του Βαρουσίου: Ένα ταξίδι στον Πολιτισμό, στο Περιβάλλον και στην Ιστορία των Τρικάλων

Μίσιου Παρασκευή, Μπάνου Μαρία – Γαρυφαλλιά , Ντόντα Ιμέρ – Ιωάννης, Παπαθεοδώρου Παναγιώτης, Παπαρσένης Ιωάννης, Στεργίου Όλγα – Μιχαέλα, Τσαγκαροπούλου Στυλιανή, Τσιβίκης Αλέξανδρος, Ψαρρής Αντώνιος

Επιβλέποντες: Μαριάννα Αποστόλου, ΠΕ05 & Σαμορέλης Σεραφείμ, ΠΕ03

Σχολείο: 8ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων

Η παλιά συνοικία της πόλης μας χτισμένη κάτω από το «Φρούριο» κουβαλάει με αξιοπρέπεια τα σημάδια του χρόνου. Σημάδια που δεν κατάφεραν να της στερήσουν το παραμικρό από την ομορφιά της και τη γοητεία της γι' αυτό δεν πρέπει να γίνεται θυσία στο βωμό της αναπαλαίωσης. Η συνοικία «Βαρούσι» γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη κατά τα μέσα του18ου αιώνα. Αποτελούσε την αρχοντογειτονιά των Τρικάλων και δοκιμάστηκε σκληρά κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Άρχισε να παρακμάζει κατά τα μέσα του 19ου αιώνα όταν οι κάτοικοι δεν είχαν πια ανάγκη από την προστασία του φρουρίου. Η εγκατάλειψη και η αδιαφορία των κατοίκων για την πανέμορφη συνοικία κορυφώθηκε το 2ο μισό του 20ου αιώνα. Από το 1980 η συνοικία κηρύχθηκε διατηρητέα. Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η σύνδεση της ευρύτερης τοπικής Ιστορίας, γνωριμία με τα σημαντικά μνημεία και τις μεταβυζαντινές εκκλησίες, τον αρχαιολογικό χώρο αρχαίας Τρίκκης και μετέπειτα της βυζαντινής Τρίκκης, δείγματα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και φωτογράφηση των στοιχείων της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Ειδικότεροι στόχοι: η επαφή των μαθητών με την πολιτιστική τους κληρονομιά, η γνωριμία με την παραδοσιακή συνοικία της πόλης μας με τις πολλές εκκλησίες, τα πλακόστρωτα σοκάκια, το κάστρο, τα σπίτια με τα σαχνισιά και τους ψηλούς μαντρότοιχους, η ευαισθητοποίηση τους, ο σεβασμός της σχέσης ανθρώπου – περιβάλλοντος και η αναζήτηση επίλυσης των περιβαλλοντικών προβλημάτων. . Ίσως έτσι να σωθεί η συνοικία που συνδέεται άμεσα με την ιστορία της πόλης μας και οι παραδοσιακές γειτονιές θα συνεχίσουν να υπάρχουν μάρτυρες της ιστορίας κάθε τόπου

Οι μαθητές/τριες είναι οι αυριανοί πολίτες και ότι η σωστή ενημέρωση και αγωγή τους είναι κρίσιμης σημασίας για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος στη χώρα μας, η εκπαιδευτική ομάδα αναζητώντας μια θέση για το παραδοσιακό πρόσωπο της Ελλάδας στην κοινωνία του αύριο, θα προσπαθήσει μέσα από ασκήσεις πεδίου, δραστηριότητες, παιχνίδια ρόλων και ερωτηματολόγια να βοηθήσει τα παιδιά να συνειδητοποιήσουν ότι τα συστατικά μιας αυριανής Ελλάδας είναι: η σοφή χρήση των πόρων, η διατήρηση της παραδοσιακής μας κληρονομιάς, ο εθελοντισμός και η διάθεση συμμετοχής για την προστασία του περιβάλλοντος. Η προσπάθεια ευαισθητοποίησης των παιδιών μέσα από το πρόγραμμα, συνειδητοποίησης της αξίας της παράδοσης και άμεση ανάγκη διατήρησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς θα βοηθήσει τους/τις μαθητές/τριες ως ενεργοί πολίτες, σε θέσεις κλειδιά μελλοντικά να παίρνουν σωστές αποφάσεις για τον τόπο τους.

Κέντρο Έρευνας-Μουσείο Βασίλη Τσιτσάνη

Συμμετέχουν αλφαβητικά οι μαθητές/τριες: Αργυρόπουλος Στυλιανός, Αργυροπούλου Κρυσταλλία, Ελέζι Μιχαέλα, Ζήσης Ανδρέας, Ιακωβάκης Δημήτριος

Επιβλέπουσες: Κλάντζου Ευαγγελία , ΠΕ01& Πατουλιώτη Μαργαρίτα, ΠΕ02

Σχολείο: 8ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων

Στον χώρο των παλιών φυλακών των Τρικάλων, που χτίστηκαν πάνω στις εγκαταστάσεις του διδύμου οθωμανικού λουτρού δίπλα στον Ληθαίο ποταμό και στο Τέμενος του ΟΣΜΑΝ ΣΑΧ λειτουργεί από το 2017 στην πόλη των Τρικάλων το Κέντρο Έρευνας – Μουσείο Βασίλη Τσιτσάνη. Το μουσείο λειτουργεί με εκθέματα που σχετίζονται τόσο με το τεράστιο μουσικό έργο του Βασίλη Τσιτσάνη που γεννήθηκε στα Τρίκαλα στις 18 Ιανουαρίου του έτους 1915 όσο και με προσωπικά αντικείμενα του δημιουργού της συννεφιασμένης Κυριακής που αναβιώνουν ήχους μελωδίες και εικόνες από το χθες που φτάνει στο τώρα μέσα από την τεχνολογία της εποχής. Ο Βασίλης Τσιτσάνης υπήρξε μια από τις μεγαλύτερες φυσιογνωμίες του ελληνικού τραγουδιού με τεράστιο έργο στο οποίο εξέφρασε με μοναδικό τρόπο κοινωνικά και πολιτικά γεγονότα της εποχής του αλλά και τις αξίες και τα προβλήματα της ρωμιοσύνης όπως η αγάπη ,ο έρωτας, η ξενιτειά, το φιλότιμο, ο πόθος και το πάθος, η ομορφιά της γυναίκας, η πικρία και ο πόνος. Τα τραγούδια Του Βασίλη Τσιτσάνη τραγούδησαν οι μεγαλύτερες φωνές του ελληνικού πενταγράμμου και έχουν περάσει και έχουν φωλιάσει στην ψυχή των Ελλήνων. Το σύγχρονο διαδραστικό μουσείο Τσιτσάνη είναι προσβάσιμο σε όλους τους λάτρεις της μουσικής και έχει ελεύθερη είσοδο για το κοινό. Η αισθητική του μουσείου είναι εξαιρετική και σίγουρα αποτελεί στολίδι για την πόλη των Τρικάλων ενταγμένο στην καθημερινότητα της πόλης. Στούντιο ηχογράφησης, βιβλιοθήκη και αίθουσα εκδηλώσεων πλαισιώνουν το ανακαινισμένο κτίριο. Σημαντικό είναι ότι δεν πρόκειται για ένα στατικό μουσείο αλλά για ένα κέντρο έρευνας και καλλιτεχνικής δημιουργίας. Η ψηφιακή καταγραφή, η τεκμηρίωση και προβολή σημαντικών στοιχείων και πληροφοριών από τη ζωή και το έργο του Βασίλη Τσιτσάνη και την παρουσίασή τους στο κοινό αποτελούν βασικούς στόχους του Μουσείου Βασίλη Τσιτσάνη.

Τα Μετέωρα και η Μονή Βαρλαάμ

Γκατζιού Αθανασία, Γραβάνη Κωνσταντίνα, Ζησοπούλου Άννα, Καλλιάρας Ευάγγελος, Καπούτση Τριανταφυλλιά, Κατσαντώνης Σταύρος, Μαλικιώσης Νικόλαος, Μπρέντα Ευαγγελία, Ντιντής Θεόδωρος, Ντόντου Άννα, Ξάνθη Μυρσίνη, Ραφαηλίδης Αλέξανδρος, Ρούβαλης Θεόφιλος, Τσιόγκας Ευθύμιος, Ταμπουράς Αθανάσιος, Τσιούμα Ελισάβετ

Επιβλέποντες: Μαριάννα Αποστόλου, ΠΕ05 & Σαμορέλης Σεραφείμ, ΠΕ03

Σχολείο: 8ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων

Τα Μετέωρα είναι χτισμένα πάνω σε θεόρατους βράχους. Μέχρι σήμερα αποτελούν, μοναστικό σύνολο με συνεχή παρουσία από την εποχή της εγκατάστασης των πρώτων ασκητών ένα από τους μεγαλύτερους και σπουδαιότερους θρησκευτικούς τουριστικούς προορισμούς μετά το Άγιο Όρος, στον Ελλαδικό χώρο λόγω της πρόσβασης και του γυναικείου πληθυσμού. Στα τέλη του 14ου αιώνα αρχίζει η κατάκτησή της Θεσσαλίας και οι εμπειροπόλεμοι Τούρκοι, οι οποίοι καθιστούν για ένα μεγάλο διάστημα δύσκολη την επιβίωση των Χριστιανών, με αποτέλεσμα άλλοι να μετακινούνται στη Δύση και άλλοι σε ορεινές περιοχές και αρκετοί στα μοναστήρια των Μετεώρων που λειτούργησαν ως τόποι σωτηρίας. Από τις ιστορικές μαρτυρίες συμπεραίνουμε ότι οι μονές των Μετεώρων ήταν στο σύνολό τους τριάντα. Από τις τριάντα αυτές μονές οι έξι λειτουργούν έως σήμερα και δέχονται πλήθος προσκυνητών. Από τον 11ο αιώνα εγκαταστάθηκαν στα Μετέωρα οι πρώτοι ερημίτες, αργότερα στις αρχές του 12ου αιώνα συγκρότησαν μια μικρή μοναστική πολιτεία τη σκήτη της Δούπιανης με κέντρο μια μικρή εκκλησία αφιερωμένη στη Θεοτόκο. Κατά τον 14ο αιώνα ηγούμενος της σκήτης ήταν ο Νείλος ο οποίος έπαιξε σπουδαίο ρόλο στην ανάπτυξη του μοναχισμού και με ενέργειες του τότε κτίστηκαν τέσσερις ναοί στα γύρω σπήλαια.

Την ίδια εποχή εμφανίστηκε ο Όσιος Αθανάσιος ο Μετεωρίτης, ο οποίος συνέβαλλε καθοριστικά στην οργάνωση της κοινοβιακής ζωής των Μετεώρων. Τα Μετέωρα δεν αναφέρονται σε αρχαία κείμενα και η ονομασία τους δόθηκε τα νεότερα χρόνια από τον Όσιο Αθανάσιο τον Μετεωρίτη, ο οποίος ανέβηκε το 1344 στον «Πλατύ Λίθο», τον ονόμασε Μετέωρο και έκτισε εκεί τη Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, που μέχρι και σήμερα είναι γνωστή με το όνομα «Μεγάλο Μετέωρο». Στα μέσα του 14ου αι. ο μοναχός Νείλος συγκέντρωσε τους μοναχούς που ζούσαν απομονωμένοι σε σπηλιές των βράχων, γύρω από την σκήτη της Δούπιανης και οργάνωσε τον μοναχισμό στα Μετέωρα. Η παράδοση αναφέρει ότι κατά τον 14ο αιώνα χτίστηκαν περίπου είκοσι μοναστήρια στα Μετέωρα. Σήμερα λειτουργούν έξι (6 μονές): η Μονή του Μεγάλου Μετεώρου, η Μονή Βαρλαάμ, η Μονή Ρουσάνου, η Μονή του Αγίου Στεφάνου, η Μονή της Αγίας Τριάδας και η Μονή του Αγίου Νικολάου Αναπαυσά. Τα έξι επισκέψιμα μοναστήρια των Μετεώρων, είναι σήμερα αναστηλωμένα και με συντηρημένο στο μεγαλύτερο μέρος τους τον τοιχογραφικό τους διάκοσμο. Το 1989 η Unesco ενέγραψε τα Μετέωρα στον κατάλογο των Μνημείων της Παγκόσμιας Κληρονομιάς, ως ένα ιδιαίτερης σημασίας πολιτιστικό και φυσικό αγαθό. Η ακμή των Μετεώρων θα συντελεστεί τον επόμενο αιώνα, κατά τον οποίο ιδρύονται νέα μοναστήρια, ανεγείρονται νέα καθολικά και άλλα μοναστηριακά κτίσματα, τα περισσότερα από τα οποία κοσμούνται με εξαιρετικής τέχνης αγιογραφίες. Τα Μετέωρα αποτελούν, μετά το Άγιο Όρος, το μεγαλύτερο και με συνεχή παρουσία από την εποχή της εγκατάστασης των πρώτων ασκητών μέχρι σήμερα μοναστικό σύνολο, στον ελλαδικό χώρο.

Το ημερολόγιο της Καταστροφής

Αλέκου Κωνσταντίνος, Βαϊόπουλος Νικόλαος, Βαϊοπούλου Βικτώρια, Βαμπούλα Εφραιμία, Γελαδάρη Αναστασία, Ζιώζια Αικατερίνη, Καλαμάρας Χρήστος, Καραγεώργος Αθανάσιος, Καραγεώργου Παναγιώτα, Μόκα Ευαγγελία, Μπλετσογιάννη Στέλλα, Μπουκουράκη Βασιλεία-Μαρία, Σαρακατσάνου Δανάη, Σιακαβάρα Μυρσίνη, Τσακίρη Παναγιώτα, Χαντζιάρα Ολυμπία, Βαϊοπούλου Βικτώρια, Βαμπούλα Εφραιμία, Γελαδάρη Αναστασία, Ζιώζια Αικατερίνη, Καραγεώργου Παναγιώτα, Κωτούλα Ευαγγελία, Μάνια Ιωάννα, Μόκα Ευαγγελία, Μπουκουράκη Βασιλεία-Μαρία, Παπαγιάννη Θωμαή, Πλιάτσικα Ευαγγελία, Σαρακατσάνου Δανάη, Σιακαβάρα Μυρσίνη, Τσακίρη Παναγιώτα, Τσιάνα Ευθαλία, Τσιλιώνη Βιργινία, Τσιόβολου Παναγιώτα, Τσιορλίδα Βασιλική, Χανίκα Ευαγγελία, Χαντζιάρα Ολυμπία, Αλέκου Κωνσταντίνος, Βαϊόπουλος Νικόλαος, Βαϊοπούλου Βικτώρια, Βαμπούλα Εφραιμία, Καραγεώργος Αθανάσιος, Καραγεώργου Παναγιώτα, Κωτούλα Ευαγγελία, Μάνια Ιωάννα, Μόκα Ευαγγελία, Τσιόβολου Παναγιώτα, Κουτσογιάννης Αδαμάντιος

Επιβλέποντες: Βούλγαρη Αναστασία, ΠΕ86, Μανθέλας Ευάγγελος, ΠΕ04.01

: 8ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων

Η Μικρασιατική Καταστροφή σημάδεψε σε μεγάλο βαθμό την Ελλάδα, δημιουργώντας στο ελληνικό κράτος – και φυσικά και στην περιοχή μας – νέους θύλακες εργατικότητας, δημιουργικότητας και εντέλει ανάπτυξης σε όλους τους τομείς, από τη βιοτεχνική παραγωγή μέχρι τον χώρο των γραμμάτων και των τεχνών. Ο μεγάλος Αϊβαλιώτης λογοτέχνης Ηλίας Βενέζης στο "Μικρασία Χαίρε" είπε κάποτε: «Είμαστε ένας λαός της μνήμης. Αυτό είναι η πηγή της λύπης και της περηφάνιας μας. Λοιπόν – λέμε στην απέναντι πλευρά του Αιγαίου – αν ζητάτε να σβήσουμε την ιστορία μας, το συναξάρι και το μαρτυρολόγιό μας, αυτό δεν το μπορούμε. Όμως ξέρουμε να κάνουμε κάτι άλλο τίμιο και βαθύ: μπορούμε να μη μνησικακούμε».

Στο 8ο ΓΕΛ Τρικάλων για να εμπνεύσουμε τους/τις μαθητές/τριες να γνωρίσουν και να αγαπήσουν τον τόπο και τις ρίζες τους και γνωρίζοντας πως αρκετοί από αυτούς έλκουν τις ρίζες της καταγωγής τους από την αγαπημένη Μικρασία, αποφασίστηκε να ασχοληθούμε με ένα θεατρικό έργο που αναφέρεται στα γεγονότα του 1922. Αυτό ήταν ότι καλύτερο. Θέλαμε όλοι μας να γνωρίσουμε, να τιμήσουμε και να πάρουμε φωτεινό παράδειγμα από ανθρώπους που αν και είδαν τις ελπίδες και τα όνειρά τους να καταρρέουν και να οδηγούνται στην προσφυγιά και την εξαθλίωση, κράτησαν ψηλά το κεφάλι και με πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό, άρχισαν μια νέα ζωή εδώ, στην Ελλάδα, τη μεγάλη Μητέρα τους. Να καταλάβουμε ότι οφείλουμε τιμή και ευγνωμοσύνη για όλα όσα μας δίδαξαν, όπως και μια υπόσχεση ότι δε θα ξεχάσουμε. Η μουσικοθεατρική – χορευτική εκδήλωση παρουσιάστηκε με μεγάλη επιτυχία στο πολυπληθές Ελληνικό Σχολείο του Châtenay – Malabry από τους μαθητές/τριες που συμμετέχουν στο πλαίσιο της αδελφοποίησης κατά το τρέχον σχ. έτος 2023-24. Στόχος της παράστασης ήταν η ενίσχυση των πολιτιστικών δεσμών των μαθητών/τριών του 8ου ΓΕΛ Τρικάλων με τους/τις μαθητές/τριες της Ελληνικής Ομογένειας του Παρισιού και μαζί με το θεατρικό έργο, ερμηνεύτηκαν τραγούδια αφιερωμένα στη Μικρασία καθώς και παραδοσιακοί χοροί της Μικρασίας. Τα βιώματα αυτά θεωρούμε ότι ενίσχυσαν την αγάπη των μαθητών μας για τον τόπο και τις ρίζες τους καθώς σύμφωνα με τον μεγάλο παιδαγωγό Dewey «Μόνο ό,τι δέχτηκες με την ψυχή σου, αυτό μόνο μαθαίνεις και αυτό ενσωματώνεις στη ζωή σου και το χαρακτήρα σου»

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Ευαγγέλου Δέσποινα, Καλύβας Αντώνιος – Σωτήριος, Κουκούδας Παναγιώτης, Κρικέλη Μαρία, Κωσταρέλου Αννα Μαρία, Μητρακόπουλος Δημήτριος, Μπάρμπα Αρετή, Μπαρμπούτη Ιωάννα – Παρασκευή, Νταή Χρυσούλα, Νταλαμπύρα Ανδριανή, Νταλαμπύρα Κωνσταντίνα, Ντρέου Μαρία, Πανταζής Ευθύμιος, Παπαδημητρίου Αναστασία, Σισοέβ Αλέξανδρος, Σταμάτης Μιχαήλ, Στρατή Ιωάννα, Στρατινάκης Γεώργιος – Ραφαήλ, Τσιαπτσιάκη Ευτυχία, Χιονάς Βασίλειος.

Επιβλέπουσα: Κρεμεζή Ευαγγελία, ΠΕ02Δεσυνιώτης Κωνσταντίνος, ΠΕ Μπολτσή Όλγα, ΠΕ04.04

11ο Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Λάρισας

Κύριο θέμα είναι τα δύο αρχαία θέατρα της Λάρισας (Α΄ και Β΄). Συγκεκριμένα θα εστιάσουμε στην ιστορία τους, στα αποτελέσματα των αρχαιολογικών ερευνών και στην εξέλιξη του θεάτρου διαχρονικά στην περιοχή μας. Οι μαθητές/τριες με την καθοδήγηση των εκπαιδευτικών θα συγκεντρώσουν και θα επεξεργαστούν υλικό για Α΄ και Β΄ Αρχαίο θέατρο Λάρισας και τον περιβάλλοντα αρχαιολογικό χώρο μέσα από μια διαδικασία διερευνητικής και ανακαλυπτικής μάθησης, με στόχο τη δημιουργία ψηφιακής αφήγησης.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΜΟΥ: Η ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΛΑΡΙΣΑΣ ΩΣ ΜΩΣΑΪΚΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

Ευαγγέλου Δέσποινα, Καλύβας Αντώνιος – Σωτήριος, Κουκούδας Παναγιώτης, Κρικέλη Μαρία, Κωσταρέλου Αννα Μαρία, Μητρακόπουλος Δημήτριος, Μπάρμπα Αρετή, Μπαρμπούτη Ιωάννα – Παρασκευή, Νταή Χρυσούλα, Νταλαμπύρα Ανδριανή, Νταλαμπύρα Κωνσταντίνα, Ντρέου Μαρία, Πανταζής Ευθύμιος, Παπαδημητρίου Αναστασία, Σισοέβ Αλέξανδρος, Σταμάτης Μιχαήλ, Στρατή Ιωάννα, Στρατινάκης Γεώργιος – Ραφαήλ, Τσιαπτσιάκη Ευτυχία, Χιονάς Βασίλειος.

Επιβλέπων: Τζιόρτζιος Αθανάσιος ΠΕ02

11ο Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Λάρισας

Στόχος είναι η δημιουργία βίντεο για την ιστορία της συνοικίας μας, την καταγωγή και τη ζωή των κατοίκων. Σε αυτό το πλαίσιο θα επιχειρήσουμε τη συγκέντρωση αρχειακού και αυθεντικού υλικού ως τεκμήρια της εξελικτικής ιστορικής πορείας της συνοικίας μας. Οι μαθητές –τριες με την καθοδήγηση των εκπαιδευτικών αναμένεται να συλλέξουν φωτογραφικό υλικό και πληροφορίες μέσα από την επεξεργασία ιστορικών πηγών και συνεντεύξεων από ανθρώπους της γειτονιάς μας ως αυθεντικό υλικό κατάθεσης προσωπικών μαρτυριών για την καταγωγή , τα ήθη, τα έθιμα και την ιστορική διαδρομή της εγκατάστασης τους στη συνοικία μας, η οποία αποτελεί μωσαϊκό πολιτιστικών ταυτοτήτων.

Φιλελλήνων 23

Βύρων Αλεξόπουλος, Μάριος -Σωτήριος Ανδριανόπουλος, Δημήτριος Βέικος, Άννα Βρεττού, Χριστίνα Βρεττού, Λουκία Γουλανδρή, Ιωάννα Καζαντζή, Μαρία Καΐρα, Σοφία -Νικολαΐς Καρακάξη , Χρυσοβαλάντης Κατερνέλης, Θελξινόη -Μαρία Κατσαμάγκου, Ιωάννης Κιούσης, Ιωάννης Κιρτσάκης, Σωκράτης Κολιός, Αλεξάνδρα -Αγγελική Κοσκινά, Άγγελος Κότιος, Αλέξανδρος Λυρίτης, Μπλέρτα Ρούτσι, Ελένη -Αντωνία Μαλαβέτα , Αλέξανδρος Μάντης, Μαγιά Μιχαηλίδη, Αναστασία Μπινιάρη, Ελένη Οικονομίδου, Μαρία Όλγα Παππά, Άρτεμις Παπάζογλου, Θεοδώρα Παπανδρέου, Γιάννης Περάκης, Κωνσταντίνα -Μαρία Πιερράκου, Σαμπρίνα Ράπο, Αικατερίνη Ρόδη, Φραντζέσκος Σαρόγλου, Μαρία Σιαπέρα ,Λυδία Σιμιτοπούλου, Αθηνά Σπανουδάκη, Παναγιώτης Φραγκιαδάκης.

Επιβλέπουσες: Μετάξω-Αγαπούλα Καμινιώτη (ΠΕ02) Ζωή Κούτρα (ΠΕ02)

16ο Γενικό Λύκειο Αθήνας

Ταινία-ντοκιμαντέρ για τη συντήρηση και αποκατάσταση ενός νεοκλασικού κτηρίου.

Πρόκειται για το αποτέλεσμα επίπονης έρευνας σε αρχεία, συνεντεύξεις και επιτόπια έρευνα, προκειμένου να μάθουμε, να κατανοήσουμε και να παρουσιάσουμε την ιστορία, αλλά κυρίως την συντήρηση και αποκατάσταση ενός νεοκλασικού κτηρίου- Μεγάρου στο κέντρο της Αθήνας στην οδό Φιλελλήνων 23. Ο δρόμος δεν είναι τυχαίος, καθώς βρίσκεται κοντά στα ανάκτορα, γύρω από τα οποία κατοίκησαν οικογένειες εύπορων ομογενών και αξιωματούχων των ανακτόρων και της κυβέρνησης που εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα μετά την ίδρυση του νέου Ελληνικού Κράτους.

Οι πρώτοι ένοικοι του μεγάρου ανήκαν στην ιστορική οικογένεια Κριεζή. Ο Αντ. Κριεζής υπήρξε αγωνιστής του ‘21, ενώ μετά την απελευθέρωση στα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια, διετέλεσε υπουργός των Ναυτικών επί αντιβασιλείας, και επί της βασιλείας του Όθωνα και κατόπιν έγινε πρωθυπουργός. Ο Δημήτριος Κριεζής, υπήρξε επίσης υπουργός των Ναυτικών της κυβέρνησης Δηλιγιάννη του 1895. Το κτήριο βέβαια άλλαξε πολλούς ιδιοκτήτες από τότε και σήμερα ανήκει στη Βουλή των Ελλήνων που ανέλαβε και την αποκατάστασή του. Πιθανολογείται πως κατασκευάστηκε από επώνυμο αρχιτέκτονα, ίσως τον Α. Θεοφιλά.

Το κτήριο βρίσκεται σε φάση αποκατάστασης και με ειδική άδεια από τον Πρόεδρο της Βουλής εισήλθαμε στο χώρο και βιντεοσκοπήσαμε τις εργασίες συντήρησης από τους μηχανικούς, τους αρχιτέκτονες κα τους συντηρητές, οι οποίοι μας μίλησαν για το έργο τους και τις δυσκολίες του. Στη συνέχεια στο Μουσείο Πόλεως των Αθηνών, που αποτέλεσε την πρώτη κατοικία του βασιλικού ζεύγους Όθωνα και Αμαλίας, πήραμε συνέντευξη από τη βασική συντηρήτρια που μας μίλησε για την αρχιτεκτονική και διακοσμητική αξία του Μεγάρου. Όλα τα παραπάνω στοιχεία μας βοήθησαν και μας ενέπνευσαν, ώστε να δημιουργήσουμε την ταινία μας.

«ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ».

Βύρων Αλεξόπουλος, Μάριος -Σωτήριος Ανδριανόπουλος, Δημήτριος Βέικος, Άννα Βρεττού, Χριστίνα Βρεττού, Λουκία Γουλανδρή, Ιωάννα Καζαντζή, Μαρία Καϊρα, Σοφία -Νικολαΐς Καρακάξη , Χρυσοβαλάντης Κατερνέλης, Θελξινόη -Μαρία Κατσαμάγκου, Ιωάννης Κιούσης, Ιωάννης Κιρτσάκης, Σωκράτης Κολιός, Αλεξάνδρα -Αγγελική Κοσκινά, Άγγελος Κότιος, Αλέξανδρος Λυρίτης, Μπλέρτα Ρούτσι, Ελένη -Αντωνία Μαλαβέτα , Αλέξανδρος Μάντης, Μαγιά Μιχαηλίδη, Αναστασία Μπινιάρη, Ελένη Οικονομίδου, Μαρία Όλγα Παππά, Άρτεμις Παπάζογλου, Θεοδώρα Παπανδρέου, Γιάννης Περάκης, Κωνσταντίνα -Μαρία Πιερράκου, Σαμπρίνα Ράπο, Αικατερίνη Ρόδη, Φραντζέσκος Σαρόγλου, Μαρία Σιαπέρα ,Λυδία Σιμιτοπούλου, Αθηνά Σπανουδάκη, Παναγιώτης Φραγκιαδάκης.

Επιβλέπουσες: Μετάξω-Αγαπούλα Καμινιώτη (ΠΕ02) Ζωή Κούτρα (ΠΕ02)

16ο Γενικό Λύκειο Αθήνας

Το παρελθόν και το παρόν των κινηματογραφικών αιθουσών από Ομόνοια έως Σύνταγμα

Ένα ταξίδι στην τέχνη του κινηματογράφου στην Ελλάδα… Μια βόλτα στους κινηματογράφους της Αθήνας… Σε άλλους που χάθηκαν και σε άλλους που παραμένουν ακόμη στο κέντρο της Αθήνας. Ξεκινούμε την έρευνα από την πλατεία Ομονοίας, ανεβαίνοντας την Σταδίου και την Πανεπιστημίου έως το Σύνταγμα. Αναζητούμε τους χαμένους έως σήμερα κινηματογράφους , κάνουμε περιήγηση με τεκμήρια , φωτογραφίες κινηματογράφων και αφίσες , εφημερίδες και έντυπα της εποχής. Καταγράφουμε τα αρχιτεκτονικά στοιχεία των χώρων , τους ιδιοκτήτες και την λειτουργία τους , τους λόγους που συντέλεσαν να σβηστεί η παρουσία τους στο χρόνο. Είναι ένα νοσταλγικό ταξίδι στο χρόνο, ένα νοσταλγικό ταξίδι στους χώρους πολιτισμού στο κέντρο της Αθήνας. Ανασυνθέτουμε τις γωνιές όπου η έβδομη τέχνη φώλιασε στην Αθήνα .Ωστόσο, οι απειλές, τεχνολογικές και οικονομικές ορθώνονται για όλες τις ιστορικές αίθουσες. Ο φόβος, λοιπόν, για το κλείσιμο παλιών ιστορικών κινηματογράφων στην πόλη της Αθήνας , όπως ο κινηματογράφος ΙΝΤΕΑΛ που έκλεισε πρόσφατα, μάς οδήγησε στην εκπόνηση της παρούσας εργασίας σε μια προσπάθεια να αναδείξουμε τη μεγάλη τους ιστορική και κοινωνική αξία.

Ευελπιστούμε ότι η γνωριμία των νέων με τη μαγεία των παλαιών κινηματογραφικών αιθουσών θα τους κάνει να επαναπροσδιορίσουν τη στάση τους απέναντι στον Κινηματογράφο ως ψυχαγωγικό θέαμα που έχει όμως και κοινωνικές διαστάσεις..

«Οι Προσφυγικές Πολυκατοικίες της Λεωφόρου Αλεξάνδρας».

Βύρων Αλεξόπουλος, Μάριος -Σωτήριος Ανδριανόπουλος, Δημήτριος Βέικος, Άννα Βρεττού, Χριστίνα Βρεττού, Λουκία Γουλανδρή, Ιωάννα Καζαντζή, Μαρία Καϊρα, Σοφία -Νικολαΐς Καρακάξη , Χρυσοβαλάντης Κατερνέλης, Θελξινόη -Μαρία Κατσαμάγκου, Ιωάννης Κιούσης, Ιωάννης Κιρτσάκης, Σωκράτης Κολιός, Αλεξάνδρα -Αγγελική Κοσκινά, Άγγελος Κότιος, Αλέξανδρος Λυρίτης, Μπλέρτα Ρούτσι, Ελένη -Αντωνία Μαλαβέτα , Αλέξανδρος Μάντης, Μαγιά Μιχαηλίδη, Αναστασία Μπινιάρη, Ελένη Οικονομίδου, Μαρία Όλγα Παππά, Άρτεμις Παπάζογλου, Θεοδώρα Παπανδρέου, Γιάννης Περάκης, Κωνσταντίνα -Μαρία Πιερράκου, Σαμπρίνα Ράπο, Αικατερίνη Ρόδη, Φραντζέσκος Σαρόγλου, Μαρία Σιαπέρα ,Λυδία Σιμιτοπούλου, Αθηνά Σπανουδάκη, Παναγιώτης Φραγκιαδάκης.

Επιβλέπουσες: Μετάξω-Αγαπούλα Καμινιώτη (ΠΕ02) Ζωή Κούτρα (ΠΕ02)

16ο Γενικό Λύκειο Αθήνας

Αυτό που σημαδεύει την ιστορία των Αμπελοκήπων, είναι η εγκατάσταση των προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής του 1922. «Οι Αμπελόκηποι» , γίνεται η συνοικία που δέχεται τον μεγαλύτερο αριθμό μικρασιατών προσφύγων στα όρια του σημερινού δήμου Αθηναίων. Τα Προσφυγικά της Λεωφόρου Αλεξάνδρας σχεδιάστηκαν από τους αρχιτέκτονες Κίμωνα Λάσκαρη (1905-1978)) και Δημήτρη Κυριακό(1881-1971). Χτίστηκαν την περίοδο 1933 -36, προκειμένου να στεγάσουν πρόσφυγες, οι οποίοι μέχρι τότε κατοικούσαν σε προσωρινούς καταυλισμούς στο Πολύγωνο (Πεδίο Άρεως). Αποτελούν χαρακτηριστικό δείγμα Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής -Bauhaus-του Μεσοπολέμου στην Ελλάδα και το πρώτο δείγμα λαϊκής πολυκατοικίας, ενώ συγκαταλέγονται ανάμεσα στα 113 πιο σημαντικά έργα της Ελληνικής Αρχιτεκτονικής του 20ου αιώνα. Αποτελούν συγκρότημα οκτώ τριώροφων κτηρίων με μικρά διαμερίσματα (με ένα ή δύο υπνοδωμάτια ,κουζίνα, λουτρό)τα οποία στο σύνολό τους απαριθμούν 228 διαμερίσματα. Το συγκρότημα των προσφυγικών πολυκατοικιών στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας κηρύχθηκε το 2008, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Επίσης αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο κτιρίων κοινωνικής κατοικίας του Μοντέρνου Κινήματος (από τα ελάχιστα εναπομείναντα) ιδιαίτερα σημαντικών για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής της μεσοπολεμικής περιόδου και της ιστορίας της εξέλιξης της πόλης των Αθηνών». Το βίντεο που δημιουργήσαμε αναφέρεται στην ιστορική και κοινωνική αξία των Προσφυγικών Πολυκατοικιών και συνεπώς στην ανάγκη αποκατάστασής τους. Φωτογραφίσαμε τις Πολυκατοικίες και πήραμε συνέντευξη από τον κ. Δ,. Ευταξιόπουλο αρχιτέκτονα και ιδιοκτήτη διαμερίσματος στις Προσφυγικές Πολυκατοικίες.

Περιήγηση στην Αρχαία Αιγείρα

Συγγραφείς – μαθητές: Αναστασοπούλου Αμαλία, Βοϊδήλα Ελένη, Γκιούσκα Εσμεράλντα, Καλαντζή Νεφέλη, Καμάρας Βασίλειος, Κοκοσιούλη Βασιλική, Κουρή Αγγελική, Κούρτης Νικόλαος, Μέρτικα Άγγελος, Μιχαλόπουλος Νικόλαος, Ντόκου Ιωάννα, Ντόκου Καλλιόπη, Παππά Ιωσήφ, Σταθακοπούλου Αγγελική, Φαρδέλλα Ιωσηφίνα

Συντονίστρια εκπαιδευτικός: Αργυροπούλου Μαρία, ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Αιγείρας

Η αρχαία Αιγείρα απλώνεται ανατολικά της σύγχρονης παραλιακής κωμόπολης πάνω στον λόφο του Παλαιόκαστρου και υπήρξε μία από τις σημαντικότερες πόλεις της αρχαίας Αιγιάλειας. Η κατοίκηση του χώρου αυτού, ήδη από τα προϊστορικά χρόνια έως τα ύστερα ρωμαϊκά, επιβεβαιώνεται τόσο από τις αρχαίες πηγές όσο και από τα ανασκαφικά δεδομένα. Ο μυκηναϊκός οικισμός φέρει το όνομα Υπερησία, το οποίο διατηρήθηκε έως τα πρώιμα ιστορικά χρόνια. Η Υπερησία, σύμφωνα με τον Όμηρο, συμμετείχε στον Τρωικό πόλεμο, ενώ στην 23η Ολυμπιάδα το 688 π. Χ. ένας νεαρός Υπερησιεύς αναδείχτηκε νικητής στον αγώνα ανωμάλου δρόμου. Η πόλη πήρε το όνομα Αίγειρα, χάρη στο τέχνασμα που εμπνεύστηκαν οι κάτοικοι, για να σωθούν από την επικείμενη εισβολή των γειτόνων τους, των Σικυωνίων. Κατά τη διάρκεια της αρχαϊκής εποχής και ενώ ο θεσμός της πόλης – κράτους σηματοδοτεί την πολιτική, οικονομική και πολιτιστική εξέλιξη των ελληνικών πόλεων, η Αίγειρα συγκαταλέγεται στις πόλεις της αρχαίας Αχαΐας που για πρώτη φορά ενώθηκαν και συγκρότησαν μια ομοσπονδία, το Κοινό των Αχαιών. Οι Αιγειράτες ασχολήθηκαν με την πολιτική, οικονομική και θρησκευτική οργάνωση της χώρας τους και δεν έλαβαν μέρος ούτε στους Περσικούς πολέμους ούτε στον Πελοποννησιακό Πόλεμο. Στην ελληνιστική εποχή, η Αίγειρα γνωρίζει μεγάλη ανάπτυξη και ευημερία. Παίζει σημαντικό ρόλο στην ανασύσταση της Β΄ Αχαϊκής Συμπολιτείας το 280 π. Χ. Την ίδια περίοδο κατασκευάζεται το θέατρο και οι ναοί που δεσπόζουν σήμερα στο πλάτωμα του λόφου με θέα τον Κορινθιακό κόλπο. Το 146 π. Χ. με την επικράτηση των Ρωμαίων γράφεται ο επίλογος της Αχαϊκής Συμπολιτείας που μετατρέπεται σε ρωμαϊκή επαρχία. Την περίοδο της ρωμαιοκρατίας η Αίγειρα δεν παρακμάζει. Η περιγραφή του περιηγητή Παυσανία που επισκέφθηκε την πόλη τον 2ο αι. μ. Χ. και πλήθος ευρημάτων επιβεβαιώνουν την ακμή της πόλης. Από τα πρώτα βυζαντινά χρόνια η αρχαία πόλη παρακμάζει και ερειπώνεται.

Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μας και τα έθιμά του.

Ονόματα συμμετεχόντων: Άλκο Ερισέλτα, Γέσιου Σοφία,Γιοντη Μαρίνα, Γήσης Στυλιανός,Γκόλια Έλενα,Ιωάννου Ευαγγελία,Ελευθεριάδου Μάλαμα,Καλαμπάκα Ευανθία,Κανελλοπούλου Κυριακή,Λαζαρίδου Κλεοπάτρα,Μαχαιρίδου Άννα,Παπαδοπούλου Αυγή,Παπαδοπούλου Αικατερίνη,Πιλίντση Βικτώρια,Πούλιου Νικολία -Ιωάννα,Στούπη Δήμητρα,Ταρασίδου Χρυσούλα,ΦιλιοπούλουΟλυμπία,Χρυσίδου Αναστασία.

Επιβλέπουσα: Ταρενίδου Ευγενία ΠΕ02 Άλλοι εκπαιδευτικοί: Προκοπίδου Αγάπη ΠΕ03 Κονδυλάκη ΑικατερίνηΠΕ86.

Γενικό Λύκειο Αριδαίας.

Στο πρόγραμμα που εκπονούμε θα αναφερθούμε στην επαρχία της Αλμωπίας που είναι στα βόρεια του νομού Πέλλας με μεγαλύτερη πόλη την Αριδαία που περιτριγυρίζεται από 48 χωριά . Η Αριδαία αρχικά ήταν γνωστή ως Μογλενά. Έπειτα λεγόταν Καρατζόβα από τα ποτάμια της Μαυροπόταμος (τούρκικα:Καρατζά)και ασπροπόταμος(=Μπέλιτσα)ή από τον τούρκο κατακτητή Καρατζά.(Καρατζόβα=Μαύρο χώμα) Στην αρχαιότητα χρησιμοποιήθηκε ο όρος Άλμωπες και Αλμωπία πρώτα από τον Θουκυδίδη τον 7ο αιώνα π.Χ. Προϊστορικά κατοικούσε ο λαός Άλμωπες.

Θα αναφερθούμε στους ήρωες του τόπου μας κατά τον Μακεδονικό Αγώνα,τους αποκαλούμενους Μακεδονομάχους. Επίσης θα παρουσιάσουμε τις 2 μονές του τόπου η μία από το 1182-83 η μονή Αρχαγγέλου(στο ομώνυμο χωριό) και η άλλη του Αγίου Ιλαρίωνα στους Προμάχους που αναβίωσε πρόσφατα. Θα παρουσιάσουμε ακόμη τα γνωστά Λουτρά Πόζαρ που τα τελευταία χρόνια έγιναν περισσότερο γνωστά για τις Ιαματικές πηγές του. Χαρακτηριστικό προϊόν του τόπου μας που θα παρουσιάσουμε είναι η πιπεριά(μπούκοβο και πάπρικα) που παράγουμε με παραδοσιακό τρόπο σε ειδικούς ξυλόφουρνους στο χωριό Γαρέφι (Το πιπεροχώρι της Ελλάδας)όπου γίνεται και γιορτή πιπεριάς ετησίως με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια. Τέλος θα παρουσιάσουμε και έθιμα του τόπου μας όπως τον παραδοσιακό γάμο, τα χοιροσφάγια,¨την κόλιντα μπάμπο¨(σφάζουν γιαγιά)παραδοσιακό έθιμο των Χριστουγέννων. Οι νέοι ανάβουν φωτιές και χορεύουν γύρω της παραμονή Χριστουγέννων. Παρόμοιο έθιμο τηρείται λίγο πριν την αλλαγή του χρόνου το έθιμο της¨ Σούρβα μπάμπο ¨. Στόχος του προγράμματος είναι η ενασχόληση των παιδιών με την ιστορία του τόπου μας και τα έθιμά του και να τα παρουσιάσουν ώστε να γίνουν γνωστά σε όλη την Ελλάδα.

Οι συγγραφείς και ποιητές του τόπου μας.

Γκιώσης Γεώργιος,Κώτσου Ραφαηλία,Μανδαλάκη Μαριάννα,Μητσάνη Χριστίνα,Μουρατίδης Μάριος,Μπαΐρακταρίδης Κυριάκος,ΜπεγγλοπούλουΠαναγιώτα,Μποζίνη Αικατερίνη,Παπανικολάου Μαρία,Πέΐκου Εριφύλλη,Σαμαράς Βαλάντης,Συλλέκτη Αγγελική.

Επιβλέπουσα :Κονδυλάκη ΑικατερίνηΠΕ87.Άλλοι εκπαιδευτικοί :Προκοπίδου ΑγάπηΠΕ03, Θύμιου Αναστασία ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Αριδαίας.

Η ομάδα που επέλεξε αυτό το θέμα, θα ασχοληθεί με την αποσπασματική ανάγνωση ποιημάτων ,παραμυθιών και παραγράφων από ποιητές και συγγραφείς μυθιστορημάτων και μελετητών του τόπου μας. Στόχος μας η ενασχόληση των παιδιών με την λογοτεχνία και η χαρά της αποκάλυψης καινούριων οριζόντων. Η περιοχή μας έχει συγγραφείς όπως ο Λουντέμης και ποιητές όπως ο Μέσκος με πανελλήνια αναγνώριση. Επίσης υπάρχει πληθώρα νεότερων λογοτεχνών σε όλα τα είδη γραφής. Από την Αριδαία είναι και η συγγραφέας Νίκη Τάντση με το βιβλίο της «Επτά θανάσιμες πεθερές» γνωστό από την μεταφορά στην TV. Δεν είναι τυχαίο που τόσοι πρωτόγονοι θεοί άφησαν το αποτύπωμά τους ,σαν αρχαία σπορά και ο μύθος ξετυλίγεται όπως αναφέρει ο Γεώργιος Αστρανίδης και η Μαρία Αστρανίδου στο βιβλίο τους <<Οι Αρχαίοι Άλμωπες >> όταν ο θεός Ποσειδώνας ερωτεύεται την Έλλη και από αυτήν την ένωση θα προκύψει ο μυθικός γίγαντας ΆΛΜΩΨ. Που με την σειρά του θα παραδώσει την σκυτάλη στις Νύμφες εδώ στους τόπους του νερού, συντροφιά με τον Πάνα και τον Ερμή όπως γράφει η Τόνια Παπαδάκη(πρώην σύμβουλος)στο βιβλίο της <<Τα Λουτρά Πόζαρ>>. Άλλοι συγγραφείς: Η Σόφη Θεοδωρίδου ο Θοδωρής Σαρηγκιόλης, ο Τάκης Γκόντης ,η Κατερίνα Ασημακοπούλου,ο Ασημάκης Ασημακόπουλος ο Χατζημωυσιάδης ,ο Βασίλης Παπάς, η Βασιλική Κούτρα και πολλοί άλλοι. Για να βρεθούν στα Λουντέμεια και το φεστιβάλ Πόζαρ. Κατά την ολοκλήρωση της εργασίας θα κληθεί η ομάδα να ετοιμάσει ερωτήσεις για συνέντευξη σε κάποιους από τους συγγραφείς. Επίσης θα κατασκευάσουν τα παιδιά κολάζ με φωτογραφίες εξωφύλλων από τα βιβλία και αποσπάσματα από ποιήματα και κείμενα των συγγραφέων. Και θα ακολουθήσει ανάγνωση από τους μαθητές ολόκληρων ή αποσπασμάτων από επιλογή κάποιων έργων.

Η διαπερατότητα των ιστορικών, πολιτικοκοινωνικών συνθηκών, εθιμικών και τοπικών συνηθειών στο πολιτικό και νομοθετικό πλαίσιο: Η ιστορική εξέλιξη της πολιτικής πρακτικής και νομοθεσίας της αρχαίας Ελλάδας –Σύγκριση με τη σημερινή εποχή

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛΙΟΣΤΑΛΑΚΤΗ ΚΑΡΑΛΗ ΑΝΤΩΝΙΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΤΣΑΦΟΓΙΑΝΝΗ ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΠΕ 02 ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΕ 02
ΓΕΛ ΒΑΡΔΑΣ- Ν. ΗΛΕΙΑΣ

Στην παρούσα εισήγηση/εργασία αποπειράται μελέτη και διερεύνηση της «διαπλοκής» και «συνομιλίας» θεσμών με ιστορικές, πολιτικοκοινωνικές συνθήκες, εθιμικές και τοπικές πρακτικές και η άλληλεπίδραση πολιτικών και τοπικών «δικτύων». Αναλυτικότερα, επιχειρείται η σύγκριση της πολιτικής πρακτικής και νομοθεσίας της αρχαίας Ελλάδας με τη σημερινή εποχή, διότι το πεπερασμένο της πόλης- κράτους στην αρχαία εποχή, αποτελούσε καταλυτικό στοιχείο της πολιτείας και νομοθεσίας. Σε αυτό το πλαίσιο εξετάζονται οι παράγοντες που οδήγησαν την αρχαία Ελλάδα σε επιλογή συγκεκριμένων πρακτικών σε πολιτικονομοθετικό επίπεδο και πως οι θεσμοί αυτοί εξελίχθηκαν έως τη σημερινή εποχή.

Ανδρέας Καρκαβίτσας: ο μεγάλος Νατουραλιστής λογοτέχνης

Ελένη Αγγελοπούλου, Ελένη Ανυφαντή, Λωριντάνα Αράπη, Χρυσούλα Αργυροπούλου, Μιχαήλ Βασιλόπουλος, Σταματία Δαλαβούρα, Ηλιοστάλακτη Δημητροπούλου, Βικτώρια Διαμαντοπούλου, Χάϊδω Αλεξάνδρα Ζησιμοπούλου, Κωνσταντίνα Καλαντζή, Χρυσούλα Καραβούλια, Αντωνία Καραλή, Παναγιώτης Καραχάλιος, Αντωνία Κοτσάκι, Χρήστος Σπατιώτης, Θεοδώρα Καστανά, Παναγιώτης Κυριακόπουλος, Ελένη Παλαιολόγου, Νεκταρία Παναγιωτοπούλου, Θεμιστοκλής Τακτικός, Νικολίτσα Τακτικού, Διονυσία Τσαφογιάννη, Ευανθία Τσεπελίκα, Γεώργιος Ψαρόπουλος

Επιβλέπουσα: Κωνσταντίνα Σταυροπούλου ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Βάρδας

Η παρούσα εργασία έχει ως θέμα τον μεγάλο Νατουραλιστή λογοτέχνη Ανδρέα Καρκαβίτσα ο οποίος γεννήθηκε το 1866 στα Λεχαινά της Ηλείας, το σπίτι του οποίου υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι αξιοθέατο της πόλης , κοντά στην αγορά. Προτομή του λογοτέχνη υπάρχει στην πλατεία Αγίου Δημητρίου, όπου και ο ομώνυμος καθεδρικός ναός της πόλης, σημεία που θα αποτελέσουν την αφορμή για την βιωματική προσέγγιση της ζωής του λογοτέχνη με στόχο τη σκιαγράφηση της βιογραφίας του. Πηγές από όπου αντλεί η εργασία αποτελεί η Δημοτική Βιβλιοθήκη Λεχαινών και συνέντευξη από απόγονο του συγγραφέα. Ο Ανδρέας Καρκαβίτσας είναι ένας από τους κατ' εξοχήν εκπροσώπους του κινήματος του νατουραλισμού στη νεοελληνική λογοτεχνία συγκαταλεγόμενος μαζί με τους Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη και Γεώργιο Βιζυηνό στους τρείς μεγάλους εκπροσώπους της ηθογραφίας. Με το μυθιστόρημά του "Ο ζητιάνος'' και με τη συλλογή διηγημάτων του "Λόγια της πλώρης'' ο Καρκαβίτσας κατέκτησε μια θέση στους κορυφαίους της νεοελληνικής πεζογραφίας. Στην παρούσα εργασία θα συμπεριληφθούν κείμενα δημιουργικής γραφής που θα παραχθούν με ερέθισμα το έργο του 'Λυγερή' (1896) η πλοκή του οποίου εκτυλίσσεται στα Λεχαινά και αποτελεί μια ζωηρή εικόνα της ζωής στη μικρή και χωρίς εξέλιξη κοινωνία της εποχής, αλλά και των ηθών, των εθίμων, των συνηθειών και των παραδόσεων της ελληνικής επαρχίας.

Σταφίδος Εγκώμιο

Συμμετέχοντες μαθητές (05) : Αλεξόπουλος Παναγιώτης, Αντωνέλος Νικόλαος, Θεοδωροπούλου Σουσάνα, Κουτσουνά Αντιγόνη, Σωτηρόπουλος Σωτήριος

Επιβλέποντες (02) : Σπανός Αντώνιος ΠΕ02, Δημητρουλόπουλος Γεώργιος ΠΕ02

: ΓΕΛ Βουνάργου

Η εργασία μας έχει ως αντικείμενο τη μελέτη της ιστορίας σταφιδοκαλλιέργειας μέσα από προφορικές μαρτυρίες παραγωγών και εμπόρων της περιοχής μας.

Στόχος μας είναι η ανάδειξη της σημασίας που είχε η σταφίδα για την οικονομία της περιοχής αλλά και για την εθνική οικονομία γενικότερα, δεδομένου ότι για μεγάλο μέρος της Πελοποννήσου η σταφιδοκαλλιέργεια, από τα τέλη του 19ου αιώνα ως τη δεκαετία του 1960, ήταν μονοκαλλιέργεια και συνιστούσε το 50% των ελληνικών εξαγωγών επί πολλές δεκαετίες.

Παράλληλα σκοπεύουμε να φωτίσουμε μέσα από την προφορική ιστορία άλλες πτυχές της κοινωνικής και πολιτικής ζωής του τόπου μας που σχετίζονται με την σταφιδοκαλλιέργεια καθώς και το αποτύπωμά της στον τοπικό πολιτισμό.

Γαργαλιάνοι: Ένας τόπος γεμάτος ελιές

Βλαχαδάμη Μαρία, Λυριτζή Δανάη, Μαραβέλα Μαρία-Αιμιλία, Ματθιουδάκη Κωνσταντίνα, Μπάρκα Άννα-Χριστίνα, Μπουγά Μαρία, Παπαχριστοφίλου Παυλίνα, Φωτοπούλου Λυδία, Σερέτης Γεώργιος

Δημάκη Λαμπρινή(ΠΕ02), Καράμπελα Παναγιώτα (ΠΕ01), Μυλωνά Αγγελική(ΠΕ86)

Γενικό Λύκειο Γαργαλιάνων

Στόχος της εργασίας μας είναι να γνωρίσετε τον τόπο μας, τους Γαργαλιάνους, μια κωμόπολη που βρίσκεται στα δυτικά του νομού Μεσσηνίας, μέσα από μια κύρια αγροτική δραστηριότητα της περιοχής μας, την καλλιέργεια της ελιάς. Στην πόλη μας, οι ελιές επιβάλλονται αισθητικά στο τοπίο, επηρεάζουν την καθημερινότητα των κατοίκων, την οικονομία των νοικοκυριών κι οριοθετούν τη μελλοντική απασχόληση ενός μέρους του νεανικού πληθυσμού. Στο πλαίσιο αυτό συγκεντρώσαμε στοιχεία για τον τρόπο συλλογής του ελαιοκάρπου, την επεξεργασία του στα ελαιοτριβεία για την παραγωγή λαδιού και ερευνήσαμε με σχετικό ερωτηματολόγιο πόσο επηρεάζεται η ζωή των μαθητών και των οικογενειών τους την περίοδο της συγκομιδής. Αναζητήσαμε εικόνες και πληροφορίες για τον τρόπο που μάζευαν τις ελιές παλιά και τις συγκρίναμε με το σύγχρονο τρόπο συλλογής του ελαιοκάρπου. Εντοπίσαμε παροιμίες , έθιμα και συνταγές μαγειρικής που σχετίζονται με το λάδι και την ελιά .Τέλος «ακολουθώντας τα αποτυπώματα της ελιάς», αρχικά στη Μεσόγειο και στη συνέχεια σε άλλους τόπους (Ασία, Αυστραλία, Αμερική, Νότια Αφρική), που εξαπλώθηκε η καλλιέργεια της , βρήκαμε στοιχεία που μας ενώνουν με άλλους λαούς κα πολιτισμούς.

Ελαιώνες της Γέρας: Ταυτότητα και πλούτος

Αγρίτη Ταξιαρχούλα, Αλεξάνδρου Γεώργιος Ταξιάρχης, Αναγνώστου Ανδρονίκη, Ασιδέρη Μαρία-Ταξιαρχούλα, Αφαλωνιάτη Πολυδώρα-Χρυσοβαλάντου, Βατζάκας Ιωάννης, Γαβανέλλης Δημήτριος, Καρακοντάκη Λουΐζα, Καράκωντη Γεωργία- Ταξιαρχούλα, Κατσαράκη Μυρσίνη - Ειρήνη, Κοσίδης Σωτήριος, ΚυριάκουΕυστράτιος - Άγγελος, Παραγκουλιά Πελάγια, Πεντάρας Ορεστης, Ρομέρο -Μεντράνο Μύριαμ, Ρούγγου Αναΐς-Μαρία, Σιμιτζή Ταξιαρχούλα-Ραφαηλία, Τσακυρέλλης Δημήτριος Ταξιάρχης, Τσιάμης Συμεών Ραφαήλ, Ψωμάς Βασίλειος

Επιβλέπουσα: Καλακώνη Ζαχαρώ ΠΕ05Μακρίδου Ελένη ΠΕ04.01Γιακαλή Ευαγγελία ΠΕ86

ΓΕΛ Γέρας Λέσβου

Η παρούσα μελέτη αναζητά και καταγράφει την διαχρονική συμβολή των ελαιώνων στην ιστορική εξέλιξη και ανάπτυξη της περιφέρειας Γέρας. Η έρευνα διατρέχει αλληλένδετους τομείς συνδυάζοντας παρελθόν, επικαιρότητα και προοπτικές. Οι μαθητές-συγγραφείς εξερευνούν σημαντικές επιστημονικές, πληροφορίες για τη σπουδαιότητα της ελιάς στην ελληνική και Μεσογειακή διατροφή με έμφαση στα βιολογικά συστατικά του ντόπιου ελαιόλαδου, στην ανάδειξη των ιδιαιτεροτήτων του και στην ενίσχυση της διεθνούς αναγνωρισιμότητάς του. Εξετάζουν προϊόντα του ιερού δένδρου στο παρελθόν, την δυναμική είσοδό τους σε ποικίλους τομείς της σύγχρονης οικονομίας και ενέργειας με καινοτόμες μεθόδους αποσκοπώντας στην αειφόρο ανάπτυξη της περιοχής. Η ελιά, σφραγίζει αδιάλειπτα λιγότερο ή περισσότερο εμφανή στοιχεία κοινωνικού και οικονομικού βίου. Τα προικοσύμφωνα, οι διαθήκες, η επιβίωση της αγροτικής τάξης, η διαμόρφωση της άρχουσας τάξης, η διεκδίκηση τοπικών και εθνικών δικαιωμάτων για ανάπτυξη και ανεξαρτησία στηρίζονταν στις σοδειές και τα προϊόντα των ελαιώνων. Ο πλούτος ως αποτέλεσμα της ελαιοκαλλιέργειας, μορφοποίησε το αστικό και περιαστικό περιβάλλον. Τα «ντάμια» των φτωχών εργατών γης, οι επαύλεις στις πόλεις ή οι θερινές κατοικίες των εύπορων εμπόρων, τα πολυάριθμα ελαιοτριβεία, τα σαπωνοποιεία, διαμόρφωσαν ανεξίυηλα την αισθητική, και τα τοπόσημα της Γέρας.

Επεκτείνοντας την έρευνά τους, οι μαθητές προσεγγίζουν την παρουσία της ελιάς σε τομείς καλλιτεχνικής έκφρασης όπως λογοτεχνία, ποίηση, ζωγραφική, φωτογραφία καταγράφοντας με ψηφιακά μέσα παραδείγματα δημιουργικότητας φωτεινών προσωπικοτήτων που ταύτισαν την ακτινοβολία τους με το ευλογημένο δέντρο και το φυσικό κάλλος της περιοχής.

Συνολικά, η έρευνα συνδυάζει την τέχνη, την επιστήμη, και την παραδοσιακή γνώση για να προωθήσει την προβολή των μοναδικών τοπικών χαρακτηριστικών και την ανάπτυξη. Διαπιστώνοντας ιστορικούς παράγοντες και αποτελέσματα, οι μαθητές οδηγούνται στην καταγραφή των σημερινών συνθηκών με το βλέμμα στη διασφάλιση της αυθεντικότητας, στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, στην καινοτομία και στις νεωτεριστικές εξελίξεις που επιτρέπει η δυναμική της περιοχής, προκειμένου να απαντήσουν στις σύγχρονες προκλήσεις με νέους δρόμους και προοπτικές για την γενιά τους.

Αφηγήματα: οι μικρές ιστορίες λένε την αλήθεια

Α1, Α2
Πετρά Βασιλική, ΠΕ02
Σγουρίδης Ιωάννης, ΠΕ02
Γενικό Λύκειο Δοξάτου Δράμας

Η παρούσα εργασία αφορά τον σχεδιασμό, την οργάνωση και την υλοποίηση Προγράμματος Προφορικής Ιστορίας από τις μαθήτριες και τους μαθητές της Α΄τάξης (δύο τμήματα, 45 συμμετέχοντες) του Γενικού Λυκείου Δοξάτου Δράμας, με τίτλο Αφηγήματα: οι μικρές ιστορίες λένε την αλήθεια. Λαμβάνει χώρα στη διάρκεια του διδακτικού έτους 2023-24, στο πλαίσιο έρευνας δράσης και αφορά ιστορίες μετανάστευσης-μετακίνησης-προσφυγιάς της οικογένειάς τους ή άλλων προσώπων. Ενσωματώνεται στο σύνολο της μαθησιακής διαδικασίας, καθώς ανοίγει διεπιστημονικό - διαθεματικό διάλογο με ποικιλία γνωστικών πεδίων, στο σχολείο, και στις κατ' οίκον εργασίες. Αναγνωρίζει την κοινωνική αξία της Ιστορίας «από τα κάτω» και δίνει έμφαση στην επαφή με πηγές και με έννοιες όπως εαυτός, «άλλος», χρόνος, τόπος, ιστορική σκέψη, ιστορικό «πρόβλημα», αιτιότητα, ηθική διάσταση. Θεωρεί ότι με αυτό τον τρόπο, οι έφηβοι καλλιεργούν την κριτική σκέψη, την ενσυναίσθηση και την ευθύνη του πολίτη. Προσδοκάται να τους συνδέσει με την κοινότητα, την οικογένεια και τον τόπο τους και παράλληλα να τους δώσει τη δυνατότητα να κατανοήσουν την προσωπική τους ταυτότητα, τις διαγενεακές διαφορές και αντίστοιχα φαινόμενα που συμβαίνουν στις μέρες μας. Επικεντρώνεται στην αναζήτηση και καταγραφή των γενεαλογικών τους δέντρων, προφορικών αφηγήσεων-συνεντεύξεων και έρευνας όσον αφορά την Τοπική και την Προφορική Ιστορία. Ακόμη, βασίζεται στη συγκέντρωση ή φωτογράφηση τεκμηρίων (αντικειμένων, τεχνημάτων, κειμένων, αλληλογραφίας) που πιστοποιούν τις εμπειρίες «μετακίνησης». Οι μαθήτριες και οι μαθητές θα «βιώσουν» αντίστοιχες εμπειρίες τοποθετημένες στο σύγχρονο συμφραζόμενο. Θα μπουν σε ρόλους και θα «γράψουν» δημιουργικά μέσα από την προσωπική ανταπόκριση-οπτική ή αξιοποιώντας ποιητικά κείμενα. Θα αξιολογήσουν τη διαδικασία σε σχέση με τους στόχους που τέθηκαν και τα οφέλη που αποκόμισαν σε προσωπικό επίπεδο, σε επίπεδο ομάδας και κοινότητας.

Αμπέλι μου πλατύφυλλο – κρασί κεχριμπαρένιο

Ζώτου Άρτεμις, Μαμακή Μαριάννα, Μαραγκουδάκη Χαρά, Νούσια Μαρία, Τσίτου Αγαθονίκη

Εκπαιδευτικοί συντονιστές: Αυγέρη Αναστασία ΠΕ02 Φιλόλογος, Μάντζιου Μαρία ΠΕ0402 Χημικός, Πεδούλη Αλεξάνδρα ΠΕ02 Φιλόλογος

Γενικό Λύκειο Ελεούσας «Κωνσταντίνος Ασώπιος»

«Εάν αποσυνθέσεις την Ελλάδα, σου απομένουν μια ελιά, ένα αμπέλι και ένα καράβι» είπε ο Οδυσσέα Ελύτης και μας θυμίζει τι σημαίνει για το λαό μας το αμπέλι. Η αμπελουργία και η οινοποίηση αποτελούν σημαντικούς κοινωνικοοικονομικούς τομείς στη χώρα μας. Το ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον, το οποίο διαμορφώνεται από τις κλιματικές και εδαφικές συνθήκες, αλλά και τον ανθρώπινο παράγοντα, που αποφασίζει για τη καλλιέργεια της αμπέλου και εφαρμόζει τις αμπελουργικές πρακτικές χαρακτηρίζει τις περιοχές στις οποίες παράγονται οίνοι ποιότητας. Το κλίμα αποτελεί ένα από τα βασικότερα στοιχεία στην επιλογή του είδους των καλλιεργειών σε ένα τόπο, την καταλληλότητα της ποικιλίας, τον τύπο και τα χαρακτηριστικά των οίνων που θα παραχθούν. Οι γηγενείς ποικιλίες αμπέλου, οι οποίες χρησιμοποιούνται παραδοσιακά για οινοποίηση, έχουν μικρό γεωγραφικό εύρος, υπάρχουν 33 ζώνες Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης στην Ελλάδα και μία από αυτές βρίσκεται στην περιοχή της Ζίτσας Ιωαννίνων. Δεν είναι γνωστό, πότε ακριβώς οι κάτοικοί της άρχισαν να ασχολούνται με την αμπελοκαλλιέργεια. Είναι όμως σίγουρο, ότι η Ζίτσα έχει εδραιώσει τη φήμη της σαν αμπελουργικό και οινοπαραγωγικό χωριό και σ'αυτό βοήθησε το ιδιαίτερο κλίμα της περιοχής: Στα μέσα φθινοπώρου όταν ο μούστος ζυμώνεται οι χαμηλές θερμοκρασίες, που επιφέρουν οι αέρηδες από την Πίνδο, τη σταματούν και αρχίζει πάλι την άνοιξη, μαζί όμως με τα ανθρακικά αέρια που έχουν συσσωρευτεί και έτσι προκύπτει το αφρώδες κρασί. Η ποικιλία Ντεμπίνα προσαρμόστηκε και επιβιώνει στις ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής και συμβάλλει στην παραγωγή κρασιών υψηλής ποιότητας, με τη Ζίτσα να έχει καταστεί μια περιοχή με έντονο οινοτουριστικό ενδιαφέρον.

«Ακολουθώντας τα ίχνη του παρελθόντος …της Τριταίας.»

Δανιήλ Κωνσταντίνα, Δριβήλας Άγγελος, Μετσάνι Μαρτίνα, Μπαρδάκη Ηλιοστάλακτη, Νεμουτιάνος Ιωάννης, Παπασπυροπούλου Αριστέα, Στασινοπούλου Σταυρούλα, Φωτακοπούλου Χριστίνα.

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΕΣ: Ευσταθοπούλου Παγώνα- Νίκη, ΠΕ02, Νταή Ανδρομάχη, ΠΕ02.

Γενικό Λύκειο Ερυμάνθειας

Στην παρουσίασή μας θα προσπαθήσουμε να πραγματοποιήσουμε μια ιστορική και χωροταξική περιδιάβαση στην περιοχή της Τριταίας του Δήμου Ερυμάνθου όπου εδράζεται το σχολείο μας, το ΓΕΛ Ερυμάνθειας. Αρχικά, θα αναφερθούμε στην ιστορία της περιοχής ξεκινώντας από τον μυθολογικό Ερυμάνθιο Κάπρο. Στη συνέχεια, θα παρουσιάσουμε το Καλέντζι, την γενέτειρα περιοχή τριών πρωθυπουργών, ενώ θα δώσουμε πληροφορίες και για την πυρπόληση της Ερυμάνθειας κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής. Επίσης, για να συμπληρωθεί η εικόνα της περιοχής θα αναφερθούμε στα ήθη και έθιμα του τόπου, καθώς και στην ενασχόληση των κατοίκων με τον πρωτογενή τομέα. Η παρουσίαση θα ολοκληρωθεί με την αναφορά στα περιβαλλοντικά τοπόσημα, όπως το φράγμα Αστερίου και το Φράγμα Ντάσκα, που επιφέρουν μεγάλη αλλαγή στο οικοσύστημα της ευρύτερης περιοχής των Πατρών.

Δωρίδα: Locus Amoenus

Παρασκευή Αγουρίδη, Πέτρος Αγουρίδης, Δημήτριος Αθανασόπουλος, Θεοφίλη Αθανασοπούλου, Νεκταρία Αθανασοπούλου, Παναγιώτα Αναστασοπούλου, Παναγιώτης Ανδρεόπουλος, Κλέισι Ελμαζάι, Γεώργιος Κούκουνας, Μαριάννα Μπαλκούρα, Μυλωνά Δέσποινα, Γεωργία-Μαρία Νούλα, Φώτιος Παλιούρας, Ιωάννα Πριοβόλου, Βασίλειος Ρεπάνης, Κωνσταντίνος Τόπι, Ιωάννα Τσάγκα, Ελένη Τσιονάκα.

Μόνικα Βέλιου, Θωμάς Γκαμέρας, Κωνσταντίνα Κολοβελόνη, Βασίλειος Λαγαρός,

Βασιλική Νούλα, Δάφνη Ταράτσα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ: Παναγιώτα Σταμάτη (Π.Ε.02) Σταύρος Μπέλλος (Π.Ε.11)

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΕΥΠΑΛΙΟΥ ΔΩΡΙΔΑΣ

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Α΄ και Β΄ Τάξης του Γενικού Λυκείου Ευπαλίου, στο πλαίσιο Πολιτιστικού Προγράμματος με τίτλο «Δωρίδα: Locus Amoenus», το οποίο υλοποιήθηκε κατά το σχολικό έτος 2023- 2024, εκπόνησαν εργασία, με μορφή ιστορικής και ψηφιακής αφήγησης, σχετικής με τα μνημεία πολιτιστικού ενδιαφέροντος του Δήμου Δωρίδας. Μέσα από την διεξαγωγή της ερευνητικής εργασίας γνώρισαν και μελέτησαν πολιτιστικά μνημεία του τόπου τους, όπως την Αρχαία Ακρόπολη του Ευπαλίου, τον Βυζαντινό Ιερό Ναό του Αγ. Ιωάννη του Θεολόγου, το Οθωμανικό Αρχιτεκτονικό Συγκρότημα του Ευπαλίου, το Μοναστήρι της Παναγίας Βαρνάκοβας και του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου στα Θέρμα, το Παλαιόκαστρο της Γλυφάδας, τον Φάρο της Ψαρομύτας, το Κεφαλογέφυρο του Μόρνου, τον Νερόμυλο του Λιδωρίκη στην Παραλία Σεργούλας, Πέτρινα Παραδοσιακά Κτίσματα της περιοχής κ.α..

Η προσπάθεια αυτή ξεκίνησε εθελοντικά και είχε ως στόχο την εξοικείωση των μαθητών και μαθητριών με τον τρόπο διεξαγωγής μιας ερευνητικής εργασίας και την παραγωγή γραπτού λόγου και έργων με αισθητική αξία, την ευαισθητοποίηση σε πολιτιστικά θέματα της τοπικής κοινωνίας, την συνειδητοποίηση της ταυτότητάς τους ως ενεργών δημοτών του Δήμου Δωρίδας, την μελέτη της ιστορίας και της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου τους και την σφυρηλάτηση δεσμών αγάπης γι' αυτόν μέσω της βιωματικής μάθησης.

Το υλικό, που επεξεργάστηκαν οι μαθητές/-τριες, αντλήθηκε από την σχετική βιβλιογραφία και από πηγές στο διαδίκτυο. Παράλληλα, πραγματοποιήθηκαν επισκέψεις σε σχετικούς χώρους και πολιτιστικά μνημεία της περιοχής τους, ώστε να έρθουν σε άμεση επαφή με αυτά, καθώς και συναντήσεις με αρμόδιους φορείς και κατοίκους της περιοχής για την άντληση πληροφοριών. Μετά από την επεξεργασία των συγκεντρωμένων στοιχείων οι μαθητές/-τριες, σε συνεργασία με τους συντονιστές καθηγητές/-τριες, προχώρησαν στην εκπόνηση των εργασιών, που τους είχαν ανατεθεί. Τα τελικά έργα του Πολιτιστικού Προγράμματος του σχολείου είναι μια ιστορική αφήγηση, σχετική με τα πολιτιστικά μνημεία του Δήμου Δωρίδας, και ένα video, το οποίο είναι βασισμένο στην ιστορική αφήγηση.

Κινηματογραφώντας το Κουρμπάνι

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ, ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗ ΟΥΡΑΝΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ-ΙΩΑΝΝΑ, ΖΟΥΡΝΑΤΖΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ, ΚΑΡΙΝΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΚΑΣΕΡΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΜΑΡΙΑ, ΚΕΤΕΟΓΛΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΑ, ΚΙΛΙΠΟΖΟΓΛΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑ, ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΚΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ-ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗΣ, ΛΑΤΙΦΙ ΑΪΣΕΛ, ΜΑΓΚΡΙΩΤΕΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΜΑΪΜΑΡΑ ΜΑΡΙΑ, ΜΟΛΛΑΫΜΕΡΙ ΑΛΕΞΙΑ, ΝΤΟΥΝΓΚΟΥ ΗΛΙΑΣ, ΝΤΡΕΣΣΕΡΝΤΟΡΦΕΡ ΦΩΤΕΙΝΗ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ, ΡΕΤΖΕΠ ΚΙΟΛΙΟΥ ΟΓΛΟΥ ΕΡΣΑΛ, ΣΓΟΥΡΙΔΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ, ΤΖΙΤΖΙΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Θωμαϊδου Σαββατία ΠΕ02, Κεραμυδά Ασπασία ΠΕ04, Πάππου Δήμητρα ΠΕ86

ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ

Κουρμπάνι (θυσία – προσφορά)

Η παρούσα εργασία αφορά στην παρουσίαση ενός μοναδικού εθίμου με καταγωγή από την Α. Θράκη. Το έθιμο του Κουρμπανιού αποτελεί μέρος τη άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου κι έχει καταγραφεί μαζί με δύο άλλα στοιχεία (τα Κάλαντα της περιοχής Κρυονερίου και το Έθιμο του Καλόγερου) στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας.

Η τέλεσή του γίνεται από τους Κουρμπαντζήδες που συγκεντρώνουν από τους κατοίκους χρήματα και υλικά (κρέας αγελάδας, πλιγούρι), ετοιμάζουν τον χώρο στο προαύλιο της εκκλησίας και παρασκευάζουν το Κουρμπάνι το βράδυ της παραμονής, ώστε ανήμερα της γιορτής του Αγίου Αθανασίου να μοιραστεί, αφού πρώτα το ευλογήσει ο ιερέας.

Οι μαθητές της Α΄ Λυκείου συμμετείχαν σε όλες τις διαδικασίες οργάνωσης και τέλεσης του εθίμου, ως Κουρμπαντζήδες και παρουσιάζουν αφενός την ιστορία του εθίμου με φωτογραφικό υλικό και συνεντεύξεις και αφετέρου όλη τη διαδικασία από την αρχή μέχρι το τέλος.

«Από την Καλλίπολη στη Νέα Καλλίπολη. Ο νέος συνοικισμός και η εγκατάσταση των προσφύγων. Μια πόλη γεννιέται».

Αδαμοπούλου Ιφιγένεια, Αλατάς Δημήτρης, Ανδρεαδέλη Μαρία, Αυτιά Κατερίνα, Βιδάλη Μυρτώ, Βολιανίτης Λεωνίδας, Γαλανού Χριστίνα, Γιώτη Άννα-Μαρία, Δαραβέλα Μαρία-Ζαχαρένια, Δρίνη Δέσποινα, Ζερμαλιά Άννα, Ηλία Αλκμήνη, Καγιάφογλου Σωτήρης, Καρρά Μιχαέλα, Κολιός Σταύρος, Κοντού Αρετή, Κοντοπούλου Μαρκέλα, Κοτταρίδη Γαβριηλία, Κουμπιά Μαρία, Κουμπιά Ζωή, Λαγούτου Υακίνθη, Λιναρδάκη Μαρίνα, Πλακιώτου Δέσποινα, Πολυζωγόπουλος Βασίλης, Ποτουρίδης Σοφοκλής, Σκλαβιάδης Νικόλας, Τομαής Νικόλας, Τσαλκιτζής Κώστας

Επιβλέποντες: Οικονόμου Στέφανος (ΠΕ04), Ζαχαρού Μαρία (ΠΕ02), Κουρτέση Μαριάννα (ΠΕ02), Λέκκα Κυριακή (ΠΕ05)

Γενικό Λύκειο Καλλίπολης

Η εργασία των μαθητών του Γενικού Λυκείου Καλλίπολης επικεντρώνεται στις διαδρομές των προσφύγων και την εγκατάστασή τους στην περιοχή της Νέας Καλλίπολης, πριν και μετά τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922. Οι μαθητές αναζητούν στοιχεία, όπως η προέλευση, τα δημογραφικά και επαγγελματικά χαρακτηριστικά των προσφύγων, καθώς και την αρχική και μόνιμη εγκατάστασή τους.

Στόχος των μαθητών είναι να εξετάσουν το βαθμό σύνθεσης των προσφύγων με τα ντόπια στοιχεία καθώς και την αντιμετώπιση που είχαν τόσο από αυτά όσο και από το επίσημο Ελληνικό κράτος. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει συνεντεύξεις, μελέτη λογοτεχνίας, μουσικής, χορού, τραγουδιού, γαστρονομίας και αξιοποίηση λαογραφικών στοιχείων. Η εργασία προσφέρει μια πολυστρωματική εικόνα της ενσωμάτωσης των προσφύγων στα νέα τους περιβάλλοντα, εστιάζοντας στην επίδρασή τους στον πολιτισμό και την κοινωνία της περιοχής.

Η έρευνα των μαθητών αναδεικνύει, επίσης, τη σημαντική προσφορά του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής στη διαμόρφωση της πολιτιστικής ταυτότητας της περιοχής. Τον ναό αυτόν θεμελίωσαν περιμετρικά ενός ξύλινου παραπήγματος το 1924 οι πρώτοι πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν στα έρημα εδάφη της Πειραϊκής χερσονήσου. Αυτό το παράπηγμα αποτέλεσε τον «θεμέλιο λίθο» του συνοικισμού της Νέας Καλλίπολης Πειραιώς, όπου εγκαταστάθηκαν ξεριζωμένοι άνθρωποι από τη χερσόνησο της Καλλίπολης, την Καππαδοκία, τη Σινασό, την Ανακού, το Μυριόφυτο, το Κατιρλί, αλλά και από την Κάρπαθο, την Κάσο, τη Χίο και τη Σαντορίνη. Έτσι, ο ναός αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό στοιχείο της πολιτιστικής κληρονομιάς των προσφύγων και της ενσωμάτωσής τους στο νέο περιβάλλον.

Τα αποτελέσματα της έρευνας θα αποτελέσουν μεταξύ άλλων τον κορμό μιας σχετικής εκδήλωσης που οργανώνεται από το σχολείο, προσφέροντας μια πλούσια και πολυδιάστατη εικόνα της ιστορίας, του πολιτισμού και της ενσωμάτωσης των προσφύγων στην περιοχή της Νέας Καλλίπολης Πειραιά.

Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου, την Καρδαμύλη

Καμαρινός Άγγελος, Κοτζάι Αρμέλα, Κωστουλέα Δήμητρα, Λιακουρέας Γεώργιος, Μαυρόπουλος Φίλιππος, Μετούσι Ντενής, Μπάλα Μικαελάντζελα, Μπουζάνι Ανίτα, Ντεμάρκου Μανουέλα, Ντέντε Ερσϊάνα, Παπαδάκος Παναγιώτης, Ροζακέας Δημήτριος, Ρότσι Τζοάνα, Σιμόνι Αρμάντο, Τσαρτσίου Τζουλιάνο, Τσουλλχάι Φίφε, Χατζηγιακουμή Αναστασία -Ηώς, Χατζόπουλος Ωρίων

Επιβλέπουσα: Σκαρέα Αικατερίνη (ΠΕ02)

Συνεργάτες Εκπαιδευτικοί: Δημοπούλου Στασινή (ΠΕ 06), Καραμπάτσου Καντιάνα Κωνσταντίνα (ΠΕ 02), Κούβελα Σταυρούλα (ΠΕ 02)

Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Καρδαμύλης

Αρχικά θα γίνει αναφορά στην Ομηρική εποχή και συγκεκριμένα στην Ιλιάδα ραψωδία Ι 290-295 που παρουσιάζεται η Καρδαμύλη ως μία από τις επτά πόλεις που θα έδινε ο Αγαμέμνονας ως δώρο – προίκα στον Αχιλλέα, για να παντρευτεί μία από τις κόρες του και να σταματήσει το θυμό του για την απόσπαση της Βρισηίδας. Στη συνέχεια θα παρουσιαστεί το χωριό μέσα από το έργο «Περιηγητικά» του Παυσανία τον 2ο αιώνα π.Χ. Αμέσως μετά θα αναφερθούν τα ονόματα γνωστών οικογενειών της Καρδαμύλης που έχουν την καταγωγή τους από τους Παλαιολόγους του Μυστρά όπως Μούρτζινοι, Τρουπάκηδες, Πετρέοι, Δημητρέοι κ.ά. Ιδιαίτερη αναφορά θα γίνει για το ρόλο του χωριού στην έναρξη της Επανάστασης του 1821 με τη βοήθεια του Κολοκοτρώνη και του Μούρτζινου, η οποία οργανώθηκε στον Πύργο του Μούρτζινου. Εκεί φιλοξενήθηκε ο Κολοκοτρώνης ο οποίος έφτασε στην Καρδαμύλη στις 6 Ιανουαρίου 1821 από τη Ζάκυνθο. Τέλος θα προβληθεί η σημερινή εικόνα του χωριού ως ιδανικός τουριστικός προορισμός. Θα δοθεί έμφαση στον Πάτρικ Λη Φέρμορ σπουδαίο βρετανό συγγραφέα, ο οποίος έζησε μαζί με τη σύζυγό του σε ένα ξεχωριστό σπίτι στην Καρδαμύλη από το 1963 και το οποίο μετά το θάνατό του το παραχώρησε στο Μουσείο Μπενάκη. Οι ιστορικές αυτές αναφορές θα συνοδεύονται με εικόνες και βίντεο που θα τραβήξουν οι μαθητές της Β΄ Λυκείου, καθώς και με αφήγηση από τους ίδιους τους μαθητές. Το τελευταίο μέρος μπορεί να συνοδεύεται από τραγούδι της Μαρίζας Κωχ , η οποία είναι επίτιμος δημότης του χωριού, το οποίο αναφέρεται στην Έναρξη της Επανάστασης του 1821 από την Καρδαμύλη.

MyKassandra

Αδραμερινός Παύλος-Δημήτριος, Αργυρίου Αμαλία, Ατρείδης Κωνσταντίνος, Βαλάση Αγγελική, Γκρέκα Χρυσοβαλάντου, Γραμμένος Βασίλειος, Ζαγκαρέτος Γαρύφαλλος, Ζαφειροπούλου Χαρίκλεια, Ιγνατίδου Ελένη, Καραγιάννης Μόδεστος, Καρράς Μιχαήλ, Κώστογλου Αθανασία, Λάζρι Αλίσια, Λίκα Νιγκέα, Ματιάκη Θεοδώρα

Σταμάτη Ευαγγελία ΠΕ01, Μπέλλας Ιωάνης ΠΕ02, Μαρμαρά Πελαγία ΠΕ86

Γενικό Λύκειο Κασσάνδρας

Η Χαλκιδική αποτελεί έναν γνωστό τουριστικό προορισμό. Χιλιάδες επισκέπτες την επιλέγουν κάθε χρόνο για τις καλοκαιρινές τους διακοπές καθώς φημίζεται για τις όμορφες παραλίες και τις καθαρές θάλασσες. Εντούτοις η Χαλκιδική και συγκεκριμένα το πρώτο πόδι, η χερσόνησος της Κασσάνδρας, διαθέτει πλήθος μνημείων όλων των εποχών, τα οποία δυστυχώς δεν είναι γνωστά σε πολλούς. Τα πιο σημαντικά από αυτά είναι το Ιερό του Άμμωνα Δία στην Καλλιθέα, ο Πύργος στη Νέα Φώκαια, ο Πύργος στο Σάνη, ο Ιερός Ναός της Γεννήσεως της Θεοτόκου στην Κασσανδρεία, το Ιερό του Ποσειδώνα στο Ποσείδι, το Τείχος της Κασσάνδρας, το Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου στο Πευκοχώρι, το Αγίασμα του Αποστόλου Παύλου στη Νέα Φώκαια. Με την παρούσα εργασία αρχικά οι μαθητές θα έρθουν σε επαφή με τα παραπάνω μνημεία και θα αναζητήσουν πληροφορίες για το χρόνο κατασκευής τους και το ρόλο που διαδραμάτισαν στην τοπική ιστορία. Στη συνέχεια θα δημιουργήσουν ένα διαδραστικό χάρτη, στον οποίο θα σημειώσουν τις τοποθεσίες των μνημείων, τον τρόπο προσέγγισης τους και τέλος θα εντάξουν σε αυτόν όλες τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρώσει. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο στόχος της εργασίας είναι να δημιουργηθεί ένας ψηφιακός οδηγός που θα απευθύνεται στους επισκέπτες αλλά και τους μόνιμους κατοίκους της περιοχής, εύκολος στη χρήση και αρκετά κατατοπιστικός, ώστε οι μαθητές να αναδείξουν τον τόπο τους και να παρουσιάσουν μια άλλη πτυχή του.

Ταξιδεύοντας στα χωριά του Ξηρόμερου Αιτωλοακαρνανίας

Αναστασιάδη Αγγελική, Ζωγάκη Μαργαρίτα, Ζωγάκη Παρασκευή, Θεοδώρου Ιωάννα, Καρακώστα Βασιλική, Κατσιγιάννης Κωνσταντίνος, Κελεπούρης Επαμεινώνδας, Λύσσαρης Ηλίας, Μερισιώτης Ευστράτιος, Πανταζή Βασιλική, Πανταζής Ιωάννης, Παύλου Λαμπρινή, Πραμαγκιούλη Βέττα, Σαλοδημήτρης Αθανάσιος, Ταμπακέλη Ευτυχία, Τσιόπου Χρυσούλα, Χαραλάμπους Νεφέλη-Αικατερίνη, Χαραλάμπους Παύλος-Παναγιώτης

Επιβλέπουσες: Δημοπούλου Βάια ΠΕ02, Νταλιάνη Αγγελική ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Κατούνας

Στα πλαίσια του Πανελλήνιου Μαθητικού Συνεδρίου Τοπικής Ιστορίας με θέμα «'Ελα να σου μιλήσω για τον τόπο μου», οι μαθητές κι οι μαθήτριες του Β1 του Γενικού Λυκείου Κατούνας σας προσκαλούν να γνωρίσετε τον τόπο τους, τέσσερα χωριά του Δήμου Ακτίου – Βόνιτσας (πρώην επαρχία Ξηρόμερου) της Περιφερειακής Ενότητας Αιτωλοακαρνανίας, μέσα από μια συνθετική εργασία όπου το παρόν πλέκεται με το παρελθόν κι η τοπική ιστορία συνδέεται με τη γενική. Πιο συγκεκριμένα, στόχος της παρούσας βιωματικής εργασίας είναι η γνωριμία με τον περιβαλλοντικό πλούτο, τις ιστορικές μνήμες, τα γεωγραφικά τοπία και τους αρχαιολογικούς χώρους των χωριών Κατούνα, Κομπωτή, Αετός και Τρύφος. Η διαμόρφωση ενός συγκεκριμένου ήθους και τρόπου ζωής στον συγκεκριμένο τόπο που διέφερε αρκετά από εκείνον των πόλεων, έπαιξε σημαντικό ρόλο στην πολιτιστική και πνευματική ανάπτυξη της ιστορικής Ελλάδας. Δεν είναι τυχαίο ότι αρχαίοι συγγραφείς αναφέρουν ότι η ζωή και τα ήθη των Ακαρνάνων χρησίμευαν ως παράδειγμα για να φέρουν στη μνήμη τους το πώς διαβίωναν οι πρόγονοί τους. Μέσα από την επαφή με τα υλικά κατάλοιπα του παρελθόντος και την αναζήτηση και καταγραφή πληροφοριών τόσο από γραπτές και ηλεκτρονικές πηγές όσο κι από προφορικές μαρτυρίες, οι μαθητές κι οι μαθήτριες ενισχύουν την ιστορική τους σκέψη εργαζόμενοι/ες ως ιστορικοί, αποκτούν περισσότερες γνώσεις για την ιστορία του τόπου τους εμπλουτίζοντας τις ήδη υπάρχουσες, κατανοούν όψεις της ζωής των προγόνων τους και κοινωνικοποιούνται μέσω της επίγνωσης της ιστορικής μνήμης του τόπου. Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω είναι η εξοικείωσή τους με την τοπική πολιτιστική κληρονομιά, ώστε αυτή να αποτελέσει μια ισχυρή παρακαταθήκη την οποία οφείλουν να διαφυλάξουν.

«Ιχνηλατώντας τη λαογραφία της Κύμης»

Αγγελόπουλος Νικόλαος, Καραβίδας Ηλίας, Σιμπόρα Σάλλα, Τσάμη Ηλέκτρα, Δημητρού Άννα, Αμπελιώτη Γεωργία, Γεραντώνη Κωνσταντίνα, Λάμπρου Καλλιόπη, Δεμερούτης Βαγγέλης, Ευαγγέλου Αφροδίτη, Ζόγκου Ρενίσα, Κουνέλη Ναταλία, Γλυκού Δήμητρα, Ζυγοπούλου Ολυμπία, Γκίνι Ήρα, Βέγκλαρς Ιουλία, Ανδρέου Χρυσόστομος, Κύτρος Χρήστος, Φούτρας Κωνταντίνος, Μάρκου Ιωάννα, Καμπάση Τζοάννα, Βογιατζή Ζωή, Κορντώ Αθηνά

Επιβλέποντες καθηγητές: Θεοδώρου Ευάγγελος ΠΕ 04.05, Μαντζώρου Ιωάννα ΠΕ02

Η κωμόπολη της Κύμης στο νησί της Εύβοιας, το «μπαλκόνι του Αιγαίου» όπως αποκαλείται λόγω της αμφιθεατρικής θέσης στην οποία είναι χτισμένη, αποτελεί μια από τις πιο ενδιαφέρουσες περιοχές της χώρας μας, μέσα από την πλούσια πολιτισμική ιστορία της που ξεκινά από τα βάθη της αρχαιότητας και φτάνει ως τις μέρες μας. Πτυχές αυτής της λαογραφικής παράδοσης με έμφαση στα λαογραφικά της στοιχεία παρουσιάζουν οι μαθητές της Α΄ Λυκείου τη σχολική χρονιά 2023-΄24, δημιουργώντας ένα γαϊτανάκι που παραμένει αναλλοίωτο στον χρόνο.

Στα πλαίσια της εργασίας «Ιχνηλατώντας τη λαογραφία της Κύμης», γίνεται συλλογή και ψηφιακή καταγραφή των ηθών και εθίμων από την ευρύτερη περιοχή μας, ευελπιστώντας σε έναν νέο τρόπο διάδοσης της παράδοσης από γενιά σε γενιά. Καθημερινές συνήθειες, χορός και τραγούδι, παραμύθια και θρύλοι, παρασκευή προϊόντων από τη γη της Κύμης, συλλέγονται μέσα από προφορικές καταγραφές, σε μια απόπειρα διαλόγου του παρελθόντος με το παρόν και το μέλλον.

« Όπως παλιά….»

Βουρλούμη Νικολία, Δούλα Παναγιώτα , Καρκούλια Παναγιώτα, Μαρκοπούλου Βασιλική, Νιώτη Αφροδίτη, Παπούλια Παρασκευή

Επιβλέποντες καθηγητές: Δάβου Ευγενία ΠΕ02, Μπιδέρης Αντώνιος ΠΕ03

Γενικό Λύκειο Λάλα Ν. Ηλείας

Η παράδοση αποτελεί τμήμα του πολιτιστικού αποθέματος ενός λαού, καθώς είναι η αλυσίδα που συνδέει τις γενιές μεταξύ τους και μεταβιβάζει ήθη και έθιμα συμβάλλοντας στη δημιουργία της συλλογικής μνήμης.

Εκτός από την εθνική και ιστορική της αξία έχει παιδευτικό και παιδαγωγικό ρόλο, γιατί είναι το οικείο πρότυπο, η βιωματική εμπειρία ενός λαού.

Απέναντι στην παράδοση κάθε γενιά και κάθε λαός στέκεται με απόλυτο σεβασμό. Για να υπάρξει σεβασμός, είναι απαραίτητη η ύπαρξη γνώσης, καθώς μόνο μέσα από αυτήν οι άνθρωποι μπορούν να εκτιμήσουν την αξία και τη συμβολή της παράδοσης στην εθνική συνέχεια και να αξιοποιήσουν στοιχεία της ανάλογα με την εποχή τους.

Στην παρούσα εργασία στο πρώτο μέρος θα παρουσιάσουμε επιλεκτικά κάποιες χαρακτηριστικές λαϊκές φράσεις και ιδιωματισμούς από τη λαογραφική γλώσσα της περιοχής μας, ντοπιολαλιές δηλαδή, και κάποιες λαϊκές δοξασίες.

Στο δεύτερο μέρος θα παρουσιάσουμε βίντεο με την διαδικασία παραδοσιακού ζυμώματος και ψησίματος ψωμιού, όπως έχει παραδοθεί από τη μία γενιά στην άλλη,

για να αποδείξουμε ότι ο λαϊκός πολιτισμός ακόμα και σήμερα παραμένει έντονα ζωντανός στην περιοχή μας.

«Βιβλία που παρουσιάζουν την τοπική ιστορία της Ηλείας»

Συμμετέχουσες μαθήτριες: Γάζου Ιωάννα, Βουρλούμη Νικολία, Δούλα Παναγιώτα, Θομολλάρι Ραφαέλλα, Καρκούλια Παναγιώτα, Μαρκοπούλου Βασιλική.

Επιβλέποντες καθηγητές: Μπιδέρης Αντώνιος ΠΕ03, Δάβου Τζένη ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Λάλα Ν. Ηλείας

Η τοπική ιστορία της Ηλεία μέχρι και σήμερα είναι ανερεύνητη και αθησαύριστη. Όμως, πολύτιμο υλικό, λαογραφικό, ιστορικό και λεκτικό για την Ηλεία μπορεί να αντλήσει κανείς από τα βιβλία Ηλείων ερευνητών, συγγραφέων, μελετητών και ιστορικών, που είναι καρπός πολύχρονων μόχθων, ερευνών, μελετών και αναδιφήσεων σε διάφορα αρχεία.

Στην παρούσα εργασία από τον μεγάλο αριθμό βιβλίων που έχουν εκδοθεί για την Ηλεία, θα επιλέξουμε να παρουσιάσουμε εν τάχει κάποια αντιπροσωπευτικά βιβλία Ηλείων συγγραφέων που φωτίζουν σημαντικές πτυχές της τοπικής ιστορίας. Η επιλογή των συγγραφέων και των βιβλίων έγινε με σκοπό να παρουσιασθούν βιβλία που φωτίζουν διάφορες ιστορικές περιόδους της Ηλειακής ιστορίας και περιέχουν θέματα ιδιαίτερου τοπικού ενδιαφέροντος. Τα βιβλία που δεν θα παρουσιασθούν θα υπάρχουν σε ειδικό παράρτημα στο τέλος της εργασίας με αναφορά των συγγραφέα, του τίτλου των βιβλίων και της ημερομηνίας έκδοσής τους.

Ανεξερεύνητα μονοπάτια

Ασημακόπουλος Παναγιώτης, Βγενοπούλου Χριστίνα, Βουτσιώτης Παναγιώτης, Γκάμαρης Κυριάκος, Κόλλια Αριστέα, Νικολακόπουλος Γεώργιος, Νιώτη Αφροδίτη, Ντιμίτροβα Αντιγόνη, Παπούλια Παρασκευή

Επιβλέπουσα: Ρόδη Μαρία ΠΕ04.04

ΓΕΛ Λάλα Ηλείας

Ένα οροπέδιο όπου η ιστορία του είναι τοποθετημένη στα βάθη του χρόνου. Η Φολόη, ξακουστή για τους μύθους της με τους Κένταυρους, τον Ερυμάνθειο Κάπρο και τον μυθικό Ηρακλή που ολοκλήρωσε στο δάσος της έναν από τους 12 άθλους του βασιλιά Ευρυσθέα. Μία περιοχή στενά συνδεδεμένη με την νεότερη ιστορία μας, στην οποία δόθηκαν σημαντικές μάχες το 1821, μία ηρωική γη. Οι μαθητές και η μαθήτριες της Β΄ Λυκείου μέσα από αυτή την εργασία, σαν παρουσιάζουν τα μυστικά και ανεξερεύνητα μονοπάτια της Φολόης και τη σύνδεση τους με την ιστορία και τους τοπικούς μύθους και σας προσκαλούν να την γνωρίσετε από κοντά.

Το Λαύριο μέσα στο χρόνο

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΘΟΝΙΑ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, ΑΜΑΝΤΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΡΗΣ, ΒΕΛΟΥΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ, ΒΩΔΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ ΕΙΡΗΝΗ, ΓΚΟΤΣΗ ΑΛΙΚΗ, ΓΚΡΕΜΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΑ, ΓΟΥΛΑ ΧΑΡΑ, ΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΔΕΔΕΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΔΟΣΗ ΝΕΦΕΛΗ, ΜΑΚΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΜΑΤΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΘΕΑΝΩ, ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΠΙΝΑΚΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΠΕΛΕΚΑΝΑΚΗ ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ, ΠΛΑΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ:

ΚΑΨΙΜΑΛΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΠΕ02 ΠΕΤΡΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ. ΠΕ02 ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, ΠΕ01

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ

Η τοπική ιστορία εντάσσεται στο πλαίσιο της διδακτικής του μαθήματος της ιστορίας στην εκπαίδευση με στόχο την ιστορική κατανόηση. Η Λαυρεωτική με τη μακραίωνη ιστορία της και τη μεταλλευτική της κληρονομιά συνιστά ένα μοναδικό σε παγκόσμια κλίμακα θησαυρό που μας κληροδοτήθηκε και τον οποίο έχουμε χρέος να αναδείξουμε. Στο πλαίσιο του προγράμματος «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου» οι μαθητές/τριες μέσω βιβλιογραφικής και διαδικτυακής έρευνας θα διατρέξουν την ιστορία του Λαυρίου και θα καταγράψουν συνοπτικά τις σημαντικότερες ιστορικές περιόδους που σχετίζονται με την εξέλιξη της αρχαίας αλλά της νεότερης δραστηριότητας στο Λαύριο, αναδεικνύοντας τη σημασία του όχι μόνο για τον τόπο αλλά και για την ευρύτερη κοινωνία. Επιπλέον οι μαθητές/τριες θα εμπλουτίσουν τις ιστορικές τους γνώσεις με επισκέψεις σε εξωτερικούς χώρους της πόλης όπου θα ασχοληθούν με τη συγκέντρωση φωτογραφικού υλικού με σκοπό να αποτυπώσουν μνημεία της περιοχής αλλά και όψεις της καθημερινής ζωής του σύγχρονου Λαυρίου. Το Λαύριο ως η πρώτη βιομηχανική πόλη της χώρας έζησε διαχρονικά ολόκληρη την εξέλιξη της προσπάθειας βιομηχανικής ανάπτυξης στη Ελλάδα από το τέλος του 19ου αιώνα με την ίδρυση της Γαλλικής Εταιρείας για την αξιοποίηση των αρχαίων μεταλλείων, στα μέσα του 20ου αιώνα με την ανάπτυξη του συνδικαλισμού με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών ζωής και εργασίας των εργαζομένων μέχρι τις μέρες μας με την αποβιομηχάνιση που ακολούθησε και τις συνέπειες της για την τοπική κοινωνία. Οι μαθητές/τριες στα πλαίσια της εργασίας τους θα διερευνήσουν με κάποιες συνεντεύξεις τις απόψεις κατοίκων της περιοχής για το πώς βίωσαν την περίοδο της αποβιομηχάνισης και το πως αντιλαμβάνονται τη σημερινή κατάσταση συγκριτικά με το παρελθόν. Σκοπός είναι να καλλιεργηθεί στους μαθητές/τριες η κουλτούρα του εθελοντισμού και του ενεργού πολίτη για την προστασία και την προώθηση της πολιτιστικής κληρονομιάς ενός τόπου.

Οι μνήμες «ζωντανεύουν»

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΘΟΝΙΑ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, ΑΜΑΝΤΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΡΗΣ, ΒΕΛΟΥΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ, ΒΩΔΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ ΕΙΡΗΝΗ, ΓΚΟΤΣΗ ΑΛΙΚΗ, ΓΚΡΕΜΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΑ, ΓΟΥΛΑ ΧΑΡΑ, ΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΔΕΔΕΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΔΟΣΗ ΝΕΦΕΛΗ, ΜΑΚΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΜΑΤΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΘΕΑΝΩ, ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΠΙΝΑΚΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΠΕΛΕΚΑΝΑΚΗ ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ, ΠΛΑΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ: ΚΑΨΙΜΑΛΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΠΕ02 ΠΕΤΡΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ. ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΠΕ02

ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΠΕ01

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ

Η τοπική ιστορία εντάσσεται στο πλαίσιο της διδακτικής του μαθήματος της ιστορίας στην εκπαίδευση με στόχο την ιστορική κατανόηση. Η Λαυρεωτική με τη μακραίωνη ιστορία της και τη μεταλλευτική της κληρονομιά συνιστά ένα μοναδικό σε παγκόσμια κλίμακα θησαυρό που μας κληροδοτήθηκε και τον οποίο έχουμε χρέος να αναδείξουμε. Στο πλαίσιο του προγράμματος «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου» οι μαθητές/τριες μέσω βιβλιογραφικής και διαδικτυακής έρευνας θα διατρέξουν την ιστορία του Λαυρίου και θα καταγράψουν συνοπτικά τις σημαντικότερες ιστορικές περιόδους που σχετίζονται με την εξέλιξη της αρχαίας αλλά της νεότερης δραστηριότητας στο Λαύριο, αναδεικνύοντας τη σημασία του όχι μόνο για τον τόπο αλλά και για την ευρύτερη κοινωνία. Το Λαύριο ως η πρώτη βιομηχανική πόλη της χώρας έζησε διαχρονικά ολόκληρη την εξέλιξη της προσπάθειας βιομηχανικής ανάπτυξης στη Ελλάδα από το τέλος του 19ου αιώνα με την ίδρυση της Γαλλικής Εταιρείας για την αξιοποίηση των αρχαίων μεταλλείων, στα μέσα του 20ου αιώνα με την ανάπτυξη του συνδικαλισμού με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών ζωής και εργασίας των εργαζομένων μέχρι τις μέρες μας με την αποβιομηχάνιση που ακολούθησε και τις συνέπειες της για την τοπική κοινωνία. Οι μαθητές/τριες στα πλαίσια της εργασίας τους θα διερευνήσουν με κάποιες συνεντεύξεις τις απόψεις κατοίκων της περιοχής για το πώς βίωσαν την περίοδο της αποβιομηχάνισης και το πως αντιλαμβάνονται τη σημερινή κατάσταση συγκριτικά με το παρελθόν. Θα δοθεί η δυνατότητα στους μαθητές/τριες να έρθουν σε επαφή με μια πολύ σημαντική περίοδο της ζωής του τόπου μέσα από τη βιωματική εμπλοκή των ανθρώπων σε πτυχές της καθημερινής ζωής που δεν αποτυπώνονται στα συμβατικά αρχεία. Σκοπός είναι να καλλιεργηθεί στους μαθητές/τριες η κουλτούρα του εθελοντισμού και του ενεργού πολίτη για την προστασία και την προώθηση της ιστορίας του τόπου.

Φωτογραφίζοντας την πόλη μας

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΘΟΝΙΑ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, ΑΜΑΝΤΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΡΗΣ, ΒΕΛΟΥΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ, ΒΩΔΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ ΕΙΡΗΝΗ, ΓΚΟΤΣΗ ΑΛΙΚΗ, ΓΚΡΕΜΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΑ, ΓΟΥΛΑ ΧΑΡΑ, ΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΔΕΔΕΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΔΟΣΗ ΝΕΦΕΛΗ, ΜΑΚΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΜΑΤΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΘΕΑΝΩ, ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΠΙΝΑΚΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΠΕΛΕΚΑΝΑΚΗ ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ, ΠΛΑΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ: ΚΑΨΙΜΑΛΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΠΕ02ΠΕΤΡΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ. ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΠΕ02

ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΠΕ01

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ

Η τοπική ιστορία εντάσσεται στο πλαίσιο της διδακτικής του μαθήματος της ιστορίας στην εκπαίδευση με στόχο την ιστορική κατανόηση. Η Λαυρεωτική με τη μακραίωνη ιστορία της και τη μεταλλευτική της κληρονομιά συνιστά ένα μοναδικό σε παγκόσμια κλίμακα θησαυρό που μας κληροδοτήθηκε και τον οποίο έχουμε χρέος να αναδείξουμε. Στο πλαίσιο του προγράμματος «Έλα να σου μιλήσω για τον τόπο μου» οι μαθητές/τριες μέσω βιβλιογραφικής και διαδικτυακής έρευνας θα διατρέξουν την ιστορία του Λαυρίου και θα καταγράψουν συνοπτικά τις σημαντικότερες ιστορικές περιόδους που σχετίζονται με την εξέλιξη της αρχαίας αλλά της νεότερης δραστηριότητας στο Λαύριο, αναδεικνύοντας τη σημασία του όχι μόνο για τον τόπο αλλά και για την ευρύτερη κοινωνία. Επιπλέον οι μαθητές/τριες θα εμπλουτίσουν τις ιστορικές τους γνώσεις με επισκέψεις σε εξωτερικούς χώρους της πόλης όπου θα φωτογραφίσουν τα απομεινάρια της αρχαιότητας, θα αποτυπώσουν μνημεία της περιοχής αλλά και όψεις της καθημερινής ζωής του σύγχρονου Λαυρίου.

Λέξεις κλειδιά: Αρχαίο θέατρο Θορικού, Σούνιο, Τεχνολογικό Πάρκο Λαυρίου

Οι τελευταίοι μιας ξεχωριστής γενιάς αφηγούνται..

Γερόλυμος Βασίλης, Παπαβασιλείου Γεώργιος Σπυρίδων, Τατμιχάλης Δημήτριος, Φράγκος Παν.
Επιβλέποντες: Ντάρδας Αθανάσιος ΠΕ03, Μαρουσοπούλου Διονυσία ΠΕ02
Γενικό Λύκειο Μαγούλας

Η Μαγούλα είναι πόλη της Δυτικής Αττικής, ανήκει στον Δήμο Ελευσίνας και βρίσκεται 1,5 χιλιόμετρο ανατολικά από την Μάνδρα. Η περιοχή ηταν αρχικά κτισμένη στους πρόποδες του Προφήτη Ηλία, αργότερα επεκτάθηκε νότια αλλά και βόρεια πίσω από τον λόφο. Ο τοπικός λαογράφος Βαγγέλης Λιάπης αναφέρει ότι οι πρώτοι κάτοικοι της Μαγούλας, ήταν Κουντουριώτες του Παλαιοχωρίου οι οποίοι προέρχονταν από τους Αρβανίτες που έκτισαν τα Κούντουρα. Η ιστορία της Μαγούλας αρχίζει προς το τέλος της Τουρκοκρατίας με βασικότερες ασχολίες των κατοίκων τη γεωργία , την κτηνοτροφία, τη ρητινοσυλλογή και τη μελισσοκομία. Οι μαθητές του ΓΕΛ Μαγούλας επιχειρώντας να συνδέσουμε το παρελθόν με το παρόν του τόπου μας αναζητήσαμε τους μεγαλύτερους σε ηλικία ντόπιους Μαγουλιώτες και τους κάναμε συνοδοιπόρους σε ένα ταξίδι στον παρελθόντα χρόνο με όχημα τη μνήμη τους. Έτσι, συναντήσαμε τους παππούδες μας και με μια αναδρομή στο παρελθόν ανασύραμε μνήμες για την ιστορία της Μαγούλας, τα επαγγέλματα των κατοίκων, τις θύμισες από τον πόλεμο του '40, τα ήθη και τα έθιμα. Μας μίλησαν με συγκίνηση για τον τόπο τους όπως τον θυμούνταν χρόνια πριν, για τις καθημερινές τους συνήθειες αλλά και για οικογενειακές τους ιστορίες. Η εικόνα της παλιάς Μαγούλας ριζωμένη μέσα τους και η νοσταλγία μιας άλλης εποχής που φάνηκε στα μάτια τους ήταν ο καλύτερος επίλογος για εμάς, δεδομένου ότι η σύνδεση του παρελθόντος με το παρόν ενισχύει τον πολιτισμό της περιοχής μας και διατηρεί ζωντανή την κληρονομιά της. Τα αφηγήματα των ηλικιωμένων αναδεικνύουν τη σπουδαιότητα της συνεργασίας μεταξύ γενεών και αποδεικνύουν πως η σύνδεση του παρελθόντος με το παρόν συντελεί στην καλλιέργεια της ταυτότητας μιας κοινότητας και στην ενίσχυση των κοινωνικών δεσμών.

Γεύσεις και μουσικές του τόπου μας...μνήμες από την αρβανίτικη παράδοση

Αρτεμιάδης Αλκιβιάδης, Αθανασούλα Καλλιόπη, Ανβάρ Ιάσων, Γκίκα Μαρίνα, Γερόλυμος Βασιλης, Γιαννιώδης Αναστάσιος, Ιωαννίδη Μαρία, Κονιτοπούλου Ελένη, Μαυρονάσου Θεοδωρα, Μοίρα Καλλιόπη, Παπαβασιλείου Γεώργιος, Πλατάνα Αλεξάνδρα, Σαμακωβίδου Αλίκη, Σίνγκ Ανμόλ, Σίνγκ Μουσκάν, Τατμιχάλης Δημήτριος, Τζούμας Ευάγγελος, Φράγκος Παναγιώτης

Επιβλέπουσες: Διαγγελάκη Ιωάννα ΠΕ02, Μαρουσοπούλου Διονυσία ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Μαγούλας

«Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν είναι σαν να σβήνεις και ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον», έγραψε ο μεγάλος μας ποιητής Γιώργος Σεφέρης και μας ενέπνευσε να μιλήσουμε για τον τόπο μας, ανασύροντας μνήμες, γεύσεις και ακούσματα. Οι πρώτοι κάτοικοι της Μαγούλας, οι Κουντουριώτες, μετακινήθηκαν από τα Κούντουρα κατά τον 13ο αιώνα, συνεπεία της άφιξης των Αρβανιτών στην Αττική και τη Βοιωτία. Αυτή η μετανάστευση διαμόρφωσε τον πολιτισμό της περιοχής μας, ενσωματώνοντας στοιχεία από το αρβανίτικο παρελθόν.

Η συνεργασία του σχολείου μας με τον Σύλλογο Γυναικών Μαγούλας αποδείχτηκε καθοριστική για την επίτευξη του στόχου μας που είναι η ανάδειξη των πολιτιστικών στοιχείων του τόπου μας που σχετίζονται με την φυσιογνωμία της Μαγούλας και προέρχονται από το αρβανίτικο στοιχείο. Οι γυναίκες του Συλλόγου με μεγάλη χαρά προσφέρθηκαν να μας μυήσουν στην τοπική παράδοση κι έτσι περάσαμε μαζί τους μια ημέρα μαγειρεύοντας τα παραδοσιακά αρβανίτικα φαγητά, «τζόλια» και «τυροπιτάρια», φορέσαμε την παραδοσιακή αρβανίτικη-κουντουριώτικη φορεσιά και χορέψαμε παραδοσιακούς χορούς.

Η γιορτινή ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε μέσω της συνεργασίας αυτής μας ένωσε, προσφέροντας μια αίσθηση οικογένειας και κοινότητας. Μικροί και μεγάλοι, μέσα από αυτήν την εμπειρία, ανταλλάξαμε εμπειρίες, συνδεθήκαμε με την ιστορία του τόπου μας και συμμετείχαμε στον σχεδιασμό του κοινού μας μέλλοντος. Με αυτόν τον ενοποιητικό τρόπο, η Μαγούλα αποδεικνύει πως η συνέχιση των παραδόσεων και η ανάδειξη του τοπικού πολιτισμού συντελούν στη διαμόρφωση της ταυτότητας της κοινότητας, ενισχύοντας την κοινωνική συνοχή και ενθαρρύνοντας την αλληλεγγύη για ένα ελπιδοφόρο μέλλον.

Οικονομική και πολιτιστική εξέλιξη μιας κοινότητας της ελληνικής υπαίθρου από τον 19ο αι. έως τον 21ο αιώνα: Το παράδειγμα της Ματαράγκας Αιτωλοακαρνανίας.

Γκρέκα Ελένη, Γκρέκας Ραφαήλ Σπυρίδων, Θεοδωρόπουλος Γεώργιος, Θεοδωρόπουλος Ιωάννης, Θεοδωροπούλου Ευδοκία, Κατσιγιάννη Αντωνία, Κλημέντας Απόστολος, Κοκορώνης Γεώργιος, Κομματάς Νικόλαος, Κοτοπούλη Αγαθή, Κούστας Νικόλαος Στυλιανός, Κουτσαντώνης Παναγιώτης, Κυρίτσης Γρηγόριος, Λανοπούλου Δήμητρα, Λιάτσου Δέσποινα, Λιάτσου Σμαράγδα Βασιλική, Μούρτου Μαρία, Νούχου Εντισνάιντα, Ντζάνη Λίνα, Ντζάνης Δημήτριος Μιλτιάδης, Παπουτσή Παναγιώτα, Παπουτσής Ηλίας, Σιάσου Κωνσταντούλα, Σινάι Ιωάννα, Σύρμου Νεκταρία, Τζαβάρα Μαρία, Χατζής Δημήτριος

Επιβλέποντες: Χειμώνα Αθανασία ΠΕ02 Καλαμπαλίκης Γεράσιμος ΠΕ03Βαρέλης Βασίλειος ΠΕ04.2

Γενικό Λύκειο Ματαράγκας

Η Ματαράγκα είναι χωριό στην περιφερειακή ενότητα Αιτωλοακαρνανίας με υψόμετρο 100 μέτρα. Πρόκειται για χωριό πεδινό, το οποίο βρίσκεται βόρεια του όρους Ζυγός (Αράκυνθος) και εκτείνεται μέχρι τις όχθες της λίμνης Τριχωνίδας. Η απόσταση που χωρίζει την κοινότητα από τη μεγαλύτερη πληθυσμιακά πόλη του νομού, το Αγρίνιο, είναι μικρή και αγγίζει τα 17χλμ. Σύμφωνα με την τοπική παράδος, η ιστορία του χωριού ανάγεται στις αρχές του 19ου αιώνα, όταν κάτοικοι ορεινών χωριών της επαρχίας αποφάσισαν να μετοικήσουν σε πεδινές περιοχές. Η Ματαράγκα αποτελεί κοινότητα αμιγώς αγροτική, η οποία συνδέθηκε με την καλλιέργεια του καπνού και εξακολουθεί να διατηρεί την αγροτική οικονομική της ταυτότητα. Το πόνημα αποτελεί μια προσπάθεια ιχνηλάτησης της οικονομικής και πολιτισμικής πορείας του χωριού από την ανεξαρτησία του ελληνικού κράτους μέχρι τις μέρες μας. Η μαθητική ερευνητική ομάδα ακολουθώντας την πορεία της νεότερης και σύγχρονης ελληνικής ιστορίας αναδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο συγκεκριμένα γεγονότα- σταθμοί επηρέασαν την πληθυσμιακή και οικονομική ανέλιξη του χωριού. Η κατασκευή του σιδηροδρόμου, η γερμανική κατοχή, ο εμφύλιος πόλεμος, η εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση φαίνεται να αφήνουν το αποτύπωμά τους στην ιστορία της Ματαράγκας και να αποτελούν ρυθμιστικό παράγοντα για το μέλλον της συγκεκριμένης αγροτικής κοινότητας. Παράλληλα, επιχειρείται η καταγραφή προεπαναστατικών εθίμων, που συνυφαίνονται με την πολιτιστική ταυτότητα των κατοίκων της κοινότητας, ενώ δεν παραλείπεται η αναφορά στον θρησκευτικό παράγοντα και συγκεκριμένα στο ρόλο των Μονών της περιοχής.

Από τον γλωσσικό πλούτο της Λήμνου: ιδιωματικές εκφράσεις

Λιγδαρά Ελευθερία, Κουκουλίθρα Ειρήνη, Κωνσταντίνου Κυβέλη, Στενός Γιώργος, Ταρσή Ραφαηλία, Χαβιά Ασπασία

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Μέρμηγκα Χρυσούλα, ΠΕ06

Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Μούδρου

Οι ιδιωματικές εκφράσεις είναι ανάμεσα στους φορείς των σημαντικών αξιών κάθε κουλτούρας, καθώς αντανακλούν τις ανθρώπινες ιδιοσυγκρασίες και συνήθειες. Πώς ακριβώς μοιάζουν, όμως; Βρίσκονται κρυμμένες στο παρελθόν; Είναι ζωντανές; Αν ναι, σε τί οφείλουν την επιβίωσή τους μέσα στον χρόνο;

Με τα παραπάνω κατά νου, μαθητές της Α και της Β τάξης του Λυκείου Μούδρου ξεκινούν την έρευνά τους. Στην πορεία, συνειδητοποιούν τη συνέχεια του παρελθόντος μέσα στην ίδια την καθημερινότητά τους. Η καταγραφή μέρους του γλωσσικού μωσαϊκού του νησιού τους οδηγεί στην ανακάλυψη μιας ακόμη πτυχής της ταυτότητάς τους και στη συνειδητοποίηση της ευθύνης τους, ως νέων ανθρώπων, για το μέλλον.

Στην εργασία αυτή ανιχνεύουμε την ύπαρξη και την προέλευση ιδιωματικών εκφράσεων περιοχών της Λήμνου. Η αδρή φυσιογνωμία του τόπου, ο λιτός τρόπος ζωής και η ενασχόληση των κατοίκων με τη γη και τη θάλασσα έχουν διαμορφώσει τη γλωσσική ποικιλία από όπου σήμερα αντλούμε το υλικό μας.

Στα βήματα της Υψιπύλης

Βαρίτης Δημήτριος, Θωμά Μαρία-Άρτεμη, Καρυδάκης Λεωνίδας, Κουκουλίθρα Ειρήνη-Μαρία, Κυριάκου Ειρήνη, Κωνσταντίνου Παναγιώτα-Κυβέλη, Λιγδαρά Ελευθερία, Μαυροφοράκη Γεωργία, Μπιζαδέλλη Αγγελική, Στενός Γεώργιος

Επιβλέπουσα: Παπαπαναγιώτου Μαρία, ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Μούδρου

Με οδηγό τη γοητευτική βασίλισσα της Λήμνου Υψιπύλη, μια τραγική ηρωίδα που γίνεται θύμα της μοίρας της, αλλά και παγιδεύεται μέσα στις σημαντικές αποφάσεις της, τα τελευταία τρία χρόνια ξετυλίγεται το νήμα της αναζήτησης και της ανίχνευσης του νησιού μέσα από το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Πού κρύβεται η Υψιπύλη;». Το πρόγραμμα εστιάζει στη φύση, τα τοπόσημα, τις γεύσεις, την Τέχνη και τους ανθρώπους του νησιού της μυθικής βασίλισσας, που διηγούνται τις ιστορίες τους και προσκαλούν τον καθένα να τα ανακαλύψει. Η Υψιπύλη μετά από διώξεις χιλιετιών επιστρέφει στο σπίτι της, τη Λήμνο, κι ακολουθώντας την ανάδρομη πορεία της από το παρόν στο παρελθόν, αποκαλύπτεται ερχόμενη σε επαφή με το αλλοτινό και το σύγχρονο πρόσωπο του νησιού, και αναδεικνύει την ταυτότητά της μέσα από ποικίλα διαφορετικά μέσα. Εκπαιδευτικοί περίπατοι που συνοδεύονται από εκπαιδευτικά εργαστήρια ζωγραφικής, γλυπτικής, φωτογραφίας, δημιουργικής γραφής, podcasting κάνουν την επαφή με το χθες απτή και προσιτή. Η ιστορία του τόπου αποκτά δημιουργική ταυτότητα και γίνεται πιο εύληπτη και προσιτή. Το πρόγραμμα εξαπλώνεται σε τρία Κεφάλαια με αντίστροφη χρονική πορεία, από το σήμερα στο χθες. Κατά την τρέχουσα σχολική χρονιά, στα πλαίσια του Κεφαλαίου ΙΙΙ, η Υψιπύλη επιστρέφει στην αρχαιότητα, επισκέπτεται κάποια από τα σημαντικότερα τοπόσημα του αρχαίου κόσμου της Λήμνου, την Πολιόχνη και το Κουκονήσι, την Ηφαιστία και το ιερό των Καβειρίων, προσπαθώντας να βρει καταφύγιο, και ανακαλύπτει τη Λήμνο της αρχαιότητας όχι μόνο σε αρχαιολογικό βάθος, αλλά και σε επίπεδο άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, συνδέοντας την με τους Λημνιούς συγγραφείς που βούτηξαν την πένα τους σε αυτή την εποχή και μετατρέποντας τη λογοτεχνική έμπνευση σε σύγχρονη ψηφιακή τεχνολογία.

Αναζητώντας στις λέξεις τη Λήμνο

Βελβέ Ελπίδα, Καρυδάκης Λεωνίδας, Λασκάρογλου Βασιλική, Λιγδαρά Ελευθερία, Μπατσούλη Μελίνα, Πλωμαρίτη Νίκη, Χαβιά Ασπασία, Χασάπη Δέσποινα

Ταραμάνη Λαζαρία, Φιλόλογος, ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Μούδρου

Στο πλαίσιο της λειτουργίας του σχολείου μας διενεργούνται οι Σχολικές Δραστηριότητες, στις οποίες οι μαθητές κι οι μαθήτριές μας αξιοποιούν τις ιδιαίτερες κλίσεις, τα ενδιαφέροντα και τις δεξιότητές τους. Μία από αυτές που διεξάγονται το τρέχον σχολικό έτος στο Γενικό Λύκειο Μούδρου αφορούν στο «Μαθητικό Ραδιόφωνο». Η εν λόγω σχολική δραστηριότητα αποβλέπει, μέσα από την παραγωγή ραδιοφωνικών εκπομπών, να ενθαρρύνει την καλλιέργεια του αλφαβητισμού και του Γραμματισμού στα Μέσα και την Πληροφορία, έχοντας ως άξονα την απόκτηση γνώσεων, την κατανόηση του παρελθόντος, την καλλιέργεια της πολιτισμικής μνήμης και τη γνωριμία με τα πρόσωπα, τα ήθη και τα έθιμα της Λήμνου. Συγκεκριμένα, μέσα από την αναζήτηση και την έρευνα αναδεικνύουν ραδιοφωνικά τους χορούς, τα αξιοθέατα, τα μνημεία αλλά και τους συγγραφείς της Λήμνου. Οι συμμετέχοντες/-ουσες στο «Μαθητικό Ραδιοφώνο» δίνουν στις αξιόλογες και αξιομνημόνευτες πτυχές του τόπου τους τη μορφή ραδιοφωνικού λόγου, που διαχέεται μέσω podcast στο Europeanshoolradio (https://europeanschoolradio.eu/el).

Η παρούσα μελέτη αποτελεί μια προβολή της Λήμνου, στην οποία, αρχικά, ο μαθητής/τρια μετατρέπεται σε ερευνητή, προσπαθώντας να εντοπίσει μερικά από τα αναρίθμητα σημαντικά στοιχεία που συνέβαλαν στην πολιτισμική και πολιτιστική εξέλιξη του τόπου του και να αποτιμήσει τη σχετική σημασία τους. Στη συνέχεια, ο/η μαθητής/τρια ενδύεται το ρόλο του ραδιοφωνικού παραγωγού, ώστε να καλλιεργήσει τον προφορικό του λόγο, με την αξιοποίηση τεχνικών παραγωγής ραδιοφωνικού λόγου.

Η Ναυτική Ζωή της Νέας Κούταλης

Ονόματα συμμετεχουσών μαθητριών : Δημητροπούλου Δήμητρα-Μαρία, Κεχαΐδου Ξανθίππη, Λασκάρογλου Βασιλική-Στυλιανή, Μπατσούλη Μελίνα, Χαβιά Ασπασία, Χασάπη Δέσποινα

Επιβλέπουσα : Καραμπέτσου Παναγιώτα, ΠΕ25

Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Μούδρου, Λήμνος

Η Κούταλη (σημερινή ονομασία Εκινλίκ στα τουρκικά) είναι νησί της Προποντίδας. Στην αρχαιότητα ονομαζόταν Κύταλις και την αποίκησαν Μιλήσιοι τον 7ο αιώνα π.Χ. Οι Κουταλιανοί καπεταναίοι είχαν φήμη για το εμπόριο και τις μεταφορές που έφταναν ως την άκρη της Ευρώπης. Το 1890 προστίθενται στις δραστηριότητές τους και η σπογγαλιεία. Οι ρωμιοί κάτοικοί της υπήρξαν αλιείς, ρεϊζηδες ιστιοφόρων, σπογγαλιείς και ναυπηγοί. Το 1915 η κοινότητα του νησιού δέχθηκε το πρώτο πλήγμα, καθώς το νησί προοριζόταν για στρατώνας. Έτσι, οι κάτοικοι εξαναγκάστηκαν να το εγκαταλείψουν μέσα σε έξι ώρες και πήγαν στο Μιχαλίτσι της Προύσας. Το 1919 που επέστρεψαν το βρήκαν λεηλατημένο. Οι κάτοικοι ξανάχτισαν σχολείο και σπίτια, όμως το 1923 κρίθηκαν ανταλλάξιμοι και αναγκάστηκαν να εκπατριστούν. Ο ξεριζωμός αυτός όρισε ότι θα έρθουν στην Λήμνο, εντυπωσιάζοντας τους Λημνιούς. Το 1926 στη θέση Αγία Μαρίνα, στη μεσημβρινή πλαγιά του λόφου Στρομπόλιθος, χτίζεται η Νέα Κούταλη για να εγκατασταθούν οι πρόσφυγες από την Προποντίδα. Αμφιθεατρικά χτισμένη στον κόλπο του Μούδρου, απλώνεται από το πευκόδασος της Αγ.Τριάδος στο καρνάγιο με ψαράδικες βάρκες και καΐκια, ξεχωρίζει δε και για την ρυμοτομία της. Η γεωγραφική θέση της βοήθησε να ευδοκιμήσει η σχέση των κατοίκων με τη θάλασσα. Ο ναυτικός τρόπος ζωής ώθησε τους κατοίκους σε συλλογή κειμηλίων, σφουγγαριών, αρχείων, φωτογραφιών, εξαρτημάτων και εξοπλισμών, εργαλείων και μηχανημάτων, τα οποία θα έμεναν ζωντανά στο χρόνο και στην παράδοση. Το 1950-1960 με πρωτοβουλία του διευθυντή του δημοτικού σχολείου ξεκινά η δημιουργία συλλογής. Το 1996 ιδρύεται το Μουσείο Ναυτικής Παράδοσης και Σπογγαλιείας, όπου εκθέτει όλο αυτό το υλικό σε ενότητες, και το έργο ολοκληρώνεται το 2006. Μέσα από συνεντεύξεις ντόπιων κατοίκων, την υπάρχουσα βιβλιογραφία και τη συλλογή φωτογραφιών και αρχείων στην παρούσα εργασία προσεγγίζεται η ναυτική παράδοση των Κουταλιανών και παρουσιάζεται η εγκατάστασή τους και η ενσωμάτωσή τους στο νησί της Λήμνου.

Λημνιακές Παραδόσεις

Αρχοντογιώργης Ιωάννης, Καρανικόλα Σταυρούλα,
Μαγνήσαλης Νικόλας, Μπανανή Βασιλική
Επιβλέπουσα: Καραχάλιου Αναστασία (ΠΕ02)
ΓΕΛ Μύρινας

Ξεκινώντας από την αντίληψη ότι οι παραδόσεις αποτελούν βασικό στοιχείο για τη γνωριμία με έναν τόπο, θα γίνει προσπάθεια να παρουσιαστούν οι παραδόσεις του νησιού της Λήμνου που ανάγονται μεν σε παλαιότερα χρόνια, αλλά γίνονται σεβαστές και ακολουθούνται ακόμα και σήμερα σε αρκετές περιοχές του νησιού. Ακολουθώντας τον χρόνο ημερολογιακά, θα γίνει αναφορά στα έθιμα που συσχετίζονται με τις σημαντικότερες γιορτές του χρόνου και συνδέονται με λαϊκά δρώμενα που τα απολαμβάνουν μικροί και μεγάλοι. Πρόκειται για τα έθιμα της Πρωτοχρονιάς, των Φώτων, των Απόκρεω, του Πάσχα, της γιορτής του Άη-Γιαννιού, του Δεκαπενταύγουστου, των Χριστουγέννων. Παράλληλα θα αναφερθούν και έθιμα που σχετίζονται με ασχολίες των κατοίκων, όπως ο τρύγος ή με σημαντικές στιγμές της ζωής του ανθρώπου, όπως ο γάμος, η βάφτιση και άλλα.
Ανάμεσα στις λημνιακές παραδόσεις εξέχουσα θέση έχουν και οι τοπικοί χοροί και τα πανηγύρια, οι συνταγές μαγειρικής και ζαχαροπλαστικής, οι λαϊκές φορεσιές. Άξια λόγου είναι και τα τοπικά προϊόντα του νησιού, που η Λημνία γη παρέχει για χιλιετίες σε ντόπιους και ξένους.

Το αποτύπωμα της φύσης και του ανθρώπου στο νησί της Λήμνου

Γιαννάκη Χίλντα, Καζόλη Αλεξάνδρα-Ευαγγελία, Καζόλη ΥψιπύληΜαρία, Τζωβαΐρη Μαγδαληνή, Φιλιππιδάκη Μαρία
Επιβλέπουσα: Καραχάλιου Αναστασία (ΠΕ02)
ΓΕΛ Μύρινας

Στην εργασία αυτή παρουσιάζονται τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του νησιού της Λήμνου και γίνεται φανερό ότι η Λήμνος, το ακριτικό νησί του βορείου Αιγαίου, έχει προικιστεί πλουσιοπάροχα από τη φύση, ενώ παράλληλα έχει δεχθεί με αξιοθαύμαστο τρόπο την ανθρώπινη δημιουργική παρέμβαση.
Η Μύρινα, η πρωτεύουσα του νησιού, με το ενετικό κάστρο και τους μόνιμους κατοίκους του, τα ελάφια ντάμα-ντάμα, γίνεται αφετηρία της γνωριμίας μας με αυτόν τον τόπο. Ακολουθούν οι αρχαιολογικοί χώροι της Πολιόχνης, της πόλης-κράτους με το αρχαιότερο βουλευτήριο της Ευρώπης, της Ηφαιστείας με το λίθινο θέατρο, του ιερού των Καβείρων και της σπηλιάς του Φιλοκτήτη.
Όσο για τα δημιουργήματα της φύσης, αξιοπρόσεχτα είναι οι «Αμμοθίνες», η ατέλειωτη έρημος με την ψιλή άμμο ή αλλιώς «Σαχάρα της Ελλάδας»• το «Φαρακλό», βράχια με περίεργους χρυσοκίτρινους και κοκκινωπούς σχηματισμούς• η λιμνοθάλασσα Αλυκή με τους ροζ επισκέπτες της, τα εντυπωσιακά φοινικόπτερα «φλαμίνγκο»• τα μίνι Μετέωρα του Αι-Γιάννη, γραφικός παράλιος βράχος με το ομώνυμο εκκλησάκι στην κορυφή του.
Θα γίνει ακόμα αναφορά στην «Παναγιά την Κακαβιώτισσα», το μοναδικό ασκεπές εξωκκλήσι στην κορυφή του ομώνυμου βουνού και στους παραδοσιακούς ανεμόμυλους του χωριού «Κοντιάς». Εκτός από τα φλαμίγκο θα παρουσιαστούν και άλλα ζώα και φυτά, όπως η μικρή ελληνική κουκουβάγια (Athena noctua), ο φυσικός νυχτοφύλακας του νησιού, τα γεράκια, καθώς και τα κρινάκια της θάλασσας

Παράδοση και τοπικές ενδυμασίες της Ερυθραίας

Αγάθου Αμαλία, Μπούρα Ουρανία, Μυτάκη Αγγελική, Πηλιούνη Θηρεσία – Αθανασία, Χωρινού Μαργαρίτα
Επιβλέποντες: Παΐζη Όλγα (ΠΕ02), Πρίνου Ειρήνη (ΠΕ02), Σκαραμαγκά Δάφνη (ΠΕ78), Λέκκας Θεόδωρος (ΠΕ33)
Αναξαγόρειο Γενικό Λύκειο Νέας Ερυθραίας

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι οι μαθητές-τριες να γνωρίσουν τον τόπο τους, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ των συνεχώς εξελισσόμενων προκλήσεων και της παρακαταθήκης της παράδοσης. Η Ερυθραία βρίσκεται στον Βόρειο Τομέα ΑΘηνών και κατοικήθηκε πρώτα από πρόσφυγες Μικρασιάτες από την περιοχή της Ερυθραίας της Ιωνίας το 1923. Γι' αυτό τον λόγο ονομάζεται «Νέα». Συγκεκριμένα, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή το 1922 πρόσφυγες από τα χωριά Λυθρί, Βουρλά, Αλάτσατα, Τσεσμέ, Σιβρισάρι, Καραμπούνα και Μελί κατέφυγαν στο βόρειο τμήμα της Αθήνας και επιχείρησαν να ενσωματωθούν με τους γηγενείς, μεταφέροντας ένα πολύ σημαντικό πολιτιστικό φορτίο. Οι πρόσφυγες κληροδοτούν πλήθος φαγητών και ποικιλία γεύσεων, όπως ψαροσφουγγάτο, ακαρονόπιτα, καριστριμάς, γλυκά κουλούρια και σερμπέτια. Πλούσια, επίσης, παρουσιάζεται και η ποικιλομορφία στους χορούς, στους οποίους συνδυάζονται οι βυζαντινές καταβολές με το νησιωτικό ύφος και την αρρενωπή λεβεντιά με την υποβλητικότητα της Ανατολής. Τόσο η μουσική, όσο και η χορευτική παράδοση της Ερυθραίας και της Σμύρνης παρουσιάζουν πολλές τοπικές ιδιομορφίες. Οι χοροί ήταν ανάλογοι με την κοινωνική τάξη των ανθρώπων. Οι αστοί, που είχαν επηρεαστεί από τη Δύση, χόρευαν καντρίλιες, λανσιέδες, φοξ ενώ το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού ασχολούνταν με τους πατροπαράδοτους χορούς, όπως μπάλλους, καλαματιανά ή τσάμικα, αλέστικα συρτά σε αιγαιοπελαγίτικο ύφος, χασάπικα και κυρίως χορούς αντικριστούς ή καρσιλαμάδες. Σημαντικό είναι να γίνει αναφορά και στις παραδοσιακές ενδυμασίες. Αφενός οι αντρικές ανήκουν στον τύπο της φορεσιάς με νησιώτικη βράκα, αφετέρου οι γυναικείες στον νεότερο αστικό τύπο της φούστας με το πολκάκι. Στο Λαογραφικό Μουσείο της Ένωσης Μικρασιατών Νέας Ερυθραίας υπάρχει συγκεντρωμένο ιστορικό και λαογραφικό υλικό όπως κειμήλια και ενθυμήματα από περιοχές της Μικράς Ασίας. Φιλοξενεί 1.380 αντικείμενα και κειμήλια όπως στολές, λευκά είδη, βιβλία, έγγραφα, χρηστικά αντικείμενα, υφαντά και γυναικεία ρούχα. Τέλος, άξιο αναφοράς είναι τα κοσμήματα τα οποία προέρχονταν από τη Σμύρνη και ήταν χρυσά ή επίχρυσα.

Με τη ματιά του έφηβου-«ιστορικού»

Χρήστος Ανδρέου, Θεοπίστη Βάρακα, Νεφέλη Βεργίνη, Σοφία-Ελισσάβετ Μπίνκα, Μάριος Νικολαΐδης, Ευφημία Παργανά -Λεσσέ, Νεφέλη Παπαγεωργίου, Δήμητρα Πασαλίδου, Ιωάννης Παυλίδης, Μαρία Πλευρίτη, Παναγιώτης Σάγγος, Αθανάσιος Σαούλος, Ελπίδα Τεπέ, Βασίλειος Τουμπάκης,

Επιβλέποντες: Άννα Κοντογούνη ΠΕ03, Δέσποινα Παλαιολόγου ΠΕ02, Ιωάννης Τριγωνάκης ΠΕ86

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Τα Νέα Μουδανιά είναι ο τόπος μας και επιθυμούμε να σας μιλήσουμε για αυτόν από τη στιγμή που γεννήθηκε (1924) έως και σήμερα, με τη ματιά… ενός έφηβου-ιστορικού. Αρχικά θα κάνουμε αναφορά στην εγκατάσταση των προσφυγικών οικογενειών από την περιοχή της Προποντίδας, στους κόπους των ανθρώπων που συνέβαλαν στην ανάπτυξη της γεωργίας (ελιές) και στη δημιουργία εργοστασίων (ψαρεργοστάσιο, ελαιοτριβεία, μεταξουργείο, ξενοδοχεία). Αυτές οι δραστηριότητες μαζί με τις κτιριακές υποδομές συντέλεσαν σημαντικά στη μεταγενέστερη ανάπτυξη. Κατά την περίοδο της κατοχής βλέπουμε πολλές ενέργειες από την μεριά των κατοίκων των Νέων Μουδανιών για να διαμορφώσουν τον τόπο τους, να διακόπτονται συνεχώς λόγω των γερμανικών στρατευμάτων, αλλά η πόλη μας συνεχίζει σταθερά την ανοδική της πορεία αμέσως μετά.

Για την περίοδο μετά την κατοχή θα αναφερθούμε στο ρυμοτομικό σχέδιο των Νέων Μουδανιών, στις αλλαγές που αυτό υπέστη στο πέρασμα των χρόνων και στις συνεπαγόμενες μεταβολές της φυσιογνωμίας της κωμόπολής μας, ενώ για το παραλιακό μέτωπο και το λιμάνι θα επισημάνουμε τη σημασία τους για την κοινωνικοπολιτική και οικονομική ζωή του τόπου μας. Σχετικά με το κέντρο, θα γίνει αναφορά στις περιοχές όπου εντοπίζονται τα κυριότερα σημεία ενδιαφέροντος των Νέων Μουδανιών (η αγορά, τα καταστήματα, οι επιχειρήσεις, οι χώροι εστίασης κτλ.). Ως προς τον πληθυσμό της περιοχής, θα μιλήσουμε για τη σύνθεσή του (με αναφορά και στις εισροές προσφύγων), τις ποικίλες ασχολίες των κατοίκων και την κουλτούρα τους αλλά και για τις δράσεις της κοινότητας .

Μέσα από συνεντεύξεις, φωτογραφικό υλικό και μελέτη της υπάρχουσας βιβλιογραφίας θα ξετυλίξουμε το κουβάρι της πορείας της πόλης μας και ως ενεργοί πολίτες θα συνεισφέρουμε για να την βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο στο μέλλον.

Διαδρομές στην ορεινή Ηλεία: από τους καταρράκτες της Νεμούτας ως το φαράγγι του Ερυμάνθου

Αργυροπούλου Κωνσταντίνα, Δημητροπούλου Αντιγόνη, Κατσαριώτη Γεωργία, Κωσταριά Ιωάννα, Παναγιωτακοπούλου Αντωνία, Παναγόπουλος Άγγελος, Παπαλάμπρου Αναστασία, Ρήγα Ελένη, Σχίζα Παναγιώτα-Ιασώ, Τζαβάρα Αικατερίνη, Τσίγκλας Πέτρος, Χριστοπούλου Μαρία, Χρυσανθακοπούλου Ελένη, Χρυσανθοπούλου Δήμητρα

Επιβλέπουσες: Καλαμπόκα Χρυσαυγή (ΠΕ02), Γκούβα Ελένη (ΠΕ02)

Γενικό Λύκειο Πελοπίου Αρχαίας Ολυμπίας

Οι καταρράκτες της Νεμούτας, αν και βρίσκονται σε κοντινή απόσταση από την Αρχαία Ολυμπία, παραμένουν ένα από τα πιο καλά κρυμμένα μυστικά της Πελοποννήσου. Ο επισκέπτης πρέπει να γνωρίζει πολύ καλά την περιοχή, καθώς δεν υπάρχουν πινακίδες που να οδηγούν προς αυτούς.

Οι καταρράκτες παίρνουν το όνομά τους από το χωριό Νεμούτα, το οποίο βρίσκεται στην ορεινή Ηλεία, σε υψόμετρο 562 μέτρων. Για την ιδιαίτερη αυτή ονομασία πολλοί έχουν αναρωτηθεί, αλλά δεν είναι σαφές εάν προέρχεται από παλιό σλάβικο τοπωνύμιο, από αρχαία ελληνική λέξη σχετική με βοσκοτόπια ή από τα χρόνια της Φραγκοκρατίας στην Πελοπόννησο.

Στην αρχαιότητα πίστευαν ότι στη δασική περιοχή που σήμερα λέμε φαράγγι του Ερυμάνθου ζούσαν Κένταυροι, ενώ στα νεότερα χρόνια οι τοπικοί θρύλοι την ήθελαν να είναι κατοικία νεράιδων. Οι καταρράκτες αποτελούν τμήμα του συστήματος που σχηματίζει ο ποταμός Ερύμανθος, καθώς ρέει από το ομώνυμο βουνό προς τον Αλφειό, με τον οποίον τελικά ενώνεται. Στην πλειονότητά τους καταλήγουν στη ρεματιά του Άμπουλα και στο φαράγγι του Χαρατσαρίου.

Οι περισσότεροι από αυτούς τους καταρράκτες παραμένουν δύσκολα προσβάσιμοι, χωμένοι ανάμεσα σε άγρια βλάστηση και σε αρκετές απόκρημνες πλαγιές, οι οποίες τους επιτρέπουν να γκρεμίζονται εντυπωσιακά από ύψος 10 ή και 20 μέτρων. Τρεις ωστόσο ανάμεσά τους – η λεγόμενη «Πύλη του Παραδείσου», η Σουφάλα και ο Άη-Γιάννης – προσεγγίζονται εύκολα. Δεν υπάρχει άλλωστε κανένας κίνδυνος να χαθείτε, χάρη στους έμπειρους κατοίκους της περιοχής, που έχουν ασχοληθεί επιμελώς με τις πεζοπορικές διαδρομές προς το μοναδικό αυτό υδάτινο θέαμα, και μπορούν να ξεναγήσουν τους επισκέπτες.

Δρυοδάσος της Φολόης: στα βήματα των Κενταύρων

Συγγραφείς-μαθητές: Αργυροπούλου Κωνσταντίνα, Δημητροπούλου Αντιγόνη, Κατσαριώτη Γεωργία, Κωσταριά Ιωάννα, Παναγιωτακοπούλου Αντωνία, Παναγόπουλος Άγγελος, Παπαλάμπρου Αναστασία, Ρήγα Ελένη, Σχίζα Παναγιώτα-Ιασώ, Τζαβάρα Αικατερίνη, Τσίγκλας Πέτρος, Χριστοπούλου Μαρία, Χρυσανθακοπούλου Ελένη, Χρυσανθοπούλου Δήμητρα

Επιβλέπουσες: Καλαμπόκα Χρυσαυγή (ΠΕ02), Γκούβα Ελένη (ΠΕ02)

Γενικό Λύκειο Πελοπίου Αρχαίας Ολυμπίας

Το δάσος της Φολόης, ένα από τα σπανιότερα δρυοδάση της Ευρώπης, μοιάζει σα να έχει ξεπηδήσει από το πιο ονειρεμένο παραμύθι. Η ονομασία Φολόη, σύμφωνα με την μυθολογία, προέρχεται από τον βασιλιά των Κενταύρων και καλό φίλο του Ηρακλή, Φόλο.

Βρίσκεται σε υψόμετρο 688 μ. στο όρος Φολόη της Ηλείας και καταλαμβάνει έκταση 33.000 στρεμμάτων. Εκτείνεται μέσα στις λεκάνες απορροής των ποταμών Ερυμάνθου και Πηνειού. Αποτελεί πλούσιο οικοσύστημα με ποικίλη χλωρίδα και πλούσια πανίδα.

Στο δάσος, το οποίο είναι πανέμορφο για διαφορετικούς λόγους σε κάθε εποχή του χρόνου, υπάρχουν 5 εκατομμύρια δέντρα – στην πλειοψηφία τους βελανιδιές. Η περιοχή χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη πλουσιότατης χλωρίδας (εκτός της βελανιδιάς, καστανιές, οξιές, πλατάνια, πουρνάρια, κουμαριές κ.λπ.), πανίδας (λαγοί, κουνάβια, αλεπούδες, τσακάλια, νυφίτσες κ.λπ.) και ορνιθοπανίδας (πέρδικες, μπεκάτσες, φάσες, κίσσες, τσαλαπετεινοί κ.λπ.).

Τα κύρια προϊόντα της περιοχής είναι τα γαλακτοκομικά και γενικά τα προϊόντα κτηνοτροφίας, καρύδια, κεράσια, κρασί, καθώς και μέλι καστανιάς και βελανιδιάς.

Ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει το φυσικό τοπίο, χωρίς τίποτε τριγύρω να τον αποσπά, καθώς το μέρος μοιάζει σε ένα μεγάλο βαθμό σαν απάτητο. Παράλληλα, είναι ιδανική τοποθεσία για τους λάτρεις της πεζοπορίας, της ποδηλασίας και της συλλογής σπάνιων μανιταριών.

Η ίδρυση του Πεταλιδίου από τους Μανιάτες τα νεότερα χρόνια

Θεοδωρακοπούλου Μαριαλένα, Καλογεράκη Μαρία, Μπραΐμη Αιμιλία, Ντίνα Φωτεινή, Πανταζόπουλος Β,
Συντονιστές καθηγητές: Γρουσουζάκου Δήμητρα ΠΕ02, Αγγελινού Β. ΠΕ06, Πετροπούλου Χρυσοβαλάντω ΠΕ02
Γενικό Λύκειο Πεταλιδίου

Το Πεταλίδι είναι μία περιοχή με αξιόλογο ιστορικό και αρχαιολογικό πλούτο, η ιστορία της οποίας εκτείνεται, βάσει των γραπτών πηγών, βαθιά στον χρόνο, μέχρι την ομηρική εποχή, καθώς ο Παυσανίας στο έργο του Ελλάδος Περιήγησις το ταυτίζει με την ομηρική Αίπεια (Ι, 152 της Ἰλιάδος). Από τους κλασικούς έως και τους υστερορωμαϊκούς χρόνους η περιοχή ταυτίζεται με την αρχαία Κορώνη (Στράβων Γεωγραφικά, ο Παυσανίας Ελλάδος Περιήγησις). Κατά τους μεταβατικούς ωστόσο χρόνους η ευρύτερη περιοχή του Πεταλιδίου χαρακτηρίζεται «σκοτεινή», εξαιτίας κυρίως της έλλειψης ιστορικής πληροφόρησης, διαπιστώνοντας έτσι μια σταδιακή ερήμωση της περιοχής ήδη από τον 6ο αι. μ.Χ., Ο χώρος φαίνεται ότι αναζωογονείται κατά την υστεροβυζαντινή περίοδο, όχι τόσο ως οικισμός, αλλά περισσότερο ως κέντρο εμπορικής δραστηριότητας, ενώ το όνομα Πεταλίδι αναφέρεται για πρώτη φορά στην ενετική καθομιλουμένη το 1417, σε κείμενο είσπραξης των τελωνειακών δασμών. Έντονη κινητικότητα φαίνεται να αναπτύσσεται στην ευρύτερη περιοχή του Πεταλιδίου κατά τη διάρκεια της επανάστασης και της ίδρυσης του ελληνικού κράτους, με κορυφαία γεγονότα την αποβίβαση του γαλλικού εκστρατευτικού σώματος στον κόλπο του Πεταλιδίου (30 Αυγούστου του 1828) υπό τον Γάλλο Μαιζών, καθώς και την μετέπειτα ίδρυση της κωμόπολης του Πεταλιδίου στην περιοχή από τους Μανιάτες. Το Πεταλίδι ιδρύεται λίγο αργότερα και επίσημα, με το Βασιλικό Διάταγμα της 19ης Απριλίου του 1834 «Περί συνοικισμού Λακώνων εν Πεταλιδίω». Ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην έρευνα της περιοχής παρουσιάζει το φαινόμενο της πολιτισμικής ετερότητας και ώσμωσης που παρατηρείται στο Πεταλίδι, σχεδόν αμέσως μετά την ίδρυσή του. Τρεις διαφορετικές πληθυσμιακές ομάδες Μανιάτες, Ανεβοκατεβάτες και ντόπιοι συναντώνται και εργάζονται με την πάροδο του χρόνου από κοινού για την εξέλιξη και πρόοδο της αποικίας.

Ο δικός μας Σταύρος Ξαρχάκος

Καλογεράκη Μαρία, Κόκκαλη Εμμέλεια, Μπραΐμη Αιμιλία, Μπρέγιαννη Αγγελική, Ντίνα Φωτεινή, Πανταζοπούλου Βασιλική, Τσίρμπα Αθανασία

Συντονιστές καθηγητές: Γρουσουζάκου Δήμητρα ΠΕ02, Κατσάς Ιωάννης ΠΕ11, Τζιούβελη Βασιλική ΠΕ02

Γενικό Λύκειο Πεταλιδίου

Μέσα στο κλίμα μετακινήσεων πληθυσμών, αμέσως μετά την ανεξαρτησία της χώρας, εντάσσεται και η μετακίνηση των Μανιατών στο Πεταλίδι και η δημιουργία της εκεί αποικίας τους, για την ίδρυση της οποίας αντλούμε πολλές πληροφορίες από το προσωπικό αρχείο του Έλληνα αγωνιστή της Επανάστασης Νικολάου Πιέρρου Μαυρομιχάλη, ιδρυτή της αποικίας, ο οποίος μετά από πολλές προσπάθειες και συνεχείς αιτήσεις τόσο προς την κυβέρνηση Καποδίστρια όσο και προς τον Όθωνα εξασφάλισε την υπογραφή του Βασιλικού Διατάγματος της 19ης Απριλίου του 1834 «Περί συνοικισμού Λακώνων εν Πεταλιδίω», με το οποίο ιδρύθηκε η νέα αποικία. Έτσι μία περιοχή με πλούσια ιστορία, η οποία ανάγεται ήδη στην ομηρική εποχή, αλλά ερημώνεται σταδιακά από τον 6ο μ.Χ. αιώνα επανιδρύεται και επισήμως το 1834 και σύντομα αποτελεί πόλο έλξης πολλών μανιάτικων οικογενειών, οι οποίοι εργάστηκαν άμεσα για την ταχύτατη ανάπτυξη και ευδοκίμηση της αποικίας τους. Μία από τις οικογένειες αυτές ήταν και η οικογένεια Ξαρχάκου από το Σταυρί της Μέσα Μάνης, η οποία παρουσιάζει μεγάλη διασπορά στη Μάνη και στην Πελοπόννησο τόσο με το όνομα Ξαρχάκος όσο και με διαφορετικά παρωνύμια αυτού. Από την οικογένεια αυτή κατάγεται και ο μεγάλος Έλληνας μουσικοσυνθέτης Σταύρος Ξαρχάκος (14 Μαρτίου 1939), ο οποίος θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους σύγχρονους Έλληνες συνθέτες του έντεχνου και λαϊκού τραγουδιού. Η δισκογραφική του παραγωγή ξεκινά το 1963 και περιλαμβάνει περισσότερους από σαράντα πέντε (45) δίσκους, μουσική για είκοσι μία (21) ταινίες και δεκαπέντε (15) τηλεοπτικές παραγωγές. Πολλά από τα τραγούδια του πλαισίωσαν λαϊκούς μας χορούς, όπως χασάπικους και ζεϊμπέκικους και διέδωσαν τη λαϊκή μας μουσική σε όλον τον κόσμο. Με τον όρο λαϊκή μουσική ή λαϊκό τραγούδι εννοούμε το αστικό τραγούδι που εμφανίζεται ήδη από τον 17ο αιώνα με καταβολές από το Βυζάντιο, το ρεμπέτικο και το σμυρναίικο και κυριάρχησε την περίοδο 1955 – 1975, η οποία χαρακτηρίστηκε ως η «χρυσή δεκαετία» του λαϊκού μας τραγουδιού.

Κωστής Τσικλητήρας: Ο Μέγας Ολυμπιονίκης

Κανελλόπουλος Ιωάννης, Καραμάνι Άντζελα, Κολοκάθη Γεωργία, Κούβελας Δημήτριος, Κρεκούκια Ελένη, Κωνσταντακοπούλου Ελεάννα, Μανικάκη Γεωργία, Μπρέγκου Γιοράλντο, Πανταρώτας Δημήτριος, Παπαδοπούλου Αρετή, Σταυρόπουλος Άγγελος, Σινάι Μέγκι, Τζαμουράνη Ιωάννα.

Επιβλέπων/ ουσα: Καλδή Μαριάννα ΠΕ02

ΓΕΛ Πύλου Μεσσηνίας

Η παρούσα εργασία έχει ως σκοπό να περιγράψει αλλά και να αναδείξει τη σπουδαία φυσιογνωμία του ολυμπιονίκη Κωστή Τσικλητήρα ο οποίος αποτελεί το καμάρι αλλά και σημείο αναφοράς στην σύγχρονη ιστορία της Πύλου.

Γόνος μεγαλοαστικής οικογενείας ασχολήθηκε από νωρίς με τον αθλητισμό. Ως αθλητής του Πανελλήνιου Γυμναστικού Συλλόγου συμμετείχε σε δύο συνεχόμενες Ολυμπιάδες (1908 στο Λονδίνο και 1912 στη Στοκχόλμη) και κατέκτησε τέσσερα ολυμπιακά μετάλλια (1 χρυσό, 2 αργυρά και 1 χάλκινο) στο μήκος και στο ύψος άνευ φοράς. Δυστυχώς η εκούσια συμμετοχή του στην πρώτη γραμμή του μετώπου κατά τη διάρκεια του Α΄ Βαλκανικού πολέμου μας στέρησαν περαιτέρω επιτυχίες εφόσον αρρώστησε και απεβίωσε σε ηλικία μόλις 25 ετών. Ετάφη στο Α΄Νεκροταφείο Αθηνών, στη συνέχεια τα οστά του μεταφέρθηκαν σε οικογενειακό τάφο στην Πάτρα και μόλις πρόσφατα στην Πύλο όπου τοποθετήθηκαν στον περίβολο της πατρικής του οικίας.

Οι μαθητές, πέρα από τη μελέτη των γραπτών πηγών, όπου ήρθαν σε μια ολοκληρωμένη γνωριμία με τον διάσημο συμπατριώτη τους, περιηγήθηκαν στην οικία Τσικλητήρα, συνέλεξαν φωτογραφικό υλικό και μελέτησαν τον τρόπο με τον οποίο μνημονεύεται ακόμα και σήμερα το όνομα του Κωστή Τσικλητήρα, στην Πύλο, στα πλαίσια της Δημόσιας Ιστορίας.

Μάχες κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821 στα πλαίσια του Δήμου Πύλου-Νέστορος

Βέργου Σοφία, Δαρσακλή Ηλιάνα, Δήμα Πελαγία, Δημητροπούλου Γεωργιάννα, Κανάκης Μαρίνος, Καραμπάτσος Απόστολος, Καραμπάτσου Αικατερίνη, Κουτσουμπού Ραφαηλία, Κυριακόπουλος Νικόλαος, Ντόντα Αντωνία, Τσαγκλή Ευαγγελία, Τζινέρη Αγγελική, Φαρμάκη Δήμητρα, Χότζα Ενεΐντα,

Επιβλέπουσα: Καλδή Μαριάννα, ΠΕ02

ΓΕΛ Πύλου Μεσσηνίας

Στην παρούσα εργασία εξετάζονται οι μάχες που διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821 στον Δήμο Πύλου- Νέστορος και κατά κύριο λόγο στην περιοχή της Πυλίας. Ενώ το ενδιαφέρον μονοπωλεί η Ναυμαχία του Ναβαρίνου η οποία αποτέλεσε το εναρκτήριο λάκτισμα για την προώθηση της ανεξαρτησίας της Ελλάδος παραταύτα υπάρχει και μια σειρά άλλων μαχών, λιγότερο γνωστών ή σημαντικών οι οποίες διεξήχθησαν στα πλαίσια του δήμου μας και αξίζει να τις μνημονεύσουμε. Δεν είναι τυχαίο ότι πολλές από αυτές τις μάχες θεσμοθετήθηκαν επίσημα τα τελευταία χρόνια και τιμούνται από την πολιτεία με τον δέοντα σεβασμό. Οι μάχες για τις οποίες θα γίνει μνεία, εκτός από τη Ναυμαχία του Ναβαρίνου, είναι η μάχη στο Κρεμμύδι, η μάχη στο Μανιάκι, η μάχη της Σκοινόλακκας, η μάχη των Κάτω Αμπελοκήπων καθώς και η Ναυμαχία της Μεθώνης.

Εφόσον γίνει μια σύντομη αναφορά στα ιστορικά γεγονότα καθώς και στους πρωταγωνιστές, θα εστιάσουμε στον τρόπο με τον οποίο τιμούνται σήμερα οι μάχες αυτές στη δημόσια σφαίρα.

«Στα χνάρια των Βυζαντινών»

Κωστάκος Αντώνιος, Λέκκας Εμμανουήλ, Λέκκας Γεώργιος, Λεοντακιανάκη Κωνσταντίνα, Λεοντακιανάκης Άγγελος, Μανωλάκου Αδαμαντία , Μανωλάκου Μαρία, Μαργαρίτη Κωνσταντίνα, Μαρκάκου Σταματίνα, Μεϊντανάς Ανδρέας, Μοτσάκου Δήμητρα, Ντεμίτσι Αλέξ, Παπαδημητρίου Σταύρος, Πόκα Μαρία, Πούλος Δημήτριος, Σκάλκος Άγγελος, Σούρσου Δανάη, Σταυράκος Βασίλειος, Στρατάκος Λεωνίδας, Στρατάκος Μάριος, Τσακόνι Τζένη, Τσούνι Γκέντι, Χριστοφυλλάκης Δημήτρης

Μαρκάκου Παρασκευή (ΠΕ02) , Μουρελάτου Νίκη (ΠΕ06)

Γενικό Λύκειο Σκάλας Λακωνίας

Στα διοικητικά όρια του Δήμου Ευρώτα, νότια του Γερακίου βρίσκεται η μικρή πεδιάδα της Απιδιάς. Εκεί βρίσκεται ένα μικρό χωριό, η Απιδιά, αλλά η σημαντικότητά της στους μεσαιωνικούς χρόνους είναι μεγάλη και επιβεβαιώνεται από τις πολλές ερειπωμένες εκκλησίες και από έναν τάφο Παλαιολόγου μέσα στην Μητρόπολη (Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου) και από το Φράγκικο πύργο – παρατηρητήριο πάνω σε μια κορυφή νοτιοδυτικά.

Έχει ιδιαίτερη αξία μεταξύ αυτών να παρουσιάσουμε τον επιβλητικό Βυζαντινό Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου που είναι ένα ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Στο κατάλογο με τις μεγαλύτερες βασιλικές της πρωτοβυζαντινής και μεσοβυζαντινής περιόδου, παρατηρούμε ότι οι περισσότερες σώζονται μόνο ως ερείπια. Ως εκ τούτου, ο ναός της Απιδιάς έχει ιδιαίτερη αξία καθώς πρόκειται για έναν λειτουργικό ναό.

Ανήκει στον τύπο της τρίκλιτης θολοσκέπαστης βασιλικής και είναι από τα πλέον αντιπροσωπευτικά δείγματα «ανατολίζουσας» βασιλικής του ελλαδικού χώρου. Οι μελετητές του μνημείου έχουν διακρίνει την πρώτη οικοδομική φάση του ναού στην παλαιοχριστιανική περίοδο (5ο αιώνα). Η επόμενη οικοδομική του φάση τοποθετείται την μεσοβυζαντινή περίοδο (10ο αιώνα), όταν μετατράπηκε από ξυλόστεγο σε θολοσκεπή και εν συνεχεία ακολούθησαν μετασκευές που φθάνουν μέχρι τις μέρες μας.

Ο εσωτερικός διάκοσμος του ναού, χρονολογείται στα τέλη του 19ου – αρχές 20ου αιώνα. Το μνημείο έχει μαρμάρινο τέμπλο (τέλη 13ου αιώνα), με ορισμένα προγενέστερα τμήματα του 12ου – αρχών 13ου αιώνα. Προγενέστερα αρχιτεκτονικά μέλη έχουν χρησιμοποιηθεί σε αρκετά σημεία στις όψεις του ναού και ως κιονόκρανα και επιθήματα των κιόνων του μνημείου. Το ξυλόγλυπτο τμήμα του τέμπλου στηρίζεται στο γλυπτό μαρμάρινο και έχει επενδυθεί με φύλλα χρυσού. Στην νοτιοδυτική του γωνία έχει προστεθεί υψηλό κωδωνοστάσιο (18ος – 19ος αιώνας). Ιδιαίτερη μνεία απαιτεί η νομισματική μαρτυρία 2 σόλιδων, (εκ των 8 χρυσών νομισμάτων της Απιδιάς, 6ου και 7ου αιώνα) που ανευρέθηκαν κατά το παρελθόν στο περιβάλλοντα χώρο του μνημείου.

«Ψηφιακός θρησκευτικός τουριστικός οδηγός της Σκύρου»

Αποστόλου Χριστίνα, Δαφνούλη Αλεξάνδρα, Ευγενικού Αναστασία, Ζαφειρίου Αλέξανδρος, Κουτσούπης Γιάννης, Κυριακόπουλος Δημήτριος, Λαθουρά Καλλιόπη, Μαυρίκος Γεώργιος, Μαυρίκου Λάρα- Αικατερίνη, Μπαλάσου Άρτεμις, Μπαλάσου Καλλιόπη, Μπόνου Δήμητρα, Μωραϊτη Σταματία (α΄τάξη), Μωραϊτη Σταματία (β΄τάξη), Σουλιώτη Χριστίνα, Τσιούμας Δημήτριος, Φεργάδη Ευφροσύνη, Ψωρομύτη Λαμπρινή - Ιωάννα.

Συντονιστές εκπαιδευτικοί: Παπαευαγγέλου Βασιλική, ΠΕ02, Παπαχαραλάμπους Αναστασία, ΠΕ02, Μπαγκούα Αθανασία, ΠΕ86.

Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Σκύρου

Στόχος της συγκεκριμένης εργασίας, που αποτελεί απόρροια μιας ιδέας και πρωτοβουλίας μαθητών/-τριών των Α΄και Β΄ τάξεων του ΓΕΛ Σκύρου, είναι η ανάδειξη, μέσω της δημιουργίας ενός ψηφιακού θρησκευτικού τουριστικού οδηγού της Σκύρου, του ανεκτίμητου πλούτου της πολιτιστικής-εκκλησιαστικής παράδοσης του νησιού, που δεν έχει, όμως, μουσειακό χαρακτήρα, αλλά είναι άρρηκτα συνυφασμένη με τη σύγχρονη ζωή και θρησκευτική αντίληψη των κατοίκων. Ήδη από τον 2ο αι. μ. Χ. ο Χριστιανισμός άρχισε να διαδίδεται στο νησί, αντικαθιστώντας την προχριστιανική θρησκεία, ενώ από τις αρχές του 4ου αι. μ. Χ. πάνω σε ερείπια αρχαίων ναών και λατρευτικών τόπων άρχισαν να κτίζονται οι πρώτες εκκλησίες. Σήμερα, εκατοντάδες ναοί βρίσκονται διάσπαρτοι τόσο στη Χώρα όσο και σε κάθε γωνιά του νησιού, ενώ οι εκκλησιαστικοί εορτασμοί και τα πανηγύρια εξακολουθούν να αποτελούν αφορμή συνάθροισης, κοινωνικής συναναστροφής και γλεντιού, με τη φροντίδα των Εκκλησιαστικών Αδελφάτων.

Στα πλαίσια του ψηφιακού θρησκευτικού τουριστικού οδηγού, που συνδυάζει κείμενα (στηριγμένα όχι μόνο σε βιβλιογραφικές πηγές αλλά και σε προφορικές μαρτυρίες κατοίκων του νησιού) με πλούσιο εικονογραφικό υλικό, επιχειρείται να αναδειχθεί, συνεπώς, η ιστορία και ο πλούτος των μονών του νησιού (Άγιος Γεώργιος στο Κάστρο, Αγ. Δημήτριος στον Φερεκάμπο), οι ιδιόμορφες σπηλαιώδεις και υπόσκαφες εκκλησίες του, αλλά και προτείνονται συγκεκριμένες θρησκευτικές προσκυνηματικές διαδρομές στην ενδοχώρα, σε περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, όπου το παρελθόν συναντά το παρόν, με στόχο να δοθεί το ερέθισμα της εναλλακτικής εξερεύνησης και γνωριμίας με πτυχές του θρησκευτικού πολιτισμού της Σκύρου στον εκάστοτε επισκέπτη.

Ιερός Ναός Προφήτη Ηλία Τυρνάβου

Συμμετέχουσες μαθήτριες: Αγραφιώτη Ευαγγελία, Αδαμοπούλου Ελένη,
Ζαμπακίκα Θεοδώρα, Ζαμπακίκα Μερόπη, Καραμουσλή Στυλλιανή και Κουμπόλλι Αντζελα.
Επιβλέπουσες: Πατσή Κωνσταντινιά (ΠΕ02) και Τζιγάνη Αγλαΐα (ΠΕ01)
Γενικό Λύκειο Τυρνάβου

Ο Προφήτης Ηλίας ένα από τα σημαντικότερα ιστορικά μνημεία της πόλης του Τυρνάβου, είναι και ένα σημείο αναφοράς, συνδεδεμένο άρρηκτα με την προσωπική ιστορία του κάθε κατοίκου αυτής της πόλης. Ο Προφήτης Ηλίας Τυρνάβου είναι τρίκλιτη, τρίκογχη βασιλική με θολοσκέπαστη κλίτη και υπερυψωμένο κεντρικό τρούλο και βρίσκεται στα δυτικά της πόλης σε πευκόφυτη λοφώδη έκταση. Παλαιότερα ήταν μοναστήρι που, σύμφωνα με την παράδοση, ιδρύθηκε στο τέλος του 13ου ή στις αρχές του 14ου αιώνα με χορηγία του αυτοκράτορα Ανδρόνικου Β' του Παλαιολόγου. Ανακαινίστηκε στα 1632 και 1646, οπότε και εικονογραφήθηκε από αξιόλογους τεχνίτες του 17ου αιώνα. Το μοναστήρι αυτό καταστράφηκε και διαλύθηκε το 1897 από τους Τούρκους, κατά τη διάρκεια του ατυχούς ελληνοτουρκικού πολέμου. Λίγοι ιστορικοί επιστήμονες ασχολήθηκαν με το θρησκευτικό αυτό μνημείο και άφησαν ορισμένες πληροφορίες σε κείμενα. Έτσι, η παρούσα εργασία στοχεύει στην ανάδειξη της ιστορίας αυτού ιστορικού μνημείου.

Αχιλλέας Τζάρτζανος, ο Τυρναβίτης Δάσκαλος

Γεώργιος Μπασδέκης, Νικόλαος Μπλάκος, Αικατερίνη Σαντίκη
Επιβλέπουσες: Ευαγγελία Φακή ΠΕΟ2, Ευπραξία Μάνθου ΠΕΟ2
Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Τυρνάβου

Ο Αχιλλέας Τζάρτζανος, εξέχουσα προσωπικότητα για τα ελληνικά Γράμματα, εμβληματική προσωπικότητα για τον τόπο καταγωγής του, τον Τύρναβο, αποτελεί το πεδίο αναφοράς της παρούσας εργασίας. Υπήρξε φιλόλογος και γλωσσολόγος, γεννήθηκε στον Τύρναβο το 1873 και πέθανε τον Ιούνιο του 1946.

150 χρόνια συμπληρώθηκαν από τη γέννηση του μεγάλου παιδαγωγού που με το έργο του επίδρασε καθοριστικά στα εκπαιδευτικά δρώμενα. Η «Γραμματική της Νέας Ελληνικής Γλώσσης» και η «Νεοελληνική Σύνταξις (της Κοινής Δημοτικής)» – το πρώτο Συντακτικό του νεοελληνικού λόγου που πρωτοδημοσιεύτηκε το 1928– διδάσκονταν από τη δεκαετία του 30 και για πολλές δεκαετίες στη Μέση Εκπαίδευση. Και τα δύο monumenta aeternitatis καθώς εξακολουθούν να αποτελούν έργα αναφοράς για τον μελετητή και τον μαθητή της ελληνικής γλώσσας.

Το σημαντικό του έργο, η παρέμβασή του στην πορεία του γλωσσικού ζητήματος, η άοκνη μελέτη της σύγχρονης Γλώσσας τον καθιστούν πάντοτε επίκαιρο, «ιδιοφυή παιδαγωγό» κατά τον Ιωάννη Κακριδή. Υποστήριξε τη χρήση της νεοδημοτικής γλώσσας εμπλουτισμένης με λόγια στοιχεία και η επιλογή του αυτή δικαιώθηκε από την εξέλιξη του γλωσσικού ζητήματος και τις θέσεις της σύγχρονης Γλωσσολογίας.

Παράλληλα μελέτησε την ιστορία της ιδιαίτερης πατρίδας του, του Τυρνάβου, αλλά κυρίως διακρίθηκε όχι μόνο ασκώντας επίδραση στο έργο άλλων μελετητών του Λόγου αλλά και για τις αρετές της καλοσύνης και της αγάπης για τον συνάνθρωπο, τον συνεργάτη, τον συνερευνητή, τον νεαρό μαθητή.

Με την παρούσα εργασία επιχειρούμε να παρουσιάσουμε τα βασικότερα σημεία του πολυσχιδούς αυτού εκπαιδευτικού, φιλολογικού, γλωσσολογικού και εκπαιδευτικού έργου. Ταυτόχρονα θα ακουστούν αποσπάσματα από μαθητικές του εμπειρίες και άλλα αυτοβιογραφικά κείμενα, αλλά και έθιμα και παραδόσεις, η λαϊκή ψυχή του Τυρνάβου αλλά και των Σχολών του, όπως ο ίδιος ο Αχιλλέας Τζάρτζανος, ως λαογράφος, κατέγραψε.

Το Κάστρο του Δαμασίου

Άννα Γκουντελίτσι , Κωνσταντίνος Λέτσιος , Δέσποινα Μπούμπα Κωνσταντίνα Νάκα , Σουάντα Νεστόρι

Επιβλέπουσες/οντες: Τσιάκα Βασ. (ΠΕ02), Σούρδα Ου. (ΠΕ02), Χαλιαμπάλιας Στέφ. (ΠΕ03)

Γενικό Λύκειο Τυρνάβου

Στον δήμο Τυρνάβου πάνω από την κοιλάδα του ποταμού Τιταρήσιου ή Ξηριά(παραπόταμου του Πηνειού) πηγαίνοντας για το χωριό Δαμάσι, σε ένα βραχώδες ύψωμα, που πάνω του φιλοξενεί ερείπια ενός παλιού κάστρου, ξεδιπλώνεται η περιήγησή μας. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα κάστρα της ηπειρωτικής Ελλάδας, με έκταση που προσεγγίζει τα 45 στρέμματα. Το κάστρο αυτό, που είναι χτισμένο σε στρατηγικό σημείο, ήταν το παρατηρητήριο της κοιλάδας, γνωστή από τον πόλεμο του 1897 ως κλεισούρα Ρεβένι. Πιθανολογείται ότι στη θέση αυτή υπήρχε η αρχαία περραιβική πόλη Μυλές. Το κάστρο με τη μορφή που διασώζεται σήμερα είναι μεσαιωνικό, αλλά η χρονολογία κατασκευής του δεν είναι γνωστή αφού παρέμεινε ουσιαστικά άγνωστο για τη βυζαντινή και τη μεσαιωνική ιστοριογραφία. Αναφέρεται από ιστορικές πηγές μία και μοναδική φορά, τον 14ο αιώνα. Γι' αυτό και δεν εκδηλώθηκε ως τώρα αρχαιολογικό ενδιαφέρον. Οι πιο πιθανές χρονολογίες κατασκευής του κάστρου είναι: 1) στις αρχές του 10ου αιώνα, μετά τις πρώτες επεκτατικές κινήσεις των Βουλγάρων προς νότο, 2) τον 12ο αιώνα από κάποιον ισχυρό τοπάρχη, 3) τον 14ο αιώνα περί το 1330, επί άρχοντα Γαβριηλόπουλου. Αν λάβουμε υπόψη μας ότι πολλά παρόμοια κάστρα στην ευρύτερη περιοχή είναι του 10ου αιώνα, θα υιοθετήσουμε με πολλές επιφυλάξεις την πρώτη εκδοχή. Στο ύψωμα διασώζονται και τα υπολείμματα τουρκικού φυλακίου που λειτούργησε από το 1881 μέχρι τους Βαλκανικούς πολέμους. Το Δαμάσι ήταν τότε πάνω στα σύνορα Ελλάδας Τουρκίας που διαμορφώθηκαν με συνθήκη το 1881. Οι πληγές του κάστρου μας στους αιώνες πολλές ...αλλά αντέχει, αντιστέκεται για να μας δείχνει τον δρόμο της ζωής που θέλει μάχες για να επιβιώσεις !!!

Μνημεία της περιοχής του Έβρου

Αραμπατζή Σουλτάνα -Μαρία, Βοϊνοβα Σβετοσλάβα, Γιαννέλη Ιωάννα, Γολάτση Μαρία Ελένη, Δουκαλέτση Κωνσταντίνα, Ζιώγας Στυλιανός, Μπαμπαλιά Παναγιώτα, Μπογαδάκης Ευάγγελος, Παπαδάκη Αθανασία, Παπαλιά Ειρήνη-Χρυσοβαλάντου, Πούλιου Ελένη, Φουντούκης Κωνσταντίνος Παναγιώτης

Επιβλέπων: Τσαπάνης Χρήστος, ΠΕ02 Φιλόλογος

Γενικό Λύκειο Τυχερού

Με την παρούσα εργασία οι μαθητές και οι μαθήτριες του Γενικού Λυκείου Τυχερού επιχειρούν να παρουσιάσουν ορισμένα από τα μνημεία που εντοπίζονται γεωγραφικά στη δυτική όχθη του ποταμού Έβρου. Τα συγκεκριμένα μνημεία αναφέρονται στο ανθρωπογενές περιβάλλον της περιοχής, επιχειρώντας να αποτυπώσουν την ανθρώπινη παρουσία στον συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο από την αρχαιότητα μέχρι και τις αρχές του 20ού αιώνα. Οι μαθητές και οι μαθήτριες οργάνωσαν το υλικό τους με τη μορφή ενός ηλεκτρονικού βιβλίου (e-book), στο οποίο παρουσιάζονται ιδιαίτερα δείγματα της κοσμικής και της θρησκευτικής αρχιτεκτονικής στις πόλεις και τα χωριά του Έβρου, τα οποία είτε εξακολουθούν να εξυπηρετούν την αρχική τους λειτουργία είτε έχουν αξιοποιηθεί ως χώροι οικονομικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων, διατηρώντας ωστόσο τα πρωταρχικά χαρακτηριστικά τους.

Δάσος : Κομμάτι της ζωής μας ή απλό φόντο;

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί : Ιωάννης Βουκλαρής (ΠΕ02) Νικόλαος Κουτσούκος (ΠΕ11)
ΓΕΛ Φυλής

Η σχέση του παραδοσιακού ανθρώπου στην Ελλάδα με το δάσος είναι βαθιά ριζωμένη στην ιστορία και τον πολιτισμό της χώρας. Το δάσος αποτελούσε πηγή ζωής και πόρων για τα μέλη της παραδοσιακής ελληνικής κοινότητας. Ο παραδοσιακός τρόπος ζωής συνυπάρχει αρμονικά με το δάσος, όπου οι κάτοικοι ενσωματώνουν τη φύση στην καθημερινότητά τους σεβόμενοι την οικολογική ισορροπία. Οι παραδοσιακοί οικισμοί περιβάλλονται από πλούσια δάση, που προσφέρουν υλικά για τον κατασκευαστικό τομέα, την θέρμανση, την κτηνοτροφία, τη λαϊκή ιατρική. Επιπλέον, το δάσος αποτελεί σημαντικό μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς, με παραδοσιακά ξυλόγλυπτα, τραγούδια και ιστορίες που αναδεικνύουν τη σχέση του ανθρώπου με το δάσος. Εκδηλώσεις και παραδοσιακοί εορτασμοί συνδέονται με την ευγνωμοσύνη προς το δάσος, ενισχύοντας τη συνοχή της κοινότητας.

Στη σύγχρονη εποχή, η σχέση του σύγχρονου ανθρώπου στην Ελλάδα με το δάσος χαρακτηρίζεται από μια πολυπλοκότητα συναισθημάτων και προκλήσεων. Το δασικό περιβάλλον αποτελεί όχι μόνο ένα πλούσιο οικοσύστημα αλλά και ουσιαστικό κομμάτι της φυσικής ομορφιάς και της πολιτιστικής κληρονομιάς. Ωστόσο, σημειώνεται μία ολοένα και πιο συστηματική και αυξανόμενη απομάκρυνση του σύγχρονου ανθρώπου από το δάσος, φαινόμενο ανησυχητικό που επηρεάζει την ψυχική και σωματική του ευεξία. Η αυθαίρετη δόμηση και η ανεξέλεγκτη εξάπλωση των αστικών περιοχών, η έξαρση της τεχνολογίας και ο σύγχρονος τρόπος ζωής συμβάλλουν στην περαιτέρω αποξένωσή του με τη φύση και το δασικό περιβάλλον. Επιπρόσθετα, οι δασικές πυρκαγιές σε συνδυασμό με την ατομική ανευθυνότητα έχουν επιπτώσεις όχι μόνο στη βιοποικιλότητα, τον οικονομικό τομέα, την ποιότητα ζωής αλλά και στον εκφυλισμό του δασικού οικοσυστήματος. Τέλος, ο σύγχρονος άνθρωπος δεν αφιερώνει χρόνο σε φυσικές δραστηριότητες και η απώλεια της επαφής με τη φύση μπορεί να οδηγήσει σε ανασφάλεια, στρες και αϋπνίες.

Η δημοτική ενότητα Φυλής στις παρυφές της Αττικής βρίσκεται στη δυτική πλευρά της Πάρνηθας και περιβάλλεται από ένα εξαιρετικό δασικό οικοσύστημα με πεύκα, καστανιές, βελανιδιές και κυπαρίσσια καθώς και ποικίλα είδη αγριολούλουδων, βότανα και άλλα φυτά που συμβάλλουν στον πλούτο της βιοποικιλότητας. Οι παραδοσιακοί κάτοικοι της «Χασιάς» ασχολούνταν με την υλοτομία, τη συλλογή ρητίνης, την καλλιέργεια ελαιώνων και το δάσος αποτελούσε βοσκοτόπι για τα ζωντανά τους. Έτρεφαν σεβασμό για το δάσος και θεωρούσαν τον εαυτό τους μέρος του φυσικού περιβάλλοντος. Οι σύγχρονοι μας, αντίθετα, βίωσαν δραματικά συναισθήματα από τις καταστροφικές πυρκαγιές του καλοκαιριού. Στο πλαίσιο αυτό, η εργασία μας στοχεύει να διερευνήσει τόσο τη σχέση του παραδοσιακού όσο και του σύγχρονου ανθρώπου με τη φύση και το δασικό περιβάλλον. Μέσω συνεντεύξεων με απλούς ανθρώπους της κοινότητας και ειδικούς θα επιχειρήσουμε να προσδιορίσουμε τα κοινά σημεία και τις διαφορές μεταξύ της παραδοσιακής και σύγχρονης κοινότητας σε σχέση με το δάσος που την περιβάλλει. Απώτερος στόχος η ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με τη σημασία της διατήρησης του δασικού περιβάλλοντος και η πρόληψη.

Μόναχο: Πόλη σταθμός για τον σπουδαίο Έλληνα Επιστήμονα Κωνσταντίνο Καραθεοδωρή

Συμμετέχοντες μαθητές: Βατικιώτης Σαράντης, Βέρμπης Αθανάσιος, Γκουτζουρέλα Παρασκευή, Διαμαντόπουλος Γεώργιος, Θυμιοπούλου Ελευθερία, Κακαβάνου Ευτυχία, Καλεντζής Ιωάννης, Καρακούση Μαρία, Κατσικάρος Γρηγόρης, Κωνσταντίνου Ηλιάνα, ΜαρουλήςΑριστοτέλης, Μπασδέκης Παύλος

Επιβλέπουσες: Γραφιαδέλλη Μαρία, Φιλόλογος (ΠΕ02) και Παντουβάκη Αλεξάνδρα, Φιλόλογος (ΠΕ02)

Ελληνικό Λύκειο Μονάχου “Constantin Caratheodory”

Οι μαθητές/τριες, με την εμψύχωση και την καθοδήγηση των καθηγητριών τους, θα ιχνογραφήσουν τα βήματα του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή στην πόλη του Μονάχου, όπου έζησε ως φοιτητής και καθηγητής στο Πανεπιστήμιο και πραγμάτωσε μεγάλο μέρος του έργου του. Το υλικό της εργασίας στηρίζεται σε μαρτυρίες των απογόνων του, προσωπικές του μαρτυρίες, φωτογραφίες και επίσκεψη σε σημεία της πόλης, που σχετίζονται με τη ζωή του (Πανεπιστήμιο, οικία, τάφος, μνημείο). Οι μαθητές/τριες θα επισκεφτούν αυτά τα σημεία, θα τα φωτογραφίσουν, θα μελετήσουν τις πηγές και θα αναπαραστήσουν τη ζωή και τη δράση του Καραθεοδωρή μέσα στην πόλη και το Πανεπιστήμιο. Η τελική εργασία θα έχει έντυπη και ηλεκτρονική μορφή (χάρτης στην εφαρμογή Thinglink). Θα αξιοποιηθούν η ομαδοσυνεργατική μέθοδος σε συνδυασμό με την έρευνα και τη δραματοποίηση. Περπατώντας στα μονοπάτια της ζωής του μεγάλου Έλληνα στο Μόναχο, θα τον φανταστούν, θα τον γνωρίσουν, θα τον ζωντανέψουν μέσα από τις δραματοποιήσεις και θα τον «κάνουν» φίλο τους. Θα γίνει ίσως ο ήρωάς τους. Στον τομέα της συνεργασίας και της αλληλεπίδρασης, εκτός από τις διά ζώσης συναντήσεις και τις επισκέψεις θα χρησιμοποιηθούν και ηλεκτρονικά εργαλεία (Google Drive, E-class, και Webex).

Στα μονοπάτια της ζωής και του έργου του Constantin Caratheodory

Συμμετέχοντες μαθητές: Παπαλίτσα Αλεξάνδρα, Παυλίδου Βερονίκη, Ποτσεχβερίδης Αρκάδιος, Πουλτίδου Σοφία, Σακελλαρίδης Γεώργιος, Σβάρνα Αλεξάνδρα, Σοφιανού Κλειώ, Σταθάκη Στεφανία, Τσάκωνας Κωνσταντίνος, Τσιρογιάννη Αναστασία, Χρυσάφη Τατιάνα, Χύσα Ιλιάνα

Επιβλέπουσες: Σκαμπαρδώνη Αγορίτσα, (ΠΕ02) και Παναγή Ρεβέκκα Μαρίνα, (ΠΕ02)

Ελληνικό Λύκειο Μονάχου "Constantin Caratheodory"

Οι μαθητές/τριες, με την εμψύχωση και την καθοδήγηση των καθηγητριών τους, θα διερευνήσουν και θα παρουσιάσουν τη ζωή, τη δράση και το έργο του σπουδαίου Έλληνα Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή. Ο σπουδαίος αυτός Έλληνας έζησε πολλά χρόνια της ζωής του στο Μόναχο και, προς τιμήν του, το σχολείο μας πήρε το όνομά του. Το υλικό της εργασίας στηρίζεται σε μαρτυρίες των απογόνων του, ιστορικές πηγές, δημοσιογραφικές πηγές της εποχής του, προσωπικά κείμενα και αλληλογραφία, τεκμήρια και κειμήλια, συνοδευόμενα από πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Οι μαθητές/τριες, αφού αποδελτιώσουν το υλικό των πηγών, θα καταγράψουν τα σημαντικότερα κεφάλαια της ζωής και του έργου του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή σε έντυπη και ψηφιακή μορφή (e-book). Θα αξιοποιηθούν η ομαδοσυνεργατική μέθοδος συνδυασμό με την έρευνα. Στον τομέα της συνεργασίας και της αλληλεπίδρασης, εκτός από τις διά ζώσης συναντήσεις, θα χρησιμοποιηθούν και ηλεκτρονικά εργαλεία (Google Drive, E-class, και Webex). Επιδιώκουμε οι μαθητές/τριες να ανακαλύψουν ουσιαστικά πρότυπα και σπουδαίες προσωπικότητες, που δυστυχώς παραβλέπονται στην Εποχή μας. Πόσο μάλλον να γνωρίσουν έναν κορυφαίο επιστήμονα ελληνικής καταγωγής, που το έργο του γνώρισε παγκόσμια αποδοχή. Παράλληλα να νοηματοδοτήσουν τον κόσμο τους, ανακαλύπτοντας την ιστορία του ονόματος του Σχολείου τους.

«Οι αόρατοι πόθοι και φόβοι στη Συνοικία των Εξοχών της Θεσσαλονίκης».

Οι πόλεις ,όπως και τα όνειρα, είναι καμωμένες από πόθους και φόβους

Italo Calvino

Αλαμπουρτζίδης Αυγερινός , Διαμαντόπουλος Μαρίνος, Καπουτζή Ειρήνη, Κόλκα Μαρία, Κοψαχείλης Απόλλων, Κωνσταντίνου Μάριος, Μαντέλλου Αφροδίτη, Μαυρίδης Αντώνιος, Ορτουλίδης Αλέξανδρος, Ορτουλίδου Παναγιώτα, Παπαδοπούλου Σοφία, Πετμεζά Αθανασία, Πετρίδης Εμμανουήλ, Πουταχίδης Χρήστος, Σιβρίδης Ορφέας, Σωτηροπούλου Δέσποινα, Σωτηροπούλου Ίρις, Ταμπούρης Δημήτριος, Ταμπούρη Κυριακή, Ταμπούρης Σταύρος, Τζιβανόπουλος Αναστάσιος, Τοπαλίδης Μιχαήλ, Τριανταφυλλίδης Αναστάσιος ,Τσουβαλτζή Σοφία, Φανούλης Γεώργιος , Χανής Βύρων, Χατζηαντωνίου Φρειδερίκη

Αλεξάνδρου Χριστίνα , ΠΕ02,(Συντονίστρια), Ακριτίδης Πασχάλης ΠΕ04.04, Αραμπατζής Γεώργιος ΠΕ86, Γαλανός Ανδρέας ΠΕ02,Δάκας Ευάγγελος ΠΕ01, Καλέα Βασιλική ΠΕ02, Μούζουρα Ελένη ΠΕ02, Παρθένη Ζαφειρία ΠΕ02, Πετράκης Ιω ΠΕ02

Πειραματικό ΓΕΛ Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Τον Οκτώβριο του 1912, ο νεαρός ανθυπολοχαγός του ελληνικό στρατού ,Σπύρος Αλιμπέρτης γνωρίζει την Aline Fernandez, σε μια διαδρομή του τραμ . Εκείνη λιποθυμά από τη ζέστη και εκείνος της προσφέρει τις πρώτες βοήθειες . Την ερωτεύεται κεραυνοβόλα. Ο έρωτας των δύο νέων τάραξε τα δεδομένα της οικογένειας Fernandez. Ένας Χριστιανός Καθολικός και μια Εβραιοπούλα. Οι δύο νέοι αποφάσισαν, σύμφωνα με συνήθεια της εποχής, να απαχθούν, να παντρευτούν και να ζήσουν μαζί στην Αθήνα, αφού προηγουμένως η Aline αλλαξοπίστησε και έγινε χριστιανή. Η ερωτική ιστορία πήρε διαστάσεις σκανδάλου που απασχόλησαν την τοπική κοινωνία και τις εφημερίδες. Ο πατέρας της την αποκλήρωσε, ενώ ο αρχιραβίνος την αφόρισε. Τον έρωτά τους στέγασε η Casa Bianca , ένα από τα αρχιτεκτονικά αριστουργήματα της Συνοικίας των Εξοχών της Θεσσαλονίκης.

Η Συνοικία των Εξοχών , των Πύργων ή αλλιώς Χαμιδιέ με τα μεγαλοπρεπή κτίσματα και τις μεγάλες λεωφόρους ήταν η συνοικία όπου Χριστιανοί, Εβραίοι και Μουσουλμάνοι ζούσαν αρμονικά. Σήμερα τα κτίρια πίσω από τις καλοδιατηρημένες ή εγκαταλελειμμένες προσόψεις τους κρύβουν καλά τις ιστορίες των ανθρώπων που έζησαν σ΄ αυτά. Έχοντας στο μυαλό μας αυτό που γράφει ο Italo Calvino στις Αόρατες πόλεις, ότι δηλαδή «η πόλη δε μιλάει για το παρελθόν της, το περιέχει σαν τις γραμμές ενός χεριού, γραμμένο σε γωνίες δρόμων, σε γρίλιες παραθύρων, σε κουπαστές από σκάλες, σε αλεξικέραυνα, σε ιστούς σημαιών, κάθε μεριά χαραγμένη με τη σειρά της από γρατζουνιές, εγκοπές, γλυφές, χτυπήματα» ψάχνουμε αυτά που η Συνοικία των Εξοχών ψιθυρίζει. Φανταστικές και αληθινές ιστορίες, πάθη και περιπέτειες, μεγάλους έρωτες και τραγικές συμπτώσεις. Εμείς ψάχνουμε το αόρατο πίσω από το ορατό και θα σας μαρτυρήσουμε τα μυστικά μιας αόρατης πόλης, της Σαλονίκης.

Ζωγράφοι και πινακοθήκες στην αρχαία Αθήνα

Κωνσταντίνα Ηλιάδη, Κύρα Μεταξά
Γιώργος Δουλφής, ΠΕ02, Βάιος Καμινιώτης, ΠΕ02
Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αθηνών

Η Ζωγραφική, σε αντίθεση με τη Γλυπτική και την Αρχιτεκτονική, είναι η μόνη από τις Καλές Τέχνες της Αρχαιότητας που έχει εξαφανιστεί από τα μάτια μας, με ελάχιστες εξαιρέσεις κυρίως στη Μακεδονία. Ωστόσο, δύο κτήρια στην αρχαία Αθήνα λειτουργούσαν ως πινακοθήκες, η βόρεια πτέρυγα των Προπυλαίων της Ακρόπολης και η Ποικίλη Στοά στην αρχαία Αγορά. Και επιπλέον, οι αρχαίοι συγγραφείς διασώζουν πλήθος ονομάτων ζωγράφων τα έργα των οποίων βρίσκονταν στην πόλη και τα θαύμαζαν οι κάτοικοι και οι επισκέπτες της. Εξάλλου, πολλά αθηναϊκά αγγεία φαίνεται ότι αντιγράφουν μεγάλους ζωγραφικούς πίνακες σε ξύλο, που χάθηκαν για πάντα. Στην εργασία αυτή θα παρουσιαστούν οι φιλολογικές και αρχαιολογικές μαρτυρίες για τη χαμένη Ζωγραφική της Αθήνας και θα επιχειρηθεί μια αποτίμηση της αγάπης των Αθηναίων γι' αυτήν.

Αρχαίες υπόγειες σήραγγες στην Αθήνα: θέσεις και χρήσεις

Αλεξάνδρα Παλιούρα, Γιώργος Πατέλης, Μαρκέλλα Τουρή
Γιώργος Δουλφής, ΠΕ02, Θεώνη Χριστογιάννη, ΠΕ02
Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αθηνών

Σήραγγες υδραγωγείων, υπόγειοι οικιστικοί χώροι, φυσικά σπήλαια, εγκιβωτισμένα ποτάμια, κατακόμβες, λουτρικές εγκαταστάσεις και άλλες υπόγειες κατασκευές εκτείνονται σε μήκος αρκετών χιλιομέτρων και συνθέτουν τον υπόγειο χάρτη της αρχαίας Αθήνας. Στην εργασία αυτή, με βασικό οδηγό την πρόσφατη έκδοση της διδακτορικής διατριβής του Παναγιώτη Δευτεραίου, σπηλαιολόγου και πολιτικού μηχανικού, για την «υπόγεια Αθήνα», θα παρουσιαστούν επιλεγμένα παραδείγματα αρχαίων υπόγειων κατασκευών και των χρήσεών τους, καθώς και η μεθοδολογία της εξερεύνησής τους, με την αξιοποίηση συνέντευξης που θα παραχωρήσει ο παραπάνω ερευνητής.

Η λεγόμενη και η πραγματική φυλακή του Σωκράτη. Από τον θρύλο στην επιστημονική γνώση

Χρόνης Πολύδωρος
Γιώργος Δουλφής, ΠΕ02, Σοφία Μπεκρή, ΠΕ02
Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αθηνών

Μια λίγο τρομακτική και πολύ γοητευτική σπηλιά στον λόφο του Φιλοπάππου στην Αθήνα ταυτίστηκε από τον Βρετανό ιστορικό Τόμας Σμαρτ Χιούς, ο οποίος έκανε μια μικρή ανασκαφή στον χώρο τον 19ο αιώνα, με τη φυλακή του Σωκράτη. Η ταύτιση υιοθετήθηκε από τον κόσμο και μάλιστα οδήγησε στην ανάρτηση επίσημης σχετικής πινακίδας. Ωστόσο, η εξέταση των φιλολογικών μαρτυριών, όπως είναι οι πλατωνικοί διάλογοι Κρίτων και Φαίδων, που περιγράφουν τις τελευταίες στιγμές του Σωκράτη, η εξέταση της αρχαίας τοπογραφίας του άστεως των Αθηνών και οι ανασκαφές της Αρχαίας Αγοράς από την Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών εγείρουν αμφιβολίες για την ορθότητα της ταύτισης και υποδεικνύουν το «Πώρινο Οικοδόμημα», κοντά στο αρχαίο δικαστήριο της Ηλιαίας, ως το μέρος όπου φυλακίστηκε και ήπιε το κώνειο ο φιλόσοφος.

Ανθρωπολογικά κατάλοιπα του Λοιμού του Πελοποννησιακού Πολέμου

Αθηνά Αρσένη, Σμαράγδα Πατέλη
Γιώργος Δουλφής, ΠΕ02, Γιάννης Μιχαηλίδης, ΠΕ04.04
Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αθηνών

Το δεύτερο έτος του Πελοποννησιακού πολέμου, το 430 π.Χ., και ενώ η πόλη της Αθήνας πολιορκούνταν από τους Λακεδαιμόνιους, ο συνωστισμός του πληθυσμού εντός των τειχών επέτρεψε τη γρήγορη όσο και τραγική μετάδοση μιας θανατηφόρας μολυσματικής ασθένειας. Ο Περικλής, ο Ιπποκράτης και ο Θουκυδίδης, μεγάλοι άνδρες της χρυσής εποχής της Αθήνας, συναντιούνται στον λοιμό, ο πρώτος ως θύμα του μαζί με την οικογένειά του, ο δεύτερος ως γιατρός που προσπάθησε να τον αντιμετωπίσει, και ο τρίτος ως ο ιστορικός που αφηγήθηκε την εκδήλωσή του με κάθε δυνατή λεπτομέρεια.

Στην εργασία αυτή θα παρουσιαστούν οι φιλολογικές μαρτυρίες, τα αρχαιολογικά κατάλοιπα, με έμφαση στα ανθρωπολογικά, και η βιολογική ερμηνεία τους, ώστε να σχολιαστούν οι διάφορες κατά καιρούς ερμηνευτικές προσπάθειες σχετικά με την ασθένεια και η ανάπλαση της «Μύρτιδας», ενός μικρού κοριτσιού που έχασε τη ζωή του εξαιτίας της.

Το σπήλαιο της Θείας Φανέρωσης από τον 2ο αι. μ.Χ. στην καρδιά της Αθήνας

Συμμετέχοντες μαθητές: Παλιούρα Α., Πατέλης Γ.-Ε., Τούρη Μ.
Επιβλέπουσα: Κ. Μυστακίδου, ΠΕ01, Msc
Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αθηνών (ΠΣΠΑ)

Ο λόφος του Λυκαβηττού δεσπόζει στην καρδιά της Αθήνας και είναι ο πιο κοντινός προορισμός για περίπατο της σχολικής μας μονάδας. Ανηφορίζοντας τον λόφο συναντούμε τον ιερό ναό των Αγίων Ισιδώρων, έναν μεσαιωνικό ναό με μακραίωνη ιστορία. Ο γραφικός ναός απεικονίζεται κολλημένος στα μισά του βράχου, ενώ το ιερό βήμα αποτελεί τη σπηλιά, στην οποία κατοικούσαν οι δύο από τους τρεις Ιεράρχες, ο Μέγας Βασίλειος και ο άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός τον 4ο αι μ.Χ., στη διάρκεια που διαβιούσαν στην Αθήνα εντρυφώντας τις επιστήμες της εποχής. Στον λόφο με τους λύκους, δηλαδή τα βότανα, κατά τον Ησύχιο, δεξιά από τον ναό υπάρχει το σπήλαιο του αγίου Αριστείδη, του Αθηναίου φιλοσόφου και μάρτυρα του 2ου αι μ.Χ. Οι ιστοριοδιφικές αναφορές μαρτυρούν την ιερότητα του τόπου μέχρι τα ύστερα πρωτοχριστιανικά χρόνια, όπου μαρτυρείται η ύπαρξη στην περιοχή ναού αφιερωμένου στην αγία Σιών, ενώ γύρω από τον ναό χρησιμοποιούνταν ως κοιμητήριο από τους χριστιανούς μέχρι τα τέλη του 4ου αι. Λίγο πιο κάτω από τον ναό υπάρχει μια κοιλότητα σε απόκρημνο σημείο πιθανό καταφύγιο κάποιου ασκητή στην περίοδο της Τουρκοκρατίας, όπου εντοπίστηκε η εικόνα των αγίων Ισιδώρων και καθόρισε τους επίτιμους αγίους του ναού που ιδρύθηκε τον 16ο αι. Τον επόμενο αιώνα ασκήτευαν εκεί δύο άγιοι γέροντες, ενώ στις αρχές του 19 αι. προσήλκυε τους πιστούς Αθηναίους, εφόσον οι ναοί στην πόλη ήταν λιγοστοί. Η ιστορική σημασία του ναού ενισχύεται καθώς το 1859 οι φοιτητές του Πανεπιστημίου της Αθήνας και άλλοι νέοι τέλεσαν στον ναό των αγίων Ισιδώρων δέηση υπέρ ευοδώσεως του αγώνα των Γαλλο-Σαρδηνίων. Η ιερότητα και αγιότητα που νιώθει στον συγκεκριμένο ναό ο επισκέπτης προέρχεται επίσης από τη χάρη αγίων μορφών που ησύχαζαν εκεί, όπως του αγίου Γερασίμου της Κεφαλονιάς, της αγίας Φιλοθέης και πολλών ακόμη μορφών του 20ού αι., όπως των αγίων Νεκταρίου, Νικολάου Πλανά, Φιλόθεου Ζερβάκου, Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτη και πολλών άλλων.

Ένα σχολείο ταξιδεύει στο χρόνο: 30 χρόνια ιστορίας

Συγγραφείς – μαθητές: Παπαγεωργίου Δημήτριος, Παππούς Σπυρίδων, Ρηγοπούλου Ζωή, Σαμπάνης Σταμάτιος, Σολωμού Αικατερίνη, Σοφικίτης Νικόλαος, Στούρη Διονυσία, Σχίζα Μαλένα, Τζορμπατζάκη Γεωργία, Τσότρας Ηρακλής, Τσουνιάς Μιχάλης, Χιονίδου Βασιλική, Χουλιάρα Σταυριανή

Συντονίστριες εκπαιδευτικοί: Κανέλλου Αικατερίνη, ΠΕ02 Αργυρίου Ευφροσύνη Μαρία, ΠΕ06

Πρότυπο Γενικό Λύκειο Αγίων Αναργύρων

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η διερεύνηση και καταγραφή στοιχείων και πληροφοριών, οι οποίες θα βοηθήσουν την ερευνητική ομάδα να σχηματίσει μια εικόνα για τη δημιουργία, την εξέλιξη, τα γεγονότα και, κυρίως, τους ανθρώπους που συνέβαλαν στη διαμόρφωση του σημερινού Πρότυπου ΓΕ.Λ. Αγίων Αναργύρων, Αττικής.

Η φετινή σχολική χρονιά 2023 – 2024 συμπίπτει με την 30ή επέτειο λειτουργίας του Σχολείου και προσφέρει μια εξαιρετική ευκαιρία για ιστορική έρευνα και γνωριμία με την ιστορία και το παρελθόν. Αποτελεί, επίσης, μια ξεχωριστή στιγμή για αναστοχασμό και συγκέντρωση δυνάμεων, ώστε να δούμε πού βαδίζουμε, τι περιμένουν οι άλλοι από μας και τι αντιπροσωπεύουμε. Η έρευνά μας εντάσσεται στον τομέα της ιστορίας της μέσης εκπαίδευσης. Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι η εκπαιδευτική πραγματικότητα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κοινωνική, με τη σχέση τους να είναι αμιγώς αιτιακή. Μέσα, λοιπόν, από τη μελέτη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης φωτίζονται πτυχές της ίδιας της κοινωνίας και για το λόγο αυτό καθίσταται ιδιαίτερα σημαντική.

Η ίδρυση του Σχολείου ως Πειραματικού το 1994 αποτέλεσε την επιτυχή κατάληξη των προσπαθειών του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού, της τοπικής κοινότητας, των γονέων και κηδεμόνων μαθητών της ευρύτερης περιοχής για τη δημιουργία ενός τέτοιου σχολείου στη Δυτική Αττική. Πολλοί άνθρωποι εργάστηκαν γι' αυτό, οργανώθηκαν σε ομάδες εργασίας, απευθύνθηκαν σε αρμόδιους φορείς και πέτυχαν το στόχο τους.

Η εργασία μας χωρίζεται σε τομείς αναζήτησης, συγκέντρωσης και καταγραφής στοιχείων μέσα από πρωτογενές αρχειακό υλικό του Σχολείου, από παλιές εφημερίδες, συνεντεύξεις από παλαιούς Διευθυντές και απόφοιτους, παλιές φωτογραφίες, αλληλογραφία κ.ά. Για την εκπόνηση της έρευνας συνεργάστηκαν δεκατρείς μαθητές της Α΄ Λυκείου χωρισμένοι σε ομάδες εργασίας.

Ανακαλύπτοντας την τέχνη στους Αγίους Αναργύρους, Αττικής: από το χτες στο σήμερα

Αυγουλά Κωνσταντίνα, Βουλγαρέλλης Κωνσταντίνος, Γουμενάκη Δέσποινα, Γραμματοπούλου Μαρία – Ευφροσύνη, Ζάχος Παναγιώτης, Καπελλάκης Φίλιππος – Μιχαήλ, Καραγιαννάκη Ειρήνη, Κουνάβη Μαρία, Κυριακοπούλου Αικατερίνη, Μεταξάς Βασίλης, Μπιλάλη Κωνσταντίνα, Παπαλουκάς Ζαχαρίας, Παφύλας Δημήτρης, Ρεπάι Μέγκι, Σιμιτζής Αλέξης, Σίμος Ανδρέας

Επιβλέποντες: Μάλλιος Αλέξανδρος, ΠΕ02, Φιλντίση Μαρία ΠΕ02

Πρότυπο Γενικό Λύκειο Αγίων Αναργύρων

Η πολιτιστική ταυτότητα ενός τόπου είναι ταυτόσημη με την πολιτιστική μνήμη και τα χαρακτηριστικά αυτού, όπως εκείνα διαμορφώνονται μέσα στον χώρο και στο πέρασμα του χρόνου. Η παρούσα προσπάθεια στοχεύει να παρουσιάσει πως καλλιεργήθηκε, διαμορφώθηκε και εξελίχθηκε η πολιτιστική ταυτότητα του Δήμου των Αγίων Αναργύρων, Αττικής μέσα στον χρόνο. Κάνοντας μια διαδρομή από το χτες στο σήμερα και συνδέοντας το παρελθόν με την εποχή μας, το παρόν πόνημα θα αποπειραθεί να φανερώσει πως ο Δήμος αποτελεί ένα ζωντανό πολιτιστικό κομμάτι με πολυσχιδείς πολιτιστικές και πολιτισμικές δραστηριότητες, οι οποίες συνδέουν αρμονικά τα κομμάτια του χτες με τη σημερινή πολιτισμική πραγματικότητα διατηρώντας και διαμορφώνουν τη σύγχρονη πολιτιστική του ταυτότητα.

Μέσα από μια αδρομερή χαρτογράφηση του παρελθόντος και την επαφή με το σήμερα, οι μαθητές του Πρότυπου Λυκείου Αγίων Αναργύρων κατορθώνουν να σκιαγραφήσουν και να παρουσιάσουν μια εικόνα του τόπου τους. Πολιτική εγρήγορση, θρησκεία, οικιστική ανάπτυξη, αθλητισμός είναι όλοι τομείς που συμβάλλουν καθοριστικά στην εξέλιξη της πολιτικής μνήμης και στη διαμόρφωση της πολιτιστικής ταυτότητας του Δήμου. Παράλληλα, οι φωνές σημαντικών προσώπων όπως καλλιτεχνών, αλλά και ανθρώπων της τοπικής κοινωνίας και του Δήμου Αγίων Αναργύρων, θα φανερώσουν τον σημαίνοντα ρόλο που έπαιξε ο τόπος τους στη διαμόρφωση της καλλιτεχνικής τους ευαισθησίας. Περιδιαβαίνοντας και γνωρίζοντάς τον Δήμο των Αγίων Αναργύρων θα ανακαλύψουμε πόσο άρρηκτα συνδεδεμένα είναι το «τότε» και το «τώρα», το «παρελθόν» και το «παρόν» και θα γνωρίσουμε τη σύγχρονη πολιτισμική πραγματικότητα του Δήμου καθώς και τον ρόλο που έπαιξε το σχολείο μας στη διαμόρφωση της συγκεκριμένης πολιτιστικής ταυτότητας.

Το Μαρούσι στο Πέρασμα του Χρόνου: από τον Αγροτικό Οικισμό της Αρχαιότητας και του Μεσαίωνα στη Σημερινή Πολύβουη Πόλη

Αποστολοπούλου Ηλιάνα, Αργυρόπουλος Δημήτριος, Αρετάκης Στυλιανός, Βογιατζή Ελένη, Γούδη – Ζιάννη Αγγελική, Ζαμάνη Αναστασία, Κακοτρίχη Δανάη, Καραμήτσα Ελένη, Καραμιχάλη Κωνσταντίνα, Καραπιπέρη Σοφία, Κορδολαίμη Παρασκευή – Μαρία, Κουτρουμάνου Ελένη, Κουφάκη Νικολέτα, Κυριαζοπούλου Άννα, Κυριακάκης Απόστολος, Λιβιεράτου Καραχάλιου Αναστασία, Παπάζογλου Αγνή

Δημοπολούλου Βαρβάρα δ.φ. (ΠΕ02), Σιδερή Χριστίνα δ.φ. (ΠΕ02)

Πρότυπο Γενικό Λύκειο Αναβρύτων

Στόχος της εργασίας είναι να αναδείξει την ιστορική συνέχεια του οικισμού του Αμαρουσίου, κατά την πορεία του στον χρόνο, από τον αρχαίο και βυζαντινό αγροτικό οικισμό (Αθμονή, Άθμονον) μέχρι την κώμη των νεώτερων χρόνων (Αμαρύσιον) και το σύγχρονο κομβικό προάστιο (Αμαρούσιο, Μαρούσι), στα βόρεια των Αθηνών. Στο πλαίσιο αυτό παρουσιάζονται οι βασικότεροι σταθμοί στην εξέλιξη της περιοχής, με βάση τα αρχαιολογικά κατάλοιπα και τις ιστορικές πηγές: η Αθμονή ως περιοχή αμπελοκαλλιέργειας κατά την κλασική περίοδο και κέντρο λατρείας της Αμαρυσίας Αρτέμιδος, το Άθμονον ως σταθμός του Αδριάνειου υδραγωγείου κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους και ως τόπος εγκατάστασης των θερινών κατοικιών Ρωμαίων ευγενών, οι περικαλλείς ναοί της βυζαντινής περιόδου και τα κατάλοιπα της Φραγκοκρατίας, τα πολλά ξωκλήσια της περιοχής, που ανάγονται στην Τουρκοκρατία και μαρτυρούν τη χωροταξική και κοινωνική μορφή του οικισμού, η συμβολή των Μαρουσιωτών στον Αγώνα για την Ανεξαρτησία της Ελλάδας, καθώς και η ίδρυση του νεώτερου οικισμού (Αμαρύσιον), ως τμήματος της πόλεως των Αθηνών, η γέννηση της καινούργιας πόλης τον 19ο αιώνα, με κύρια χαρακτηριστικά το εμπόριο του νερού και την ενασχόληση με την κεραμική τέχνη, και, τέλος, η μετατροπή της πόλης σε ανεξάρτητο δήμο (Αμαρούσιον, Μαρούσι) και η σταδιακή ανάπτυξή της καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα και ιδίως κατά τους μεταπολεμικούς χρόνους της ραγδαίας αστικοποίησης.

Ωστόσο, η εργασία δεν σχετίζεται μόνο με την ιστορική χρονογραμμή, αλλά εστιάζει και στην πολιτισμική φυσιογνωμία της περιοχής, όπως αποκρυσταλλώθηκε με το πέρασμα του χρόνου. Δίδεται έμφαση σε πολιτισμικούς και πνευματικούς τομείς, όπως η έκφραση του θρησκευτικού συναισθήματος και το αθλητικό ιδεώδες, από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας, και γίνεται αναφορά τόσο στους λαϊκούς, ανώνυμους καλλιτέχνες (αγγειοπλάστες και μικρογλύπτες) όσο και στους επώνυμους δημιουργούς (Γ. Τσαρούχης, Ευ. Σπαθάρης) και στις επιφανείς προσωπικότητες (Θ. Βορέας, Γ. Κατσίμπαλης κ.ά.) που κόσμησαν την περιοχή με την προσφορά τους.

Τα παιδιά της Βαρβακείου· μια περιδιάβαση στα κτήρια που στέγασαν τη Βαρβάκειο Σχολή και στα πρόσωπα που σημάδεψαν την ιστορία της.

Πανωραία Αλεξιάδου, Αικατερίνη Αντωνοπούλου, Γρηγόριος Δημητρίου, Γεώργιος Καλαντζής, Αναστάσιος Λιακάκος, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Αιμιλία Φλωρά, Ελένη Χουλιαρά

Επιβλέπουσες: Γεωργία Κορομηλά (ΠΕ02), Χριστιάνα-Άρτεμις Ροζάκη (ΠΕ02)

Πρότυπο Γενικό Λύκειο Βαρβακείου Σχολής

Ως μαθητές του Πρότυπου ΓΕΛ της Βαρβακείου σχολής αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με τον ιδιαίτερο "τόπο" της σχολικής μας ζωής. Θα περιδιαβούμε στα κτήρια που στέγασαν το σχολείο μας από τον 19ο αι. μέχρι σήμερα, θα ερευνήσουμε την ιστορία του προσώπου που της έδωσε το όνομά της και τους αποφοίτους της που διακρίθηκαν στην πολιτική, στις επιστήμες, στα γράμματα και τις τέχνες. Η Βαρβάκειος Σχολή είναι ένα από τα ιστορικότερα και αρχαιότερα σχολεία της Ελλάδας και ιδρύθηκε από τον Ιωάννη Βαρβάκη, τον εθνικό ευεργέτη από τα Ψαρά με την περιπετειώδη ζωή που σημαδεύτηκε από τη συμμετοχή του στον αγώνα των Ελλήνων κατά των Οθωμανών, την επιτυχημένη εμπορική δραστηριότητα και την δωρεά της περιουσίας του για φιλανθρωπικά έργα τόσο στη Ρωσία όσο και στην Ελλάδα. Με κληροδότημά του κτίστηκε στην οδό Αθηνάς το πρώτο κτήριο της σχολής, το οποίο καταστράφηκε κατά τη διάρκεια των Δεκεμβριανών το 1944, ενώ στη συνέχεια η σχολή στεγάστηκε σε διάφορα σημεία της Αθήνας (οδός Κωλέττη 34, οδός Ακαδημίας και Χ. Τρικούπη, οδός Αραχώβης) και από το 1983 μέχρι σήμερα σε κτήριο στα σύνορα του δήμου Αθηναίων και δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού. Στη Σχολή φοίτησαν σημαντικοί άνθρωποι της πολιτικής, των επιστημών, των γραμμάτων και των τεχνών, όπως ο Ευάγγελος Αβέρωφ, Κωνσταντίνος Τσάτσος, Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Αντώνης Σαμαράκης, Άρης Αλεξάνδρου, Τίτος Πατρίκιος, Ελίζα Κονοφάγου, Κωνσταντίνος Δασκαλάκης.

Εκβιομηχάνιση του Πειραιά τον 19ο αιώνα. Η πρώτη απεργία γυναικών στην κλωστοϋφαντουργία των Αφών Ρετσίνα

Δαμαρτζής Ηλίας Σωτήριος, Πραντάλου Αγλαΐα, Τζιμπιμπάκη Αριάδνη
Επιβλέποντες: Πατσιατζή Ελένη ΠΕ02, Χαρατζόπουλος Παναγιώτης ΠΕ04
Ζάννειο Πρότυπο Λύκειο Πειραιά

Ο Πειραιάς κατά τον 19ο αιώνα, εκτός από σημαντικό λιμάνι και επίνειο της πρωτεύουσας, υπήρξε το ελληνικό «Μάντσεστερ», μια αναπτυγμένη βιομηχανικά πόλη με χιλιάδες εργαζομένους στον τομέα της βιομηχανίας. Στην παρούσα εργασία αντικείμενο έρευνας και πραγμάτευσης αποτελεί η ραγδαία ανάπτυξη που γνώρισε η πόλη κατά το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα, δηλαδή την περίοδο εξέλιξης της Δεύτερης Βιομηχανικής Επανάστασης, με εστίαση στη βιομηχανική μονάδα της κλωστοϋφαντουργίας «Ρετσίνα». Το εργοστάσιο αυτό υπήρξε ο πρώτος υποδοχέας εργαζομένων γυναικών στον τομέα της βιομηχανίας και το πεδίο της πρώτης απεργίας γυναικών στην Ελλάδα, το 1892, με αίτημα την αύξηση των ημερομισθίων. Το γεγονός αυτής της απεργίας νεαρών κοριτσιών είναι ελάχιστα γνωστό παρά τη σημαντικότητά του τόσο για την Τοπική Ιστορία όσο και για την Ιστορία των Γυναικών και του Φύλου. Με μελέτη πρωτογενών και δευτερογενών πηγών και επιτόπια επίσκεψη στον διατηρητέο, πλέον, χώρο του παλιού εργοστασίου επιχειρείται η ανάδειξη της σημασίας της συγκεκριμένης κλωστοϋφαντουργίας για την οικονομική και πολιτική ζωή του Πειραιά αλλά και η συνειδητοποίηση της δυστοπικής πραγματικότητας της παιδικής εργασίας τόσο στο συγκεκριμένο εργοστάσιο όσο και ευρύτερα στον ελληνικό χώρο κατά τον 19ο αι. και στις αρχές του 20ου.

Τρούμπα , πέρασμα ή προορισμός;

Κοντεκάκη Θεοφανία, Λαδόπουλος Συμεών, Μαστορόπουλος Παντελεήμων Νικόλαος, Μπαλαδήμας Παύλος, Παπαδάκη Χριστίνα, Πραντάλου Αγλαΐα, Τζοβάρας Σωτήρης, Ψαράκου Αναλίζα (Πρότυπο Γενικό Λύκειο Ζαννείου)

Αυτιά Κατερίνα, Βαγιωνάκης Δημήτρης, Βολιανίτης Λεωνίδας, Δρίνη Δέσποινα, Ηλία Αλκμήνη, Ιβόπουλος Παναγιώτης, Κολιός Σταύρος, Κοντοπούλου Μαρκέλλα, Κουντούρης Νίκος, Μελά Σταυρούλα, Παπαδοπούλου Μαριλένα, Φύσσας Βασίλης (Γενικό Λύκειο Καλλίπολης)

Επιβλέποντες: Βεντούρη Ελένη (ΠΕ 02), Πατέρου Κωνσταντίνα (ΠΕ02), Μιχαλακοπούλου Λουίζα (ΠΕ11) , Κουτσούκου Σοφία (ΠΕ04.02) (Ζάννειο ΠΓΕΛ)

Οικονόμου Στέφανος (ΠΕ04), Λέκκα Κυριακή (ΠΕ05) (ΓΕΛ Καλλίπολης)

Σύμπραξη Ζάννειο ΠΓΕΛ και ΓΕΛ Καλλίπολης

Από την οικοδόμηση της νέας πρωτεύουσας του ελληνικού κράτους το 1833, ο ρόλος του Πειραιά ως επίνειο υπήρξε νομοτελειακά προσδιορισμένος. Η δημιουργία ενός κράτους καθαρά σχεδόν ναυτικού χρειαζόταν ένα λιμάνι και οι ναυτικοί που συνέρρεαν σε αυτό, λίγη διασκέδαση. Για αυτό δίπλα στην προκυμαία, κατασκευάστηκαν αρχικά λίγα, καμιά δεκάδα «χαμαιτυπικά παραπήγματα», τα πορνεία, με δέκα δημόσιες γυναίκες καταγεγραμμένες το 1835, οι οποίες διπλασιάστηκαν το 1848. Το θέμα της Τρούμπας απασχόλησε τον Πειραιά έντονα δύο φορές: μία τον 19ο αιώνα (1870) και μία τον 20ο (1967). Η θέα των εκδιδόμενων γυναικών και των αντίστοιχων συμπεριφορών των ανδρών που τις επιζητούσαν ή τις συνόδευαν αποτελούσαν «άσεμνο θέαμα» για τα μάτια των ευπρεπών οικογενειών του Πειραιά. Προτάθηκε η μετακίνησή τους αλλά και η οργανωμένη στέγασή τους εκτός πόλης, στα Βούρλα της Δραπετσώνας έως το 1937, οπότε επί Μεταξά έκλεισαν για να γίνουν φυλακές αρρένων και οι πόρνες επέστρεψαν στην Τρούμπα. Στη Φίλωνος και τη Νοταρά, από το ύψος του Αγίου Σπυρίδωνα έως του Αγίου Νικολάου, δημιουργήθηκε ένας νέος μικρόκοσμος, τελείως διαφορετικός και διακριτός από τον «ηθικό» Πειραιά.

Αυτόν τον κόσμο, μέσα από τρία τραγούδια, αποδίδουν οι μαθητές του Ζαννείου ΠΓΕΛ Πειραιά και του ΓΕΛ Καλλίπολης, μουσικοχορευτικά. Ξεκίνησαν από τα Υδραίικα από έρωτα για μια «Πειραιωτοπούλα » σκερτσοτσαχπινούλα . «Ανάμεσα Καλλίπολη και Τζάννειο», θυμήθηκαν τον Πυθαγόρα που περιγράφει έναν απατημένο σύζυγο, ο οποίος κάτω από την επήρεια των σέρτικων τσιγάρων, περιμένει με μαχαίρι να ξεπλύνει την ντροπή του. Και καταλήγουν «κάτω στα Λεμονάδικα», στην Ακτή Τζελέπη, όπου δυο άτυχοι πορτοφολάδες, συλλαμβάνονται από τον αστυνόμο καθώς κλέβουν τα «λάχανα» και τρώνε αγέρωχοι πολύ ξύλο, γιατί κατά τον Περπινιάδη δεν τους φοβίζει ούτε ο θάνατος, πόσο μάλιστα της φυλακής οι πόρτες.

Πειραιάς, η πόλη μας:πολύχρωμος, πολύβουος, πολιτισμικός...πέρασμα ή προορισμός;

Μέρος Α'

Δαμαρτζής Ηλίας, Ηλιοπούλου Πηνελόπη, Καζέπης Κωνσταντίνος, Καλαμαρά Πελαγία, Κοντεκάκη Θεοφανία, Μόσχος Μάνος, Μπάκα Αθανασία, Μπαλαδήμας Παύλος, Περιφάνου Αγάπη, Πραντάλου Αγλαΐα, Σκαρτάδου Σμαράγδα, Στεμπάρι Ορσιάνα, Ψαράκου Αναλίζα, Ψωμιάδου Αγάπη (Πρότυπο Γενικό Λύκειο Ζαννείου)

Αυτιά Κατερίνα, Βολιανίτης Λεωνίδας, Βιδάλη Μυρτώ, Γαλανού Χριστίνα, Δαραβέλα Μαρία-Ζαχαρένια, Δρίνη Δέσποινα, Ηλία Αλκμήνη, Κοντοπούλου Μαρκέλλα, Κοντού Αρετή, Παπαδοπούλου Μαριλένα (Γενικό Λύκειο Καλλίπολης)

Επιβλέποντες: Βεντούρη Ελένη (ΠΕ 02), Πατέρου Κωνσταντίνα (ΠΕ02), Μιχαλακοπούλου Λουίζα (ΠΕ11) , Κουτσούκου Σοφία (ΠΕ04.02) (Ζάννειο ΠΓΕΛ)

Οικονόμου Στέφανος (ΠΕ04), Λέκκα Κυριακή (ΠΕ05) (ΓΕΛ Καλλίπολης)

Σύμπραξη Ζάννειο ΠΓΕΛ και ΓΕΛ Καλλίπολης

Ο Πειραιάς, ο τόπος μας, αποτελεί μια πολυδιάστατη οντότητα: πολύχρωμος, όχι προφανώς λόγω της χρωματικής ποικιλίας των κατοίκων του αλλά λόγω των διαφορετικών οικιστικών και οικονομικών «χρωμάτων» του, από το αστικό τοπίο όπως κατέληξε με τις τροποποιήσεις της Αντιβασιλείας το 1837, μέχρι τους αθρόους προσφυγικούς συνοικισμούς το 1924 πάνω από τον όρμο Λούβιαρη ή Σκαφάκι και από τα Καρβουνιάρικα έως τα Λεμονάδικα. Πολύβουος, αφού μαζί με τις υψίφωνες παρουσίες στο Δημοτικό Θέατρο, εδώ τραγούδησε η «Τετράς η ξακουστή του Πειραιά», η πρώτη ρεμπέτικη κομπανία. Πολυπολιτισμικός, καθώς από τα Κονώνεια Τείχη έως τον Τσίλλερ και τον Λαζάριμο και από το Ρολόι έως τον Άγιο Σπυρίδωνα και τον Άγιο Νείλο, ο πολιτισμός του παρουσιάζεται με ποικίλες εκφάνσεις. Εδώ «θαλασσογράφησε» ο Βολανάκης, γεννήθηκε ο Τσαρούχης, γεννήθηκε και πέθανε ο Αιμίλιος Βεάκης αλλά και ένα μικρό κομμάτι του, ανάμεσα στον Άγιο Σπυρίδωνα και τον Άγιο Νικόλαο, η Τρούμπα, αποτυπώθηκε σε ταινίες όπως «Τα κόκκινα φανάρια» και «Λόλα». Και μέσα σε αυτό το πολύχρωμο μωσαϊκό των αντιθέσεων, εξέχοντα ρόλο διαδραμάτισαν στην πνευματική και κοινωνική του υπόσταση τα ευαγή Ιδρύματα της Ελένης Ζαννή και των Ιωάννη και Μαριγούς Χατζηκυριακού.

Η παρούσα εργασία αποτελεί το προϊόν του δικτύου συνεργασίας δύο ιστορικών σχολείων της Πόλης του Πειραιά. Το Ζάννειο Πρότυπο Γενικό Λύκειο του Πειραιά, όμορο του ομώνυμου Ορφανοτροφείου Αρρένων (1875) και το Γενικό Λύκειο Καλλίπολης, όμορο και σχολείο υποδοχής των κοριτσιών του «Χατζηκυριακείου» Ορφανοτροφείου (1899) ακολουθούν μία σαφώς επιλεκτική διαδρομή με κοινό προορισμό. Οι μαθητές μας, εργαζόμενοι σε μεικτές, διασχολικές ομάδες αντιπαραβάλλουν το προσφυγικό στο αστικό τοπίο , επισημαίνουν την οικονομική δραστηριότητα μέσα από τα Καρβουνιάρικα και τα Λεμονάδικα, ενώ ο Λέοντας του Λιμανιού «συνομιλεί» με το παλιό Ρολόι και το Δημοτικό Θέατρο. Καταλήγοντας όλοι μαζί στην Τρούμπα, αναλογιζόμαστε όχι μόνο τι ήταν και πώς δημιουργήθηκε αλλά και για ποιους και πόσους ο Πειραιάς αποτέλεσε, διαχρονικά, πέρασμα ή προορισμό.

Πειραιάς, η πόλη μας:πολύχρωμος, πολύβουος, πολιτισμικός...πέρασμα ή προορισμός;

Μέρος Β'

Δαμαρτζής Ηλίας, Ηλιοπούλου Πηνελόπη, Καζέπης Κωνσταντίνος, Καλαμαρά Πελαγία, Κοντεκάκη Θεοφανία, Μόσχος Μάνος, Μπάκα Αθανασία, Μπαλαδήμας Παύλος, Περιφάνου Αγάπη, Πραντάλου Αγλαΐα, Σκαρτάδου Σμαράγδα, Στεμπάρι Ορσιάνα, Ψαράκου Αναλίζα, Ψωμιάδου Αγάπη (Πρότυπο Γενικό Λύκειο Ζαννείου)

Αυτιά Κατερίνα, Βολιανίτης Λεωνίδας, Βιδάλη Μυρτώ, Γαλανού Χριστίνα, Δαραβέλα Μαρία-Ζαχαρένια, Δρίνη Δέσποινα, Ηλία Αλκμήνη, Κοντοπούλου Μαρκέλλα, Κοντού Αρετή, Παπαδοπούλου Μαριλένα (Γενικό Λύκειο Καλλίπολης)

Επιβλέποντες: Βεντούρη Ελένη (ΠΕ 02), Πατέρου Κωνσταντίνα (ΠΕ02), Μιχαλακοπούλου Λουίζα (ΠΕ11) , Κουτσούκου Σοφία (ΠΕ04.02) (Ζάννειο ΠΓΕΛ)

Οικονόμου Στέφανος (ΠΕ04), Λέκκα Κυριακή (ΠΕ05) (ΓΕΛ Καλλίπολης)

Σύμπραξη Ζάννειο ΠΓΕΛ και ΓΕΛ Καλλίπολης

Ο Πειραιάς, ο τόπος μας, αποτελεί μια πολυδιάστατη οντότητα: πολύχρωμος, όχι προφανώς λόγω της χρωματικής ποικιλίας των κατοίκων του αλλά λόγω των διαφορετικών οικιστικών και οικονομικών «χρωμάτων» του, από το αστικό τοπίο όπως κατέληξε με τις τροποποιήσεις της Αντιβασιλείας το 1837, μέχρι τους αθρόους προσφυγικούς συνοικισμούς το 1924 πάνω από τον όρμο Λούβιαρη ή Σκαφάκι και από τα Καρβουνιάρικα έως τα Λεμονάδικα. Πολύβουος, αφού μαζί με τις υψίφωνες παρουσίες στο Δημοτικό Θέατρο, εδώ τραγούδησε η «Τετράς η ξακουστή του Πειραιά», η πρώτη ρεμπέτικη κομπανία. Πολυπολιτισμικός, καθώς από τα Κονώνεια Τείχη έως τον Τσίλλερ και τον Λαζάριμο και από το Ρολόι έως τον Άγιο Σπυρίδωνα και τον Άγιο Νείλο, ο πολιτισμός του παρουσιάζεται με ποικίλες εκφάνσεις. Εδώ «θαλασσογράφησε» ο Βολανάκης, γεννήθηκε ο Τσαρούχης, γεννήθηκε και πέθανε ο Αιμίλιος Βεάκης αλλά και ένα μικρό κομμάτι του, ανάμεσα στον Άγιο Σπυρίδωνα και τον Άγιο Νικόλαο, η Τρούμπα, αποτυπώθηκε σε ταινίες όπως «Τα κόκκινα φανάρια» και «Λόλα». Και μέσα σε αυτό το πολύχρωμο μωσαϊκό των αντιθέσεων, εξέχοντα ρόλο διαδραμάτισαν στην πνευματική και κοινωνική του υπόσταση τα ευαγή Ιδρύματα της Ελένης Ζαννή και των Ιωάννη και Μαριγούς Χατζηκυριακού.

Η παρούσα εργασία αποτελεί το προϊόν του δικτύου συνεργασίας δύο ιστορικών σχολείων της Πόλης του Πειραιά. Το Ζάννειο Πρότυπο Γενικό Λύκειο του Πειραιά, όμορο του ομώνυμου Ορφανοτροφείου Αρρένων (1875) και το Γενικό Λύκειο Καλλίπολης, όμορο και σχολείο υποδοχής των κοριτσιών του «Χατζηκυριακείου» Ορφανοτροφείου (1899) ακολουθούν μία σαφώς επιλεκτική διαδρομή με κοινό προορισμό. Οι μαθητές μας, εργαζόμενοι σε μεικτές, διασχολικές ομάδες αντιπαραβάλλουν το προσφυγικό στο αστικό τοπίο , επισημαίνουν την οικονομική δραστηριότητα μέσα από τα Καρβουνιάρικα και τα Λεμονάδικα, ενώ ο Λέοντας του Λιμανιού «συνομιλεί» με το παλιό Ρολόι και το Δημοτικό Θέατρο. Καταλήγοντας όλοι μαζί στην Τρούμπα, αναλογιζόμαστε όχι μόνο τι ήταν και πώς δημιουργήθηκε αλλά και για ποιους και πόσους ο Πειραιάς αποτέλεσε, διαχρονικά, πέρασμα ή προορισμό.

Ζωσιμάδες: οι γίγαντες της ευποιίας

Αθανασίου Άρια, Βαντόλα Άννα, Ηλία Θεοδώρα, Παπαλουκάς Ευάγγελος,
Τσιλίκη Παπαλαμπρίδου Δήμητρα Νεφέλη
Κουλούρη Χρυσούλα ΠΕ02, Μπότσαρη Λαμπρινή ΠΕ02, Νάκια Λαμπρινή ΠΕ11, Σεβεντεκίδου Κυριακή ΠΕ02
Πρότυπο ΓΕ.Λ. Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να αναδείξουμε τη ζωή και το σημαντικό έργο των αδελφών Ζωσιμάδων, οι οποίοι υπήρξαν έμποροι και σημαντικοί Εθνικοί Ευεργέτες με καταγωγή από τα Ιωάννινα. Αρχικά, θα αναφερθούμε στην εμπορική δραστηριότητα που ανέπτυξαν τα έξι αδέλφια από την Ήπειρο και στο πώς χάρη σε αυτό το εμπόριο, εξελίχθηκαν στους πρώτους μαικήνες του νεότερου Ελληνισμού. Θα εξετάσουμε τις επιχειρηματικές –πρωτοποριακές για την εποχή– δράσεις τους, σε συνδυασμό με την σπάνια εργατικότητα και την ευφυΐα που τους διέκρινε και τους απέφερε τεράστια περιουσία. Η μελέτη μας θα εστιάσει ιδιαίτερα στο γεγονός πως βοήθησαν τον αγώνα για την Απελευθέρωση, ήταν από τους πρώτους που ακολούθησαν τη Φιλική Εταιρεία, ενώ βοήθησαν υλικά και πνευματικά την πατρίδα τους με ευεργεσίες. Δεν θα παραλείψουμε να τονίσουμε το εξαιρετικά σημαντικό εκδοτικό έργο των Ζωσιμάδων (σχεδόν 100 τίτλοι), καθώς αναλαμβάνουν την έκδοση Ελληνικής Εγκυκλοπαίδειας στην Κωνσταντινούπολη, χορηγούν τις δημοσιεύσεις του Αδαμάντιου Κοραή και εκδίδουν βιβλία, όπως τα Στοιχεία Μεταφυσικής (1806) του Ευγένιου Βούλγαρη στη Βιέννη κ.ά., τα οποία μοιράστηκαν δωρεάν και διαβάστηκαν παντού, ώστε να διαδοθεί και να ανυψωθεί το ελληνικό πνεύμα. Τέλος, θα παρουσιάσουμε την ξεχωριστή θέση που κατέχει η συμμετοχή τους στον Γιαννιώτικο Διαφωτισμό, με την εμπλοκή τους στα εκπαιδευτικά της πόλης των Γραμμάτων που οδήγησε εν τέλει στη δημιουργία της Ζωσιμαίας Σχολής. Θα εξετάσουμε πώς η Ζωσιμαία Σχολή στο πέρασμα των χρόνων αναδείχθηκε σε μία από τις κορυφαίες σχολές του Γένους, καθώς το επίπεδο σπουδών της ήταν τόσο υψηλό, ώστε η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Αθηνών αποφάσισε (το 1860) την εγγραφή των αποφοίτων της ως φοιτητών στο Πανεπιστήμιο “ανεξετάστως», κάτι το οποίο θα αναδειχθεί, ιδιαιτέρως, από την αναφορά μας στα παραδείγματα αποφοίτων της Σχολής που διακρίθηκαν στο παγκόσμιο επιστημονικό «γίγνεσθαι»

Μια λίμνη, ένα κάστρο και μνημεία στα Γιάννενα: απεικονίσεις στη λογοτεχνία και τις τέχνες. Ένας εικονικός περίπατος

Βλάχος Στέφανος, Γκόγκα Ραφαέλα, Γκόλα Θεοδοσία, Καλαμπόκα Χριστίνα-Ίσιδα, Κοκκίνης Χρήστος, Κοσοβίτσας Κωνσταντίνος-Αστέριος, Κύρκα Ειρήνη, Λύτσικα Κωνσταντίνα, Μανή Μαρία, Μπαλωμένος Κωνσταντίνος
Μπεκιάρη Καλλιόπη, Διευθύντρια ΠΕ79.01 & ΠΕ02, Αγγέλη Βασιλική ΠΕ87, Αζέλη Ερασμία ΠΕ02, Γερογιάννη Χαρίκλεια ΠΕ87, Ευθυμίου Γεωργία ΠΕ02, Καραγιάννη Κυριακή ΠΕ04.02, Τσολάκη Σταυρούλα ΠΕ02
Πρότυπο ΓΕ.Λ. Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων

Η παρούσα εργασία αποτελεί μια παρουσίαση και ανάδειξη της πλούσιας ιστορίας της πόλης των Ιωαννίνων μέσω της διαχρονικής και πολυδιάστατης καλλιτεχνικής αναπαράστασής της. Αναλυτικότερα, από την αρχαιότητα έως τη σύγχρονη εποχή, η πόλη των Ιωαννίνων αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για πολλές μορφές τέχνης, όπως λογοτεχνικά κείμενα, τραγούδια, φωτογραφίες, κινηματογραφικές ταινίες, ζωγραφικούς πίνακες και άλλα μνημεία του πολιτισμού, τα οποία αναδεικνύουν τη μοναδική ταυτότητα της περιοχής, αλλά και τη ζωντανή σύνδεση των κατοίκων με την πόλη τους.
Σημαντικό κομμάτι της εργασίας αποτελεί η εικονική περιήγηση σε 3D του κάστρου των Ιωαννίνων, δημιουργία των μαθητών. Ένας εικονικός κόσμος, που αναπαριστά το κάστρο των Ιωαννίνων, καθώς και τα μνημεία που βρίσκονται μέσα σε αυτό και επιτρέπει σε κάθε χρήστη να περιηγηθεί εικονικά στον χώρο, επιλέγοντας τη δική του διαδρομή. Η περιήγηση αυτή αποτελεί μια συναρπαστική εμπειρία εξερεύνησης του Κάστρου με τρόπο που ξεπερνά τα όρια του χρόνου και του χώρου.
Συνεπώς, απώτερο στόχο της εισήγησης αποτελεί η ανάδειξη της πλούσιας κληρονομιάς των Ιωαννίνων μέσα από το πρίσμα της τέχνης, αλλά και του εικονικού κόσμου, προσφέροντας έναν πολυδιάστατο πίνακα της πόλης και των κατοίκων της ανά τους αιώνες

Η γέννηση και η άνθηση μιας πόλης: ο Πειραιάς του 19ου αι. και τα σχολεία με κληροδοτήματα

Ανδρεοπούλου Αναστασία, Βασιλειάδης Ζαχαρίας, Βεντούρη Άννα, Γονίδης Βασίλειος, Δρυμούρα Γεωργιάννα, Καραπάνος Θεόδωρος, Μπάλα Σταματία, Μύαρη Ελένη, Παγώνη Μαρία-Κωνσταντίνα, Παναγιωτοπούλου Βασιλική, Ρατσεάνου Αναστασία, Σταθακοπούλου Ειρήνη, Στυπίδη Μαρία, Τζωρτζάκη Μαρία, Ψαράκη Βασιλική-Άννα

Επιβλέπουσες εκπ/κοί: Χέλμη Παρασκευή (ΠΕ02), Δεληγιάννη Αρτεμησία (ΠΕ02)

Πρότυπο ΓΕΛ Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Ο Πειραιάς του νεότευκτου ελληνικού κράτους ήταν ένας έρημος τόπος· υπήρχε μόνο η μονή του Αγίου Σπυρίδωνα. Η αρχαία πόλη του Πειραιά, έπειτα από αιώνες σταδιακής παρακμής, έπαψε να υπάρχει από τα τέλη του 4ου αι. μ.Χ. Η επανίδρυσή του ως δήμου αποφασίστηκε από το οθωνικό κράτος το 1835. Ως επίνειο της νέας πρωτεύουσας έπρεπε να εποικιστεί από ανθρώπους σχετικούς με το εμπόριο και τη ναυτιλία, αλλά και άλλους που ως εργατικά χέρια θα στήριζαν τη λειτουργία του λιμανιού. Η τοπική προέλευση, το οικονομικό και μορφωτικό υπόβαθρο των εποίκων, καθώς και οι όροι και οι περιοχές εγκατάστασής τους στη νέα πόλη θα μας απασχολήσουν σε αυτή την εργασία. Θα επιχειρήσουμε, δηλαδή, μια ανθρωπογεωγραφική προσέγγιση της συγκρότησης της πόλης, δοκιμάζοντας να εξαγάγουμε συμπεράσματα για τον χαρακτήρα που της προσέδωσε η πολυσυλλεκτικότητα των κατοίκων της.

Η προσέγγιση αυτή δε θα περιοριστεί μόνο στους πρώτους χρόνους της συγκρότησης της πόλης, αλλά θα επεκταθεί σε όλο τον 19ο αι. Στη διάρκεια αυτού του αιώνα ο Πειραιάς, χάρη στο λιμάνι του, ολοένα και μεγάλωνε – οικονομικά, γεωγραφικά, πληθυσμιακά. Στην εγκατάσταση νέων κατοίκων, εκτός της διεύρυνσης των οικονομικών δραστηριοτήτων, επέδρασαν σημαντικά και τα αλυτρωτικά κινήματα που ξέσπασαν σε ποικίλα σημεία της σημερινής Ελλάδας. Χιλιάδες μεταναστών αναζήτησαν στον Πειραιά μια νέα ζωή, ανανεώνοντας και διευρύνοντας την πληθυσμιακή σύνθεση της πόλης.

Η πληθυσμιακή και οικονομική ενίσχυση του Πειραιά προκάλεσε την ανάγκη για δημιουργία σχολείων ήδη από τη δεκαετία του 1840· η εκπαίδευση θεωρήθηκε απαραίτητη για την απόκτηση γνώσεων και την κατάρτιση στα ποικίλα επαγγέλματα που σχετίζονταν με την οικονομική δραστηριότητα της πόλης. Η ίδρυση σχολείων στηρίχθηκε στις πρωτοβουλίες και δωρεές πλούσιων Ελλήνων που δραστηριοποιούνταν στην πόλη. Τα σχολεία που ιδρύθηκαν τον 19ο αι. και συνέχισαν τη λειτουργία τους χάρη σε κληροδοτήματα θα αποτελέσουν τον δεύτερο ερευνητικό άξονα αυτής της εργασίας. Συγκεκριμένα, θα μελετήσουμε τους σκοπούς της δημιουργίας τριών ιστορικών εκπαιδευτηρίων του Πειραιά, της Ιωνιδείου Σχολής, του Παιδαγωγείου ορφανών και απόρων παίδων, που μετεξελίχθηκε στο Ζάννειο επαγγελματικό γυμνάσιο, και της Ραλλείου, που φρόντιζε για την εκπαίδευση των κοριτσιών.

Πόρτο Λεόνε. Στα ίχνη του Πειραϊκού Λέοντα

Αντύπας Σπυρίδων, Βλαχάκος Γεώργιος, Ζαχαριάδη Δήμητρα, Ζαχαριάδη Νικολέττα, Ζώη Νικολέτα, Κάσση Μαργαρίτα-Γρηγορία, Καυκά Παναγιώτα- Ελευθερία, Κολυβά Μαρία, Κοτρώτσιου Δήμητρα, Κουγιουμτζή Αναστασία, Κουμουνδούρος Σταμάτιος, Κοψιαύτης Αναστάσιος, Κυρκούλη Μαρίζα-Βιβή, Λαχανόπουλος Γεώργιος, Λουκίνα Κωνσταντίνα, Μπίλλιας Νικόλαος, Ντεληγιώργης Αρχοντάκης Γεώργιος, Ντεμάδη Ιωάννα, Οικονομοπούλου Ελισάβετ, Πανταζής Νικόλαος, Πατεράκης Κωνσταντίνος

Συντονιστές εκπαιδευτικοί: Αρέτου Γεωργία (ΠΕ02), Κονταρίνης Ανδρέας (ΠΕ86), Λουράντου Σουλτάνα (ΠΕ02)

ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΛ ΙΩΝΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να παρουσιάσει ένα εμβληματικό μνημείο του τόπου μας, τον «Λέοντα του Πειραιώς». Ειδικότερα, θα προβάλει το λιμάνι του Πειραιά των σκοτεινών χρόνων του Μεσαίωνα, το οποίο αν και βρισκόταν σε παρακμή κοσμούσε ένα άγαλμα λιονταριού όμοιο με τον «Λέοντα της Χαιρώνειας», ένα μαρμάρινο γλυπτό δηλαδή, ύψους τριών μέτρων. Αυτό το άγαλμα εικάζεται ότι τοποθετήθηκε στο λιμάνι μεταξύ 11ου και 15ου αιώνα, ενώ άλλες πηγές αναφέρουν ότι κατασκευάστηκε τον 2ο αιώνα μ.Χ. ή ενδεχομένως την κλασική εποχή. Ωστόσο, η παρουσία του στο λιμάνι τερματίστηκε το 1687, κατά τη διάρκεια του Βενετοτουρκικού πολέμου, όταν ο Βενετός ναύαρχος Φραντσέσκο Μοροζίνι, αφού πολιόρκησε και ανατίναξε την Ακρόπολη, απέσπασε το Λιοντάρι του Πειραιά και το μετέφερε ως λάφυρο στη Βενετία. Από τότε μέχρι σήμερα, το εμβληματικό και εντυπωσιακό αυτό γλυπτό κοσμεί την είσοδο του ναυστάθμου της Βενετίας. Στην παρούσα εργασία θα αναζητήσουμε τα ίχνη του Λέοντα του Πειραιά, θα παρουσιάσουμε την ιστορία του γλυπτού, θα εστιάσουμε στη μεταφορά του στη Βενετία, θα περιγράψουμε το αρχικό αυθεντικό γλυπτό αλλά και το αντίγραφό του που βρίσκεται στην είσοδο του λιμανιού του Πειραιά. Επιπλέον, θα καταδείξουμε την καθιέρωσή του σε σύμβολο του Πειραιά, καθώς λόγω της επιβλητικής παρουσίας του στο λιμάνι αυτό ονομαζόταν και Πόρτο Λεόνε (Porto Leone). Η ονομασία αυτή διασώζεται μέχρι και σήμερα και την προέλευση της θα αναζητήσουμε μέσα από την έρευνά μας. Παράλληλα, θα αναφερθούμε και στην επιλογή απεικόνισης του Λέοντα στο σήμα-λογότυπο του σχολείου μας. Τέλος, θα διερευνηθεί η παρουσία του αγάλματος του Λέοντος του Πειραιώς σε λογοτεχνικά έργα, προκειμένου να καταφανεί η διασύνδεση της τοπικής ιστορίας με τη λογοτεχνία. Θα γίνει φανερή, έτσι, η επίδραση που άσκησε ή και ασκεί το μνημείο αυτό σε παλαιότερους και σύγχρονους συγγραφείς βιβλίων και μυθιστορημάτων για τον Πειραιά όχι μόνο από ιστορική, αλλά και από μια συνυποδηλωτική σκοπιά.

Τα ελαιοτριβεία της Λέσβου

Γαβριήλ Κατερίνα, Καϊνού Φιλιππία, Καραβά Ασπασία, Μεράι Κοτζαγιώργη Βασιλική, Σακαράκη Βασιλεία, Φωτέλλη Ραλλία

Επιβλέπουσα: Τσάλτα Σεβαστή, ΠΕ02

Πρότυπο Γενικό Λύκειο Μυτιλήνης του Παν/μίου Αιγαίου

Η Λέσβος, με περισσότερα από ένδεκα εκατομμύρια ελαιόδεντρα, δίκαια θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η «Γη της Ελιάς». Οι ελαιώνες της απλώνονται από τη μία στην άλλη άκρη του νησιού και αποτελούν μία από τις βασικότερες πλουτοπαραγωγικές πηγές του τόπου. Στην παρούσα εργασία στόχος είναι να παρουσιαστεί η άρρηκτη σχέση που υφίσταται, αιώνες τώρα, ανάμεσα στο νησί της Λέσβου, την ελαιοκαλλιέργεια και την ελαιουργία. Ήδη από το 19ο αιώνα στο νησί λειτουργούν ελαιοτριβεία και εργοστάσια επεξεργασίας των παραγώγων της ελιάς. Πρόκειται για κτίρια με μία ιδιαίτερη και μοναδική αρχιτεκτονική, τα οποία κοσμούν μέχρι και σήμερα τη λεσβιακή γη. Τα κτίρια αυτά, μαζί με τις σύγχρονες μονάδες παραγωγής, τυποποίησης και εμπορίας ελαιόλαδου, μαρτυρούν ότι τόσο το παρελθόν όσο και το παρόν της Λέσβου είναι άμεσα συνυφασμένο με την ελιά. Αυτό ακριβώς προτίθεται να αναδείξει και η συγκεκριμένη εργασία μέσα από μία ιστορική αναδρομή και παρουσίαση των παλαιών και σύγχρονων ελαιοτριβείων του νησιού.

ΔΙΑΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΧΟΡΟ.

Βελέντζα Ευαγγελία, Γιαννάκη Γεωργία, Γιαμμουγιάννης Δημήτριος, Ζητιανέλλη Άννα-Μαρία, Καϊνού Φιλιππία, Καμαρού Ιωάννα, Κανελλή Μαρία, Καντιάνης Βασίλειος Παναγιώτης, Καρτάλη Ερμιόνη, Κουμαρά Δωροθέα, Λαμπούση Σοφία, Παρλιάρου Μαρία-Ευστρατία, Παρλιάρου Ταξιαρχούλα, Σιμινή Όλγα, Τζεμπετάι Αμάντα, Τηλεμάχου Γεώργιος, Ψωμάς Ατσίδης Δημήτριος.

Επιβλέποντες: Κανλής Παράσχος ΠΕ11, Κανλής Παναγιώτης ΠΕ11

Πρότυπο Γενικό Λύκειο Μυτιλήνης του Πανεπιστημίου Αιγαίου, Γενικό Λύκειο Ιππείου.

Ο χορός αποτελεί κορυφαία εκδήλωση του ατόμου, καθώς του δίνει την δυνατότητα να εκφραστεί συναισθηματικά και να εκδηλώσει μια ολοκληρωμένη ψυχοσωματική αρμονία. Ειδικότερα ο ελληνικός παραδοσιακός χορός είναι άμεσα συνδεδεμένος με την ιστορία του τόπου και του λαού μας ενώ χάνεται στα βάθη των χιλιετιών. Δυστυχώς όμως πάρα πολλοί χοροί ξεχνιούνται, καθώς οι γεροντότεροι φεύγουν και οι νέοι όσοι χορεύουν το κάνουν καθαρά για λόγους διασκέδασης ή για φολκλορικούς και τουριστικούς σκοπούς. Ο παραδοσιακός χορός όμως είναι φορέας ιστορίας, νοημάτων και εκφράσεων.

Στο πλαίσιο της λειτουργίας του ομίλου Δημιουργικότητας και Αριστείας του Προτύπου Γενικού Λυκείου Μυτιλήνης του Πανεπιστημίου Αιγαίου, με θεματική «Προσεγγίζω βιωματικά τον αθλητισμό – παραδοσιακό χορό ως σωματική ευεξία και πνευματική καλλιέργεια για μια καλύτερη ποιότητα ζωής» οι μαθητές γνωρίζουν και μαθαίνουν να χορεύουν χορούς απ' όλη την Ελλάδα. Σε σύμπραξη λοιπόν με το Γενικό Λύκειο Ιππείου, οι μαθητές συνεργάζονται έτσι ώστε να διηγηθούν την ιστορία της Λέσβου μέσα από τοπικούς παραδοσιακούς χορούς. Οι μαθητές εκτός από την βιβλιογραφική έρευνα, διεξάγουν μια εθνογραφική δουλειά προσπαθώντας να προσεγγίσουν και να μιλήσουν μέσα από μια ελεύθερη συζήτηση, με «παλιούς ανθρώπους» του χωριού να μάθουν για τα χορευτικά έθιμα, να τους δουν να χορεύουν, αλλά και να χορέψουν μαζί τους γνωρίζοντας τον δικό τους ιδιόμορφο τρόπο εκτέλεσης του χορού. Ακόμη οι μαθητές και των δύο σχολείων θα απαρτίσουν ένα χορευτικό όπου θα καταγραφεί σε βίντεο φορώντας παραδοσιακές σχολές, καθώς θα διεξαχθεί και παράλληλη λαογραφική έρευνα των παραδοσιακών ενδυμάτων του νησιού της Λέσβου.

Ένας Διδάσκαλος του Γένους από τη Λέσβο

Βενιαμίν ο Λέσβιος (Μεγαλοχώρι Πλωμαρίου 1759 ή 1762 – Ναύπλιο 1824)

Λουκάς Χρήστος – Στεφανέλλη Σπυριδούλα – Μαρίνα – Κριπιντήρι Αικατερίνη Ζουμπαδέλλη Μαρία – Καπητανέλλης Ευάγγελος – Ευστράτιος – Μαυραγάννη Φ. – Αντωνακέλλη Χριστίνα – Λιαδάκη Μ.

Επιβλέποντες Εκπαιδευτικοί Αθανάσιος Ι. Καλαμάτας (ΠΕ01 Σεβαστή Τσάλτα (ΠΕ02

Πρότυπο ΓΕ.Λ. Μυτιλήνης του Πανεπιστήμιου Αιγαίου

Δεδομένου ότι στη Λέσβο, κατά την περίοδο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού (1750– 1821), γεννήθηκε ο Βενιαμίν Λέσβιος (Πλωμάρι 1762 – Ναύπλιο 1824), η εισήγησή-μας θα επικεντρωθεί στην παρουσίαση του διδακτικού και του συγγραφικού έργου-του, κυρίως της Μεταφυσικής (Στοιχεία Μεταφυσικής, Βιέννη 1820). Επίσης, θα παρουσιάσουμε χειρόγραφα έργων-του που απόκεινται στην Ιστορική Βιβλιοθήκη του πάλαι ποτέ Γυμνασίου Μυτιλήνης, νυν Πρότυπο ΓΕ.Λ. Μυτιλήνης. Ο Βενιαμίν πέραν των σπουδών-του σε ονομαστά εκπαιδευτικά κέντρα της Δυτικής Ευρώπης (Πίζα, Παρίσι, Αγγλία) όπου σπούδασε θετικές επιστήμες και φιλοσοφία, διακρίνεται και για την ενεργή δράση-του στην Επανάσταση του 1821 αφού μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία.

Οι «Μεγάλες μορφές της Φυσικής και των Μαθηματικών μέσα από την Αγιασώτικη ντοπιολαλιά και σάτιρα»… με μια άλλη ματιά

Ζουμπαδέλλη Μαρία, Καμαρού Ιωάννα, Κουλμπάνη Υβόννη Μαρία, Μαυραγάννη Στεφανία, Μουσελίμης Αίας

Επιβλέπουσες: Παλαιολόγου Ελένη (ΠΕ04.01), Χατζηβασιλείου Βασιλεία (ΠΕ02)

Πρότυπο ΓΕ.Λ. Μυτιλήνης του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η παρούσα εργασία έχει ως αφετηρία της το Πολιτιστικό Πρόγραμμα «Μεγάλες μορφές της Φυσικής και των Μαθηματικών μέσα από την αγιασώτικη ντοπιολαλιά και σάτιρα», το οποίο εκπονήθηκε κατά το σχολ. έτος 2010 – 2011 από μαθητές/τριες της Α΄ Τάξης του Γενικού Λυκείου Αγιάσου. Μέσω της προσπάθειά τους αυτής οι συμμετέχοντες/ουσες πέτυχαν τη συνάντηση της Φυσικής, των Μαθηματικών, της Αγιασώτικης σάτιρας, της ντοπιολαλιάς και της καυστικής διάθεσης που αναδύεται μέσα από το φημισμένο Αγιασώτικο καρναβάλι, σήμα κατατεθέν της τοπικής κοινωνίας της Αγιάσου.

Οι τότε μαθητές κατέγραψαν βιογραφικά και εργογραφικά στοιχεία για μεγάλες προσωπικότητες της Φυσικής και των Μαθηματικών που τους έκαναν εντύπωση κατά τη διδασκαλία των αντίστοιχων γνωστικών αντικειμένων, αξιολογώντας όχι μόνο το επιστημονικό τους έργο, αλλά και τις ιδιαιτερότητες του χαρακτήρα τους. Σε συνάρτηση με την μακροχρόνια τοπική παράδοση της Αγιάσου, με αριστοφανική δεξιότητα, σατίρισαν «ανελέητα» σε ιαμβικό δεκαπεντασύλλαβο, μεγάλες μορφές της Φυσικής και των Μαθηματικών, τους έδωσαν παρατσούκλι και σχεδίασαν με τρόπο ευρηματικό τις καρικατούρες τους.

Η επιτυχία του συγκεκριμένου εγχειρήματος γέννησε την ιδέα της εμπλοκής μαθητών της Α΄ και Β΄ Τάξης του Πρότυπου ΓΕ.Λ. Μυτιλήνης στο συγκεκριμένο πόνημα κατά το σχολικό έτος 2023 – 2024 με διαφορετική οπτική και διττό στόχο. Ειδικότερα, οι συμμετέχοντες/ουσες μαθητές/τριες κλήθηκαν να εντοπίσουν και να καταγράψουν πληροφορίες για τη ζωή και το επιστημονικό έργο των προσωπικοτήτων στις οποίες αναφέρονταν οι μαθητές της Αγιάσου. Παράλληλα, προσέγγισαν την αγιασώτικη ντοπιολαλιά, ώστε να αναγνωρίσουν τα ιδιαίτερα μορφολογικά και λεξιλογικά γνωρίσματά της, τη σημασία της αξιοποίησής της στο είδος της σάτιρας, καθώς και να συνειδητοποιήσουν το πλούσιο πολιτισμικό φορτίο που μεταφέρει η γλώσσα ενός τόπου και, ιδιαίτερα, οι διάλεκτοι και τα ιδιώματα. Αξίζει να σημειωθεί ότι μεταξύ των μελών της ομάδας περιλαμβάνονται μία μαθήτρια και μια εκπαιδευτικός, που έλκουν την καταγωγή τους από την Αγιάσο.

Κωστής Παλαμάς

Τζωρακάκης Γεώργιος, Ροπόκη Χρυσηίδα, Ντούκας Χρήστος, Κοσμάτος Κωνσταντίνος,
Συντονιστές: Οχτάρα Ευαγγελία (ΠΕ70), Καλογεράτος Γεράσιμος (ΠΕ70)

Η παρούσα εργασία, ασχολείται με τη ζωή και το έργο ενός σπουδαίου ποιητή, του Κωστή Παλαμά, ο οποίος γεννήθηκε στις 13 Ιανουαρίου του 1859 στην πόλη της Πάτρας. Σε ηλικία 6 ετών έχασε και τους 2 γονείς του και σε ηλικία 9 ετών έγραψε το πρώτο του ποίημα. Η πρώτη του αυτοτελής έκδοση ήταν το ποίημα «Μεσολόγγι» το 1878, ενώ το1886 δημοσιεύτηκε η πρώτη του ποιητική συλλογή «Τραγούδια της πατρίδος μου» στην δημοτική γλώσσα. Το 1887 παντρεύτηκε την Μαρία Βάλβη, η οποία του συμπαραστάθηκε σε όλη του τη ζωή. Τέλος, έχασε την ζωή του στις 27 Φεβρουαρίου το 1943 μετά από σοβαρή ασθένεια 40 ημερών, έχοντας αφήσει στο σύγχρονο πολιτισμό μία σπουδαία παρακαταθήκη μέσα από την εργογραφία του.

Τα κάστρα της Πάτρας

Ντότσικα Αναστασία, Στεργίου Μάριος, Ασπρούλια Σοφία, Κατσιροπούλου Αγγελική, Πολυδώρου Κωνσταντίνα

Συντονιστές: Καλογεράτος Γεράσιμος (ΠΕ70), Οχτάρα Ευαγγελία (ΠΕ70)

Σε αυτή την εργασία εξετάζονται τα κάστρα της Πάτρας. Συγκεκριμένα, παρουσιάζεται το κάστρο –γνωστό και ως φρούριο– που αποτελεί τοπόσημο της πόλης των Πατρών. Χτίστηκε επάνω στα ερείπια της αρχαίας Ακρόπολης κατά το δεύτερο μισό του 6ου μ.Χ. αιώνα από τον Ιουστινιανό. Χτισμένο σε ένα χαμηλό λόφο του όρους "Παναχαϊκό", αποτέλεσε ανά τους αιώνες στρατιωτικό και διοικητικό κέντρο των Πατρών. Σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση, στους τοίχους του φρουρίου ζει ένα στοιχειό, με το όνομα "Πατρινέλα", μια γυναίκα μεταμορφωμένη σε άντρα, που φυλάει την πόλη από επιδημίες. Στη συνέχεια, εξετάζεται το κάστρο του Ρίου, το οποίο βρίσκεται σε παραθαλάσσια θέση στην Αχαΐα, απέναντι από το Αντίρριο και έχει αποτελέσει στρατηγικό σημείο του Κορινθιακού κόλπου στην περίοδο της Τουρκοκρατίας. Κατασκευάστηκε από τον Σουλτάνο Βαγιαζήτ Β΄ το 1499 πάνω στα ερείπια του αρχαίου ναού του Ποσειδώνα, το οποίο ανά τους αιώνες λειτουργούσε ως στρατιωτική και πολιτική φυλακή

Που οδηγεί η οδός Μπενιζέλου Ρούφου; Ας την ακολουθήσουμε….

ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ ΗΛΙΑΝΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ, ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΡΙΟΣ-ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, ΠΕΤΡΟΥΤΣΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΗ ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ,ΠΛΩΤΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ, ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΣΤΑΣΙΝΟΥ ΣΟΦΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΛΥΚΕΡΙΑ, ΣΩΤΗΡΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΙΕΡΟ – ΒΑΣΙΛΗΣ – ΝΑΖΑΡΙΟ, ΤΖΩΡΤΖΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΑΛΙΩΤΗ ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ

Επιβλέποντες καθηγητές : ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ.ΠΕ02,ΡΟΚΑΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,ΠΕ02, ΤΕΛΩΝΗ ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ,ΠΕ02,ΛΟΥΡΙΔΑ ΛΑΜΠΡΙΝΗ,ΠΕΟ2

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΡΙΟΥ

Η προσωπικότητα του Μπενιζέλου Ρούφου κυριαρχεί όχι μόνο στα Πατρινά τεκταινόμενα αλλά και στα εθνικά για μισό περίπου αιώνα. Υπήρξε δήμαρχος Πατρέων, από τις 13 Σεπτεμβρίου 1855 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1858, μέλος της Αντιβασιλείας από 11-10ου 1862 έως 10 10-1863 και πρωθυπουργός της Ελλάδος από 29 Απριλίου 1863 – 25 Οκτωβρίου 1863 28 Νοεμβρίου 1865 – 9 Ιουνίου 1866. Σημειώνεται ότι πρώτη πρωθυπουργία του ήταν η τελευταία κυβέρνηση της Εθνοσυνέλευσης, με το σύστημα της «κυβερνώσας Βουλής», καθώς στις 18 Οκτωβρίου του 1863 τελειώνει το διάστημα της Μεσοβασιλείας, με την ανάληψη της ηγεσίας της χώρας από τον βασιλιά Γεώργιο Α'. Μάλιστα μπορεί να χωριστεί σε δυο περιόδους, από 29 Απριλίου έως 19 Ιουνίου και από 21 Ιουνίου έως 18 Οκτωβρίου 1863 .

Ως προσωπικότητα υπήρξε πατριώτης, πρόσφερε την περιουσία του για τον αγώνα, ενώ ο ίδιος και η οικογένειά του κυριάρχησαν στην ιστορία της πόλης των Πατρών για δύο περίπου αιώνες. Μέσα από τη μελέτη της πολιτικής του κυρίως διαδρομής επιδιώκεται να εκκινηθεί το ενδιαφέρον των μαθητών /τριών για την τοπική ιστορία και να κατανοήσουν τον τρόπο που μπορούν να δημιουργήσουν μια ιστορική μονογραφία. Παράλληλα οι μαθητές / μαθήτριες καλούνται να «συνομιλήσουν» για την ιστορία του τόπου τους πολυεπίπεδα αξιοποιώντας την εργασία σε ομάδες, την ανακαλυπτική μάθηση και τη δημιουργική γραφή

ΦΥΛΟ…μετρώντας την ιστορία της Πάτρας: Δανιηλις , Καλλιόπη Παπαλεξοπούλου, Κούλα Πράτσικα

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛΙΑΝΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, ΑΝΤΩΝΑΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ ,ΑΝΤΩΝΕΛΛΗ ΝΑΤΑΛΙΑ, ΑΡΑΠΙ ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ ,ΑΡΕΘΑΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, ΑΥΛΙΧΟΥ ΕΛΕΝΗ, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ ΣΩΤΗΡΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ,ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, ΔΡΟΥΓΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, ΖΕΡΒΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΣΤΕΛΛΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Επιβλέποντες καθηγητές : ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ,ΠΕ02, ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ ΕΥΑΝΘΙΑ,ΠΕ02,ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ ΘΕΩΝΗ,ΠΕΟ2,ΜΠΟΜΠΟΛΗ ΕΙΡΗΝΗ,ΠΕ02

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΡΙΟΥ

Είναι γεγονός ότι η συμβολή του γυναικείου φύλου στο ιστορικό γίγνεσθαι προβάλλεται συχνά επιδερμικά ή αποσιωπάται από τα σχολικά εγχειρίδια της ιστορίας. Τα ιστορικά γεγονότα που συνήθως προβάλλονται αφορούν στην πλειοψηφία τους στη δημόσια σφαίρα ζωής (πολιτικά γεγονότα, επιστήμες, πόλεμοι, εφευρέσεις, κλπ) και το ιστορικό «πράττειν», κατά κύριο λόγο, παρουσιάζεται ως ανήκον και διαμορφούμενο στην πλειοψηφία του από το ανδρικό φύλο.

Σε ερωτηματολόγιο που διανεμήθηκε σε μαθητές μας στο πλαίσιο υλοποίησης προγράμματος Αγωγής Υγείας διαφάνηκε ότι οι συμμετέχοντες/ συμμετέχουσες δεν μπόρεσαν να ανασύρουν από τις προϋπάρχουσες γνώσεις τους, ούτε μια γυναικεία προσωπικότητα η οποία να ξεχώρισε στην ιστορική πορεία της πόλης των Πατρών από τα Βυζαντινά χρόνια μέχρι τη νεώτερη εποχή. Μετά από συζήτηση και σχετική έρευνα οι συμμετέχοντες/ συμμετέχουσες, αποσκοπώντας σε μια όσο το δυνατόν διαχρονικότερη μελέτη της τοπικής μας ιστορίας αποφάσισαν να ασχοληθούν με τρεις γυναικείες επώνυμες προσωπικότητες της τοπικής ιστορίας: Τη Δανιηλίδα που συνδέεται άρρηκτα με τον Βασίλειο Α τον Μακεδόνα , την Καλλιόπη Παπαλεξοπούλου , την ελληνίδα Μαντάμ Ρολάν που πρωτοστάτησε στα Ναυπλιακά και την Κούλα Πράτσικα την ελληνίδα χορεύτρια των Δελφικών εορτών πρωθιέρεια της αφής της Ολυμπιακής φλόγας το1936. Μέσα από την παρούσα εργασία αναμένεται οι μαθητές/ μαθήτριες να ασχοληθούν και να εμβαθύνουν στην τοπική ιστορία, να αντιληφθούν τον ιστορικό ρόλο της γυναίκας και την αναίτια παραγκώνισή της από την επίσημη ιστορία και να καταπολεμήσουν στερεοτυπικές έμφυλες αντιλήψεις. Τέλος, μέσα από τη βιβλιογραφική αναζήτηση και την αξιολόγηση των πηγών προσδοκάται να αποκτήσουν ερείσματα στη βιβλιογραφική έρευνα και να εξοικειωθούν με τον επιστημονικό τρόπο εργασίας, αναπτύσσοντας το κριτικό και ερευνητικό τους πνεύμα.

Πάτρα 19ος αιώνας: Χαρτογραφώντας το αστικό τοπίο μιας νεοδιαμορφούμενης πόλης

Μαθητές/τριες : ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ, ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ, ΑΝΔΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΑΝΤΩΝΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΑΝΤΩΝΕΛΛΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ, ΑΠΟΚΗ ΜΑΡΙΑ – ΙΩΑΝΝΑ, ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΒΙΚΑΤΟΥ ΑΡΕΤΗ, ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΪΚΟΥ ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΑΡΝΑΡΗ ΦΩΤΕΙΝΗ ΤΣΑΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Επιβλέποντες καθηγητές: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ,ΠΕ02, ΚΑΡΑΙΣΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ,ΠΕ02,ΦΥΤΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΑ,ΠΕ02

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΡΙΟΥ

Το 1828 ο Ιωάννης Καποδίστριας ανέλαβε τη διακυβέρνηση του νεοσύστατου ανεξάρτητου ελληνικού κράτους. Επειδή η Πάτρα είναι μια πόλη σχεδόν κατεστραμμένη ο Σταμάτιος Βούλγαρης, στρατιωτικός, γεωμέτρης και ζωγράφος, αναλαμβάνει το ίδιο έτος , ύστερα από επιστολή-παράκληση του Καποδίστρια, την εκπόνηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου της νέας πόλης της Πάτρας. Ο αριστοτεχνικός του σχεδιασμός εφοδίασε την Πάτρα με τα απαιτούμενα εχέγγυα, ώστε να αποτελέσει οικονομικό και εμπορικό κέντρο της χώρας για το δεύτερο μισό του 19ου αι. με το λιμάνι της να λειτουργεί ως πύλη επικοινωνίας με τη Δύση. Από αυτή την εποχή υπάρχουν αρκετά οικοδομικά στοιχεία (πλατείες, οικίες, οίκημα Δημαρχείου, Θέατρο Απόλλων, Σκάλες Αγίου Νικολάου, Λιμάνι, κλπ) που τα συναντάμε και σήμερα και αποτελούν εμβληματικά τοπιόσημα της πόλης.

Μέσω της παρούσας εργασίας οι εμπλεκόμενοι/ες μαθητές / μαθήτριες επιχειρούν έναν περίπατο στο παρελθόν χαρτογραφώντας την Πάτρα του 19ου αιώνα και ανακαλύπτουν τα οικοδομικά της στοιχεία, που επιβιώνουν μέχρι σήμερα. Επιδιωκόμενα από την ενασχόλησή με την παρούσα εργασία είναι η εξοικείωσή τους με την τοπική ιστορία και την βιβλιογραφική και επιτόπια ιστορική έρευνα, η ενίσχυση της ανακαλυπτικής γνώσης και η καλλιέργεια του ομαδοσυνεργατικού πνεύματος, γιατί η εργασία θα αποτελέσει προϊόν συνεργασίας και απόρροια ομαδικής προσπάθειας, που θα υλοποιηθεί στο πλαίσιο προγράμματος Αγωγής Υγείας. Τέλος, να αισθανθούν περήφανοι για την ιστορία της πόλης τους και να ενισχύσουν τη συλλογική και πολιτισμική τους μνήμη, αφού «η Πάτρα θα τους ακολουθεί……. ακόμα κι αν πάγουν σ' άλλη γη, αν πάγουν σ' άλλη θάλασσα……».

Στης Λαρίσης το ποτάμι

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ–ΡΑΦΑΗΛ ΜΑΡΣΙΤΟΠΟΥΛΟΣ –
4ο ΕΠΑΛ ΛΑΡΙΣΑΣ

Με αφορμή το λαϊκό τραγούδι « Στης Λαρίσης το ποτάμι» του Σπύρου Ζαγοραίου, αλλά και την ίδια προσωπική αγάπη για την Λάρισα, μέσα στα πλαίσια του μαθήματος, αποτυπώνω μέσα από μια εικονογραφημένη μονοσέλιδη ιστορία το θέμα αυτού του τραγουδιού.
Διατηρώντας τη συνοχή και τους ρυθμούς αυτούς που πάλλονται, στοιχείο χαρακτηριστικό των μουσικών συνθέσεων, αποδίδω με μια υποκειμενική ματιά συναισθήματα και εικόνες που οι στίχοι του τραγουδιού πιθανώς να δημιουργούν. Μέσα από ένα συνονθύλευμα αυθόρμητων μα και συνειδητών γραμμικών, αλλά και ελικοειδών κινήσεων της πένας, επιτυγχάνω την κλασική αυτή αισθητική των κόμικ προσφέροντας μία οικειότητα στον θεατή, καθώς και την άμεση οπτική και πνευματική επικοινωνία μαζί του. Ένας νευρικός χώρος γεμάτος κίνηση που καταργείται την στιγμή που δημιουργείται! Οργανώνοντας έτσι γραμμικά περιγραφικά διαζώματα διαδοχικών επιπέδων που επιτρέπουν στον θεατή να συμπληρώσει με τη φαντασία του ό,τι διαγράφεται. Διατηρώντας το πρόχειρο γκρίζο προσχέδιο από μολύβι πίσω από τα μελανωμένα περιγράμματα από πένα, δημιουργείται η αίσθηση αυτή του απλού σκίτσου.
Μια ακατάπαυστη ροή συνοδευόμενη με τους στίχους του λαϊκού τραγουδιού, συνεχώς κλιμακώνεται έως ότου διακοπεί από το τραγικό τέλος, όπου ο πρωταγωνιστής φαίνεται να βάζει τέλος στη ζωή του. Μέσα από τη μελαγχολία πηγάζει η αγάπη, όπως και κάθε συναίσθημα, κι εδώ παρατηρούμε την παγερή απεικόνιση μιας μακράς αναζήτησης της ελπίδας, την οποία ο πρωταγωνιστής αδυνατεί να βρει. Με την εσκεμμένα πρόχειρη γραφή που επικρατεί στο σχέδιο, αποδίδεται με μεγαλύτερη ακρίβεια η ασχήμια που πολλές φορές βρίσκεται στην ομορφιά της αγάπης, καθώς κάνει και πιο διαθέσιμη την ταύτιση του θεατή με τον πρωταγωνιστή.

Το έργο μου: παράδοση και συμπερίληψη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΚΚΑΡΗΣ –
4ο ΕΠΑΛ ΛΑΡΙΣΑΣ

Θεωρώ πως όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα στη συμμετοχή σε δράσεις όπως και αυτή που πραγματοποιήθηκε στο σχόλιο μας. Πώς όμως θα πραγματοποιηθεί αυτό όταν αυτόματα κάποιες ομάδες ανθρώπων τις αποκλείουμε λόγω έλλειψης προσβασιμότητας ? Η απάντηση είναι απλή. Φτιάχνοντας ένα συμπεριληπτικό βίντεο με τον πρωτότυπο ήχο μεταφρασμένο στην ελληνική γλώσσα νοηματικής, προσθέτοντας υπότιτλους για ένα πλήρες αποτέλεσμα . Το κέντρο ενδιαφέροντος ήταν το τραγούδι "της Λαρίσης το ποτάμι". Στη θεωρία είναι πάρα πολύ απλό φτιάχνεις ένα βίντεο βάζοντας τη μουσική να παίζει από πίσω μεταφράζοντας τους στίχους στη νοηματική και προσθέτοντας υπότιτλους. Στην πράξη Αποδείχθηκε ότι δεν είναι τόσο απλό. στη νοηματική δεν μπορείς να μεταφράσεις την έννοια του ρυθμού καθώς νοηματικά δεν είναι το ίδιο με τον προφορικό λόγο. Αυτό είχε αποτέλεσμα να δυσκολευτούμε λίγο, αλλά με συνεργατικό πνεύμα και υπομονή καταφέραμε να κάνουμε σωστά τη μετάφραση των στίχων και να βγει ένα υπέροχο αποτέλεσμα.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τις φοιτήτριες του πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας τμήματος Εργοθεραπείας, τώρα πια πτυχιούχοι, για την πολύτιμη βοήθειά τους στην μετάφραση αλλά και στην διατύπωση της νοηματικής γλώσσας στο βίντεο που θα παρακολουθήσετε. Σε αυτό το σημείο να αναφέρω πως η μετάφραση δεν είναι επαγγελματική καθώς οι φοιτήτριες δεν είχαν την πλήρη κατάρτιση.

«Ευρώτας ένα ζωντανό ποτάμι»

Αγγάνης Χρήστος, Αντωνίου Μαρία, Βαλτέρι Αθηνά, Βέργος Στυλιανός, Γεωργόπουλος Αντώνιος, Γιάνκοβα Χριστιάνα, Γκουβούσης Αλέξανδρος, Γλυνού Ειρήνη, Δρακουλάκος Ιωάννης, Καλαϊτζής Δημήτριος, Καλαντώνη Θεοδώρα, Καπουρελάλου Αλεξάνδρα, Καραμπάτου Κανελλιώ, Καραχάλιου Μαρία, Καραχάλιου Μιχαέλα, Καρβουνιάρη Ηλιάνα, Καρτσιδήμας Σαράντος, Κέφα Ντεάν, Κιούλου Αδαμαντία, Κληρονόμος παναγιώτης, Κοντάκου Ειρήνη, Κούρλας Δημήτριος, Κούτουλας Ανάργυρος, Κρητικάκου Γεωργία.

Επιβλέπουσες: Ευαγγελία Στρατάκου, ΠΕ04.04 , Ιωάννα Μπούτσαλη, ΠΕ04.01

Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Σκάλας Λακωνίας

Στην κωμόπολη που ζούμε ο ποταμός Ευρώτας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην αγροτική οικονομία και έχει σφραγίσει την ιστορία της περιοχής. Ο ποταμός οφείλει το ονομά του σε ένα μυθικό βασιλιά της Σπάρτης και μετά από μια διαδρομή 82 Km εκβάλλει στον λακωνικό κόλπο. Τα νερά του και οι όχθες του αποτελούν βιότοπο για πολλά είδη πανίδας και χλωρίδας, μερικά εκ των οποίων είναι σπάνια. Η ιδέα του θέματος γεννήθηκε από την επιθυμία των μαθητών να γνωρίσουν, να υιοθετήσουν και να προστατεύσουν την σπάνια ενδημική ιχθυοπανίδα του ποταμού. Η μεθοδολογία υλοποίησης της εργασίας περιλαμβάνει βιβλιογραφική έρευνα και αναζήτηση υλικού από επιστήμονες που έχουν ασχοληθεί με τον ποταμό. Οι μαθητές λειτουργώντας σε ομάδες βρίσκουν πληροφορίες και αναγνωρίζουν ότι το ποτάμι δίνει ζωή σε σπάνια ψάρια, μαθαίνουν για τους βιοτόπους τους, γνωρίζουν τους κινδύνους που τα απειλούν και προτείνουν τρόπους για την προστασία τους. Επιπλέον, οι μαθητές θα αναζητήσουν εκφράσεις του προφορικού λόγου, που χρησιμοποιούν οι μεγαλύτεροι και προέρχονται από το στενοενδημικό ψάρι μενίδα.

Ιερά Μονή Λειμώνος – Λέσβος

Καραολάνη Μαλένα , Καραολάνη Μιχαέλα
Επιβλέποντες: Κακαλοπούλου Δάφνη ΠΕ01, Καραβασίλης Σταύρος ΠΕ78,ΠΕ86
Γενικό Λύκειο Καλλονής "Ιγνάτιος Αγαλλιανός"

Η εργασία μας αναφέρεται στην Ιερά Μονή Λειμώνος, η οποία βρίσκεται λίγο πιο πάνω από την Καλλονή στο δρόμο προς Σίγρι στη μέση μιας ολοπράσινης κοιλάδας. Ένα σημαντικό μοναστήρι στην καρδιά της Λέσβου, που ο πλούτος των κειμηλίων το καθιστά πόλο έλξης προσκυνητών. Το μοναστήρι χτίστηκε το 1523 από το Μητροπολίτη Μηθύμνης Ιγνάτιο Αγαλιανό και το 1530 λειτούργησε εντός αυτού το πρώτο σχολείο αρρένων για κληρικούς και λαϊκούς. Ο επισκέπτης μπορεί να δει εντός της Μονής πολλές μικρές και μεγάλες εκκλησίες, παλαιές και νέες. Ακόμα, υπάρχουν χιλιάδες τόμοι παλαιών βιβλίων και χειρόγραφα μεγάλης πνευματικής αξίας και σπανιότητας. Επίσης, μπορεί κανείς να θαυμάσει τις αξιόλογες τοιχογραφίες που κοσμούν το εσωτερικό του μοναστηριού και χρονολογούνται από τον 16ο-17ο αιώνα. Στο ιεροφυλάκιο της Μονής φυλάσσονται και λείψανα του αγίου Ιγνατίου και άλλων αγίων, καθώς και τεμάχιο του Τιμίου Ξύλου, αλλά και τεμάχιο από την Τιμία Ζώνη της Παναγίας. Παράλληλα, λειτουργεί Λαογραφικό και Γεωλογικό Μουσείο, καθώς επίσης ξενώνας και γηροκομείο. Σε μικρή απόσταση βρίσκονται και άλλες Μονές –τα Μετόχια– οι οποίες ανήκουν στη Μονή Λειμώνος. Επιπλέον, ο κλήρος της Ιεράς Μονής Λειμώνος, καταλαμβάνει έκταση 4.500 στρεμμάτων, μέσα στον οποίο βρίσκονται κτισμένα και άριστα διατηρημένα, το Γυναικείο Μοναστήρι της Μυρσινιώτισσας, το Μετόχι των Αγίων Αναργύρων, το Μετόχι του Ταξιάρχου Μιχαήλ που λέγεται «Μονή Κλοπαιδής», το Μετόχι Μοναστηρέλλι, το Μετόχι Αγίου Νικολάου Πλανά, το Μετόχι Χριστός Καλογραιών, ο Άγιος Γεώργιος Μετοχίων, ο Χριστός Μετοχίων και το Μετόχι Αγίου Κωνσταντίνου εξ Αγαρηνών. Τέλος, η εργασία συνοδεύεται από παρουσίαση –powerpoint– διάρκειας 6' και 30" και σχετικό βίντεο διάρκειας 3' και 50".

Τα Σπουδαιότερα Προσκυνήματα Της Λέσβου

Μαυρομάτη Έλενα, Χαχάλη Νικολέτα
Επιβλέποντες: : Κακαλοπούλου Δάφνη ΠΕ01, Καραβασίλης Σταύρος ΠΕ78,ΠΕ86
Γενικό Λύκειο Καλλονής "Ιγνάτιος Αγαλλιανός"

Στο πανέμορφο νησί της Λέσβου υπάρχουν πολλά θρησκευτικά μνημεία, ξωκλήσια, παλαιοχριστιανικές βασιλικές, βυζαντινά μοναστήρια, που συνεχίζουν να αποτελούν πόλο έλξης για χιλιάδες επισκέπτες και κατοίκους του νησιού καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος όπου το ευλογημένο αυτό νησί είναι δημοφιλές για τον θρησκευτικό του τουρισμό.

Με αμέτρητα μνημεία από τη Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή εποχή, μοναδική εκκλησιαστική αρχιτεκτονική και τέχνη, οι εκκλησίες και τα μοναστήρια μαρτυρούν την πλούσια θρησκευτική κληρονομιά της Λέσβου.

Επιγραμματικά αναφέρουμε κάποια από τα σημαντικότερα θρησκευτικά μνημεία τα οποία θα γνωρίσετε μέσα από την εργασία μας:

Η Ιερά Μονή Αγίου Ραφαήλ, ένα από τα σημαντικότερα προσκυνήματα που άνθισε τα τελευταία χρόνια στη Μητρόπολη Μηθύμνης, καθώς είναι αφιερωμένη στους μάρτυρες Αγίους Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης.

Η Παναγία της Αγιάσου, γνωστή για την περίφημη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας που κρατάει τον Χριστό (Βρεφοκρατούσα). Η εικόνα δημιουργήθηκε από τον Ευαγγελιστή Λουκά με μαστίχα και κερί και μεταφέρθηκε από την Ιερουσαλήμ στην Αγιάσο από τον καλόγερο Αγάθωνα από την Έφεσο, το 803 μ.Χ.

Η Ιερά Μονή Λειμώνος, όπου δεσπόζει βορειοδυτικά της Καλλονής, η οποία και διαθέτει πλούσια βιβλιοθήκη χειρόγραφων. Στεγάζει σπάνια ιστορικά και θρησκευτικά τεχνουργήματα και θεωρείται ένα από τα πιο σημαντικά μοναστήρια της Ελλάδας.

Η Ιερά Μονή του Ταξιάρχη Μανταμάδου, όπου είναι ο προστάτης Άγιος της περιοχής αλλά και πολιούχος της νήσου Λέσβου. Ως γνωστόν ο Αρχάγγελος Μιχαήλ και Ταξιάρχης των Ασωμάτων Δυνάμεων σκεπάζει το νησί μας με τη χάρη και τη δύναμή του προσελκύοντας πλήθος πιστών Ορθόδοξων και μη, κάθε χρόνο όταν πανηγυρίζει η Μονή.

Τέλος η Ιερά Μονή Ιωάννου Θεολόγου Υψηλού, μια ξεχωριστή Μονή καθώς και άλλα μικρότερα μοναδικά προσκυνήματα θα σας γοητεύσουν καθώς θα σας ταξιδέψουμε σε αυτά μέσα από την παρουσίασή μας.

: **«Μαν'(ι)κάτσα»**

Αψωκάρδου Αθηνά,Ιωαννίδη Ουρανία,Κάϊτατζης Κωνσταντίνος,Καραγεωργίου Λουίζος-Άγγελος,Κωνσταντίνου Αναστάσιος,Πατσής Δημήτριος-Μάριος,Σαχλού Γεώργιος-Ταξιάρχης,Τερζής Βασίλειος-Ταξιάρχης,Χαδούλας Ιγνάτιος,Χιωτέλλη Μαρία-Εριέτα.

Επιβλέπουσα: Σουλουγάνη Γαβριέλα,ΠΕ01,ΠΕ78

Γενικό Λύκειο Μανταμάδου Λέσβου

Η παρούσα εργασία παρουσιάζει ένα τοπικό θρύλο του Μανταμάδου Λέσβου σχετικό με τον καταρράκτη Μαν'(ι)κάτσα. Με τον τόπο αυτό συνδέεται ένα σκοτεινός μύθος. Το μυστήριο που συνδέεται με τον καταρράκτη είναι η ίδια η ονομασία του και υπάρχουν δυο εκδοχές που παραπέμπουν σε παραλλαγές μιάς δραματικής ιστορίας. Σύμφωνα με την πρώτη εκδοχή υπήρχε μια όμορφη κοπέλα η «μάντις Κάσα» που σύχναζε στην περιοχή και διασκέδαζε με φίλους της. Μια μέρα όμως η κοπέλα βρέθηκε πνιγμένη μέσα στο λάκκο και έτσι η περιοχή έμεινε γνωστή με την ονομασία ο «λάκκος της Μανικάτσας». Η δεύτερη εκδοχή θεωρείται η επικρατέστερη και συνδέει την περιοχή με μια σειρά από φόνους. Αναφέρεται λοιπόν ότι στην ευρύτερη περιοχή γύρω από τον καταρράκτη ζούσε μια βοσκοπούλα ή νεράιδα τόσο όμορφη που κανείς δεν μπορούσε να αντισταθεί στην ομορφιά της. Με την γοητεία της παρέσερνε όποιον βρισκόταν στο δρόμο της σε ένα ξέφρενο «διονυσιακό» χορό με σκοπό να τον σκοτώσει ρίχνοντάς τον στον καταρράκτη. Κατά την εκδοχή αυτή η ονομασία «Μαν'(ι)κάτσα σημαίνει «μανιασμένη σάρκα». Έτσι η άγρια ομορφιά του τοπίου έχει συνδυαστεί με τις άγριες διαθέσεις μιας πανέμορφης γυναικείας ύπαρξης. Ο μύθος εκφράζει τα συναισθήματα που δημιουργεί ο τόπος στους ντόπιους, συναισθήματα που εξάπτουν την λαϊκή φαντασία και την παρακινούν να τα νοηματοδοτήσει μέσα από ιστορίες και παραμύθια.